

அத்தியாயம் 9

பாவ மனுஷன் , அந்திக்கிறிஸ்து

அந்திக்கிறிஸ்து விருத்தியுடய வேண்டும், வெளிப்பட வேண்டும், கர்த்தரின் நாளுக்கு முன்னதாக அடித்து நொறுக்கப்பட வேண்டும், இந்த பாடத்தப் பற்றிய மாறான கருத்த கவனித்தல் , தீர்க்கதரிசனவிளக்கங்கள் , அந்திக்கிறிஸ்துவின் பிறப்புஅவனது வெகு சீக்கிர வளர்சி , சரித்திரமும் ,பிள் விளக்கமும் ஒத்திருத்தல், அவனது இராஜ்யம் ஒரு போலியானது, அவனது தலயும் வாயும் குறிப்பிடத் தகுந்தது, அவனது தெய்வ நிந்தனயான மகா இறுமாப்பான வார்த்தகள், தெய்வ நிந்தனயான போதனகள் , உன்னதமானவரின் பரிசுத்த வான்கள ஒடுக்குதல் , அவனது ஆயிரவருட ஆளுக, ஆவியின் பட்டயத்தால் அந்திக்கிறிஸ்து அடிக்கப்படுதல், அவனது கடசிப் போராட்டமும் அழிவும்.

“எவ்விதத்தினாம் ஒருவனும் உங்குள மோசம் போக்காத படிக்கு எசரிக்கயாயிருங்கள்; ஏனெனில் விசுவாச துரோகம் முந்தி நேரிட்டு, கேட்டின் மகனாகிய பாவ மனுஷன் வெளிப்பட்டாலொழிய, அந்த நாள் வராது.” 2 தெச. 2:3.

அப். பவுலின் தெளிவான இந்த வார்த்தகள் “பாவ மனுஷன்” என்று அவர் குறிப்பிடுகிற ஒரு கதாபாத்திரம் கர்த்தரின் நாளுக்கு முன்னதாக வரவேண்டும் என்று காண்பிக்கிறது. இந்த கர்த்தருடய நாள் நாம் ஏற்கனவே நிரூபித்தது போல உதயமாக ஆரம்பித்துவிட்டபடியால், இந்த பாவ மனுஷன் எதிர் நோக்குவது அவசியம். ஏனெனில் பவுல் மற்றும் அப்போஸ்தலர்களால் அவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் நபர் இன்னும் தோன்றவில்லை என்றால், கர்த்தரின் பிரசன்னத்தயும் அவரது இராஜ்யத்தயும் பற்றிய மற்றெல்லா அத்தாட்சிகளும் பவுலின் இந்த வார்த்தகளுக்கு எதிரானதாகிவிடும். தீர்க்கதரிசனம் விவரிக்கிற ஒவ்வொரு குறிப்புகளுக்கும் ஏற்ப, இந்த பாவ மனுஷனக் கண்டுபிடிக்கும் வர இந்த எதிர்ப்புக்கு பதில் இல்லாதிருக்கும்.

மற்றும் மிகத் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது என்னவெனில், இந்த பாவ மனுஷன் தோன்றுவதோடு மட்டுமல்லாது, கர்த்தரின் நாள் வரும் முன்னர் வளர்ந்து செழிக்கவேண்டும். கிறிஸ்துவின் நாளுக்கு முன்னால் இந்த சக்தி, செழிப்புக்களின் உச்சக்கட்டத்த அடந்து, மீண்டும் நலிவுடைய தருவாயில் இருக்கும். கர்த்தரின் இரண்டாம் வருகையில், அவரது பிரசன்னத்தின் பிரகாசமான ஒளியால்தான், இந்தப் பாவ மனுஷன் முற்றிமாக அழிக்கப்படுவான். அப். பவுல் சபக்கு விடுத்த இந்த எசரிக்க இன்னும் இந்த நாளில் பொருத்தமாக இருக்கிறதா என்று முன்னறிவிக்கப்பட்ட இந்த சூழ்நிலைகள் நாம் ஆராய வேண்டும். இப்போது பதினெட்டு நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின், மீண்டும் கிறிஸ்துவின் நாளானது வந்துவிட்டது என்று கூறப்படுகிறது. முக்கியமானதொரு கேள்வி என்னவென்றால், அன்று தெசலோனிக்கேயரின் குற்றங்கள்த் திருத்தக்கூறிய பவுலின் வார்த்தைகள் இந்தக் கூற்றுக்கு இப்போது எதிராக உள்ளதா?

அப்போஸ்தலர் சபக்கு கூறும் அறிவுரையிலிருந்து, அதிக உறுதியான தீர்க்கதரிசன வசனத்தக் கவனிப்பதன் மூலம், கர்த்தரின் வருகைய எதிர்நோக்க சொல்வதில் அவர் எவ்வளவு ஆவலாய் இருந்தார் என்பது நிரூபணமாகிறது; அதோடுகூட கிறிஸ்துவின் பிரசன்னத்தின் அறிகுறிகளையும், அந்த சமயத்தில் அவர் செய்யும் வேல்களின் தன்மைகள் முதலானவற்ற குறிப்பிடுவதும், அவர் ஆவலாய் இருந்தார். மேம் கர்த்தரின் பிரசன்னத்த அவர் வரும் நாளில் அடியாளம் கண்டு கொள்ளவும், அதே நேரத்தில், அவரது பிரசன்ன காலத்திற்கு முன்னதாகவே அவர் வந்திருக்கின்றார் என்ற தப்புறயான எண்ணத்தினால் வஞ்சிக்கப்படாதிருக்கவும், சபக்கு அறிவுர கூறுவதில் அவர் ஆவலாயிருந்தார். பவுல் நம்ம இருவித தப்புறயான எண்ணத்திற்கு விலக்கு தர விரும்புகிறார். கர்த்தரின் வருகைக்கு முன் அவர் வந்துவிட்டார் என்று எண்ணி யுகத்தின் ஆரம்பக்காலத்திலேயே கிரிய செய்த அந்திக்கிறிஸ்துவின் தத்துவங்களால் வஞ்சிக்கப்படுவது ஒருவக. இரண்டாவதாக, அந்திக்கிறிஸ்துவின் தொடர்சியான வஞ்சகங்களாம், தப்புறயான போதகத்தாம் அவர் பிரசன்னமாயிருக்க வேண்டிய ஏற்ற தருணத்தில் அவரது பிரசன்னத்த உணர்ந்து கொள்ளாதிருந்து, இந்த

காலத்தின் பேருண்மகளையும், விசேஷ சுககளையும் பெற்றுக் கொள்ளாதிருப்பது. ஆகவேதான் அப்.பவுல் சபுய இந்த இரு காலங்களுக்கும் (யுகத்தின் ஆரம்ப காலத்திம், முடிவுக் காலத்திம்) எசரிக்கிறார். “எவ்விதத்தினாம் ஒருவனும் உங்குள மோசம் போக்காதபடிக்கு எசரிக்கயாயிருங்கள்.” ஆகவே சரியான நேரத்தில் இந்த பாவமனுஷன் அடியாளம் கண்டுகொள்ள வேண்டும் என இந்த பாவ மனுஷன் பற்றி விவரிக்கிறார்.

இந்த யுக முடிவில், கிறிஸ்தவர்கள், நமது கர்த்தர் திரும்ப வருவது குறித்த வாக்குத்தத்தத்தக் கூட மறந்து விடுகிறார்கள்; அப்படி ஞாபகம் வந்தால்கூட, ஏற்கனவே தம்மனதில் ,வத்திருக்கிற பயத்துடனும் நடுக்கத்துடனும் நினக்கிறார்கள். ஆனால் ஆதிசப மிகவும் தீவிரத்துடனும், மகிழ்சியான எதிர்பார்ப்புகளுடனும் தம்முடய எல்லா துயரங்களுக்கும் முடிவயும், விசுவாசத்திற்கு வெகுமதியயும், நம்பிக்கக்கு பலனயும் எதிர்பார்த்து, கர்த்தரின் வருகைய எதிர்பார்த்திருந்தனர். அதன் பலனாக அப்போதிருந்த விசுவாசிகள் கர்த்தரின் நாள் வந்துவிட்டது அல்லது மிகவும் சமீபமாயிருக்கிறது என்று போதிக்கிற எந்த போதனயயும், தீவிரமாக ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராயிருந்தார்கள்; எனவே இவ்விஷயத்தக் குறித்து அப்போஸ்தலர்களின் போதனகளில் ஐக்கிரதயுள்ள மாணாக்கர்களாக இல்லாவிடில், அவர்கள் வஞ்சிக்கப்படக் கூடிய ஆபத்தில் இருந்தார்கள்.

தெசலோனிக்கேய சபயார், சிலரது தவறான போதனகளால் இழுப்பண்டு, கர்த்தர் மறுபடியும் வந்துவிட்டார் என்றும்; கர்த்தரின் நாளில் தாங்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதாகவும், இது, அப்.பவுல் அவர்களுக்கு எழுதிய முதல் நிருபத்தில் போதித்த போதனக்கு இசுவாக இருப்பதாகவும் நினத்தனர். பவுல் முதல் நிருபத்தில் கூறியது என்னவென்றால், (1தெச.5:15) கர்த்தருடய நாள் இரவிலே திருடன் வருகிற விதமாய், யாரும் அறியா வண்ணமும், எதிர்பாராத வண்ணமும் வரும். ஆனால் பரிசுத்தவான்கள் வெளிசத்தில் இருப்பதால், அவர்கள் அது அறிந்திருப்பார்கள். கர்த்தரின் வருக ஏற்கனவே வந்துவிட்டது என்ற தவறான கருத்த அவர்கள் கொண்டிருந்த அறிந்த பவுல் தனது

இரண்டாம் நிருபத்த எழுதுகிறார். அதனுடய மயக்கருத்து இந்தத் தவற்றத் திருத்துவதாகும். அவர் கூறுவதாவது: “அன்றியும் சகோதரரே, நம்முடய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் வருக்யயும், நாம் அவரிடத்திலே சேர்க்கப்படுகிறதயும் குறித்து, நாங்கள் உங்கள வேண்டிக்கொள்ளுகிறது என்னவென்றால், ஒரு ஆவியினாலாவது, வார்த்தையினாலாவது, எங்களிடத்திலிருந்து வந்ததாய்த் தோன்றுகிற ஒரு நிருபத்தினாலாவது, கிறிஸ்துவினுடய நாள் சமீபமாய் இருக்கிறதாக சொல்லப்பட்டால், உடனே அஞ்சாமம், கலங்காமம் இருங்கள்; எவ்விதத்தினாம் ஒருவனும் உங்கள மோசம் போக்காதபடிக்கு எசரிக்கயாயிருங்கள்; ஏனெனில் விசுவாச துரோகம் முந்தி நேரிட்டு, கேட்டின் மகனாகிய பாவமனுஷன் வெளிப்பட்டாலொழிய, அந்த நாள் வராது. அவன் எதிர்த்து நிற்கிறவனாயும், தேவனென்னப்படுவது எதுவோ, ஆராதிக்கப்படுவது எதுவோ, அவயெல்லாவற்றிற்கும் மேலாகத் தன்ன உயர்த்துகிறவனாயும், தேவனுடய ஆலயத்தில் தேவன் போல உட்கார்ந்து, தன்னத்தான் தேவனென்று காண்பிக்கிறவனாயும் இருப்பான். நான் உங்களிடத்திலிருந்தபோது இவகளு, சொன்னது உங்களுக்கு ஞாபகமில்லயா? அவன் தன் காலத்தில் வெளிப்படும்படிக்கு, இப்பொழுது அவனத் தட செய்கிறது இன்னதென்று அறிந்திருக்கிறீர்களே; அக்கிரமத்தின் இரகசியம் இப்பொழுதே கிரிய செய்கிறது; ஆனாம் தட செய்கிறவன் நடுவிலிருந்து நீக்கப்படுமுன்னே அது வெளிப்படாது. நீக்கப்படும்போது, அந்த அக்கிரமக்காரன் வெளிப்படுவான்; அவனக் கர்த்தர் தம்முடய வாயின் சுவாசத்தினாலே அழித்து, தம்முடய வருகயின் பிரசன்னத்தினாலே நாசம் பண்ணுவார்.” நமது கர்த்தரும் குறிப்பிட்டிருந்த (மத்.24:15) தானியேலின் தீர்க்கதரிசனத்த படித்திருந்ததினால்தான், பவுல் நமது கர்த்தரின் வருகக்கு முன் பாவ மனுஷனின் வளர்சியக் குறித்து இப்படி தீர்க்கமாக எழுதுகிறார். மேம் பவுல் சூபயில் கிரிய செய்கிற இப்படிப்பட்ட யோக்கியதாம்சம் நிறந்தவ, ன ‘ ‘ த ரி ச ன த் தி னா ம் வெ ளி ப் ப டு த் த லி னா ம் ’ ’ அறிந்திருக்கக்கூடும்.

இன்றக்கு சிலர் கர்த்தரின் நாள் ஆரம்பித்து விட்டது என்பதற்கு எதிராக வாக்குவாதம் செய்வதுபோல, பவுல் செய்யவில்ல என்பது

கவனிக்கப்பட வேண்டும். “ஓ! முட்டாள தெசலோனிக்கேயர்களே, கிறிஸ்து வரும்போது உங்கள் கண்கள் அவுரக் காணும்; தேவனுடய எக்காளமாகிய பயங்கரமான சப்தம் உங்கள் காதுகளில் ஒலிக்கும். மேம் கல்லறகள் அதிர்ந்து பரிசுத்தவான்கள் எழுந்திருப்பார்கள்; இது உங்களுக்குத் தெரியாதா?” என்று பவுல் கேட்கவில்ல. ஆகயால் இப்படி குற கூறுவது சரியானதல்ல எனத் தெரிகிறது. இது சரியாக இருக்குமே யானால், பவுல் மிகவும் சலபமாகவும் எளிமயானதாகவும் இருக்கிற இந்த வாக்கு வாதத்த மிகவும் சலபமாக பயன்படுத்தியிருப்பார் அல்லவா? மேம் இப்படிப்பட்ட வாக்குவாதத்த அவர் பயன்படுத்தாமலிருந்ததிலிருந்து வேதத்தில் அப்படி இல்ல என்பதும், அப்படி இருக்க முடியாதென்பதும் உண்ம என்று தெரிகிறதல்லவா?

இந்த உண்மயிலிருந்து, பவுல், அவர்களது தவற்ற களய அவரது முழு முயற்சியில், அவர்களது நம்பிக்கக்கு ஒரே ஒரு எதிர்ப்ப மட்டும் தெரிவிப்பதால், கர்த்தரின் நாள் அநேகர் அறியாத வண்ணமும், அதக் குறிப்பிட வெளியரங்கமான, அறிவிப்பு இல்லாத வண்ணமும் வரும் என்கிற அவர்களது எண்ணத்த ஆமோதிக்கிறார் என்று தெரிகிறது. அவர் இத எதிர்க்க முக்கிய காரணம் என்னவென்றால், விசுவாச துரோகம் முந்தி நேரிட வேண்டும் என்பதே. இந்த விசுவாச துரோகத்தின் விளவாக பாவமனுஷன் (இவன் யாராக அல்லது எதுவாக இருந்தாம் சரி, ஒருதனி ஆளாகவோ அல்லது ஒரு பெரிய அந்திக்கிறிஸ்து முறமயாகவோ இருந்தாம் சரி) வெளிப்பட்டு, விருத்தியுடந்து, செழித்து, கர்த்தரின் பிரசன்ன நாளுக்கு முன், அவன் வீழ்சியுடய ஆரம்பிக்க வேண்டும். பாவ மனுஷனப்பற்றி தீர்க்க தரிசனம் விளக்குகிற அதாவது அவன் வெளிப்பட ஆரம்பித்ததிலிருந்து இந்தக் காலம் வுர உள்ள ஒவ்வொரு விஷயத்துக்கும் ஏற்றார்போல் உள்ள ஒரு பாத்திரத்த (யோக்கியதாம்சம் உள்ளவன்) நாம் காணக்கூடுமானால், மேம் கர்த்தரின் நாளில், கர்த்தர் பிரசன்னமாயிருக்கும் நாளில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று இப்போது நாம் கோருவதும் உண்மயானால், பவுல் காலத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட அந்த ஒரே மறுப்பும், இப்போது ஏற்றுக்கொள்ள தகுதியற்றதாகிவிடும். மேம் அந்த பாவமனுஷன் உடனே

அடயாளம் கண்டு கொள்ளப்பட்டு, அவனது எழுதியும், வளர்ச்சியும், வீழ்சியும், தெளிவாகக் காணப்பட கூடுமானால் நாம் இப்போது கர்த்தரின் நாளில் இருக்கிறோம் என்ற உண்மையானது முந்திய அத்தியாயங்களின் போதனக்கு, மற்றொரு அத்தாட்சியாகவும் ரூபகாரமாகவும் ஆகிறது.

அவுனப் பற்றிய தீர்க்கதரிசன விளக்கங்கள்

பாவ மனுஷனப் பற்றி, வேத எழுத்துக்கள் எல்லா இடத்திம் மிகவும் முக்கியப்படுத்திக் குறிப்பிடுவது, தீர்க்கதரிசனத்தப் படிக்கும் மாணவர்கள் காண்பார்கள். அது அவனுடய குணாதிசயங்கள் பற்றி தெளிவான விளக்கங்கள் கொடுப்பதோடு மட்டுமல்லாது, அவனுடய எழுச்சி, வளர்ச்சி, வீழ்ச்சி ஆகியவற்றின் காலங்களையும், இடங்களையும் காண்பிக்கிறது.

வேத எழுத்தாளர்கள் அவுனப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிற பெயர்கள்கூட இந்த குணாதிசயமுள்ளவுன மிகவும் ஆணித்தரமாக விளக்குகிறது. பவுல் அவுன “அந்த அக்கிரமக்காரன்”, “பாவமனுஷன்”, “அக்கிரமத்தின் இரகசியம்”, “அந்திக்கிறிஸ்து”, “கேட்டின் மகன்”, என்றும், தானியேல் தீர்க்கதரிசி அவுன “பாழாக்கும் அருவருப்பு” (தானி.11:31;12:11) என்றும், நம்முடய கர்த்தர் அவுன “தானியேல் தீர்க்கதரிசியால் சொல்லப்பட்ட பாழாக்கும் அருவருப்பு” (மத்தேயு 24:15) என்றும், இன்னும் “மிருகம்” (வெளி.13:18) என்றும் அழக்கிறார்கள். அவன் உருவகமாகக்கூட “சிறிய கொம்பு” அல்லது “வல்லம மற்றும் கெடியும் பயங்கரமும் மகா பலத்ததுமான மிருகம்” என்று தானியேல் கண்ட தரிசனத்தில் குறிப்பிடப்படுகிறான்; இன்னும் அந்த கொம்பிலே கண்களும், பெருமயானவுகளைப் பேசும் வாயும் இருந்தது. இது பரிசுத்தவான்களோடே யுத்தம் பண்ணி, அவர்கள் மேற்கொண்டது என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது (தானி. 7:8,21.). இவனக் குறித்து யோவான் சபுய எசரித்துக் கூறுகிறதாவது; “நீங்கள் அந்திக்கிறிஸ்து வருகிறான் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள்.” மேம் அந்திக்கிறிஸ்துவின் வஞ்சகத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளும் விதம் பற்றியும் புத்தி கூறுகிறார் (1 யோவா. 2:18,21). வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் கூட இந்த அந்திக்கிறிஸ்துவப் பற்றி அறிகுறி பாஷையில் அதிகமாக

சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதக் குறித்து இங்கே சுருக்கமாக பார்க்கலாம். இதற்குப் பின்னுள்ள புத்தகத்திலே இதக்குறித்து முழு விவரத்தையும் பார்க்கலாம்.

இந்த பல்வேறு நாமங்களும் சுருக்கமான விளக்கங்களும், அடிப்படையிலேயே ஒரு சூதுள்ள, கபடமுள்ள, வஞ்சகமுள்ள, கொடுங்கோன்மயுள்ள, முரட்டுத்தனமுள்ளவன், கிறிஸ்துவ சபையின் நடுவிலே விருத்தியுடவான் என்பதக் குறிப்பிடுகிறது; மேம் அவன் ஆரம்பத்தில் மெதுவாக கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பரவி, பிறகு வெகு வேகமாக பூமிக்குரிய அதிகாரத்தையும், செல்வத்தையும், மகிமயின் சிகரத்தையும் அடயும் வர, முன்னேறி செல்வான் என்றும், இந்த சமயத்தில் சத்தியத்துக்கும், பரிசுத்தவான்களுக்கும் எதிரான வல்லமயப் பெற்று தன்னுடய சொந்த வளர்ச்சியில் உச நிலய அடய, தேவனிடமிருந்து வருகிற புனிதத்தன்மயையும், அதிகாரத்தையும், வல்லமயயும் பெற்றவனாக உரிம பாராட்டிக் கொள்வான் என்றும் குறிப்பிடுகிறது.

இந்த அத்தியாயத்தில் பாவமனுஷன், ஒரு தனிமனிதன் அல்ல என்றும், ஒரு அமப்புக் குறிக்கிறது என்றும் பலரது கருத்துக்கு எதிராக காண்பிக்க இருக்கிறோம். கிறிஸ்து எப்படி உண்மயான கர்த்தரயும் உண்மயான சபுயயும் கொண்டதாக இருக்கிறாரோ, அதேபோல, அதற்கொத்த அந்திக்கிறிஸ்துவின் அமப்பும், ஒரு போலிஸ்தாபனமாக, ஒரு போலி கர்த்தரயும், போலி சபுயயும் கொண்டதாக இருந்து, இது ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு சத்தியத்தத் திரித்து கூறவும், மெய்யான கர்த்தரும் அவருடய சபயின், இனிவரும் ஆளுகயயும் அதிகாரத்தையும் அவர்கள் செயற்படுத்துவது போல செய்துகாண்பித்து ஏமாற்றவும், பொய்யான உரிமயினால் இராஜ்ஜியங்களுக்கு போத ஊட்டவும் இதற்கு அனுமதி அளிக்கப்படுகிறது.

அப். பவுல் கூறிய விசுவாச துரோகம் (விசுவாச வீழ்ச்சி) வந்துவிட்டது என்றும், பாவமனுஷன் விருத்தியுடந்து தேவனுடய ஆலயத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிறான் (முன்னடயாளமாக அல்ல உண்மயாகவே) என்றும், அப்போஸ்தலர்களாம், தீர்க்கதரிசிகளாம் முன்னறிவிக்கப்பட்ட அவனது குணாதிசயங்கள், கிரியகள், முதலானவகள்

நிறவேறியிருக்கின்றன என்றும், அவன் வெளிப்படுத்தப்பட்டு, அதாவது கி.பி. 1799லிருந்து கர்த்தரின் வாயின் சுவாசத்தினால் (சத்தியத்தினால்) அழிக்கப்பட்டு வருகிறான் என்றும், ஏற்கனவே ஆரம்பித்திருக்கிற கர்த்தரின் இந்தக் கோபத்தின் நாளில், ஜுவாலித்து எரிகிற அக்கினியினால் முற்றிமாக அழிக்கப்படுவான் என்றும், மனசாட்சியுள்ள வாசகருக்கு திருப்திகரமாக நிரூபிக்க முடியும் என நம்புகிறோம்.

பிறரது கருத்துக்கள் மிகவும் அற்பமாக எண்ணாமல், அந்திக்கிறிஸ்துவப் பற்றிய பொதுவான அபிப்பிராயங்களில் உள்ள சில தவறுகள் வாசகருக்கு குறிப்பிடுவது அவசியம் என்று உணர்கிறோம். இது உணர்ந்தால் மட்டுமே, இப்படிப்பட்ட குணாதிசயமுள்ள பாத்திரம் ஒரு தனி மனிதன் என வேதம் குறிப்பிடுவதாக சொல்லப்படுகிற கூற்றுக்கு மாறாக, சத்தியத்திற்கு இசவாக நம்பத்தகுந்தவர்கள் எவ்வுடைய அப்போதுதான் கண்டுகொள்ள முடியும். இந்த மனிதன் குறுகிய காலத்தில் முழு உலகத்தையும் வசப்படுத்தி, எல்லா மனிதர்களும் தன்ன தேவன் என்று மதித்து வணங்கி ஆராதிக்கிற அளவுக்குத் தன்னத்தானே ஸ்திரீப்படுத்திக் கொண்டு திரும்பக் கட்டப்பட்ட யூதரின் தேவாலயத்தில், தன்ன சர்வ வல்லமையுள்ள யேகோவாவாக வணங்கி செய்வான் என்றும் பொதுவாக அபிப்பிராயம் உள்ளது. இதெல்லாம் மின்னல் வேகத்தில் 3½ வருடங்களுக்குள் செய்யப்படும் என்று அறிகுறி பாஷையில் சொல்லப்பட்ட காலத்தையும், மனிதனையும் அவர்கள் தப்பர்த்தப்படுத்துகின்றனர்.

பவுலின் வாக்கியங்கள், சொல்லர்த்தமாக தவறாக அர்த்தப்படுத்திக் கொள்வதன் மூலம் இடறிக் கொண்டிருக்கும், தேவனுடைய அருமயான பிள்ளுகளில் சிலரது அபிப்பிராயங்கள், குழந்தப் பருவத்தின் மிகுந்த அபத்தமான கற்பனகளுக்கு, கதகளுக்குக் கூட ஒத்திருக்கவில்லை. இந்த பாவ மனுஷனப் பற்றிய விஷயத்தில் அவர்கள் தவறான அபிப்பிராயம், வத்திருப்பதால், பல்வேறு விலயேறப்பெற்ற சத்தியத்திற்கு தங்களையும் பிறரையும் குருடர்களாக்கிக் கொண்டு, ஒரு தப்பிப்பிராயமற்ற வெளிசத்தக்காண தயாராகாமல் இருக்கிறார்கள். வெளிப்படுத்தின விசேஷத்திள்ள பல்வேறு அடயாளங்களைப் புரிந்து கொள்ளாமல் அவகளைத் தவறாக அந்த அதிசய மனிதனுக்கு (பாவ மனுஷனுக்கு) சொல்லர்த்தமாகப் பயன்படுத்தி, அவர்கள் கூறும்போது, அவர்கள் மீது நாம்

மிகவும் பரிதாபம் கொள்கிறோம்; அறிவு பெருகிய இந்த யுகத்தில் 3½ வருட குறுகிய காலத்திற்குள் இந்த உலகமுழுவதும் அவனது காலடியில் கிடக்கும்; எல்லோரும் அவனது தேவனாக வணங்குவார்கள் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆனால் சீசர்கள் (ராயர்கள்), அலெக்சாண்டர், நெப்போலியன், முகமதியர்கள் போன்றவர்கள் இரத்தக் கடலில் பயணம் செய்தும், எத்தனையோ 3½ ஆண்டுகள் ஆகியும், இந்த பாவ மனுஷன் ஆளுக செய்வான் என்று கூறப்படுகிறதில், ஆயிரத்தில் ஒரு பங்கக் கூட அவர்கள் தங்கள் கீழ் கொண்டுவர முடியவில்லை.

மேம் அந்த பேரரசர்களுக்கு அப்போதய மக்களின் அறியாமையும், மூட நம்பிக்கையும் மிகவும் அநுகூலமாக இருந்தன. ஆனால் இப்போது வஞ்சகமும் மோசம் போக்குதம் விருத்தியுடவதற்கு அநுகூலமற்ற சூழ்நிலையில் வாழ்கிறோம்; இந்தக் காலம் முந்தியக் காலத்தக் காட்டிம் ஒவ்வொரு டிற பொருளும் வெளியாகிற காலமாக இருக்கிறது; மோசம் போக்குகிறவர்களப்பற்றி கவனிப்பது மிகவும் மடத்தனமானதும், கேலிக்கிடமானதும் ஆகும் என்கிற காலத்தில் நாம் வாழ்கிறோம். உண்மயாகவே இந்தக் காலம் மனிதர்களுக்கு மரியாத கிடக்காத காலமாக இருக்கிறது; அவன் எப்படிப்பட்ட மனிதனாக இருந்தாம், நல்ல, திறம நிறந்த அல்லது பெரிய நம்பிக்கக்கும், அதிகாரத்துக்கும் தகுதியுள்ள பதவியப் பெற்றிருந்தாம் மரியாத கிடப்பது இல்லை. இதெல்லாம் ஓரளவுக்கு உண்மயாக இருந்தால், சக மனிதன் சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனாக இந்த உலகம் வணங்குவதக் காட்டிம், தேவுன் மறுதலிப்பதே ஆயிரம் மடங்கு நடக்கக்கூடியதாக இருக்கும்.

தேவன் என்ற வார்த்தயின் பொருளே பெரும்பாலானோருக்கு, இந்த பாவமனுஷன் சரியாகப் புரிந்துகொள்வதற்கு, மாபெரும் தடயாக இருக்கிறது. கிரேக்க வார்த்த தியோஸ் (தேவன்) என்பது யேகோவா தேவுன் மட்டுமே குறிக்கவில்லை என்பது கவனிக்கிறதில்லை. இது வல்லமையுள்ள ஒருவுன், ஆளுக செய்பவுன், விசேஷமாக ஆளுகிற மதத்தலவுன் குறிக்கிறது. புதிய ஏற்பாட்டில் இந்த “தியோஸ்” (Theos) என்ற வார்த்த யேகோவாவத தவிர மற்றவர்களைக் குறிப்பிட அரிதாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மேம் அப்போஸ்தலர்கள் தங்களது

போதனகளில் தவறான மத ஸ்தாபனங்களைக் குறித்து மிகவும் குறவாகவும், அவர்களது புனித ஆளுநர்களையும் தேவர்களும் பற்றியும் மிகவும் அபூர்வமாகவும் குறிப்பிடுகிறார்கள். மேம் கீழே கொடுக்கப் பட்டுள்ள வசனங்களில் சர்வ வல்லமையுள்ள யேகோவா தேவனத் தவிர மற்றவர்களையே தேவன் (தியோஸ்) என்று குறிப்பிடுகின்றன. (யோவான் 10:34,35; அப்.7:40,43; 17:23; 1 கொரி 8:5).

“தியோஸ்” என்ற கிரேக்க வார்த்தையின் உண்மையான பொருள் உணர்ந்து கொண்டால், அப்போஸ்தலர், அந்திக்கிறிஸ்துவப் பற்றிக் கூறிய அதாவது “அவன் தேவாலயத்தில் உட்கார்ந்து தன்னத்தான் தேவன் என்று காண்பித்துக் கொள்ளுவான்” என்ற கூற்றுக்கு அந்திக்கிறிஸ்து என்பவன் யேகோவா தேவனுக்கு மேலாகத் தன்னத்தானே உயர்த்திக் கொள்ள முயவான் என்றோ, அல்லது யேகோவா தேவனின் ஸ்தானத்த ஆக்கிரமித்துக் கொள்வான் என்றோ அர்த்தம் கொள்ளத் தேவயில்ல என்பது அறிந்து கொள்ளலாம். ஆக்யால் அந்த அந்திக்கிறிஸ்து, தன்ன ஒரு மதத்தலவனாக காண்பித்துக் கொள்வான். சபயாகிய தேவனுடய ஆலயத்தில் தன்ன உயர்த்தி, தான் சபயின் ஆளுகக்குத் தெய்வீக அதிகாரத்தப் பெற்றவன் எனக் கூறிக்கொண்டு, எல்லா மதத் தலவர்களுக்கும் மேலாக தன்ன அதிகாரியாக, பிரதான தலயாக உரிம கொண்டாடுவான் என்று இது நமக்குக் காண்பிக்கிறது. தியோஸ் என்ற கிரேக்க வார்த்த யேகோவா தேவனக் குறிப்பிடுவதாக இருந்தால், அந்த வார்த்தக்கு முன் கிரேக்க ஆர்ட்டிகிள் (Article) இருக்கும்; (உதாரணமாக ஆங்கிலத்தில் "The God" என்று கூறுவது போல) வேறுயாரயாவது குறித்தால், அந்த ஆர்ட்டிகிள் இருக்காது. மேலே கூறிய வசனங்களில் அந்திக்கிறிஸ்துவ குறிப்பிடுகிற வசனத்திம் (2 தெச.2:4) அந்த கிரேக்க ஆர்ட்டிக்கிள் இல்ல.

இதன் மூலமாக மாபெரும் தட நீக்கப்படுகிறது; இந்த தீர்க்க தரிசனத்தின் உண்ம என்ன என்பது அறிந்து கொள்ள, உள்ளம் தயாராக இருக்கிறது. அந்திக்கிறிஸ்து தன்ன யேகோவா தேவனுக்கு சமமாக வணங்க வேண்டும் என்று கட்டளையிடமாட்டான் என்றும், ஆனால் தன்ன சபயின் மதபோதகராகவும், பிரதான தலவனாகவும் உரிம கொண்டாடுவான் என்றும், எனவே அவன் இயேசுகிறிஸ்துவின்

அதிகாரமாகிய குரு, போதகர், ஆண்டவர் போன்ற தெய்வீக ஸ்தானங்கள தான் பறித்துக் கொண்டு உரிம கொண்டாடுவான் என்றும் தெரிகிறது.

பொதுவாக பாவ மனுஷனக்குறித்து சொல்லத்தமாக எடுத்துக் கொள்கிறவர்கள், நமது கர்த்தரின் வருகயில் நம்பிக்க உடயவர்களும், கர்த்தர் “இப்போது எந்த நொடியிம்” வருவார் என எதிர்பார்த்து காத்திருக்கிறவர்களுமாக இருக்கின்றார்கள். பாவ மனுஷன் வெளிப்படுவதற்கு முன்னால் கர்த்தரின் வருக (பிரசன்ன நாள்) இருக்காது; அது எதிர்பார்க்க வேண்டியதில்ல என்கிற அப்போஸ்தலரின் கூற்ற இவர்கள் எல்லோரும் ஏன் கவனிக்கிறதில்ல? சொல்லத்தமான பாவ மனுஷன் இருந்து, தன்னத் தேவனாகக் காண்பித்துக் கொள்ளக் கூடிய இடமாகிய எருசலேம் தேவாலயத்த, அந்த காலத்தில் கட்ட 40 வருடங்கள் ஆயின; ஆனால் அது விட பெரிய அளவில் கட்ட, இப்போது நிசயம் 10 அல்லது 20 வருடங்களாவது ஆகும். பிறகு இப்படி நம்புகிறவர்கள் ஏன் கர்த்தரின் வருக இப்போது எந்த நொடியிம் இருக்கும் என எதிர்பார்க்கிறார்கள்? ஆக்யால் அப்படிப்பட்ட கணிப்பு அப்போஸ்தலரின் தீர்க்கதரிசனத்துக்கு சரியாக ஒத்துப்போகவில்ல. ஆக்யால் அவர்கள் கர்த்தரின் வருக இப்போது எந்த நொடியிம் இருக்கும் என்று எதிர்பார்ப்புத் விட்டுவிட வேண்டும். இல்லயேல் பாவ மனுஷன் இனிமேல்தான் வருவான் என்று எதிர்பார்ப்புத் விட்டுவிடவேண்டும்; ஏனெனில் விசுவாச துரோகம் முந்தி நேரிடாமல் கர்த்தர் பிரசன்னமாகும் நாள் வராது. இந்த விசுவாச துரோகத் (விசுவாசக் குறவு) தின் காரணமாக பாவ மனுஷன் வெளிப்பட்டு, வளர்சியுடந்த பிறகுதான் கர்த்தரின் பிரசன்னம் இருக்கும்.

கர்த்தர் பிரசன்னமாகும் சரியான விதத்துடன், அப்போஸ்தலர் கூறிய வசனத்தின் சரியான கருத்தயும் நாம் அறிந்து கொண்டோமானால், இந்த இசவினமக்கும், குறகளுக்கும் பதிலாக சரியான இசுவயும், ஏற்கத் தகுந்த தன்மயயும் காணலாம். அப்படிப்பட்ட கருத்த, இப்போது நாம் சமர்ப்பிப்போம். இந்த போதகத்த வாசகர் நிரூபிக்க வேண்டும்.

இந்த பாவ மனுஷனுக்கு சொல்லப்பட்டிருக்கிற பல வுகயான பெயர்கள் எல்லாம் அறிகுறி பாஷயில் சொல்லப்பட்ட அடயாளப் பெயர்கள்தான். இந்தப் பெயர்கள் எல்லாம் ஒருதனி மனிதனின் பெயர்களாகக்

குறிப்பிடப்படவில்லை; தலயாகிய கிறிஸ்துவுக்கும், அவரது சரீரமாகிய சபக்கும் விரோதியான பேர்க்கிறிஸ்தவ சபயின் மூலமாக வளர்ந்து, சமுதாய, மத சம்பந்தமானவகளில் ஊழல் செய்யும் குணாதிசய ஸ்தாபனமாகிய பாவமனுஷனுக்குத்தான் இப்படிப்பட்ட அடயாளப் பெயர்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட ஒரு ஸ்தாபனத்தான் அந்திக்கிறிஸ்துவப் பற்றி அல்லது பாவ மனுஷனப்பற்றி சொல்லப் பட்டவகளு நிறவேற்ற முடியும்; ஆனால் ஒரு தனி மனிதனால் முடியாது. மேம் இந்த ஸ்தாபனம், புறமதமாகிய முகமதியமோ அல்லது பிராமணமோ இல்ல என்பது நிரூபணமாகிறது. ஏனெனில் இவகளின் கீழ் எப்போதுமே கிறிஸ்தவ சப இருந்ததில்லை; மேம் இந்த ஸ்தாபனங்கள் எல்லாம் கிறிஸ்தவ சபயிலிருந்து பிறந்ததுமில்லை; அவகள் எல்லாம் இப்போது இருப்பது போல, எப்போதும் கிறிஸ்தவ சபயிலிருந்து தனித்தே இருந்தன.

வேதத்தில் விளக்கப்பட்டவகளு முழுவதுமாக பிரதிபலிக்கக் கூடியது, ஒரு கிறிஸ்தவ ஸ்தாபனமாகத்தான் இருக்க வேண்டும். மேம் அது அதிக அளவு மக்களக் கொண்ட கிறிஸ்தவர்கள் எனக் கூறிக் கொள்ளும் ஸ்தாபனமாக இருக்க வேண்டும். அதிகாரத்தப் பெறக்கூடிய சூழ்நில உருவாகும் வர, மற்றமுகமாகவும் திருட்டுத்தனமாகவும் உண்ம கிறிஸ்துவ விசுவாசத்திலிருந்து விலகும்படி செய்யும், ஒரு விசுவாச வீழ்சிய தோற்றுவிக்கக் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும். இதனுடய வஞ்சகமான தோற்றம் அப்போஸ்தலர்கள் காலத்தில் பெரிய போதகர்கள் எனப்படுகிறவர்களின் விருப்பத்தால் ஏற்பட்டதாகும்.

இப்படிப்பட்ட குணாதிசய பாத்திரத்தக் கண்டுக்கொள்ள நாம் அதிக காலம் காத்திருக்க வேண்டியதில்லை. இதனுடய குணாதிசயத்தக் குறித்து, இதனுடய ஊழியர்களாம் சரித்திர ஆசிரியர்களாம் எழுதப்பட்டவகள், அந்திக்கிறிஸ்துவப் பற்றி வேதம் கூறுவதற்கு மிகவும், இசுவாய், பொருத்தமாய் இருக்கிறது. இந்த தீர்க்கதரிசனங்களுக்கு மிகவும் பொருத்தமாய் சரித்திரத்தக் கொண்ட ஒரே ஒரு ஸ்தாபனம், போப்பு மார்க்கம் என்று நாம் கூறும்போது, நாம் ரோமன் கத்தோலிக்க சபயிள்ள ஒவ்வொருவரையும் பாவமனுஷன் என்று கூறுவதாகவோ அல்லது குருவயோ, போப்புயோ பாவமனுஷன் எனக் கூறுவதாகத் தவறாக

யாரும் புரிந்து கொள்ளாதிருப்பாராக. எந்த மனிதனையும் பாவமனுஷன் என்றோ அல்லது அந்திக்கிறிஸ்து என்றோ வேதம் வருணிக்கிறதில்லை. இராஜாக ஆசாரியர்கள் ஒவ்வொருவரும் கிறிஸ்துவாக இல்லாமல் எப்படி தலயாகிய உண்ம கிறிஸ்துவின் அங்கங்களாக இருப்பதுப் போலவும், எல்லோரையும் சேர்த்து அடயாளமான எலியா என்று கூறப்பட்டிருந்தாம் அதில் தனியாக யாரும் எலியாவாக இல்லையோ, அதேபோல, போப்பு, பேராயர்கள் மற்றவர்கள் எல்லாரும் அந்திக்கிறிஸ்து என்ற ஸ்தாபனத்தின் அங்கங்களாக இருக்கிறார்கள். மேம் ரோம சப மதஸ்தாபனமாக இருப்பதால் மட்டுமே, அது பாவமனுஷன் அல்ல என்பதும், அது எந்த ஒரு தனிப்பட்ட மனிதனின் உருவத்தாம் விளக்கப்படவில்லை என்பதும் கவனிக்க வேண்டும். மாறாக ஒரு ஸ்திரியயே ஒரு சபக்கு (அதன் தலயத் தவிர்ந்து) அடயாளமாகு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உண்ம, சப ஒரு கற்புள்ள கன்னிகக்கும், கர்த்தருக்கு முற்காலத்தில் தூய்மையும் கற்புள்ளவளுமாயிருந்து, பின்பு விழுந்து போன அருவருப்பான சப, ஒரு வேசிக்கும் ஒப்பிட்டு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கற்புள்ள கன்னிகயாகிய சப, யுகமுடிவு வர கற்புள்ளவளாயிருந்து, தனது கர்த்தருடன் இணந்து கிறிஸ்து என்ற அவரது நாமத்தப் பெற்றுக்கொள்கிறாள்; மாய்மாலான சபயோ, தன்ன கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம் என உரிம கொண்டாடி, சமய சாம்ராஜ்யமாக மாறி, தவறாக தம்மக் கிறிஸ்தவம் என்றும், கிறிஸ்துவின் பிரதிநிதி என்றும் தம்மக் கூறிக் கொள்ளும், தன்னுடய தலயாகிய போப்புடன் இணையும் வர அந்திக்கிறிஸ்து, அல்லது பாவ மனுஷன் என்று பெயர்ப் பெறாதிருக்கும்.

சபயானது தேவனுடய ஆசாரியரும் இராஜாவுமாயிருந்து, உலக ஆளும் என்கிற சத்தியத்திற்கு மாறாக, தவறான சத்தியத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட தவறான இராஜ்யமே, போப்பு மார்க்கம் என்று அழக்கப்படும். சப, உலக ஆளுகிற காலம் இன்னும் வரவில்லை. சவிசேஷயுகம் அதற்காக ஏற்படுத்தப்படாமல், சப தெரிந்தெடுக்கப்படவும், விருத்தியுடயவும், ஒழுங்கு, அவமானம், துன்பம், பலி ஆகியவகளில் ஆண்டவரின் காலகுகளப் பின்பற்றி, வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டதற்கு ஏற்ப உயர்த்தப் பட்டு, மகிமயின் ஆளுகய பெற்றுக்கொள்ளும் காலப்பகுதியாகிய ஆயிர வருஷயுகம் வரும் வர , பொறுமயோடு காத்திருக்கவும் முன் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பேர் கிறிஸ்தவ சபை உலகமுழுவதும் பரவி, பிரபலமடைந்து, இது எந்த ஆவியினால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது என்பது அறிந்து கொள்ளாமல், பெரும்பாலோர் இதன் அடிப்படி புகழ்ந்து, இதத் தழுவுவார்கள் என்பது கர்த்தர் முன்னறிந்திருந்தார். இப்படிப்பட்ட அங்கத்தினர்கள் சபையுடன் தங்கள் இணைப்பை சீர்கொண்டு, தன்னத்தான் வெறுத்து தன்ன பலியாக ஒப்புக் கொடுக்கும் சபாவத்தத் தரும் பரிசுத்த ஆவிக்கு, எதிரான உலகத்தின் ஆவியினால் அவர்கள் ஆட்கொள்ளப்பட்டிருப்பார்கள் என்பதும் கர்த்தர் முன்னறிந்திருந்தார். இந்த சயநலமும் எல்லாவற்றையும் ஆள வேண்டும் என்கிற ஆசையும் அதிகமாவதால், தகுந்த சந்தர்ப்பம் வரும் வர அவர்களால் காத்திருக்க முடியவில்லை; ஆகையால் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு முன்னதாகவே, பேர் சபையானது உலகின்மேல் ஆளுகை செய்த முயற்சி; அதாவது உலகத்தனமான காரியங்கள் சபையில் நடைபெற்று, தன்னுடைய செல்வாக்கிற்கு உணர்த்தும். புறஜாதிகளின் காலம் முடிவாகி. பி. 1914க்கு முன், உண்மையான சபை பெறமுடியாத உலக ஆளுகையுடைய புறஜாதிகளுக்குத் தேவன் கொடுத்திருந்த ஆளுகையின் அதிகாரத்தின் பேர் கிறிஸ்தவ சபை கவர்ந்து கொள்ளும்.

எனவே இது உண்மையிலேயே வெளியரங்கமாய் இருக்கிறது : உலக செல்வாக்குக்கும், அதிகாரத்திற்கும் மிகவும் ஒத்தாசையாக, அதிகமதிக்காமல் வளரக்கூடிய கருத்துக்களைக் கொண்ட பேராவள்ள மனிதர்களின் போதனையின் கீழும், மாதிரிகளின் கீழும், பேர் கிறிஸ்தவ சபை எண்ணிக்கையில் திரளாகி வீழ்சியுடைய (விசுவாசத்தில் வீழ்சியுடைய) ஆரம்பித்தது. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சபையின் ஆவி, உலகத்தனத்திற்கு மாறியது; உலகப் பொருட்கள் பேராசையுடன் விரும்பப்பட்டன. அந்த உயர்நோக்கமுள்ள யோசனை என்னவென்றால், “பெரிய ரோம ஏகாதிபத்தியம் அதனுடைய சக்தி, வல்லம, ஐசுவரியம், புட்பலத்துடன், சபையுடன் ஆதரித்தால், ஒரு கிறிஸ்தவனுக்கு அது எவ்வளவு மதிப்பாகவும் பெருமையாகவும் இருக்கும்! மேல் புறஜாதிகளின் துன்புறுத்தல்கள் எவ்வளவு வேகமாகக் கட்டுப்படுத்தப்படும்!” அதன் பிறகு அவர்கள் மேற்கொள்வது மட்டுமல்ல; அவர்களுடைய ஆதரவு சபைக்காகவும், சிவக்காகவும், கிறிஸ்துவின் நாமத்துக்காகவும் வற்புறுத்துவது, நமக்கியின் வல்லமையிருக்கும். சபையானது எப்போதும்

உலகத்துக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்க வேண்டும், துன்புறுத்தப்பட வேண்டும், என்பது தேவனுடைய திட்டமல்ல என்பது தெளிவாகிறது. “பரிசுத்தவான்கள் உலகத்த நியாயந்தீர்ப்பார்கள் என்பது நீங்கள் அறியீர்களா?” என்று அப்போஸ்தலர் கூறியிருந்தும், நாம் அவரோடு கூட ஆளுகை செய்வோம் என்ற நமது கர்த்தரின் வாக்குத்தத்தத்திலிருந்தும், சபையின் ஆளுகையுக்கு குறித்து, சொல்லப்பட்ட மற்ற தீர்க்கதரிசனங்களிலிருந்தும் இதுதான் தேவனுடைய திட்டம் என்பது தெளிவாகிறது. மேல் அவர்களது கருத்து என்னவெனில், நமது கர்த்தர் முதலாவது வந்து சபையுடைய உயர்த்துவார்; அதற்காக நாம் காத்திருக்க வேண்டும் என்று அப்போஸ்தலர் எழுதுகிறார். ஆனால் பல நூற்றாண்டுகள் கடந்தும் நமது கர்த்தரின் வருகைக்கான அறிகுறியை காணோம். அப்போஸ்தலர்கள் இதில் கொஞ்சம் தவறியிருக்க வேண்டும் என்று நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். சமுதாயத்துக்குரிய அரசாட்சியுடைய கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரவும், கர்த்தருக்கு இவ்வலக கீழ்ப்படுத்தவும், நாம் ஒவ்வொரு உபாயத்தையும் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பது நமக்கு தெளிவாகத் தெரிகிறது. “கர்த்தர் இல்லாத சமயத்தில் சபைக்குத் தலவனாக ஒருவர் வேண்டும் என்பது மிக அவசியம்; உலகின் மரியாதையுடைய பெற்றுக்கொள்ள, கர்த்தரின் வல்லமையுடைய பிரயோகிக்க, தீர்க்கதரிசி தானீது உரத்தது போல, உலக இருப்புக்கோலால் ஆளுகை செய்ய ஒரு தலவர் வேண்டும்.” உலக ஆளுவதற்காகவும், ஆசீர்வதிப்பதற்காகவும் உயர்த்தப்படுவதில் சபையின் உண்மையான நம்பிக்கையானது, அதாவது கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையுடைய நம்பிக்கையானது, படிப்படியாக, பல நூற்றாண்டுகளாக மந்தமான கணித்தல் முறையினால் மறைய ஆரம்பித்தது. அவ்விடத்தில் புதிய நம்பிக்கை இடம் பெற்றது. கர்த்தர் இன்றி, போப்புகளின் வம்சாவழி தலமையின் கீழ் பெற்றிருக்கும் வெற்றியின் நம்பிக்கை தான் அது. இவ்விதமாக கூட்டு சதி செய்தும், உட்கிளர்ச்சி செய்தும், தயவுகள் பரிமாற்றம் செய்தும், சபையின் நம்பிக்கையானது போலியின் நம்பிக்கையாக மாறியது. தவறான சத்தியம், நடமுற மூலமாகவும், ஏமாற்றும் சூழ்சியைக் கொண்டு, சாத்தான் ஒரு தவறான பொல்லாங்கிலிருந்து மற்றொன்றிற்கு வழி நடத்துவது போல இதுவுமாயிற்று.

ஏற்படுத்தப்பட்ட போப்புகளின் கீழ் தன்னத்தானே உயர்த்திக் கொண்ட போப்பு சபை, கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் அவரது ஆயிரவருட உலக ஆளுகையுடைய பெற்றதாகக் கூறிக்கொண்ட இந்த சமயத்தில்தான், பாவ

மனுஷனுக்குள் விசுவாசத் துரோகம் விருத்தியுடந்தது. இதன் ஆதரவாளர்கள் இதன் மீது எவ்வளவுதான் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தாம், இது தவறாக ஏமாற்றி உரிம கொண்டாடி வருகிறது. இதன் ஸ்தாபகர்களும், விசுவாசிகளும் எந்த அளவுக்கு நம்பிக்கை வத்திருந்தாம், இது ஏமாற்றுதலான போலி அரசாகும். எந்த அளவுக்கு இது கிறிஸ்துவின் மகிமை, ராஜ்யம், வல்லமையுடையிருப்பதாக அவர்கள் நம்பிக்கையுடன் கூறிக் கொண்டாம், இது அந்திக்கிறிஸ்துவின் ஆட்சி தான். மனசாட்சிக்கு கட்டுப்பட்டு இருப்பதுதான் எப்போதும் சரியாக இருக்கும் என்று யூகிப்பது தவறு. ஒவ்வொரு தவறான அமப்புக்கும், மாம்மாலகாரரும், இன்னும் அதற்கு மேலானவர்களும் இருந்ததால், அதற்கு சந்தேகமேயில்லாமல், அதே மன சான்றோடு உள்ள பிரமக்குள்ளான வழிபாட்டாளர்கள் இருந்தனர். மனசாட்சி என்பது மன நேர்மயாகும். இது அறிவப் பொருத்ததல்ல. புறஜாதிகள் தவறாகப் போதிக்கப்பட்டு, மனசாட்சியினால் விக்ரிங்களுக்குப் பலியும் தொழுகியும் செத்தி வந்தார்கள். சவுல்கூட தவறான போதனையினால், மனசாட்சியினிமித்தம் பரிசுத்தவான் களத் துன்புறுத்திவந்தான். இதுபோல் போப்பு சபையு சேர்ந்தவர்கள், தவறான போதனையினால், மனசாட்சியினால், தீர்க்கதரிசனங்களுக்கு விரோதமாக, உண்மையான பரிசுத்தவான்களத் துன்புறுத்தி மாபெரும் அந்திக்கிறிஸ்து அமப்பு ஏற்படுத்தினார்கள். நூற்றுக்கணக்கான வருடங்களாக போப்பு சபை தனது வல்லமையுடன், தெய்வீக அதிகாரம் பெற்றது என்று கூறி, பூமியின் ராஜாக்கள ஏமாற்றி, அவர்கள் ஆளுக செய்ததோடல்லாமல், கிறிஸ்து மட்டுமே தலயாகவும், போதகராகவும் இருக்க வேண்டிய தேவனின் ஆலயமாகிய சபையில், தன்னத்தானே அமர்த்திக் கொண்டு, தான் மட்டும்தான் போதகரென்றும், கட்டளகுகள் கொடுக்கும் நியாயப்பிரமாணிகள் என்றும் கூறிக்கொள்கிறது; சிலரத் தவிர அனவரயும் தனது குறிப்பிடத்தகுந்த வெற்றியினால், தற்புகழ்சியுடன் கூடிய உரிம கொண்டாடுதலாம் ஏமாற்றியிருக்கிறது. “அகில உலகமும் அதிசயித்தது”, ஆசரியத்தால் மூழ்கியது, வஞ்சிக்கப்பட்டது, கொடுமக்குள்ளானது, ஆட்டுக்குட்டியானவரின் ஜீவபுத்தகத்தில் பேரெழுதப் படாதவர்களும், தேவனுடைய பரிசுத்தவான்களாகப் பேரெழுதப் பட்டவர்களும் உண்மையாகவே கலங்கினார்கள். இந்த வஞ்சகம் மிகவும் பலம் வாய்ந்ததாக இருந்தது. ஏனெனில் இந்த இலட்சிய திட்டங்களெல்லாம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஏற்படுத்தப்பட்டு, மிகவும் கொஞ்சங்கொஞ்சமாக

உணர்த்தப்பட்டது. பவுலின் காலத்தில் ஏற்கனவே ஒரு இலட்சியவாத சக்தி இரகசியமாக இயங்கியது போல, இது நூற்றுக்கணக்கான வருடங்களாகத் தொடர்ந்தது. இது படிப்படியாக தப்புறகள் மேல் தப்புறகள் சேர்க்கிற ஒரு அமப்பாக இருந்தது. ஒரு தனி மனிதனின் இலட்சிய அறிவிப்புகள் மற்றவர்களால் காலப் போக்கில் இன்னும் அதிகமதிகமாக சேர்க்கப்பட்டன. எனவே சாத்தான் நய வஞ்சகமான தப்புறயின் வித்த ஊன்றி, தண்ணீர் பாய்சி, உலகமறிந்த அந்த அந்திக்கிறிஸ்து என்னும் மகா வல்லமையுள்ள அமப்பு (சபையு) விருத்தி செய்தான்.

“அந்திக்கிறிஸ்து” என்ற பெயர் இருவித பொருள்கள் உடயதாய் இருக்கிறது. முதலாவதுகிறிஸ்துவுக்கு விரோதி (எதிராளி); இரண்டாவது கிறிஸ்துவுக்குப் பதிலாக, போலியாக அவரது ஸ்தானத்தில் இருப்பவன். முதலாவது அர்த்தம் பொதுவாக கிறிஸ்துவின் எந்த ஒரு எதிரியும் குறிப்பதாக இருக்கிறது. இந்த அர்த்தத்தில்தான் சவும் (பிறகு பவுலாக மாறினவன்) ஒவ்வொரு யூதனும், முகமதியனும், எல்லா புறஜாதி இராஜாக்களும் ரோம மக்களும் அந்திக்கிறிஸ்துவாக, கிறிஸ்துவுக்கு விரோதியாக இருந்தனர் (அப்.9:4). வேதவாக்கியம் கூறுகிற அந்திக்கிறிஸ்து என்ற பெயர் இந்தப் பொருளில் சொல்லப்பட்டது அல்ல. எல்லா எதிரிகளையும் விட்டுவிட்டு, இந்த “அந்திக்கிறிஸ்து” என்ற வார்த்தை மேலே சொல்லப்பட்ட பிரகாரம் இரண்டாவது அர்த்தத்தில், அதாவது கிறிஸ்துவுக்கு விரோதமாக தன்னத் தவறாக எடுத்துக்காட்டியும், போலியாகவும் இருந்து, அவரது ஸ்தானத்த ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருப்பவன் என்ற பொருளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அப். யோவான் குறிப்பிடுகிறார்: “அந்திக்கிறிஸ்து வருவான் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள். இப்போதும் அநேக அந்திக்கிறிஸ்துக்கள் இருக்கிறார்கள்.” (1 யோவா.2:18,19.) (கிரேக்க வார்த்தைகள் அந்த விசேஷித்த அந்திக் கிறிஸ்துவையும், மற்ற சாதாரண அந்திக்கிறிஸ்துக்களையும் வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றன). இதைத் தொடர்ந்து யோவானின் குறிப்புக்கள் காண்பிக்கிறதாவது; அவர் கிறிஸ்துவுக்கும், சபக்கும் விரோதமாயிருக்கும் எல்லோரையும் குறிப்பிடாமல், கிறிஸ்துவின் சமீரமாகிய சபையாக தான் உரிம கொண்டாடி, அடிப்புடி சத்தியத்த விட்டு விலகி, சத்தியத்த தவறாக எடுத்துக்காட்டுவதோடு அல்லாமல், தன்ன உலகுக்கு

உண்மையான சபயாகக் காண்பித்துக்கொண்டு, அதாவது உண்மையான பரிசுத்தவான்களின் ஸ்தானத்த எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பாரக் குறிப்பிடுகிறார். இவர்களைக் குறித்து யோவான் கூறுகிறதாவது; “அவர்கள் நம்ம விட்டுப் பிரிந்து சென்றார்கள். ஆனால் அவர்கள் நம்முடயவர்களாய் இருக்கவில்ல” இது நம்மப் பிரதிபலிக்கவுமில்ல. ஆனால் அவர்கள், இது நம்மக் குறிப்பதாகக் கூறிக்கொண்டு, தங்களையும் உலகத்தையும் இந்த விஷயத்தில் ஏமாற்றவும் கூடும். அதே நிருபத்தில் யோவான், அநேக அந்திக்கிறிஸ்துக்கள், அந்த விசேஷித்த அந்திக்கிறிஸ்துவின் ஆவியப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

போப்பு மார்க்கத்தில் நாம் எதிர்பார்த்ததையும், காண்கிறதையும் இங்கே கொடுக்கிறோம்; கிறிஸ்துவின் நாமத்திற்கு ஒரு எதிர்ப்பாக அல்ல; அவரது நாமத்தத் தவறாக தரித்துக் கொண்டு, அவரது இராஜ்யத்தையும் அதிகாரத்தையும் பெற்றிருப்பதாகக் கூறிக் கொண்டு, அவரது பண்புகளையும் திட்டங்களையும் சத்தியங்களையும் உலகிற்குத் தவறாக போதித்துக் கொண்டு, மிகவும் சரியான எதிரியாகுகிறிஸ்துவ வெளிப்புடயாக எதிர்ப்பவர்களையும் விட மோசமானவர்களையும் இருக்கிறார்கள். இந்த சபுடன் தொடர்புள்ள சிலர் மனசாட்சி இருந்தும், வழி தவறியவர்களாக, “வஞ்சிக்கிறவர்களையும், வஞ்சிக்கப்படுகிறவர்களையும்” இருக்கிறார்கள் என்பது உண்மையாயிருக்கிறது.

பாவ மனுஷனது குணாதிசயங்களையும், அடயாளத்தையும், அவுன எங்கே, எப்போது, எந்த சூழ்நிலைகளில் எதிர்போக்க வேண்டும் என்பதற்கான இந்த தகவல்களுடன், அதற்கான சில சரித்திர ஆதாரங்களையும் ஆராய்வோம். அந்திக்கிறிஸ்துவப் பற்றிய ஒவ்வொரு தீர்க்கதரிசனத்தையும், தற்காலத்திய அறிவின் வெளிசுத்தக் கொண்டு காண்கையில், மறுபடியும் நிகழ முடியாது என்று எல்லோராம் ஒத்துக் கொள்ளக்கூடிய முறயிம், அளவிம் போப்பு மார்க்கத்தில் நிறவேறியிருக்கிறது. பல சரித்திர சாட்சியங்களின் சில முக்கிய குறிப்புக்கள மட்டுமே கொடுப்பதற்கு, இடம் இங்கு அனுமதிக்கிறது. சரியானதென அங்கீகரிக்கப்பட்ட சரித்திர ஆசிரியரின் சாட்சியங்கள்,

பெரும்பாம் ரோமன் கத்தோலிக்க எழுத்தாளர்களின் சாட்சியங்களையே நாம் எடுத்துக் கொள்கிறோம்.

பாவமனுஷன் தோன்றுவதற்கான அநுகூலமான சூழ்நிலைகள்

மாபெரும் விசுவாச துரோகம்: பாவமனுஷன், போப்பு மார்க்கம் விருத்தியுடவதற்கு முன்னதாக, அதாவது சபயின் தலவராக ஒரு போப் அங்கீகரிக்கப்பட்டதற்கு முன்னதாக, தீய இலட்சியவாத சக்தி இரகசிய கிரிய செய்ததையும், கிறிஸ்தவசப மெய்யான சத்தியத்தையும் எளிமடியும் விட்டு விலகும் விசுவாச வீழ்சியப் பற்றிய பவுலின் தீர்க்க தரிசனத்த சரித்திரம் குறிப்பிடுகிறதா? என்பதையும் நாம் முதலில் ஆராய்வோம்.

சரித்திரம் தெளிவாக ஆம் என்று கூறுகிறது. போப்புவின் படிநில ஆட்சி, கர்த்தரும் அப்போஸ்தலர்களும் சபுய ஸ்தாபித்ததற்குப் பின்பு பல நூற்றாண்டுகளாக ஏற்படவில்ல. இதற்கிடப்பட்ட காலத்தப்பற்றி பிஷர் என்பவரது “உலக சரித்திரம்” என்ற புத்தகத்தில் பக்கம் 193 (Fisher's Universal History page 193) இல் நாம் வாசிப்பது:

“சப தொகயிம், செல்வத்திம் வளர்ந்தபோது, தொழுக்கக்காக விலயுயர்ந்த பெரிய கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டன; ஆராதன முறமகள் விரிவாக்கப்பட்டன; பக்திவிருத்திய அதிகப்படுத்த சிற்பங்களும் வண்ணப்படங்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டன; உயிர்த்தியாகம் செய்தவர்கள், பரிசுத்தவான்கள் ஆகியோரின் உடமகள் புனிதப் பொருட்களாக பிரியத்துடன் போற்றப்பட்டன; மத சடங்காசாரங்கள் அதிகரிக்கப்பட்டன; கிறிஸ்துவ ராஜாக்களின் கீழ் (4ஆவது நூற்றாண்டில்) சப, சபத் தலவர்களின் உதவியால் புறமதங்களின் சடங்காசாரங்கள் புகுத்திக் கொண்டது.”

“ஓயிட்” என்பவரது “உலக சரித்திரம்” என்ற புத்தகத்தில் பக்கம் 156இல் (White's Universal History page 156) கூறப்பட்டிருப்பதாவது: “ஸ்தாபிக்கப் பட்டிலிருந்தே (4ஆம் நூற்றாண்டில் கிறிஸ்தவம் ராஜாங்கமதமானதிலிருந்தே) சபயில் இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே, லஞ்ச லாவண்யம்

ஆரம்பித்து, அதில் பெருமளவு வளர்சியுடந்து, தங்களது சொந்த அதிகப்பிரசங்கித்தனமான அதிகாரத்தால், மூடபக்தியும் அஞ்ஞானமும் ச,பயின் மூலதனங்களாயின.”

ரேபின் (Rapin) என்பவர் கூறுகிறதாவது: “ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் கிறிஸ்தவம் மனித கற்பனகளினால் புனிதத்தன்மயிலிருந்து தாழ்வுடந்து, எளிமையான அதன் பரிமாணங்களும், ஒழுங்கும், குருக்களின் அதிகாரத்திற்குத் தாழ்த்தப்பட்டன. அதனுடய தொழுக முறைகளெல்லாம் புறமத சடங்காசாரங்களால் மாசுபடுத்தப்பட்டன.”

“மோஷீயம்” (Mosheim) என்பவர் தனது “கிறிஸ்தவத்தின் சரித்திரம் (History of Christianity) என்ற புத்தகத்தில்” ச,ப தனது உண்மையான எளிமயிம் புனிதத்தன்மயிம் வீழ்சியுடந்து, படிப்படியாக எந்த உச்சக்கட்டத்தில் “பாவமனுஷன்” விருத்தியுடவானோ, அந்த அளவுக்குத் தாழ்வுடந்தது என்கிறார். அந்திக்கிறிஸ்து தோன்றவில்ல என்பது அங்கீகரித்தாம், அங்கீகரிக்காவிட்டாம், ச,பயில் “அக்கிரமத்தின் இரகசியத்தின்” கிரியுகள நான்காம் நூற்றாண்டு வுர தேர்ந்த முறையில் ஆராய்ந்திருக்கிறார். இந்த ஆராய்சி அவரது மரணத்தினால் தடப்பட்டது. அவரது நேர்த்தியான நூல்களிலிருந்து நாம் எடுத்து எழுத இடம் போதவில்ல. ஆனால் அவரது ஆராய்சி இந்தப் பாடத்திற்கு பெரும் உபாயமாக இருக்கிறது என்று கூறுகிறோம்.

முதல் நான்கு நூற்றாண்டுகளில் ச,பயினுடய விரிவான குறிப்பிடத்தகுந்த சரித்திரத்த நாம் “லார்டு” என்பவரின் “புழய ரோம உலகம்” (Old Roman World) என்ற புத்தகத்திலிருந்து எடுத்துக் காட்டுகிறோம். இந்த சரித்திரமானது, ச,பயினுடய உண்மையான வீழ், சி, யப் படிப்படியாகக் காட்டுவதோடு, அப்போஸ்தலரால் சுட்டிக்காட்டப் படும் தடயானது நீங்கிய பிறகு, ச,பயினது அதிவேகமான வீழ்சியையும், அது காட்டக் கூடியதாக இருக்கிறது. அவர் கூறுகிறார்:

“முதலாம் நூற்றாண்டில் அறிவாளிகளோ அல்லது ஞானவான்களோ அதிகமானவர்கள் அழக்கப்படவில்ல. மாபெரும் பேர் பெற்றவர்கள் யாரும் இல்ல; தத்துவ சாஸ்திரிகளோ, இராஜ தந்திரிகளோ, பிரபுக்களோ,

தளபதிகளோ, இராஜ பிரதிநிதிகளோ, நீதிபதிகளோ, வழக்கறிஞர்களோ அழக்கப்படவில்ல. முதலாம் நூற்றாண்டில் கிறிஸ்தவர்கள் அரசாங்கத்தால் துன்புறுத்தப்படுவது என்பது, அவ்வளவு முக்கியத்துவம் பெறவில்ல. பொது மக்களின் கவனத்தக் கூட அவர்கள் தட செய்யவில்ல. கிரேக்கத் தத்துவ சாஸ்திரிகள் கூட அவர்களுக்கு எதிராக ஒன்றும் எழுதவில்ல. ஆதி திருச,பயில் உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் உள்ளவர்களோ, படிப்பாளிகளோ, திறமசாலிகளோ, ஐசுவரியவான்களோ, சமூக அந்தஸ்தில் உள்ளவர்களோ இல்ல. முதலாம் நூற்றாண்டில் திருச,பயின் சரித்திர பட்டியலக் காட்டிம், உலக வரலாற்றுப் பட்டியலில் குறிப்பிடத் தகுந்த பெரிய நாமங்கள் ஒன்றுமில்ல. எனினும் இந்த நூற்றாண்டில் ச,பயில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டவர்கள், ஒவ்வொரு நகரத்திம் பெருகினார்கள். எல்லா அப்போஸ்தலர்களும் உட்பட பிரபலமானவர்களின் தியாகத்தக் குறித்து (பலியக்குறித்து) வழி வழியாய் வந்த சரித்திரங்கள் குறிப்பிடுகிறது.”

“இரண்டாம் நூற்றாண்டிம் பாலிகார்ப், இக்னேஷியஸ், ஜஸ்டின் மார்டின், கிலமெந் மெலிட்டோ, அப்பொலொனியஸ், சில சாந்தமான குருமார்கள், துணிவுள்ள தியாகிகள் போன்றவர்களுத் தவிர, வேறு எந்த பெரிய மகானும் இல்ல. இவர்கள் சற்று மேலான நிலயிலிருந்து ச,புய மேய்த்தவர்கள்; இவர்கள் உலக அந்தஸ்தில் உயர்ந்தவர்கள் அல்லர்; இவர்கள் எளிமக்கும் பரிசுத்தத்திற்கும் மட்டுமே பேர் பெற்றவர்களாயிருந்தனர்; அவர்களுடய விசுவாசத்தயும் பாடுகளப் பற்றியும் மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நாம் சில ஆராய்சி நூல்கள எழுதிய தியாகிகளக் குறித்தும் படிக்கிறோம். இவர்களிம் உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் இருப்பவர் யாரும் இல்ல. ஆதிகால கிறிஸ்தவ இலக்கியங்களெல்லாம், பாவ மன்னிப்ப, படவ, தக் குறித்தும், சாதாரணமானதும் கடிபிடிக்கக் கூடியதுமான மதக் கோட்பாடுகளயும் குறித்துமே எழுதப்பட்டிருந்தது. தீர்க்கமான மதவாழ்க்க, மாபெரும் செயல்கள், மாபெரும் பரிசுத்தம் போன்றவற்றில் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் ச,பயிலிருந்தன. ஆனால் வெளிப்புடயான எந்தவித முரண்பாடோ, லௌகீக சரித்திரமோ கிடயாது. அவர்கள் அரசாங்கத்தின் பெரிய சமூக

நிறுவனங்களையோ அல்லது அரசாங்கத்தையோ தீவிரமாகத் தாக்கவில்லை. குற்றமற்றவர்களும், சுத்தமானவர்களும் அடங்கிய ஒருசிறு சபயாக அது இருந்தது. அவர்கள் சமூகத்த, தங்கள் ஆதிக்கத்திற்குள் கொண்டுவர விரும்பாதவர்களாயும் இருந்தனர். ஆனால் அரசாங்கத்தின் கவனம் அவர்கள் மேல் சென்றது. அதன் விளைவால் துன்பத்தையும் அடந்தனர். அவர்கள் மதவெறி பிடித்தவர்கள் என்றும் அப்போதிருந்த ஸ்தாபனங்கள் அழிக்கக் கூடியவர்கள் என்றும் கருதப்பட்டனர்.”

அதிகாரத்திற்கென்று ஒழுங்குபடுத்துதல்

“இந்த நூற்றாண்டில் சபயானது அமதியாக ஒழுங்குபடுத்தப் பட்டது. சபயின் அங்கத்தினரிடையே ஒரு முறையான சகோதரத்துவம் இருந்தது. பாதிரிமார்கள் கிறிஸ்தவர்களிடையே செல்வாக்கு பெற ஆரம்பித்தனர்; ஆனால் சமுதாயத்தில் அல்ல. மேற்றாசனமும் குருக்களுக்குட்பட்ட பங்குகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. நகரத்து பாதிரிமார்களுக்கும், கிராமத்துப் பாதிரிமார்களுக்கும் வேற்றுமகள் இருந்தன. சபயின் பிரதிநிதிகள் விசுவாசத்தக் குறித்தோ அல்லது மதக் கொள்கைக்கு எதிராக தலையெடுக்கிறவகளை அடக்குவது குறித்தோ, ஆலோசனை செய்ய ஒன்று கூடினர். மேற்றாசனமும் (பிஷ்ப்புக்கு கீழுள்ள ஆட்சிப் பகுதி) குருமார்கள் ஆட்சியும் விரிவுபடுத்தப்பட்டன. சபகனெல்லாம் ஒரு மய அதிகாரத்துக்கு உட்படுத்தப்பட்டவர்கள் ஆக்கப்பட்டன. ஆலய அவல்களில் ஈடுபட்டவர்கள் பெரிய மதத் தலவர்களில் ஒருவராக எண்ணப்பட்டனர். சமூகத்திலிருந்து தள்ளிவக்கப்படக் கூடிய வழிமுறைகள் கொண்டுவரப் பட்டன. மத ஊழியங்கள் தொடர்ந்தன. ஆலய சம்பந்தமான திருவிழாக்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. வழிநடத்தக் கூடிய பலரால், பரம இரகசியத்தக் குறித்த அறிவானது உட்புகுத்தப்பட்டது. ஞான உபதேச பள்ளிகள் விசுவாசத்த முறப்படி போதித்தன; ஞானஸ்நானம், புனித மத சடங்குகள் ஆகியவகளுக்குரிய விதிமுறைகள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவகளாயின. ஏகாதிபத்தியம் பிரபலமாகியது. இப்படியாக சபயானது எதிர்கால வல்லமகளாகவும், அமப்புகளாகவும் உரிய அடித்தளத்த அமக்கக் கூடியதாக இருந்தது.”

“மூன்றாவது நூற்றாண்டில் சபயானது ஒரு வலிம மிகுந்த ஸ்தாபனமாக விளங்கியது. சாம்ராஜ்யத்தின் முக்கிய நகரங்களில் வழக்கமான ஆலோசனைக் கூட்டங்கள் கூடி வந்தன. பிரதான நகரத்துக்குரிய முறமகள் மேன்ம நிலைய அடந்தது. ஆலய சம்பந்தமான விதிமுறைகள் விவரிக்கப்பட்டது. வேதாகமக் கல்லூரிகள் சிந்தனயாளர்களுக்கவர்ந்தன. மதக்கோட்பாடுகள் ஒழுங்காக முறப்படுத்தப்பட்டன. (அதாவது வரையறுக்கப்பட்டன; விசுவாச பிரமாணங்களும் சமய கோட்பாடுகளும் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டன) சட்டப்படி செல்லத்தகும் அளவுக்கு அல்லது துன்புறுத்தப்படும் அளவுக்கு, கிறிஸ்தவம் வளர்ந்தது; பெரிய குருமார்கள் வளரும் சபுய ஆட்சி செய்தனர்; கிரேக்க பள்ளிகளுக்கலங்கடித்துவந்த கேள்விகளை (தத்துவம், விஞ்ஞானம் என்று தவறாகக் கருதப்பட்டவ) வேத ஞானிகள் நன்றாக ஆராய்ந்தனர். ஆலயக் கட்டிடங்கள் விரிவுபடுத்தப் பட்டன. மதத் தியாகிகளை கௌரவிக்கும் வண்ணம் விருந்துகள் கொடுக்கப்பட்டன. மனுக்குலத்தின் கவனத்த ஈர்க்கும் வண்ணம் சபயானது அதிவேகமாக வளர்ந்து கொண்டிருந்தது.”

“சபயின் துன்புறுத்தல் நிறுத்தப்பட்டது; கான்ஸ்டான்டின் ராஜா (ரோமராஜா) மதம் மாறினான்; சபயானது அரசாங்கத்தோடு உறவு கொண்டது; ஆதி விசுவாசம் கெட்டுப் போனது; மூட நம்பிக்கையும் வீணான தத்துவங்களும் விசுவாசிகளுக்குள் நுழந்தது; மத குருமார்கள் ராஜாங்க உறுப்பினராக மாற்றப்பட்டனர்; சபயானது செல்வு செழிப்பாக மாறியது; மதகுருக்களின் சங்கம் அரசியல் செல்வாக்கிற்குள் கொண்டுவரப்பட்டது; துறவிகள் தவறான பண்புகள் மேற்கொண்டனர். அரசியல் அதிகாரமும் பின்னிப் பிணந்து, பேரரசர்கள் சபயின் சட்ட திட்டங்களை அமுக்குக் கொண்டு வந்தனர்; அந்தஸ்துள்ள மனிதர்கள் சபயில் நுழந்தனர். இவகனெல்லாம் நான்காம் நூற்றாண்டு வர சபயில் நுழையவில்லை. கிறிஸ்தவம் நாகரிகமானவர்களின் மதமாகவும், இராஜாங்க மதமாகவும், மாறினபோது, ஆரம்ப காலத்தில் எதிர்த்த துன்மார்க்கங்களை ஆதரிக்க ஆரம்பித்தது. அஞ்ஞானத் தத்துவங்களை சபயில் நுழத்ததோடல்லாமல், மிக நுட்பமானதும் பெரிதுமான பல கிழக்கத்திய வழிபாடு முறைகள் நடமுறப்படுத்தியது. நான்காம் நூற்றாண்டில் சபயானது பழிய

கோவில்களின் விக்கிரக வணக்கத்தையும் புகுத்தியது; திருவிழாக்கள அடிக்கடி கொண்டாட வலியுறுத்தப்பட்டது. மக்களும் அதப் பற்றிக் கொண்டனர்; ஏனெனில் அது அவர்களுக்கு கிளர்சியையும் கடின உழப்பிலிருந்து ஒரு ஓய்வையும் கொடுத்தது. மதத் தியாகிகளின் மேள் பயபக்தி, விக்கிரகங்களைப் புகுத்துவதற்கும் வழி வகுத்தது; அது எதிர்காலத்தில் விக்கிரக ஆராதனக்கும் வழி வகுத்தது. கிறிஸ்தவ மதம் பகட்டான சடங்காசாரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டது; புனிதர்களின் மேள் பயபக்தி அந்த புனிதர்களையே வணங்கும்படி செய்தது. இந்த மூட நம்பிக்கையானது நமது ஆண்டவரின் தாய வணங்கும் அளவுக்கு வளர்ந்தது. திருவிருந்து மேஜைகள், யூதர்களின் பலி பீடத்திற்கு ஒப்பாகக் காட்சியளித்தது. புனிதர்களின் பொருட்கள் புனிதப் பொருட்களாகக்காக்கப்பட்டன. சந்நியாச வாழ்க்கையானது பிரயாசித்தம், நோன்பு போன்றவகள் சடங்காசாரங்களாக வளர்ந்தன. சந்நியாசிகள் இருளான, தனிமயான இடத்திற்கு செல்ல ஆரம்பித்தனர்; தவம், உபவாசம் போன்றவற்றிற்கு தங்கள் உட்படுத்திக் கொண்டனர். அவர்கள் வாழ்க்கையின் அனுபவத்தின் நோக்கங்கள் விட்டுவிட்டு சந்தோஷமற்ற மதவராக்கியம் உள்ளவர்களாக இருந்தனர்.”

“கிறிஸ்தவ பாதிரிமார்கள் உலகநோக்கோடு அந்தஸ்தையும், உயர்ந்த ஸ்தானத்தையும் தேடினர். அவர்கள் ராஜ சபையின் சமூகத்தில் கூடுவதோடு இவ்வுலக கௌரவத்தையும் விரும்பினர். இனிமேல் அவர்கள் விசுவாசிகளின் சுயநிதியால் ஆதரிக்கப்படாமல், அரசாங்கத்தாலோ அல்லது சுதந்தரிக்கப்பட்ட புழய அஞ்ஞான கோவில்களின் சொத்துக்களினால் ஆதரிக்கப்பட்டனர். சபக்கு பணக்காரர்கள் தங்கள் பரம்புர சொத்துக்கள் எழுதிவந்தனர். ஆத பாதிரிமார்கள் பராமரித்து வந்தனர். இப்படிப்பட்ட வருமானங்கள் குறையாத செல்வங்களாக இருந்தன. செல்வம் பெருகி அவர்கள் கிறிஸ்தவப் பாதிரிமார்களிடம் ஒப்புடக்கப்பட்ட போது, அவர்கள் மக்களின் எதிர்பார்ப்புக்கு மாறுபட்டவர்களாக இருந்தனர். இதனால் மக்களின் ஆதரவையும் இழந்தனர். பாதிரிமார்கள் சோம்பேறிகளாகவும், இறுமாப்புடயவர்களாகவும், தன்னிசயானவர்களாகவும் மாறினர். மக்கள், சப ஆளுகையிலிருந்து நீக்கப்பட்டனர். “பிஷப்” தன்னுடய ஆதிக்கத்தில் குருமார்களை நியமிப்பதும், நிர்வகிப்பதும் ஒரு முக்கிய மானவராக ஆனார். சபயானது அரசாங்கத்தோடு ஒருங்கிணைந்தது;

மறுக்கமுடியாத மதக் கோட்பாடுகள் அரசாங்க நீதிபதிகளின் வல்லமையினால் திணிக்கப்பட்டன.”

ரோம பிஷப் துலமயாகக் கொண்ட பலவித பதவிகளையுடய குருக்களின் படிநில அமப்பு ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

“விசுவாசத்துக்குரிய காரியங்களில் பேரரசன் முடிவு எடுத்தான்; பாதிரிமார்கள் அரசாங்க சமகளிலிருந்து விலக்கப்பட்டனர். பாதிரிமார்கள், அந்தஸ்து மிகுந்தவர்களாகவும் செல்வந்தர்களாகவும் மாறின போது, அவர்களது அவலங்களில் பெருங்கூட்டம் இருந்தது. மனிதர்கள் பிஷப்பின் நிலக்கு உயர்த்தப்பட்டார்கள். இது அவர்களது பக்தி, வராக்கியத்தினாலோ அல்லது திறமையினாலோ அல்ல. அந்தஸ்திள்ளவர்களோடு கொண்ட தொடர்பின் நிமித்தமே அவர்கள் உயர்த்தப்பட்டனர். கிறிஸ்தவ சபயானது அரசாங்கத்தோடு கொண்டிருந்த தகாத உறவால் சபக்குரிய மதிப்பு இழந்தது. கிறிஸ்தவமானது பகட்டும் சடங்காசாரம் உள்ளதாகவும் அரசாங்கத்தின் கயாளாகவும், பயனற்ற தத்துவமாகவும், மூட பக்தியாகவும் ஒரு சூத்திரமாகவும் இருந்தது.”

எனவே அப். பவுல் முன்னுரத்தபடி விசுவாச வீழ்சியானது, சரித்திரத்தால் ஊர்ஜிதப் படுத்தப்பட்ட உண்மையாகும். இந்த விசுவாச வீழ்சியில் முக்கிய பங்கு வகித்தவர்களைத் துதிபாடி அதிகாரத்த அங்கீகரித்தவர்களும் மற்றும் எல்லா சரித்திராசிரியர்களும் இதற்கு சாட்சி பகர்கிறார்கள். இன்னும் சில முக்கிய கூற்றுக்களைக் கொடுக்க இடம் போதாதற்கு வருந்துகிறோம். விசுவாச வீழ்சியானது பல நூற்றாண்டுகளாக படிப்படியாக அந்த காலப்பகுதியில் வாழ்ந்தவர்கள் அறியாவண்ணம் நடபெற்றது. ஆனால் நாம் ஒட்டுமொத்தமாக கவனிக்கும் போது, அந்த விசுவாச வீழ்சியக் காண முடிகிறது. வேதத்தில் எழுதப்பட்ட அவரது திட்டங்கள் நிறவேற்றவும், வெளிப்புடயாக கிறிஸ்துவ மகிமப்படுத்தவும், சபையின் ஒவ்வொரு ஒழுங்கு முறையும், சப மற்றும் உலகத்தின் மீதுள்ள செல்வாக்கும், அதிகாரமும் கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் எடுக்கப்பட்டபடியால், அது இன்னும் ஏமாற்றுவதாயிருந்தது. இப்படியாக மெய்க்கிறிஸ்தவத்திற்கு எதிராக மிகவும் அபாயகரமான மகா தந்திரமிக்க

பிடிவாதமானவனும், உண்மையான புனிதர்கள் பயங்கரமாக துன்பப்படுத்தக் கூடியவனுமாகிய மாபெரும் அந்திக்கிறிஸ்து விருத்தியுடந்தான்.

துட நீக்கப்பட்டது

துட செய்கிறவன் நீக்கப்படும் வர இந்த அக்கிரமத்தின் இரகசியம் கொஞ்சகாலம் இரகசியக் கிரிய செய்யும் என்றும், துடநீக்கப்பட்டப்பின் தாராளமாக கிரிய செய்து, வெகுவேகமாக உயர்ந்து, அந்திக்கிறிஸ்துவாக விருத்தியுடையும் என்றும் அப்பவுல் முன்னறிவித்திருக்கிறார். அவர் சொல்கிறார்: “ஆனாம் துட செய்கிறவன் நடுவிலிருந்து நீக்கப்படுமுன்னே அது வெளிப்படாது!” (2 தெச.2:7) இந்த முன்னறிவிப்பின் நிறவேறுதலக் குறித்து சரித்திரம் காண்பிக்க வேண்டியது என்ன? அந்திக்கிறிஸ்து விரும்பிய இடத்த, அதற்கு முன்னமே வேறொன்று பிடித்துக் கொண்டிருந்ததால், அது அந்திக் கிறிஸ்துவின் அதிவேக பெருக்கத்தத் துட செய்தது என்பது சரித்திரம் காண்பிக்கிறது. ரோமப் பேரரசு உலகத்த வெற்றி கொண்டதோடல்லாமல், சட்டங்களையும், அரசியலையும் கொடுத்திருந்தது. மேம் மக்களக் கட்டுப்படுத்தவும், முக்கிய சங்கிலியாயிருக்கவும், மதாசார மூட நம்பிக்கைகள் அது அங்கீகரித்தது. இந்த மூட நம்பிக்கைகள் எல்லாம் பாபிலோன் உலகப் பேரரசாக இருந்த போது ஏற்படுத்தப்பட்டவகள். அதாவது சமூக காரியங்களும், மதசம்பந்தமான காரியங்களும் பேரரசரே மதிக்கத்தக்க இயக்குநராகவும், ஆட்சியாளராகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதே திட்டமாகும். இது ஆதரிக்கும் வகையில் ராஜா தெய்வீக மானிடர் என்றும், ஒரு வகையில் அவன் புறஜாதி தெய்வங்களின் வம்சாவழியினன் என்றும் உரிம கொண்டாடப்பட்டது. இப்படியாக ராஜா தொழப்பட்டான். அவனது சிலையும் பூஜிக்கப்பட்டது; அவன் போன்டிபெக்ஸ் மேக்ஸிமஸ் (Pontifex Maximus) அதாவது பிரதான ஆசாரியன் அல்லது மகாமத ஆட்சியாளர் என்று அழக்கப்பட்டான். முந்திய ரோம இராஜாவிடமிருந்து “பலத்தயும், சிங்காசனத்தயும் மிகுந்த அதிகாரத்தயும்” (வெளி.13:2) பெற்றதிலிருந்து ரோம ஏகாதிபத்திய போப்புகளுக்கு இப்படிப்பட்ட பெயர் கொடுக்கப்பட்டது. அவர்கள் அத உரிம கொண்டாடினர்.

ரோம போப்புகளின் செயல்களையும், தந்திரமான கோட்பாடுகளையும் விரிவான சாதனங்களையும், மனப்பாங்குகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது, பழங்கால புறஜாதி (அஞ்ஞான) ரோமம் மற்றும் பாபிலோனிய மதங்கள் வெறும் எம்புக் கூடான ஆசாரிய அதிகாரத்தயே பெற்றிருந்தது. மேம் அவர்கள் தந்திரமும், திறமையும் பல நூற்றாண்டுகளாகப் பெற்றிருந்தும், தற்போது அவர்களது வெளியரங்கமான, அதிகாரம் குறக்கப்பட்டு, சிவில் அரசுரிம நீக்கப்பட்டு இருந்தாம், இன்றக்கும் கூட போப்பிசத்தின் வாரிசு வெற்றிகரமான ஒரு குறிப்பிடத்தகுந்த வல்லுமிய பெற்றிருக்கிறது. மேம் ரோம அரசர்கள் தங்களது சிற்றரசர்கள, எந்த காலத்திம் ஆளுக செய்ததக் காட்டிம், இந்த போப்பரசு மிகவும் திறம்பட, இந்த உலக ஆண்டு, அரசாங்கங்கள் இரகசியமாகவும் மறவாகவும் கட்டுப்படுத்தி வருகிறது.

போன்டிபெக்ஸ் மேக்ஸிமஸ் அல்லது பிரதான மத ஆட்சியாளர்களாக இருந்த ரோம ராஜாக்களில் ஒருவர் கூட, அவர்களுக்குப்பின் வந்த போப்பரசர்களில் சிலரின் கொடுங்கோன்மைய, கயாண்டதில்ல என்று சரித்திரம் கூறுகிறது. இதக்குறித்து கிப்பன் (Gibbon) என்பவர் தனது இரண்டாம் பாகம் 85ஆம் பக்கத்தில் “ரோம சாம்ராஜ்யத்தின் முழுக்கால பகுதியிம், மற்றும் 3 நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் மரணத்திற்கு ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்ட பண்டய தியாகிகளின் எண்ணிக்கையக் காட்டிம், போப்புகளில், ஒருவரின் ஆட்சிக் காலத்தில் ஒரு மாகாணத்தில் கொல செய்யப்பட்ட புராட்டஸ்டன்ட்களின் எண்ணிக்க மிக அதிக அளவாகும்” என்று கூறுகிறார். அவர்களது காலத்தில் மிகப் பிரபலமாக தெய்வங்கள் ஆதரிப்பது அவர்கள் வழக்கமாக இருந்தது; எங்கெல்லாம் அவர்களது சேனகள் சென்று வெற்றிகொள்கிறதோ, அங்குள்ள மக்களின் தொழுககளும், தெய்வங்களும் பொதுவாக மதிக்கப்பட்டன. பாலஸ்தீனாவில் இது தெளிவாக்கப்பட்டது. பாலஸ்தீனா ரோம ஆதிக்கத்தில் இருந்தாம், “போன்டிபெக்ஸ் மேக்ஸிமஸ்” என அழக்கப்பட்ட ரோம ராஜாக்களால் பாலஸ்தீன மக்களின் மத சுதந்திரமும், மன சுதந்திரமும் மதிக்கப்பட்டன. இவ்வாறாக இந்த மத ஆட்சியாளரால், மக்களிடம் தயையும் பிரபல தெய்வங்களின் மேல் இசவும் காண்பிக்கப்பட்டன.

ஆகியால் அந்திக்கிறிஸ்துவின் ஆரம்பகால விருத்தியைத் தட செய்தது எது என்பது நாம் காண்கிறோம். பலம் வாய்ந்த சாம்ராஜ்யத்தின் பிரதிநிதிகளே ஆவிக்குரிய தலம் ஸ்தானத்தையுடைய பேராசுவத்திருந்தனர். இந்த உண்மையுடைய உலகம் அறியவில்லை. இந்த அபிலாஷையுடைய நிறுவேற்ற வெளியரங்கமாக முயற்சி செய்திருந்தால், இந்த உலகின் அதிபதிகளின் கடுங்கோபத்திற்கு ஆளாகி இருப்பார்கள். எனவே இந்த அக்கிரம ஆச ஆரம்பத்தில் இரகசியமாக கிரிய செய்தது; தகுந்த சாதகமான சந்தர்ப்பம் வரும்வர, அந்த அதிகாரத்தையும் வல்லமையையும் விரும்பாததப் போல் கிரிய செய்தது. அரசியல் சூழலில் இராஜ்ய அதிகாரம் அசக்கப்பட்டு, அழிவுக்கு ஆரம்பமாகி, பேர்சுப வளர்ந்து செல்வாக்கு பெற்ற சமயமே தகுந்த காலமாயிருந்தது.

கான்ஸ்டான்டின் பேரரசரான போது ஆறு வாரிசுகளுக்கிடையே ராஜ்ய அதிகாரம் பிரிக்கப்பட்டதால், ஒற்றும் குறந்து, ரோமின் அதிகாரமும், பலமும் குறையத் தொடங்கியது. ஒருவேளை கான்ஸ்டான்டின் ராஜா கிறிஸ்தவத்தத் தழுவியது தமது சாம்ராஜ்யத்த ஒற்றுமப்படுத்தி பலப்படுத்தவே என்பது ஒரு சரியான யூகமாகும். இதக் குறித்து சரித்திரம் கூறுகிறதாவது;

“கான்ஸ்டான்டின் ராஜா கிறிஸ்தவ மதத்தத் தழுவியதற்கு காரணம் அதன் சத்தியத்தில் உள்ள முழு நம்பிக்கையா அல்லது அதன் திடமான கொள்கையா என்பது சர்ச்சக்குரிய காரியம். பலம் வாய்ந்த ரோமாபுரியின் தீவிர மதக்கோட்பாடு, வெறித்தனம் இவகளால் ஜனங்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெற்று செழித்திடவும், புடவீரர்கள் பலரயும் கவரவும் கான்ஸ்டான்டின் தன்னத்தான் பலப்படுத்திக் கொள்ளவும் இந்த மதத்தப் பயன்படுத்தினான் என்பதே உண்மை. கிறிஸ்தவன் என்று தன்னப் புறசாற்றிக் கொள்ள விரும்பின, இவருடைய பேராச எல்லாம் இந்த உலகத்தப் பற்றியது. “என்னுடைய ராஜ்யம் இவ்வுலகத்திற்குரியது அல்ல” என்று கூறிய கிறிஸ்துவின் ஆவியோ சிந்தையோ இவரிடத்தில் இல்லை. கிறிஸ்தவத்த கான்ஸ்டான்டின், தன் சாம்ராஜ்யத்தின் மதமாக மாற்றியதின் மூலம், இந்த பூமிக்குரிய செல்வாக்குப் பெறுகிற ஒரே நோக்கம்

தான் இருந்தது. எந்த ஒரு பேராயரும் திருசுபயின் தலவராகக் கருதப்படவில்லை. மாறாக அரசனே மெய்யான தலவராக விளங்கினான். இந்த இராஜாக்க அதிகாரத்தில் அத்தனேசியஸ்க்கும், ஏரியஸ்க்கும் உள்ள கருத்து வேற்றுமையில், ஏரியஸ்க்கு விரோதமாக அத்தனேசியஸ் பக்கம் சாய்ந்ததினால், நிசியா மாநாட்ட (Council of Nice) கூட்டினான். நிசியா மாநாடு, பேரரசனின் கருத்த ஏற்றுக் கொண்டது”. (Willards Universal History: பக்கம்:163)

“இராஜாங்க மதமாற்றத்தினால் எவ்வித அநுகூலங்களப் பெற்றிருந்தாம் கூட, கிறிஸ்தவ மதக்கொள்கைகள் தழுவிக்கொண்ட ஆயிரக்கணக்கான அவனுடைய பிரஜைகளிலிருந்து அவன் வேறுபட்டவனாக, ஞான, புண்ணிய உன்னதத்த விட, இரத்தாம்பர பகட்டால் வித்தியாசமானவனாக, அறியப்பட்டான். நிசியா (Nice) மாநாட்டக் கூட்டிய அவன், ஆட்சியின் அதே வருடத்தில், அவனுடைய மூத்த மகன் கொல செய்யப்பட்டதன் மூலம் நிசியா மாநாடு மாசுபடுத்தப் பட்டது. சபையினுடைய நன்றியுணர்வு, ரோம உலகத்தின் அரியணையில், கிறிஸ்தவத்த அமர்த்திய பெருந்தன்மையான பாதுகாவலரின் புண்ணியங்கள் உன்னதப்படுத்தி, தவறுகள் மன்னித்து விட்டது.” Gibbon Vol. II P. 269

அதன் பின்பு, கான்ஸ்டான்டின் ஆட்சியின் கீழ் கிறிஸ்தவத்திற்கு எதிரிடயாக இருந்த பேரரசு தயவு காட்ட வழி கொடுத்தது. போன்டிபெக்ஸ் மேக்ஸிமஸ் (Pontifex Maximus) அதாவது இராஜாங்க மத ஆட்சியாளர், கிறிஸ்தவ சபக்கு, ஆனால் உண்மையில், போலியான கிறிஸ்தவ சபக்கு பாதுகாப்பு ஆதரவாளராக ஆனார். அந்தப் போலி சபயின் சூயப் பிடித்தவராக அதன் ஒரு புகழ்பெற்ற, பகட்டான, மேன்ம நிறந்த நிலக்குக் கொண்டு வர கான்ஸ்டான்டின் உதவி செய்தார். அந்த ஸ்தானத்திலிருந்து சபயானது, இராஜாங்க அதிகாரம் பெலவீனம் அடந்ததால் தனது சொந்த பிரதிநிதிகள பிரதான மத ஆட்சியாளராக (Pontifex Maximus) உலக மத அரியாசனத்தில் அமரவத்தது.

அந்த சமயத்தில் சபயானது ஒரு தூய்மையான கன்னியாக இருந்து, திடீரென்று அது அந்தஸ்துக்கும் அதிகாரத்திற்கும் உயர்த்தப்பட்டதே, அதற்கு கண்ணியாக மாறிற்று என்ற தவறான கருத்தில் பலர் இருப்புத் போல் நாமும் இருக்கக் கூடாது. இதற்கு முழுவதும் எதிர்மாறானதுதான் உண்மையாகும். முன் சொல்லப்பட்டது போல திருசபயானது, தனது புழய தூய எளிய சுதந்திர நிலயிலிருந்து தள்ளப்பட்டு, மதக்கட்டுப்பாட்டுக்குள்ளும் பேராசயான திட்டங்களுக்குள்ளும், புறஜாதி மக்களின் தத்துவங்களுக்கு இசந்த சடங்காசாரங்களுக்குள்ளும் நுழந்ததோடு, சில சத்தியங்களு இடயே வந்து தன்ன அழகுபடுத்தியதோடு, நித்திய நரக தண்டன போன்ற பயமுறுத்தும் போதனகளு விடாப்பிடயாக வலியுறுத்தி, நட முறக்கும் கொண்டு வந்தது. இது போன்ற தவறுகளின் எண்ணிக்கயும், அதன் செல்வாக்கும் கான்ஸ்டான்டனுக்கு மிகவும் வில உயர்ந்ததாய் இருந்தது. இவகள் அதிகமாக மதிக்கப்பட்டு, தேவக்கேற்ப உபயோகிக்கப்பட்டன, தங்களுத் தாங்களே தத்தம் செய்து, பரலோகத்தில் பேர் எழுதப்பட்டதும் கிறிஸ்துவப் போன்று இருக்கிற சிறுமந்தயும் தாழ்மயாக இருக்க வேண்டிய காரண காரியத்த உலகப்பிரகாரமான எந்த மனுஷனும் என்றும் நினத்திரான். வரலாற்று ஆசிரியர்களால் சொல்லப்பட்ட, அவனுடய புட வீரர்களின் புகழ், மெய்யான கிறிஸ்துவின் சிவப்புட வீரர்களின் புகழுக்கு முற்றும் வேறுபட்டதாகும்.

இதற்கு ஆதாரமாக, கான்ஸ்டான்டனுக்கு முந்தி ஆண்ட டயோ கிளீசன் காலத்தில் மத ஸ்தாபனங்களின் நிலய, சரித்திரத்தின் வாயிலாகக் காண்போம். டயோ கிளீசன் தன்னுடய ஆட்சி முடிவுடயும் தருவாயில் கிறிஸ்தவர்கள் தன்னக் கொல்ல முயற்சித்தனர் என்று நம்பினான். எனவே கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிராக வெறிகொண்டு, அவர்களத் துன்பப்படுத்தி, வேதாகமங்களு எரித்துவிடும்படியாகவும், பேராயர்கள நாடு கடத்தும்படியாகவும் ஆணயிட்டு, இந்த ஆணய எதிர்க்கின்ற எவரயும் கொன்று போடும்படி உத்திரவிட்டான். இவன் ஆட்சிக் காலத்தக்குறித்து கிப்பன் (Gibbon) Volume II, பக்கம் 53, 57 இல் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

“டயோ கிளீசனும் அவனது அடிசர்களும் கடவுள் வழிபாட்ட வெறுக்கின்ற, ஆனால் தேச தேவு ய மட்டும் திறம்பட செய்கிறவர்கள மிக முக்கியமான அவல்களில் அதிகாரிகளாக நியமித்தார்கள். பேராயர்கள் அவரவர்களுடய மாகாணங்களில் மக்களால் மட்டுமல்ல, அதிகாரிகளால் கூட மிகுந்த மரியாதயும் கௌரவமும் பெற்றார்கள். ஒவ்வொரு பட்டணங்களிம் இருந்த புராதன ஆலயங்களில், மதம்மாறி வரும் பக்தர்களுக்குப் போதுமான இடமில்லாமல் போயிற்று. ஆகவே இன்னும் பெரிய ஸ்தலங்களுப் பிடித்து ஏராளமான விசுவாசிகள் வழிபட வசதியாக, பொது இடங்களில் ஆலயங்களு அமத்தனர். யூசிபஸ் என்பவரால் மிகவும் வருத்தமாய் புலம்பும் படி இருந்த நடத்த மற்றும் கொள்ககளில் காணப்பட்ட ஊழல்கள், டயோ கிளீசன் ஆட்சியின் கீழ் கிறிஸ்தவர்கள் அனுபவித்ததும், தகாதவிதமாய் பயன்படுத்தியதுமான சுதந்திரத்தின் விளவாக மட்டுமல்லாமல், ஓர் ரூபகாரமாகவும் இருக்கிறது. ஐசுவரியமானது ஒழுக்கத்தின் நரம்பத் தளர்த்தியது. ஒவ்வொரு சபயிம் தந்திரம், பொறாம, விரோதம் காணப்பட்டது. ஒவ்வொரு நாளும் அடய விரும்பும் பொருளாக இருந்த சமய வட்ட தலவர, சார்ந்த அவலகத்தின் மீது, மனம்மாறிய கிறிஸ்தவர்கள் ஆச கொண்டனர். சபயில், உலகப் பிரகாரமான மற்றும் கொடுங்கோலான அதிகாரத்த உரிம கொண்டாடிய நடத்த மூலம், பிஷ்புகள் ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குள் கிறிஸ்தவ மத உயர் பதவிக்குப் போட்டியிட்டனர் என்பது தெள்ளத் தெளிவாகிறது. கிறிஸ்தவர்கள, புறஜாதிகளிடம் இருந்து பிரித்துக் காட்டும் உயிரோட்டமான விசுவாசமானது, அவர்களுடய முரண்பாடான எழுத்துகளில் காணப் பட்டத விட, அவர்களது வாழ்க்கயில் மிகவும் சொற்பமாய் காட்டப்பட்டன.

“கிழக்கு தேசத்த தங்கள் ககளில் ,வத்திருந்த ஒதேநாத்துஸ் (Odenatus), செனோபியா (Zenobia) என்பவர்களின் நாட்களில் அதாவது கி.பி. 270இல் அந்தியோகியா பட்டணத்தின் கிறிஸ்தவ மண்டலத்த நிரப்பிய சமோசேட்டாவு சேர்ந்த பவுல் என்பவனது கதயானது, அந்நாட்களின் நி, ல, ம, ய யும், குணாதிசயங்களயும், சித்திரபடம் போல் விளக்கிக் காண்பிக்கிறது. பவுல், திருசுப ஊழியத்த மிக அதிகமான லாபம் தரும் தொழிலாக எண்ணினான். அவனுடய கிறிஸ்தவ மத ஆதிக்கமானது பணத்தா, சப்பிடித்ததாகவும், பேராச உள்ளதாகவும் இருந்தது. மிகவும் வசதி புடத்த விசுவாசிகளிடத்தில் அடிக்கடி நன்கொடகளு, பலவந்தமாகப் பெற்று, அதில் தேவயான அளவு வருமானத்த தனது சொந்த

உபயோகத்திற்கு மாற்றிக்கொண்டான். இதக்குறித்து கிப்பன் விளக்கும் போது, பவுல் ஒரு ராஜரீக தலவனாக உத்தியோகம் பார்த்ததற்கு ஒரு வருடத்திற்கு 200 சின்டெரியா (Sestertia) அதாவது 77000 டாலர் சம்பளம் பெற்றதாக கிப்பன் கூறுகிறார். இவனுடய பெரும் மிகுந்த ஆடம்பரமானது, புறஜாதிகளின் கண்களுக்கு கிறிஸ்தவ மதத்தின் மீது வெறுப்புடைய உண்டாக்கியது. அவனுடய அவலக அற, அவனது சிங்காசனம் மற்றும் அவனது கவனம் தம் பக்கம் திரும்ப வேண்டும் என்பதற்காக ஏங்கி நிற்கும் மக்கள் கூட்டம்; பொதுமக்கள் மத்தியில் ஆடம்பரமாகக் காட்சியளிப்பது; பொது இடங்களில் வந்து அநேகருடய விண்ணப்பங்களுக்கும், கடிதங்களுக்கும், அந்த ஸ்தலத்திலே பதிலளிக்கும் பாங்கு; எப்போதும் விரவாக அவல்களில் ஈடுபடுதல் ஆகிய இவற்றை எல்லாம் பார்க்கும் போது, அவன் ஒரு எளிய வேதாந்த குருவாக எண்ண முடியாது; அவன் ஒரு பெரிய அரசியல் தலவராக தோற்றமளித்தான். பிரசங்க மேடகளிலே மற்றவர்களைத் தாக்கிப் பேசும் போது, ஒரு ஆசிய தேச தத்துவ ஞானி, மாபெரும் அரங்கத்திலே முழங்குவது போல இருக்கும். தேவாலயங்களிலே அவனுடய தெய்வீகப் பேசாற்றலால், மயக்கும் அடுக்குத் தொடரானது, அந்த பேராலயங்களில் எதிரொலிக்கும். தனது வல்லமைய எதிர்ப்பவர்களுக்கும், தனது புகழக் குறித்து முகஸ்துதி செய்யாதவர்களுக்கும் விரோதமாக, தற்பெருமமிக்கவனாகவும், கடின மனமுள்ளவனாகவும், இரக்கமற்றவனாகவும் இருந்த அதே நேரத்தில், தன், நம்பியுள்ள மத குருமார்களுக்கு கட்டுப்பாடுகளில் தளர்வையும், சபயின் சொத்துக்கள் வாரி வழங்கியும் ஆதரித்தான்.”

இப்படியாக கான்ஸ்டான்டின் ஆட்சியில் இறுதியாக எல்லாத் தடகளும் அகன்றுவிட நாம் காணும் பிரகாரம், போப்பு மார்க்கத்தின் அம்பானது, பேர் சபயானது, ரோம பேராயரே போப் என்ற தலமயின் கீழ் வெகுவிரவில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

அந்திக் கிறிஸ்துவின் விரவான வளர்சி

கான்ஸ்டான்டின் பதவி ஏற்றபின், போப்பு மார்க்கத்தின் விரவான வளர்சி அதன் வரலாற்றில் மிகவும் குறிப்பிடத்தகுந்த முக்கிய அம்சமாகும். “இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனானவன்” வாக்களித்தப்படியே தன்ன வணங்கி கீழ்ப்புகிறவர்களுக்கு வல்லமையும், ஆளுகையையும் சன்மானமாக வழங்கினான் (மத்தேயு 4:8,9). மிலன் சட்டத்தினால் கான்ஸ்டான்டின்

திருசுபயின் சொத்துக்களுக்கு எல்லாம் சட்டப்பூர்வமான பாதுகாப்பும் அளித்தான். மற்றும் கிறிஸ்தவர்கள் தங்களிடமிருந்து பறிமுதல் செய்யப்பட்ட நிலங்களைத் திரும்பப் பெற்றனர். கி.பி. 321இல் இயற்றப்பட்ட இரண்டாவது சட்டமானது, சொத்துக்கள் விருப்ப ஆவணத்தின் மூலம் திருசுபுக்கு எழுதிவக்கும் சுதந்தரத்த வழங்கியது. கான்ஸ்டான்டின், அளவுக்கு அதிகமான சொத்துக்கள் கிறிஸ்தவ பாதிரிமார்களுக்கு அளவில்லாமல் வழங்கியதின் மூலம் இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கியதோடு, அவனது தாராளத்தன்மையுமே வெளிப்படுத்தினான். பேரரசனின் இந்த செயலுடய பின்பற்றி பல ஆயிரக்கணக்கான குடிமக்கள் தங்கள் சொத்துக்கள் உயிரோடு இருந்த காலத்தில் செத்தியதும், சாகும் தருவாயில் எழுதி, வத்ததும், திருசுபயின் கருவூலத்தில் சென்றடந்தன. “ஓயிட்” என்பவரின் சர்வதேச சரித்திரம் கூறுகிறதாவது;

ரோமானிய பேர்சுப, வெகுவிரவில் மற்ற பட்டணங்கள், தேசங்களில் உள்ள பேர் சபுகள் மீதும், மதம் மாறி சேர்ந்தவர்கள் மற்றும் சொத்துக்களின் மீதும், தன் அதிகாரத்த தலநகரில் இருந்து கொண்டே மேற்கொள்ள ஆரம்பித்தது. பிஷ்புகளின் ஆக்கிரமிப்பும், ஆட்சியப்பற்றும் ஆசையும், ஒரு காலகட்டத்தில் கடுமையாக (பலமாக) எதிர்க்கப்பட்டாம், பல சந்தர்ப்பங்கள் அவர்களது செல்வாக்க அதிகப்படுத்துவதாக அமந்தன. பிஷ்புகளுக்கு முதன்மையாய் பதிபிகள் பட்டத்தக் கொடுத்ததன் மூலமும், கி.பி. 334இல் கான்ஸ்டான்டின் ரோமாபுரியிலிருந்து ஆட்சி பீடத்த கான்ஸ்டான்டி, நோபிக்கு இடமாற்றீடு செய்ததன் மூலமும், மேலநாட்டு சபுகளின் அதிகாரம் வப்படுத்தப்பட்டது. கிராஷியன் மற்றும் வேலன்டினியன் ஆகியோர், எந்த பிரசுனயின் மேல் விசாரண செய்யும் அதிகாரத்த ரோமாபுரிக்குக் கொடுத்தனர். புனித பவுல், மற்றுமுள்ள இரத்த சாட்சிகளின் கல்லறங்களுக்கு, அடிக்கடி புனித பயணம் செல்வதற்கும் அனுமதி அளித்தனர்.

கான்ஸ்டான்டின் மரணத்திற்குப் பிறகு ரோம சாம்ராஜ்யத்தின் பலதரப்பட்ட செல்வங்கள், போலி சபயின் முன்னேற்றத்திற்கும் அந்திக்கிறிஸ்துவின் வளர்சிக்கும் உறுதுணையாக காணப்பட்டது. ஆனாம், கிறிஸ்துவின் ஏகப்பிரதிநிதியாக மதிக்கப்பட்ட ஒரே தல அல்லது

போப்புவின கீழான கூட்டிணப்பு இன்னும் நடமுறக்கு வரவில்ல. கான்ஸ்டாண்டினுக்கு பின் வந்த இராஜாக்கள் தியோடோசியஸ் வரையில், எல்லோருமே தங்குள் திருசுபக்கு தலயாகக் கருதிக் கொண்டதோடு, தெய்வீக அதிகாரமும் தங்களுக்கே உரியதாக எண்ணிக் கொண்டனர். 1800 பேராயர்கள் அந்த சாம்ராஜ்யத்தில் இருந்த போதும், ஒருவரும் தன்னத் தலயாகவோ அல்லது போப்பாகவோ அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும் என வலியுறுத்தாவிட்டாம், பலருக்கு அந்த ஸ்தானத்தின் மீது கண்கள் இருந்தன. மேம் போன்டிபெக்ஸ் மேக்ஸிமஸ் (Pontifex Maximus) என்ற பட்டத்த கோரும் பேரரசர்களின் கோரிக்கைகளில், எந்தவித தகுதியும் அவர்களுக்குக் கிடயாது என்று புகட்டப்பட்டனர். ஏனெனில், பேரரசர்கள் மரித்த பரிசுத்தவான்களத் தொழுதுகொள்வதால், அவ்விதமாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பரிசுத்தவான்களின் பிரதிநிதிகளுக்கு, அதாவது பேராயர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட ஓர் மரியாதைக் கொடுக்க பேரரசர்கள் கடம்பட்டிருக்கின்றனர் என்றும் கோரினர். இவ்வாறாக கோரிக்கைகள் இருந்தாம், அரசர்கள் தங்களுடய ஆண சாசனங்களில் இராஜாங்கம் ஓர் தெய்வீக அதிகார படியும்பு என்றும், தங்குள் தெய்வீகத்துவம் உள்ளவர்கள் என்று மறுபடியும், மறுபடியும் குறிப்பிட்டார்கள் (Gibbon, Vol.II Page 108). கிப்பன் 2ஆம் பாகம், பக்கம்108.

இப்படியாக சட்டப்படி கிறிஸ்தவம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, 50 வருடங்களுக்குள்ளாகவே ரோமபுரியின் பேராயருக்கு வல்லமையும் தலமப் பீடமும், சொத்துகளும் கௌரவமும் உண்டாயின. உலகத்திற்கே பிரதான நகரமாகவும், தலநகரமாகவும் அந்த தலநகருக்கு தலம பேராயராகவும் வெகுவிரவிலே நிலநிறுத்தப்பட்டார்கள். அம்மியோனோஸ் என்ற அக்கால வரலாற்று ஆசிரியர், இவருடய சொத்தையும், சீர்சிறப்பும் குறித்து, “பகட்டிலே, ஆடம்பரத்திலே ராஜாக்கள் எல்லாம் வென்றார். மிக சிறந்த ரதங்களிலே வலம் வந்தார். பெருமையும், செல்வு சிறப்பும், வெளியே காட்டும்படியான, மிக உயர்ந்த உட்களயே உடுத்தினார்” என்றார். சாம்ராஜ்யத்தின் அதிகார பீடம் அகற்றப்பட்டு கான்ஸ்டாண்டினோபிக்கு மாற்றப்பட்டது; வடக்கிலிருந்து வந்த காட்டுமிராண்டிகளின் ஆக்கிரமிப்புக்கு ரோமாபுரி உட்பட்டதும், வேகமாக சரிகின்ற சாம்ராஜ்யத்தின் அதிகாரிகள், ஆளுநர்கள், அடிக்கடி

மாற்றப்பட்டது எல்லாம் சேர்ந்து, ரோம திருசுபயின் பேராயர் மிகுந்த கௌரவத்திற்கும் நிரந்தரமான அதிகாரத்திற்கும் அடிகோலியது. பேராயரின் படிப்படியான மேன்மத்துவம் அதிகரித்தல் உச நிலக்கு சென்றது. எதிரிடயான இராஜாங்க நீதிமன்றத்தின் பகட்டு ஆரவாரம் கான்ஸ்டாண்டினோபிக்கு மாற்றப்பட்டதாம், அவனுடய பெரும உச நிலக்கு சென்றது. மற்ற எல்லா தேசத்து மக்கள் மத்தியம், ரோமிற்கு கொடுக்கப்பட்ட நாமத்துக்கு பக்தியக் கொடுத்ததால், அதனுடய மேன்ம உச நிலக்கு உயர்ந்தது.

இத விளக்க வேண்டுமானால் கி.பி.455இல் நிகழ்ந்த சம்பவத்திற்கு செல்ல வேண்டும். வான்டல்ஸ் (Vandels) ரோமாபுரிய ஆக்கிரமித்து பட்டணத்தப் பாழாக்கினார்கள். எங்கு நோக்கினும் அவலமும், ஓலமுமாயிருந்தது. அப்போது ரோமாபுரி பேராயராயிருந்த லியோ அந்த சந்தர்ப்பத்தப் பயன்படுத்திக் கொண்டு ரோமானியர்களையும், காட்டுமிராண்டிகளையும், எல்லோரயும் கவர, தன் ஆன்மீகத் தலம ஸ்தானத்த வல்லமயாகப் பயன்படுத்தி, அந்த அலங்கோல நிலய அபிவிருத்தி அடயு செய்தார். மூர்க்கமும், முரட்டுத்தனமுமான காட்டுமிராண்டிகள், மூடநம்பிக்கையினால், தங்குள் சுற்றியிருக்கிற ரோமாபுரியில் நடக்கிற ஒவ்வொரு காரியத்தயும் ஆடம்பரமான ஐசுவரியத் தன்மயயும் கண்டு வியந்து போயினர். லியோ தன்னுடய ஆடம்பரமான ஆசாரிய வஸ்திரங்குள் அணிந்து, “பரலோக ராஜ்யத்தின் திறவுகோல்கள் யாரிடம் ஆண்டவரால் ஒப்புடக்கப்பட்டதோ, அந்த தூய பேதுருவுக்கு நானே வாரிசு, எனவே எசரிக்கயாயிருங்கள்; பாதாளத்தின் வாயில்கள் இந்த திருசுபயு மேற்கொள்ளாது; பூமியிலே தெய்வீக வல்லம உடய உயிருள்ள ஸ்தானாதிபதி நானே; நானே சீசர் (Ceasor) ஒரு கிறிஸ்தவ சீசர்; அன்பால் ஆள்பவன்; அனத்து கிறிஸ்தவர்களும் என்னிடத்தில் விசுவாசம் ,வக்கக் கடம்பட்டவர்கள்; வானத்துக்குரிய ஆசீர்வாதங்களயும், நரகத்திற்குரிய சாபங்களயும் நான் என் ,கயில் ,வத்திருக்கிறேன். இராஜாக்களின் அடிமத் தனத்திலிருந்து எல்லா மக்களயும் நான் விடுதல செய்கிறேன். தெய்வீக அதிகாரத்தின்படியே, கிறிஸ்தவத்தின் எல்லா தூரத்தனங்களுக்கும், ஆளுககளுக்கும் அதிகாரம் கொடுப்பதும் எடுப்பதும் நானே. நீங்கள் காண முடியாத இராஜாவால் எனக்கு பூர்வீக சொத்து கொடுக்கப்பட்டத எந்த அளவிற்கு அவமானப்படுத்துகிறீர்கள்

என்பதில் ஜாக்கிரதையாயிருங்கள். ஆம் ! தேவ கோபாக்கின உங்கள் மேல் வராமலிருக்க என் முன் உங்கள் தலகளைப் பணிந்து, குனிந்து வேண்டிக் கொள்ளுங்கள் என்று பெருமப்பட பேசினார்.’’

ரோமாபுரியின் பெயரையும், அதின் மரியாதையும் தனக்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்திய ரோம பேராயர் (Bishop) வி,ரவில் தன்ன மற்ற பேராயர்களுக்கும், ஆளுநர்களுக்கும், மற்றும் இராஜாக்களுக்கும், உயர்ந்தவராக உரிம கோரினார். திரு,சுப அதிகாரத்த மட்டுமல்ல, இவ்வுலக ராஜ்யத்தின் அதிகாரத்தையும் உரிம கொண்டாடினார். அதாவது புழய ரோம சாம்ராஜ்யத்தின் எல்லா ஆட்சியாளர்களையும் முடிகூட்டவும், முடிகழற்றவும், ஒருவனத் தாழ்த்தவும், உயர்த்தவும் தக்கதான உரிம உடய அரசாங்க அதிகாரத்தத் தனதாக்கிக் கொள்ள உரிம கோரினார். இவ்விதம் செய்தல், ரோம சபயின் மரபுரிம என்றும், சுதந்திரம் என்றும் உரிம கோரினார். இவ்விதமாக தேவன், பூலோகத்தின் மீதுள்ள ஆட்சி உரிமய தனக்கு முதலீடு செய்து விட்டதாகவும் அவர் உரிம கோரினார். மேற்சொல்லப்பட்ட உரிமகள் மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தப்பட்டதாம், மேம் இந்த உரிமகளை எதிர்க்கும் பேராயர்களால் மீண்டும் மீண்டும் மறுக்கப்பட்டதாம், இந்த ரோம திரு,சுப ஆட்சி எப்போது துவங்கியது என்று கூறுவது இயலாத காரியமாகும். போப்பு மார்க்கம், இது அப்போஸ்தலர் காலத்திலேயே துவங்கி விட்டது என்றும், பேதுரு இதன் முதல் போப்பாக இருந்ததாகவும் கூறிக்கொண்டது. இதற்கு ரூபகாரமில்ல என்பதோடு அல்லாமல், பெரும்பாலான சரித்திர ஆசிரியர்களும் இத மறுக்கின்றனர். இதிலிருந்து அக்கிரமத்தின் குறிக்கோள் நெடுங்காலமாக இரகசியமாக இருந்து கிரிய செய்த போதும், ரோம சாம்ராஜ்யம் சிதறிப் போக ஆரம்பிக்கும் வுர, அந்திக்கிறிஸ்துவாக வளர்,சியுறுதம், வெளிப்புடயாக உரிம கொண்டாடுதம், நீண்டகாலமாகத் துட செய்யப்பட்டிருந்தத நமக்குக் காட்டுகிறது.

இது முதல் நாம், அந்திக்கிறிஸ்து இரகசியமாக கிரிய செய்ய விருப்பம் கொண்டதிலிருந்து, அவனுடய படிப்படியான அபிவிருத்தியும், ஸ்தாபன ஆம்பும், அவன் தன்னுடய, பேரா,ச மிகுந்த அதிகாரத்த கி.பி.539 லிருந்து 1799 வுர அதாவது 1260 வருடத்திற்கு பெற்ற பிறகு, அவன் வெளிக்காட்டவிருக்கும் பயங்கர குணாதிசயங்களோடு எவ்வாறு பொருத்த முடயதாக இருக்கிறது என்புத நாம் கவனிப்போம். கி.பி.539 லிருந்து

1799 வுர, அதாவது 1260 வருட காலப்பகுதியின், முதல் 300 வருடங்கள் அவனுடய உலக சம்பந்தமான அதிகாரத்தின் வளர்,சியக் குறிக்கிறது. கூடசி மூன்று நூற்றாண்டுகள் நாகரீகம், சீர்திருத்தம் போன்றவகளின் செல்வாக்கினால் அவனுடய வளர்,சி எவ்வாறு குன்றியது என்புதக் காட்டுகிறது. இடப்பட்ட காலப்பகுதியாகிய 700 வருடங்கள் போப்பினுடய ‘‘மகிமயான காலம்’’ மற்றும் கிறிஸ்துவின் பெயராம் உண்மயான மதத்தின் பெயராம், முழுவதுமாக தந்திரம், வஞ்சகம் நிறந்த இவ்வுலகின் ‘‘இருண்ட காலத்தக்’’ குறிக்கிறது.

ஒரு ரோமன் கத்தோலிக்க எழுத்தாளர், நமது இப்பாடத்திற்குரிய கண்டுபிடிப்புகள் உறுதி செய்கிறார். அவரது எழுத்துக்கள் இங்கு பலப்படுத்துகிற சான்றாக, அவர்களது பகட்டான விளக்கங்கள் கவனத்தில் கொள்ளாது வழங்குகிறோம். போப், உலக சம்மந்தமான அதிகாரத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டத விளக்கும் போது, ‘‘அவன் விண்ணகத்தின் தாவரம்’’ என்றும்; உலகத்திலே அவனுடய அதிவேக வளர்,சியும் அவனுடய உயர்த்துதலும் பிரகாசமான ஆர்வத்தால் விளக்கும்போது;

‘‘நம்முடய ஆசரியத்திற்கும், அதிசயத்திற்கும் ஏற்ப, போப்பின் இராஜாங்க அதிகாரத்தின் வளர்,சியானது, மனுக்குல சரித்திரத்தில் மிகவும் அசாதாரணமானவகளில் ஒன்றாகும் என்பது, நமது மனதுக்கு தெரிகிறது. ரோமப் பேரரசு, அதனுடய பலம் இழந்து சீரழிந்த சந்தர்ப்பத்தப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, இரகசியமாக, படிப்படியாக ஆனால் சீராக, ஒரு புதிய வல்லரசு ஒன்று வளர்ந்தது. மேம் அது, தனது வல்லம மற்றும் மகிமயின் காலத்தில் ஆனத்து நாடுகளும், மக்களும் தன்ன மதிக்கும்படி செய்தது. அதனுடய அதிகாரம், எளிமயான துவக்கத்தக் கொண்டாம், மிக ஆழமாக வேருன்றியது. ரோமப் பேரரசானது துண்டு துண்டாக உடந்து, மண்ணோடு மண்ணாகி பெரிய அழிவுக்குள்ளானதக் கண்ட இந்த புதிய வல்லரசு, தனது பரந்த அதிகாரத்த ரோம பேரரசுக் காட்டும் அதிகமாக செயல்படுத்தியது. ரோமாபுரியில் பேதுருவின் வாரிசு, பேரரசின் ஒத்தாசயோடு, பேரரசின் பாதுகாப்பான நிழலில் தானும் வளர்ந்தது. இதுவே போப்பின் செல்வாக்க உயர்த்துவதாக இருந்ததோடு, உன்னதமான போப்பின் மகிமயான ஒளியானது, இராஜாங்கத்தினுடய இரத்தாம்பரத்தின் மகிமய மங்கலாக்கும் அளவிற்கு இருந்தது.’’

சாம்ராஜ்யத்தின் ஆட்சி பீடத்த காண்ஸ்டான்டின் மேற்கிலிருந்து கிழக்கிற்கு மாற்றினான். அதாவது வரலாற்று சிறப்புமிக்க டபர் (Tiber) நதிக்கரையிலிருந்து போஸ்போரஸ் (Bosphorns) என்னும் அழகிய கரக்கு மாற்றினான். இந்த முக்கியமான மாற்றமானது உண்மையிலே சர்வாதிகார ஆட்சிக்கு பரந்த அஸ்திவாரத்தப் போட்டது. அநேகமாக அப்போதிருந்தே, அந்நாளில் அறியப்பட்ட உலகத்தின் மூல முடுக்கெல்லாம், அதன் பெயரக் கொண்டு சென்ற வல்லும மிகுந்த ஜனத்திரளின் பிறப்பும், யௌவனத்தையும், மகத்துவத்தையும், அழிவையும் கண்ணாரக் கண்ட ரோம், படிப்படியாக செயல் முறையில், புகழ்பெற்ற அதனுடய சுதந்தரவாளிகளால், கவிடப்பட்டது. அதனுடய ஜனங்கள், பேரரசர்களால், கவிடப்பட்டனர். காட்டுமிராண்டித்தனத்தின் தீமகளுக்கு எளிதாக மாட்டிக் கொள்ள கூடியவரானார்கள். அவர்கள் எதிர்க்க, அவர்களுக்கு ஒரு போதும் ஊக்கமில்லாதிருந்தது. அப்படிப்பட்டவர்கள் சரண்டந்து, ரோமாபுரி பேராயுரத் தங்கள் பாதுகாவலராகவும், தங்கள் வழிகாட்டியாகவும், பிதாவாகவும் ஏற்றுக்கொண்டனர். வருடத்திற்கு வருடம் அதிகாரத்திம், அந்தஸ்திம் போப் உயர்வுடந்து, பூலோக வல்லுமயிம், உறுதி பெற்றவராக, சூழ்நிலகளின் ரத்தம் சிந்தாமல், வன்முறையில்லாமல், வஞ்சனயில்லாமல், திணற அடிக்கும் ஆதிக்கத்தப் பயன்படுத்திக் கொண்டு இந்நிலய அடந்தார். மற்றவர்கள் பார்வக்கு ஏதோ தேவ கரமே இதன செய்வது போலக் காட்சியளித்தது.

அஞ்ஞான ரோம நகரமானது பாழாக்கப்பட்டதில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட போப்பு மார்க்கமானது, கிறிஸ்தவத்திற்கு கிடத்த வெற்றிக்கு, அடயாளமாக ரோமன் கத்தோலிக்கர் கணக்கிட்டாம், கிறிஸ்தவத்தின் சத்திய ஆவியில் சிந்தன செய்பவர்கள், விபுசார சபயிம், அது பரிசுத்தமற்ற உலக இராஜ்யங்களோடு சம்பந்தங் கலந்ததிம் கிறிஸ்தவ ஆவியக் காணாமல் வெறுமயாக்கப்பட்டனர். மெய்கிறிஸ்தவன், அறியாம, மூடநம்பிக்க, உபத்திரவம் போன்ற சந்தர்ப்பத்தப் பயன்படுத்திக் கொண்டு ரோமசப யுக்தியினால் பெற்ற ஆதாரங்கள் ஒரு போதும் ஏற்றுக் கொள்ளான். மேம் ரோம திருசபயானது பல்வேறு சூழ்நிலகளில் சாதகமான தெய்வீக

குறுக்கீட்டின் ஆதாரத்த தனக்கு ஆதாயமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டதப் போன்று ஒரு போதும் செய்யான். பூமிக்குரிய அதிகார மகிமக்கு, ரோம சபயானது உயர்த்தப்பட்டதற்கும், கர்த்தர் ஏற்ற வேளயில் மெய்திருசபய உயர்த்துவதாக (அந்திக் கிறிஸ்து வந்து சென்ற பின்பு) வாக்களித்ததிற்கும் உள்ள வேற்றுமகளயும் அவர்கள் (ரோமன் கத்தோலிக்கர்) கண்டறியவில்ல. இரத்தம் சிந்துதம், போப்பு மார்க்கம் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே அமர்ந்திருக்கும் அரியுணயாகிய பாவ குற்றம் நிறந்த சிங்காசனத்தில் வீற்றிருப்பதும் மெய்த் திருசபக்கு உரியதல்ல. மெய்யான கிறிஸ்து தம்முடய வல்லுமய ஸ்தாபிக்கவும், பாதுகாக்கவும், இப்பூமியின் இராஜாக்கள் ஒரு போதும் அழக்கமாட்டார். உண்மயான கிறிஸ்துவின் இராஜ்யத்திலிருந்து, போலியானத வேறுபடுத்திக் காட்டும் தடயங்கள், வேதவாக்கியங்கள் மூலம், மெய்யான கிறிஸ்துவோடும், மற்றும் அவரது சரீரத்தோடும் அதாவது மெய்யான சபயோடும், கிறிஸ்துவின் இராஜ்யம் எப்படிப்பட்ட கொள்ககளின் மீது ஸ்தாபிக்கப்படப் போகிறது என்பதயும், எந்த நோக்கத்திற்காக ஸ்தாபிக்கப்படப் போகிறது என்பதயும் அறிமுகமானவர்களால் எளிதாக கண்டு கொள்ளப்படுகின்றன.

ஆனாம் இந்த கொடிய காலத்திம் கூட, மெய்யான கிறிஸ்துவின் சப காணக்கிடக்காமல் அழிந்து போயிற்று என்றோ அல்லது, மங்கி விட்டது என்றோ ஒருவரும் எண்ணத்தேவயில்ல. ஒவ்வொரு யுகத்திம், ஒவ்வொரு நிலயிம் ‘‘கர்த்தர் தம்முடயவர்கள் அறிந்திருக்கிறார்.’’ கோதும் மணிகளானது களகளின் மத்தியிலே வளர அனுமதிக்கப்பட்டது போலவும், ‘‘தங்கம் புடமிடப்பட்டு சோதிக்கப்பட்டு சுத்திகரிக்கப்படுவது போலவும்’’ ‘‘அவருடயவர்கள் பரிசுத்தவான் களுடய சுதந்தரத்தில் பங்குடவதற்கு ஏற்றவாறு தகுதியாக்கப் படுகிறார்கள்’’. வரலாற்றின் பக்கங்களிலே தங்களத் தாங்களே கிறிஸ்தவர்கள் என்று புறசாற்றிக் கொண்டவர்களின் திரள் கூட்டம், பிரதான பதவிகளில் இருந்தது உண்மதான். ஆனால் விசுவாசமுள்ள வெகு சிலர் எல்லா உபத்திரவங்களிம், அக்கிரமத்தின் இரகசியம், வஞ்சக சூழ்சிகளின் மத்தியில், பரம அழப்புக்கு பாத்திரவான்களாய் நடந்து கொண்டதின் நிமித்தம்

இ, ள ப்பாறுதக்குள் பிரவேசித்ததோடு, பரலோகத்தில் அவர்களுக்கென்று நியமிக்கப்பட்ட வாடாத கீரிடத்தின் வாரிசுகள் என்றும், தேவனால் முன் குறிக்கப்பட்டார்கள்.

இப்படியாக பாவ மனுஷனாகிய அந்திக்கிறிஸ்து ரோமாபுரியில் பிறந்தான் என்ற உண்மை, சரித்திரத்தின் வாயிலாகத் தெளிவாயிற்று. ஆரம்பத்தில் எதிர்ப்புகள் பல உண்டாயிருந்தாம், படிப்படியாக அவைகளைக் கடந்து தன்ன அவன் அதிகாரத்திற்கு உயர்த்திக் கொண்டான். அல்லது தானியேல் தீர்க்கதரிசனத்தில் சொல்லப்பட்டபடி “ஒரு சிறிய கொம்பு” புழய ரோம மிருகமான “கொடிதும், நெடியதுமான மிருகத்தின் தலயிலிருந்து தோன்றியது” தானியேல் இந்த மிருகத்திற்கு பெயர் எழுதவில்லை. அந்த மிருகம் கெடுக்கவும், அழிக்கவும் மட்டுமே பலம் பொருந்தியதாய் இருந்தது. அந்திக்கிறிஸ்துவின் வரலாறு, தானியேலின் தீர்க்கதரிசனத்தில் சொல்லப்பட்டதற்கு இசந்து போவதோடு அல்லாமல், அவுணப் பற்றி சொல்லப்பட்ட எல்லாத் தீர்க்கதரிசனங்களோடும் இசவாக போகின்றன என்பதும் நாம் காணலாம்.

சரித்திரத்தில் அந்திக்கிறிஸ்துவின் குணாதிசயம்

அந்திக்கிறிஸ்துவின் இருப்பிடத்த அறிந்து கொண்ட பின்பு, தீர்க்கதரிசனத்தில் சொல்லப்பட்டபடி, போப்பு மார்க்கத்தின் குணாதிசயங்கள், பாவ மனிதனாகிய அந்திக்கிறிஸ்துவின் செயல் மற்றும் குணாதிசயங்களோடு எவ்வாறு ஒத்திருக்கிறது என்பதைக் கவனிப்போம்.

ரோம பேரரசர்கள் (தங்கள் உன்னத சமயத் தலைவர்களாக பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டவர்கள்) அந்திக்கிறிஸ்து என்று அழக்காமல், ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட போப்பு மார்க்கம் முழுவதும் அந்திக்கிறிஸ்து என்று கூறுவது சரியானதா? என்று சிலர் கேட்கலாம். இது முற்றும் நியாயமானதே என்று பதிலளிக்கிறோம். இதப் படிக்கும் வாசகர்களுக்கு, நாம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டபடி “அந்திக்கிறிஸ்து” என்பதற்கு வேதம் கூறுகிற வரையறைக்கு ஒப்பாக, மெய்யான ஆவிக்குரிய சாம்ராஜ்யத்திற்குப் பதிலாக அந்த

ஸ்தானத்தில், பூமி முழுவதும் ஆவிக்குரிய அதிகாரத்தால் ஆள, போப்பு மார்க்கம் உரிம கோரும். மேம் அது (போப்பு மார்க்கம்) கிறிஸ்துவின் இராஜாங்கத்திற்கு எதிரிடயான விரோதியாய் இருப்பது மட்டுமல்லாது, தேவனுடய குறித்த வேளையில், செயல்பட விருக்கிற மெய்யான பிரதான மதகுருவும் (Pontifex Maximus), மெய்யான தலயும், நமது ஆண்டவரும், மற்றும் பூரணமாக்கப்பட்ட மகிமயுடந்த சபயாகத் தன்ன வெளிக் காட்டியும், மெய்யான கிறிஸ்துவானவர் எப்படிப்பட்ட அதிகாரமுடயவராக இருப்பாரோ அந்த அதிகாரத்த தான் செயல்படுத்தியும், தேவனுடய இராஜ்யமாக தவறாகக் காட்சி அளித்தும், தவறான முறையில் எடுத்துக்காட்டியும், ஒரு போலியாக இருக்கும்.

கர்த்தரால், அப்போஸ்தலர்களால், தீர்க்கதரிசிகளால் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டதுமான, மகிமயுடந்த கிறிஸ்துவின் இராஜ்யம் நாங்கள் தான் என்று போப்பு மார்க்கம் உரிம கொண்டாடியதோடு, தீர்க்கதரிசிகளால் கிறிஸ்துவின் ஆயிர வருட மகிமயக் குறித்து விவரிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு பகுதியும், தனக்கும், தனக்குப்பின் அப்பதவிக்கு வரும் ஒவ்வொரு தலக்கும் (போப்பு, கிறிஸ்துவின் இடத்தப் பிடித்துக் கொள்கிறவராகவும், பிரதான மதகுரு, இவ்வுலக இராஜ்யத்தின் இராஜாவாகவும்) பொருந்தும்படி செய்கிறது. மற்றவர்கள் வஞ்சித்தும், தங்கள் தாங்களே வஞ்சித்துக் கொண்டும் (பல நூற்றாண்டுகளாக அவர்களது தவறான கற்பனகளும், மேன்மயிடத்த அடய கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தங்களுக்குள் வளர்த்துக் கொண்ட பாவ காரியங்களும்) குருக்களாட்சியில் படிப்படியான அடுத்தடுத்தப் பட்டங்கள் கிரமப்படி போப் வழங்கியதோடு. பகட்டான அலங்கார வஸ்திரங்களையும், அவர்களுடய திணிக்கும் விழாக்களையும், உன்னதமான மதபீட ஆலயங்களையும், மிகவும் பக்தியான பரவசமூட்டும் ஆராதனகளையும் கொண்டு வந்ததோடு, தீர்க்கதரிசனங்களில் சித்தரிக்கப் பட்டிருக்கும் மகிமகள், மகத்தானவகளுக்கு, எந்த அளவிற்கு பொருந்தப்பண்ண முடியுமோ, அந்த அளவிற்கு பொருந்துகிற பகட்டான சூழ்நிலைகள், உடுப்புகள், விழாக்கள், அவர்களுடய உரிம கோருதக்கு இணயாகவும் போப்புகள் கொண்டு வந்தனர்.

உதாரணமாக, சங்கீதம் 2:12, “பூமியின் இராஜாக்களே... குமாரன் கோபங்கொள்ளாமம், நீங்கள் வழியிலே அழியாமம் இருக்கும்படிக்கு அவர முத்தம் செய்யுங்கள்; கொஞ்ச காலத்திலே அவருடய கோபம் பற்றியெரியும்” என்று கூறுகிறது. இது அவர சொல்லாத்தமாய் முத்தஞ் செய்வதற்கு அல்ல. ஆனால் நமது ஆண்டவருக்கு முழுமனதோடு, மகிழ்சியாய் அர்ப்பணிப்பதற்காக, கீழ்ப்படிந்து இணங்குவதற்குக் கட்டள இடுகிறது. இது மெய்யான கிறிஸ்துவின், மெய்யான உன்னதமான ஆயிரவருட யுக ஆளுகைக்கு ஆயத்தமாக்குகிறதாய், அரசியல், சமுதாயம், பொருளாதாரம் மற்றும் மதம் ஆகியவற்றில் பூமியின் இராஜாக்கள் அல்லது பெருந்தலவர்கள், இப்போது இயங்க, குறித்த வேளையாயிருக்கிற நீதியின் ஒழுங்குகளுக்குத் தலவணங்கி பணிய விருப்பமுண்டா இல்லயா என்று சோதிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற இன்றய சூழ்நிலயக் காண்பிக்கிறது. நீதிய எதிர்க்கிற யாவரும் இந்த மகிமயின் இராஜாவின் செங்கோல எதிர்க்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட எல்லோரும், புதிய இராஜாவின் ஆயிர வருட யுக ஆட்சிய உள்ளே கொண்டு வருகிற மகா உபத்திரவத்தின் காலத்தில் தூக்கியெறியப்படுவார்கள். அவருடய ஆளுகய விரும்பாத எல்லோரும் வெட்டிப் போட படுவார்கள். (லூக்கா 19:27) “அவருடய சத்துருக்கள் மண்ண நக்குவார்கள்” (சங்கீதம் 72 : 9).

இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்த (சங்கீதம் 2:12) அந்திக்கிறிஸ்துவின் பிரதிநிதித்துவம் வாய்ந்த தலயாகிய போப் தன்னுடய போலி (கள்ள) இராஜ்யத்துக்கென்று துஷ்பிரயோகம் செய்து, தனது செல்வாக்கின் நாட்களில் இவ்வுலக மன்னர்களும், சக்கரவர்த்திகளும் கிறிஸ்துவுக்கு முன் தாழ் தலவணங்கிப் பணிவது போல, தமக்கு முன் தலவணங்கி பணியவும், தனது உன்னத கால் விரல்கள முத்தமிடவும் செய்தார். இதன மேற் சொன்ன சங்கீத தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறவேறுதலாக சொல்லி செய்தார்.

இப்படிப்பட்ட உரிமக் கொண்டாடுதல்கள தீர்க்கதரிசன மாணாக்கர்களும், எழுத்தாளர்களும் லேசாக விட்டு விடுகிறார்கள். ஆனால் அதே சமயம் அவர்கள் சீர்கெட்ட நடத்தகளைத் தேடிப் பார்த்து குறிப்பாகக் கவனிக்கிறார்கள். இங்கு தான் அவர்கள் பெரிதும் தவறு செய்கிறார்கள். எப்படியெனில் குற்றமான பழிசெயல்கள் ஒவ்வொரு யுகத்திம் போதுமான அளவிற்கு திரளாய் இருந்திருக்கின்றன. இந்த குற்றபழி செயல்களுக்கு,

அந்திக்கிறிஸ்துவக் குறித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதப் போல, அப்படிப்பட்டதொரு தீர்க்கதரிசன பட விளக்கம் தேவயில்ல. போப்புமார்க்கத்தோடு சேர்ந்தவர்கள் ஒழுக்கமான நன்னடத்தக்கு முன் மாதிரிகளாயிருக்கிறார்கள் என்று நிரூபிக்கப்படக்கூடுமானால், அது, கர்த்தருடய அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்களுக்குரியப் பட்டங்களயும் சிலாக்கியங்களயும், அதிகாரங்களயும், பக்திகனத்தயும் தனக்குப் பொருந்தாதிருப்பினும் தனக்குரியதாகக் கோரும் போலி (கள்ள) கிறிஸ்துவாக, அதாவது மகா அந்திக்கிறிஸ்துவாகக் காட்டுகிற சபாவத்திற்கு சிறிதளவு கூட குறவில்லாது ஒத்திருக்கும். அது ஒரு போலி என்ற ரீதியில், இந்தக் காலத்தில் (சுவிசேஷ யுகத்தில்) ஒரு சிறுமந்தய அல்லது சூயய (மணவாட்டி) தெரிந்து கொள்வதக் குறித்த தேவ திட்டத்தயும் தவறாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறது. அது சூயயின் மெய்யான நம்பிக்கயும், கிறிஸ்துவின் ஆயிரவருட யுக ஆட்சியின் போது, உலகத்த ஆசீர்வதிப்பதற்கான கர்த்தருடய ஏற்பாடுகளயும் முழுமயாகத் தள்ளி ஒதுக்கி, வத்துவிட்டது. அவகள் தன் சொந்த ஆட்சியில் நிறவேறிவிட்டதாக எடுத்துக்காட்டுகிறது.

தேவனுடய திட்டத்தப்பற்றி இப்படிப்பட்ட முரண்பட்ட தவறான விளக்கங்களின் தீய விளவுகள நாம் எளிதாகக் கணக்கிட முடியாது. இப்படிப்பட்ட நேரடியான நீரூற்றுகளிலிருந்துதான் எல்லா தூர்உபதேசங்களும் (கொள்ககள்) ஒன்றன் பின் ஒன்றாகப் புறப்பட்டு, அந்திக்கிறிஸ்துவின் உரிமுகள ஆதரிக்கவும், அந்திக்கிறிஸ்துவின் அந்தஸ்த உயர்த்தவும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு உருவாகிய மறுமலர்ச்சியானது வேதத்தப் படிக்கும் கலாசாரத்தயும், சிந்திக்கும் சுதந்திரத்தயும் அநேக தீமுகளயும், தப்புறகளயும் நிவர்த்தி செய்ய வழி வகுத்தும், த்தரும் மற்றும் பலரும், போப்பு மார்க்கத்த ஒரு பெரிய விசுவாச துரோகத்தின் விளவே என்றும், தீர்க்கதரிசனங்களால் உரக்கப்பட்ட அந்திக்கிறிஸ்து என்றும் உணர்ந்து கொண்ட பின்பும் கூட, இவர்கள் போப்பரசுஓர் அமப்பு என்ற ரீதியில் நிராகரித்தாம், தவறான கோட்பாடுகள உறுதியாகப் பற்றிக் கொண்டதினால், நூதனமான தப்புறயான கொள்ககளுக்கும், பயிற்சிகளுக்கும் வழி நடத்தப்படும் அளவிற்குப் போலியானது (போலியான கிறிஸ்துவின் இராஜ்யமானது)

பிரமாண்டமான அளவில் வளர்ந்து, எல்லா பாகங்களும், எல்லா ஏற்பாடுகளும் முழுமையாக பெற்று, முழு உலகத்தையும் வஞ்சித்தது. இன்றும் கூட, பெரும்பான்மையான புராட்டஸ்டெண்ட் அம்புகள், “கிறிஸ்துவின் இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டாயிற்று” என்ற அந்திக்கிறிஸ்துவின் கருத்த ஆதரிக்கின்றனர். சிலர் போப்பு மார்க்கம் எப்படி ஒரு தலவர் கீழ் இயங்கியதோ அதுபோல, தங்களுடைய சபைய ஒரு தலவர் கீழ் ஒழுங்குபடுத்த முயற்சித்தனர். வேறு சிலரோ, ஒரு தலவருக்குப் பதிலாக ஒரு குழு அல்லது ஒரு பேரவைய அமத்து, தங்கள் சபைய ஒழுங்குபடுத்த முயற்சித்தனர். ஆனால், கிறிஸ்துவின் இராஜ்ய ஆளுக வருங்காலத்தில் அல்ல, இப்போதே என்று, வேதவாக்கிய போதனாளர் பொய்யாக, தவறாக வழி நடத்துகிற அந்திக்கிறிஸ்துவினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட விளக்கவரியின் பிரமக்குள் எல்லாரும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வரவிருக்கிற யுகத்த (கிறிஸ்துவின் இராஜ்யத்த) மறுதலித்து, அந்த அமப்புப் போலவே (போப்பு மார்க்கத்தப் போலவே) விசுவாசிகளின் மத்தியில் பரிசுத்தத்தின் பூரணமாகுதலக் குறித்துக் கவலயற்றவர்களாய் இருக்கிறார்கள். மேம் அவர்கள் அடுத்த யுகத்தின் வேலயான உலகத்த மனந்திரும்பு செய்தல இப்போதே (சுவிசேஷ யுகத்தில்) நிறவேற்றுவதில், வராக்கியமுடயவர்களா யிருக்கிறார்கள்; அதப் போலவே, அந்த அளவுக்கு தேவனுடய திட்டத்தயும், வார்த்தயயும் தவறாக எடுத்துக்காட்டவும், தேவபக்தி என்னும் நம்பிக்கக்குள், உலகத்த பயமுறுத்தி விரட்டுகிற கோட்பாடுகளக் கண்டுபிடிக்கவும் (தோற்றுவிக்கவும்) அடிக்கடி விருப்பமுள்ளவர்களாயிருக்கின்றனர். அந்திக்கிறிஸ்துவப் போலவே பெருமக்காகவும் பகட்டாக காணப்படவும் விரும்புகிற “மனமாற்றமட யாதவர்கள்” (இரட்சிப்புக்குள் வராதவர்கள்) மயக்குவதற்கு, தங்களது பல்வேறு அம்புகளுக்கு கவர், சியூட்ட உலகப் பிரகாரமான வழிவகைகள், கயாளவும் விருப்பமுள்ளவர்களாய் இருக்கிறார்கள்.

இப்படிப்பட்டவர்கள் போப்புமார்க்கத்த அந்திக்கிறிஸ்துவாக காண்பது அரிதே. விசுவாசமானது கொடிய நசிலிருந்து விடுதல ஆடயாமம், சிந்தித்து செயலாற்றும் அறிவு, அந்திக்கிறிஸ்துவின்

தப்புறயின் சாரத்தினால் இன்னும் அதிகமாகக் குருடாக்கப்பட்டிருக்கும் போது எப்படி போப்பு மார்க்கத்த அந்திக்கிறிஸ்து என்று கூற முடியும்? போலி அந்திக்கிறிஸ்துவின் மகத்துவமானது கிரகிக்கப்படுவதற்கு முன்னதாகவும் அல்லது பேர் சபயில் அதாவது கடவுளுடய ஆலயத்தில் அது (போலி) சத்தியத்திற்கு நாசமளிக்கும் விதத்தயும் மற்றும், அதன் பாழாக்குகிறதும், அசுசியாக்குகிறதமான செல்வாக்கு சரியாக கிரகிப்பதற்கு முன்னும், கிறிஸ்துவின் ஆயிர வருட அரசாட்சியின் மகத்துவ மாட்சியும், அதன் தேவயும், பூமியின் எல்லாக் குடிசுளயும் ஆசீர்வதிக்கிற அதன் வேலயும் கண்டிப்பாகக் கிரகிக்கப்பட வேண்டும்.

இந்த போலியின் பூரணமானது, சாத்தானின் கிரிய என்றும், வேதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற வருங்கால மகிமயக் குறித்த முன் ஆடயாளம் மற்றும் விளக்கங்களுக்கு ஒப்பாக, இது அமக்கப் பட்டுள்ளது என்பத நாம் பிரதிபலித்துக் காட்டும் போது, ஒருவரும் அதிசயிக்க வேண்டிய அவசியமில்ல. சபயத் தெரிந்து கொள்ளும் காலம் வந்துவிட்டது என்பதயும், நமது ஆண்டவராம், அப்போஸ்தலர்களாம் விதக்கப்பட்ட சத்தியமானது மற்றெல்லா புறமதங்களக்காட்டிம் வெகுவாக தலயெடுத்தோடு, சத்தியமானது, எங்கெல்லாம் சென்றதோ அங்கெல்லாம், சாந்த குணமுள்ளவரத் தேடி சேகரித்து வந்ததக் கண்ட சாத்தான், சபயின் புனிதத் தன்மய அழிக்கவும், தன்னால் தடுத்து நிறுத்த முடியாதவர்கள் பல்வேறு தவறான மார்க்கத்திற்கு திச திருப்பவும் வக தேடினான். இப்படிப் பட்ட அந்திக்கிறிஸ்துவின் ஜெயமும் மற்றும் அதனுடய தற்போதய அதிகாரமும், சாத்தானுக்கு கிடத்த வெற்றியே ஆகும். ஆனால் இங்கு தான் நாம் தேவனுடய ஞானத்தக் கவனிக்க வேண்டும்; ஏனெனில், அந்திக்கிறிஸ்துவின் வெற்றியானது தேவனுடய திட்டங்களின் தோல்விய மெய்யாகவே முன்னறிவிப்பது போல காணப்பட்டாம், அவர்கள் அறியாமலே, தேவனுடய திட்டம் வெற்றியுடய உத்தரவாதம் அளிப்பதில் ஒத்துழைப்பவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதயும் கவனிக்க வேண்டும். ஏனெனில் இந்த மாபெரும் போலியின் மூலம் தரப்படும் அனுமதியத் தவிர வேறெந்த வழியும், உண்மயாக தங்களைத் தத்தம் செய்தவர்கள் முழுமயாக சோதிக்கப்படவோ மற்றும் அவர்கள் தேவ வசனத்தின் மீது கொண்டுள்ள விசுவாசமானது திட்டவட்டமாக சோதிக்கப்படவோ முடியாது.

தேவனுடைய சபை
இராஜரீக ஆசாரிய கூட்டம்
உண்மையான நிலை

நிஜமான நிலை	ஆயிர வருட அரசாட்சியின் போது	போலி
ஆரோனும், அவனுக்குப் பின் வந்தவர்களும், முதன்ம அல்லது பிரதான ஆசாரியன், தலயாகவும், பிரதிநிதியாகவும் வாயாகவும் செயல்படுகிறார்	இயேசு கிறிஸ்து, நமது ஆண்டவராக, மற்றும் தல, பிரதிநிதியாக இருக்கிறார், நமது ஊழியத்தின் மு, ற, ம க் கு பிரதான ஆ ச ர ி ய ர ர க இருக்கிறார்.	போப்புகள், போப்பரசர் மரபுப் படி பிரதான ஆசாரியர்களாக இருக்கின்றனர். இதனுடய (போலியினுடய) கடவுளாகவும், தலயாகவும் வ ர ய ர க வ ம் இருக்கின்றனர்.
ஆ ரோனி ன் மு, ற, ம யி ல் ஆரோனுக்குக் கீழ் ஊழியம் செய்த மற்ற ஆசாரிய ஊழியர்கள், தங்களது உத்தியோக அந்தஸ்து, உரிம, சிலாக்கியம் ஆகியவற்ற ஆரோன் மூலம் பெறுபவர்களாய் இருந்தனர். இந்த ஊழியர்கள் ஆரோனின் சரீரமாக பாவிக்கப்பட்டு, கிறிஸ்துவின் சபைக்கு நிழலாட்டமாக இருக்கின்றனர்.	ச, ப ம கி, ம ய, ட ந் த து. கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய சபையானது, கிறிஸ்துவின் ச, ப ம கி, ம, ய யு ம், மேன், ம, ய யு ம், ஆளுகியின் அவலகப் பணியையும் பகிர்ந்து கொள்ளும் சத்திரத்திற்கு நட்சத்திரம் மகிமயில் வேறுபட்டு இருப்பது போல, அவர்களது பணி, அந்தஸ்துகளில் வித்தியாசமுண்டு.	ரோம, சபையானது மத குருக்கள், போர யர்கள் போன்றோர உள்ளடக்கியது. இவர்களது கீர்த்திகளில் கார்டினல்ஸ், பிஷப் என்று வித்தியாசம் இருந்தாம், இவர்கள் தங்கள் படிநிலையின்படி (Hierarchy) தங்களது அந்தஸ்துப் பகிர்ந்து கொள்கின்றனர்.

(ஆசாரியத்துவ) படி நிலைக்கு கீழ்ப்பட்டவர்கள் உதவியாளர்கள்

(Subject to the Hierarchy are assistant as follows)

லேவியர்கள்,	தேவனுடய ராஜ்யத்தின் பூமிக்குரிய பகுதி (அம்சம்);	போப்பு மார்க்கத்தின் உதவி போதகர்கள்,
நிழலான ஆசரிப்புக் கூடாரத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட பணிகளாகிய போதனயும், மற்ற காரியங்களும் ஈடுபட்டனர். பிரதான ஆசாரியருக்குக் கீழ் சற்று முக்கியத்துவம் குறைந்த பணிய ஆற்றிய இவர்கள் (லேவியர்) மகாபரிசுத்தஸ்தலத்தில் (ஆவிக் குரியவர்களுக்கு நிழலாக இருப்பவ) நுழையவோ, அதற்குள் இருப்பவ, க, ளப் பார்க்கவோ அனுமதி கிடயாது.	ம கி, ம ய, ட ந் த ச, ப, தேவ இராஜ்யத்தின் பூமிக்குரிய பகுதி வழியாக, போதிப்பதும், நிர்வகிப்பதும், இவ்வுலகத்துடன் நேரடித் தொடர்பு கொள்ளும், மேம் இந்த தேவனுடய இராஜ்யத்தின் பூமிக்குரிய பகுதி, ஆவிக்குரிய சபையோடு மகிமயில் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருக்கும்.	சபையின் அங்கமாகவோ அல்லது படிநிலைக்குட்பட்ட அங்கத்தினர்களாகவோ (Hierarchy) இல்லாமல், சகோதர, சகோதரிகளாக இருப்பார். இவர்களில் அநேகர், போதகர், செவிலியர்களாக இருந்து குருக்களாட்சியுடனும், பொது மக்களுடனும் நேரடி தொடர்புகொள்வர்.
மேலே சொல்லப்பட்ட நிர்வாக அமப்பின் மூலம் இஸ்ரேயலர்கள் போதிக்கப்பட்டு, வழி நடத்தப்பட்டனர். முழு கிறிஸ்துவக்கும் இருந்த மோசேக்குள்ளாக அவர்கள் (இஸ்ரேயல் மக்கள்) தீர்க்கதரிசிகளாயும், ஆசாரியர்களாயும் ஒருங்கிணைந்த ராஜாக்களாயும், மற்றும் கிறிஸ்துவினுடய 1000 வருட வல்லமயின் முன்ன, ட ய ர ள த், த யு ம் பெற்றிருந்தனர் (அப்போஸ் 3:22)	மேலே சொல்லப்பட்ட வல்ல, ம மிகுந்த இராஜ்யம், மற்றும் அதனுடய பிரதிநிதிகள் மூலமாக இவ்வுலகமானது போதிக்கப்பட்டும், வழி நடத்தப்பட்டும், நிர்வகிக்கப்பட்டும், உதவி செய்யப்பட்டும் இருக்கும். எல்லா அதிகாரமும் உடய இந்த தேவ இராஜ்யத்திற்கு அனவரும் கீழ்ப்படிய வேண்டும். கீழ்ப்படியாத அ, ன வ ரு ம் நிர்மூலமாகக் கப்படுவார்கள் (அப்போஸ்தலர் 3:23)	தேவ ராஜ்யத், தப் போன்று இருக்கும் தன்னுடய ஆட்சிக்கும், போத, ன க் கு ம், இவ்வுலகமானது கீழ்ப்படியவேண்டும் என்று போப்புமார்க்கம் உரிம கொண்டாடுகிறது. சற்று கீழான ஆசாரிய மக்கள், போப்பரசருக்கு காரியஸ்தர்களாக இருந்தனர். போப்புமார்க்கம், தான் அதிகாரத்தில் இருக்கும் போது, தன்னுடய சட்டங்களை அமுல்படுத்தவும், தன்னுடய சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்கள, நிர்மூலமாகவும் செய்தது.

மேலே பார்த்த அட்டவணை, வருங்கால கிறிஸ்துவின் இராஜ்யத்திற்கு ஒப்பாக, போப்புமாரக்கத்தில், போலியானது எப்படி முழுமையானது பெற்றதாக இருக்கிறது என்பதைக் காட்டுவதோடு, அது எவ்வாறு யூதர்களின் ஆசாரிய முறையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது என்பதையும் காட்டுகிறது.

மோஷிம் என்பவர் தன்னுடைய புத்தகத்தில் (வால்பூம் I, பக்கம் 337) எவ்வாறு படிநிலை ஆதிக்கம் (Hierarchieal System) சபையில் வளர்ந்தது என்பதை விளக்கி, பின்வரும் வார்த்தைகளில் அது போலியானது தெளிவாகக் காட்டுகிறார்.

“எருசலேமானது என்றாவது ஒரு நாள் தன்னுடைய தலையுயர்த்து மிகவும் மிகக் குறைவாகவே இருந்தபோது, மிகவும் தன்னடக்கம், பணிவான சபாவம் கொண்ட கிறிஸ்தவ போதகர்களும், மூப்பர்களும், தங்கள் தாங்களே உயர்த்திக் கொண்டு பட்டங்களையும், பதவிகளையும், வந்துக் கொள்ளவில்லை. கி.பி. 135இல் ஹட்ரியன் (Hadrian) என்பவரால் எருசலேம் பட்டணத்தின் தலையிடு அடப்பட்டு, மூடப்பட்ட போது, யூதர்களின் சமீபத்திய எதிர்காலத்து நம்பிக்கையானது முற்றும் அற்றுப்போயிற்று. ஆனால், அவர்களது புராதன இராஜாங்கம் மீண்டும் ஸ்தாபிக்கப்படுதற்கு கண்டபோது, மேலே சொல்லப்பட்ட (கிறிஸ்தவ) போதகர்களும், ஊழியக்காரர்களும், யூத ஆசாரியத்துவ முறையைத் தாங்களே தொடர்புரிமையுடையவர்கள் என்பதை, இவர்கள் பின்பற்றிய மந்தர்கள் விசுவாசிக்கும்படி செய்தனர். எனவே, பேராயர்கள், அனவரும் தாங்கள் யூதரின் மகா பிரதான ஆசாரியருக்கு ஒப்பாக குணாதிசயம் கொண்டவர்கள் என்பதை, திரும்ப திரும்பு சொல்லி, மற்றவர்கள் மனதில் பதியு வப்பதே, தங்களது வேலையாகக் கொண்டனர். இதன் விளைவாக, யூதர்களின் பிரதான ஆசாரியனுக்கு சொந்தமானது என்று அங்கீகாரம் பண்ணப்பட்ட எல்லா உரிமகளையும் தங்களுக்கு உரியதாகக் கொண்டனர். கிறிஸ்தவ குருமார்கள் ஆட்சிபற்றியும், அவர்களது சமய சடங்கு பற்றியும் போதிக்கும் மூப்பரிடம் ஒப்புடக்கப்பட்டதாகக் கூறப்பட்ட பூரணமான பணிகள், ஓர் சாதாரண யூத ஆசாரியனின் பணி அவர்களுக்கு ஒப்பாகவே காணப்பட்டன. இறுதியாக மூப்பர்கள் அல்லது பேராயர்களுக்குக் கீழாக இருந்து பணி செய்பவர்கள், லேவியருக்கு சமமாக அல்லது சற்று தகுதியில் குறைந்த மதக்குருக்களுக்கு சமமாகக் கருதப்பட்டனர்.”

அந்திக்கிறிஸ்துவின் தலையும், வாயும், அவனுடைய மகா இறுமாப்பான வார்த்தைகளும்

தமது சரீரமாகிய மெய் சபுக்கு, கிறிஸ்து தலையாக இருப்பதும் போல, தமது சரீரமாகிய போலி சபுக்கு, போப்பு (ஒவ்வொரு போப்பும், அவரவரது முறையில்) தலையாக இருக்கிறார். தலையானது, சரீரத்தின் பிரதிநிதியானபடியினால், சரீரத்திற்காக அதனுடைய வாய் பேசுகிற படியால், அந்திக்கிறிஸ்துவினுடைய இந்த தனிச்சிறப்பான அம்சங்கள் வேதத்தில் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பது நாம் எதிர்பார்க்க வேண்டிய விதமாகவே காணலாம். தானியேல் 7 : 8,11,25 ; வெளி 13:5,6 ஆகிய வசனங்களில் அந்திக்கிறிஸ்துவின் வாய் ஒரு பிரதான குணாதிசயமாக, நம்முடைய கவனத்திற்கு விசேஷமாகக் கொண்டு வரப்படுகிறது. “மனுஷ கண்களுக்கு ஒப்பான கண்கள்” (புத்திக் கூர்மக்கும், தொலநோக்கு செயல் திட்டத்திற்கும் உரிய உருவக வார்த்தைகள்) இந்த கொம்பிற்கு இருந்ததாக தானியேல் கூறுகிறார். மற்ற எல்லா வல்லமுகளக் காட்டும், “இக்கொம்பு” வித்தியாசமானதாக இருந்திருக்க வேண்டும். இவ்வலக ஆளுக செய்ய முயற்சித்த மற்ற வல்லரசுகளக் காட்டும் இக்கொம்பு அதிக ஞானமும், தந்திரமும் நிறந்ததாக இருந்திருக்க வேண்டும். கண்களாகிய அறிவினால் வழி நடத்தப்பட்ட, அதனுடைய வாயாகிய வார்த்தையில் இருந்த பலம், சரீர பெலத்தப் பார்க்கும், அதிகமாக இருந்திருக்க வேண்டும். போப்பு மார்க்கத்தின் சரித்திரத்த நன்கு அறிந்தவர்கள், அம்மார்க்கத்தின் வல்லமுகளையும், ஒழுங்கு முறையையும் தெளிவாக்குவதற்கு உபயோகிக்கப்பட்ட உருவகங்கள் அனத்தும் மற்றவரின் எண்ணத்த கவரும் வண்ணம் இருக்கிறது என்பது யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள்.

“பெருமயானவகளைப் பேசும் வாய் அதற்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அது தேவனத் தூஷிக்கும்படி தன் வாய்த் திறந்து அவருடைய நாமத்தையும், அவருடைய வாசஸ்தலத்தையும் பரலோகத்தில் வாச மாயிருப்பவர்களையும் தூஷித்தது.” “உன்னதமானவருக்கு விரோதமாக வார்த்தைகள் பேசி” வெளி 13:5,6 ; தானியேல் 7:8,25.

அடியாள மிருகமாகிய “இராஜாங்கம்” மற்றும் அடியாள கொம்பாகிய “வல்லம்” ஆகிய இவற்றின் கோரிக்கையும், குணாதிசயங்களும் விவரிக்கிற உருவகமான விளக்கங்கள் எல்லாம், புழய ரோம மிருகம் அல்லது ரோம சாம்ராஜ்யத்திமிருந்து பெறப்பட்டவ என்பது நாம் மறந்து விடக்கூடாது. சில காரியங்களில் பார்க்கும் போது, போப்புமார்க்கமானது, புழய ரோம சாம்ராஜ்யத்தவிட முற்றிம் தெளிவான புதிய இராஜாங்கமாக (மிருகமாக) இருந்தது. மற்ற கருத்துக்களில் பார்க்கும் போது, ரோம சாம்ராஜ்யத்திள்ள மற்றவகளின் மத்தியில் ஒரு கொம்பாக அல்லது வல்லமயாக இருந்ததோடு, குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு மற்ற கொம்புகள் அல்லது மற்ற வல்லமகள் மீது தன்னுடய மேலான ஆதிக்கத்த செத்தியதாகவும் இருந்தது. இந்த இருவித கருத்துக்கள (கண்ணோட்டங் கள) முற்றிமாகக் கண்டு கொள்ளவும், மதிப்பிடவுமே அடியாள வார்த்தகளால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அந்திக்கிறிஸ்துவின் இறுமாப்பான வார்த்தகளும், தேவ தூஷணங்களும் அவனுடய நீண்ட ஆட்சி காலம் முழுவதும் காணப்பட்டன. இன்றய நாட்களிம் “தூஷணம்” என்பது, சாபம் மற்றும் பரிசுத்த தன்மயில்லாத தேவ நிந்தனயினுடய கீழ்த்தரமான வார்த்தயோடு தொடர்புடயதாகக் கருதி அதற்கு, முரட்டுத்தனமான அர்த்தம் வழக்கமாகத் தரப்படுகிறது. ஆனால், அதனுடய மெய்யான பொருள் பார்க்கும் போது, கடவுளுக்குக் கொடுக்கப்படும் எந்த ஒரு அவமதிப்பும் “தூஷணமாகும்”. தேவனுடய இயற்க சுபாவத்திற்கு முற்றிம் முரணானதயும் அவருக்குரியதல்லாதவகள அவருக்குரிய இயல்பாக ஆக்குவதும் மற்றும், அவரது செய்ககள மறுதலிப்பதுமே “தூஷணம் என்று போவியர் (Bouvier) விளக்குகிறார். “தூஷணம்” அல்லது “தூஷணத்துவமானது”, என்ற வார்த்தக்குரிய பொருள் வெப்ஸ்டர் சொல் அகராதியில் பார்க்கவும். இந்த பொருளிலே தான் தூஷணம் என்ற வார்த்தயானது வேதாகமத்திலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது என்பதற்கு ஆதாரமாக, பரிசேயரும், நமதாண்டவரும் இந்த வார்த்தய உபயோகப் படுத்திய விதத்தக் கவனிப்போம். “யூதர்கள் அவருக்குப் பிரதியுத்திரமாக; நற்கிரியகளினிமித்தம் நாங்கள் உன் மேல் கல்லெறிகிறதில்ல; நீ மனுஷனாயிருக்க உன்னத் தேவன் என்று சொல்லி, இவ்விதமாகத் தேவதூஷணம் சொல்கிறபடியால் உன் மேல் கல்லெறிகிறோம்” என்றார்கள். இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்திரமாக “பிதாவினால்

பரிசுத்தமாக்கப்படும், உலகத்தில் அனுப்பப்படும் இருக்கிற என்னத் தேவனுடய குமாரன் என்று சொன்னதினாலே தேவதூஷணம் சொன்னாய் என்று நீங்கள் சொல்லலாமா?” என்றார் (யோவான் 10:33,36; மாற்கு 14:64).

நம்முன் ,வக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த தூஷணத்தினுடய தகுதியான கருத்து வரையறுடன், போப்பு மார்க்கத்தின் இறுமாப்பான வார்த்த களும், தற்பெருமயான உரிம கோருதல்களும், “தேவ தூஷணமே” என்பது, எளிமயான மனங்கள் உடய (சாதாரண அறிவுடயவர்கள்) ஒவ்வொருவருக்கும் இது எவ்வளவு தெளிவாக இருக்கிறது பாருங்கள் ! போலியான தேவனுடய இராஜ்யத்த நிறுவியதன் மூலம், தேவனுடய இராஜாங்கத்தின் மீது அவதூறயும், ஒட்டு மொத்த தேவதூஷணத்தயும், உண்டாக்கியதோடு, தேவனுடய குணாதிசயம், திட்டம் அவருடய வார்த்தகள் ஆகியவற்றத் தவறாக எடுத்துக் காட்டுவதாகவும் இருந்தது. தேவனுடய குணாதிசயம் அதாவது அவருடய “நாமம்,” ஆயிரக்கணக்கான பயங்கரமான போப் பிரகடனங்களிம், அவருடய நாமத்திலிடப்பட்ட ஆணகள், தீர்ப்புகளில், அவர்களே தேவக்குமாரன அடியாளப்படுத்தும் பிரதிநிதிகள் என்று உரிமக்கோரியதன் மூலம் அவர்களது நீண்ட ஆளும்வழி வந்தவர்களால் தூஷணப்படுத்தப்பட்டது. அதற்கு உண்ட விசுவாசிகளாய் இருந்தவர்கள் மட்டுமே, மெய்யான ஆசரிப்புக் கூடாரம் அல்லது தேவ சப என்று உரிம கோரிய போலியான அம்பால், மெய்யான தேவனுடய ஆசரிப்புக் கூடாரம், தேவசப தூஷணப்படுத்தப்பட்டது. தொடர்ந்தாற் போல் அடுத்தடுத்து வந்த ஒவ்வொரு போப்பும், அந்திக்கிறிஸ்துவின் தலயாக இருந்து, அறிவிப்பு செய்து, அங்கீகரித்த இறுமாப்பான வார்த்தகளயும், தூஷணமான அகம்பாவங்களயும் குறித்து நமக்கு அறிவிக்க, சரித்திரத்திற்கு நாம் அனுமதி கொடுப்போமாக !

புகழ்பெற்ற ரோமன் கத்தோலிக்க மதகுரு பட்டம் பெற்ற கேப்பல் (Cape) என்பவரால் எழுதப்பட்ட “திருசுபயின் தலயாகிய, கிறிஸ்துவின் பிரதிநிதி போப்” என்ற புத்தகத்தில் அறுபத்திரண்டிற்கும் குறயாத தேவதூஷணப் பட்டங்களின் பட்டியல் போப்புவிரு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ் கடந்த காலத்திலிருந்த உயிரற்ற பட்டங்களாக மாத்திரம் இல்லாமல், அவ், போப்பு மார்க்கத்தின் முக்கிய எழுத்தாளர்களில் ஒருவரால் கிரமமாக அமக்கப்பட்டது என்பதும் கவனிக்கப்பட வேண்டியது. அந்த பட்டியலிலிருந்து கீழ்க்கண்டவற்ற நாங்கள் கொடுக்கிறோம்.

“எல்லா தலவர்களும் மிக உயர்ந்த தெய்வீகமானவர்”

(Most Divine of all Heads)

“பிதாக்களில் புனித பிதா”

(Holy Father of Fathers)

“மதக்குருக்களுக்கெல்லாம் மேலாக உச்ச மேலதிகாரம் பெற்ற போப்.”

(Pontiff Supreme over all prelates)

“கிறிஸ்தவ சமயத்தின் கண்காணி”

(Overseer of the Christian Religion)

“பிரதான ஆயர்”, ஆயர்களுக்கெல்லாம் ஆயர்”

(The Chief Pastor - Pastor of Pastors)

“அபிஷேகத்தினால் கிறிஸ்து”

(Christ by Unction)

“முற்பிதாக்களின் வரிசையில் ஆபிரகாம்”

(Abraham by Patriarchate)

“ஆசாரிய முறையில் மெல்கி சேதேக்”

(Melchizedec in Order)

“அதிகாரத்தில் மோசே”

(Moses in Authority)

“நியாயஸ்தலத்தில் சாமுவேல்”

(Samuel in the Judicial Office)

“பிரதான ஆசாரியரும், உச்ச மேலதிகாரம் மிக்க பேராயரும்”

(High Priest, Supreme Bishop)

“பேராயர்களின் மகா பிரபு”

(Prince of Bishops)

“அப்போஸ்தலர்களின் வம்சமும், வல்லமையில் பேதுருவும்”

(Heir of the Apostles; Peter in Power)

“பரலோக ராஜ்யத்தின் திறவு கோல்கள உடயவர்”

(Key-bearer of the Kingdom of Heaven)

“அனத்து அதிகாரங்களும் கொண்ட தனி இறையாடம் உரிமையுடய போப்”

(Pontiff appointed with plenitude of Power)

“கிறிஸ்துவின் பிரதிநிதி”

(Vicar of Christ)

“மாவல்ல ஆசாரியர்”

(Sovereign Priest)

“எல்லா புனித சபுகளின் தலவர்”

(Head of all the Holy Churches)

“உலகளாவிய சபுகளின் தலவர்”

(Chief of the Universal Church)

“பேராயர்களின் பேராயர், அதாவது, மாவல்லமையுடய போப்”

(Bishop of Bishops, that is, Sovereign Pontiff)

“ஆண்டவருடய வீட்டின் ஆட்சியாளர்”

(Ruler of the House of the Lord)

“அப்போஸ்தலரின் ஆண்டவர்” மற்றும் “பிதாக்களின் பிதா”

(Apostolic Lord and Father of Fathers)

“பிரதான ஆயரும், போதகரும்”

(Chief Pastor and Teacher)

“ஆத்துமாக்களின், வத்தியர்”

(Physician of Souls)

“மேட்டிம மிகு பாதாளத்தின் வாயில்கள் மேற்கொள்ள முடியாத கன்முல”

(Rock against which the proud gates of hell prevail not)

“தவறா வரமுடய போப்”

(Infallible Pope)

“தேவனுடய பரிசுத்த ஆசாரியர்களின் தலவர்”

(Head of all the Holy Priests of God)

இந்த பெரிய பட்டியலில் கூறப்பட்ட பட்டங்களோடு இந்தப் புத்தகத்த எழுதிய ஆசிரியர், கிளேர்வாக்ஸ் (Clairvaux) என்ற குருமடத்தின் தலவராகிய புனித பெர்னாட், போப் யூஜினியஸ் - III (Eugenius - III) என்பவருக்கு கி.பி. 1150ஆம் ஆண்டு எழுதிய கடிதத்திலிருந்து கீழ்க்கண்ட சில மேற்கோள்களத் தருகிறார்.

“நீர் யார் ? பிரதான ஆசாரியர் ; உச்சமேலதிகாரமிக்க பேராயர் ; நீர் பேராயர்களின் பிரபு; நீர் அப்போஸ்தலரின் வம்சம். முதன்ம ஸ்தானத்தில் ஆபேலப் போன்றவர்; இராஜாங்கத்தில் நோவாவானவர்; முற்பிதாக்களின் வரிசையில் ஆபிரகாம்ப் போன்றவர்; ஆசாரிய முறையில் மெல்கிசேதேக்; அந்தஸ்தில் ஆரோன்; அதிகாரத்தில் மோசே; நியாயஸ்தலத்தில் சாமுவேல்; அதிகாரத்தில் பேதுரு; அபிஷேகத்தில் கிறிஸ்து; பரலோகத்தின் திறவு கோல்கள் உம்மிடத்தில் ஒப்புடக்கப் பட்டதோடு, மந்தயின் ஆடுகளும் உம்மிடத்தில் ஒப்புடக்கப்பட்டுள்ளன. மெய்யாகவே, பரலோகத்தின் வாயிலக் காக்க மற்ற காவலர்களும், மந்தயக் காக்க மற்ற மேய்ப்பர்களும் இருக்கின்றனர். ஆனால், இந்த இரு காரியங்களும் நீர் மற்றவர்களைக் காட்டி வேறுபட்டவராய், உயர்ந்த மகிமயான நிலையு சுதந்தரித்திருக்கின்றீர். மற்றவர்களின் அதிகாரம் ஓர் எல்லக்குட்பட்டதாயிருக்கிறது. உம்முடய அதிகாரமோ, பிறர் மீது அதிகாரம் பெற்றவரின் அதிகாரங்களையும் மிஞ்சுவதாக இருக்கிறது. நியாயத்துக்குரிய காரணங்கள் நிகழும் போது, ஒரு பேராயருக்கு விரோதமாக, அவருக்கு பரலோகத்த ஆடத்து, அவர் அவருடய பேராயரின் நிர்வாகத்திலிருந்து அகற்றி, அவர், சாத்தானிடம் ஒப்புடக்க உம்மால் முடியாதா ? உம்மிடம் திறவுகோல்கள் ஒப்புடக்கப்பட்டது போல உம்முடய பொறுப்பில் ஒப்புடக்கப்பட்டிருக்கும் மந்தகளின் மீதுள்ள சுககளும் மாறாதவகளுக்கும்.”

மேற்கூறிய தேவதூஷண முகஸ்துதியான பட்டங்கள் ரோம போப்புகளுக்கு பொருந்த செய்த போது, அவர்கள் யாவும் அவர்களுக்கு உரிமையுடயவகளை என்று அகமகிழ்வோடு வெளிக்காட்டப்பட்ட திருப்தியுடன், அவர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

எட்டாவது போப் போனிபேஸிடமிருந்து, (Boni Face) நாம் கீழ்க்கண்ட தீர்ப்புப் பெறுகிறோம். இத்தீர்ப்பு, பொதுவான சட்டமாக இன்றும் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு மானிட ஜீவியும், இரட்சிப்புடய, மேலான ரோம போப்புவிற் கு கீழ்ப்படிதல் அவசியமானது என்பத நாம் வரையறு செய்து,

தீர்ப்புக்கூறி, எல்லோரும் அறியும்படி அறிவிக்கிறோம். பிதாக்களின் பிதா என்று “போப்” அழக்கப்பட வேண்டுமென்று, ஏழாவது போப் கிரகரி கி.பி. 1063இல் உத்திரவிட்டார். போப்புவின் உரிம கோருதல், ஆதரிப்பதற்காக, கீழ் காண்புவ ஆதியாகமம் 1:16லிருந்து எடுக்கப்பட்டது. “வானம் என்கிற ஆகாயவிரிவிலே பகல ஆளப் பெரிய சுடரும், இரவ ஆள சிறிய சுடரும் ஆகிய இரண்டு மகத்தான சுடர்களத்தேவன் உண்டாக்கினார்.” இரண்டும் மகத்தானவ; ஆனால் ஒன்று இன்னும் மகத்தானது. “வானம் என்கிற ஆகாய விரிவு” என்பது சர்வவியாபகமான சபுயக் குறிக்கிறது. தேவன் இரு மகத்தான சுடர்கள் உண்டாக்கினார், அதாவது இரு அந்தஸ்துக்கள ஸ்தாபித்தார். ஒன்று போப்புவிற் குரிய அதிகாரமாகவும், மற்றொன்று இராஜாவுக்குரிய வல்லமயாகவும் இருக்கின்றது. பகல ஆள்வது மகத்தானது, அதாவது ஆவிக்குரியதாயிருக்கிறது. சரீர சம்பந்தமானவற்ற ஆள்வது சற்று சிறியது. சூரியன், சந்திரனிலிருந்து வேறுபடுவதப் போலவே, போப்புகளும், இராஜாக்களிடமிருந்து வேறுபடுகின்றனர். மற்ற போப்புகளும் இந்த விளக்கங்களையே பின்பற்றியதால், போப்புவின் உச்சமேல் அதிகாரத்த அமக்கு கொண்டு வரப் பெரிதும் உதவியது.

“நீர் அவுனத் தேவதூதரிம் சற்று சிறியவனாக்கினீர்” என்ற (சங்கீதம் 8:48) வசனத்த, ஃப்லாரன்ஸ் (Florence) நகரின் முக்கிய பேராயர், புனித அந்தோனியஸ் என்பவர், மேற்கோள் காட்டி அத கிறிஸ்துவுக்குப் பொருந்தும்படி செய்து, அத போப்புவிற் கும் பின்வார்த்தகளால் உரியதாக்குகிறார்.

“அவர் தன்னுடய சரீரத் தோற்றத்தில் நம்ம விட்டுப் பிரிந்ததால், அவர் தம்முடய பிரதிநிதியாகிய “பிரதான போப்பு” பூமியின் மீது விட்டு சென்றுள்ளார். இவர் “பாபா”(papa) என்று அழக்கப்படுகிறார். இதற்கு “பிதாக்களின் பிதா” என்று அர்த்தமாம். எனவே, இவ்வார்த்தகள் போப்புவப் பற்றி மிகவும் பொருத்தமாக விவரிக்கலாம். போப் மனிதன விட மேலானவர்; ஆனால் அவரும் அழியக்கூடியவராகயால் (மரணத்த சந்திப்பதால்) தேவதூதரிம் சற்று சிறியவராயிருக்கிறார். இருந்தாம், அதிகாரத்திம், வல்லமயிம் மகத்துவமானவர் என்பது ஹோஸ்டியன்சிஸ் (Hostiensis) அவர்களின் கருத்தாகும். ஏனெனில், ஒரு தேவதூதனால், கிறிஸ்துவின் சரீரத்தயோ அல்லது கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தயோ பிரதிஷ்ட பண்ண முடியாது. மேம் ஒரு தேவதூதனால் போப்புவுக்குரிய உன்னதமான அதிகாரத்த கலக்கவோ, கட்டவோ

முடியாது. ஒரு தேவதூதனால் ஆணையிடவோ அல்லது பாவத்த மன்னிக்கவோ முடியாது. அவர் (போப்) பாக்கியவான் மட்டுமல்ல; ‘அதிக பாக்கியவான்’ என்று அழக்கப்படுவதால், அவர் மகிமையினாம், கனத்தினாம் முடிசூட்டப்பட்டிருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட மகத்துவமான அந்தஸ்தின் உசிக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கும் போது, அவர்ப் பாக்கியவான் என்று அழக்க யார் சந்தேகிக்கக் கூடும்? வணங்குவதற்குரிய கனத்துடன் அவர் முடிசூட்டப்பட்டிருக்கிறபடியால், விசுவாசிகள் அவர் பாதத்த முத்தம் செய்வார்கள். “அவர் பாதபடியிலே பணியுங்கள்” (சங்கீதம் 99:5). இதுவிட மகத்துவ வணக்கம் இருக்கமுடியாது. அவர் எல்லாரும் நியாயந்தீர்க்க முடியும். அவர் விசுவாசத்த விட்டு (அந்திக்கிறிஸ்துவின் விசுவாசத்த விட்டு) விலகுகிறவராய் காணப்பட்டாலொழிய, அவர் ஒருவராம் நியாயந்தீர்க்கப்படார்” என்பதிலிருந்து, அவர் உயர்ந்த அதிகாரத்தினால் முடிசூட்டப்பட்டிருக்கிறார் என்று அறிகிறோம். ஏனெனில் அவர் (போப்) எல்லா குறவானவர்களும் அவரது விருப்பப்படி முடிவு கட்ட, மும்முடி பொற்கீரிடம் சூட்டப்பட்டு, அவருடய (கர்த்தருடய) கரத்தின் கிரியகளுக்கு மேலாக வக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர், பரலோகத்த திறக்கவும், குற்றவாளிகள நரகத்திற்கு அனுப்பவும், சாம்ராஜ்யங்கள் ஸ்திரப்படுத்தவும், குருமார்களைக் கட்டுப்படுத்தவும் செய்கிறார்.”

லேட்டரன் (Lateran) ஆலோசன சங்கம் தன்னுடய கூட்டத் தொடரின் முதல் கூட்டத்தில் “உலகத்தின் இளவரசர்” என்ற பட்டத்த போப்புவிருக்குக் கொடுத்தது. இரண்டாவது கூட்டத்தில் எல்லா மக்களாம், பக்தியுடன் தொழுக செய்யப்பட வேண்டியவரும் மற்றும் தேவனுக்கு ஒப்பானவருமாகிய போப்புவு “ஆசாரியனும் இராஜாவும்” என்று அது (ஆலோசன குழு) அழத்தது. ஐந்தாவது கூட்டத்தில், பத்தாவது லியோவுக்கு, கிறிஸ்துவினுடய மகிமயான ஆளுகயக் குறித்த தீர்க்கதரிசனங்கள், பின்வருமாறு அது (ஆலோசன சங்கம்) ஒப்பிட்டது: “சீயோன் குமாரத்தியே அழாதே! இதோ யூதா கோத்திரத்தின் சிங்கமும், தாவீதின் வேருமானவர (தேவன் உங்களுக்கு இரட்சகராக) எழும்பப் பண்ணினார்”.

தரம் வாய்ந்த ரோமன் கத்தோலிக்கரின் அதிகார பூர்வமாகத் திகழ்ந்த பெராரிஸ் (Ferraris) என்பவரின் (திரு)சுப அகராதியில் “பாபா” என்ற வார்த்தைக்கு கீழாக கொடுக்கப்பட்டுள்ள, போப்புவின் வல்லமய சுருக்கமான வருணனயில் நாம் கீழ்க்கண்டவாறு மேற்கோள் காட்டுவோம். (2ஆவது வாசகம்).

“போப், சாதாரண மனிதனாக அல்லாமல், தேவனுடய பிரதிநிதியாகவும், தேவனுப் போன்றும் இருப்பதால், அவர் அப்படிப்பட்ட உன்னத தன்மயும் கனத்தயும் உடயவராக இருக்கிறார். எனவே போப், பரலோகம், பூமி, நரகம் ஆகியவற்றிற்கு இராஜாவாக மும்முடி சூட்டப்பட்டிருக்கிறார். போப்புவின் சிறப்பும், வல்லமயும், பரலோகம், பூலோகம், மற்றும் நரகத்த சார்ந்தது மட்டுமின்றி, அவர் தூதர்களுக்கும் மேலாக இருந்து, அவர்களுடய மேம்பட்ட உத்தியோகஸ்தராகவும் இருக்கிறார். எனவே, தூதர்கள் தங்கள் விசுவாசத்திலிருந்து தவறு செய்யும் சாத்தியநில இருக்குமேயானால் அல்லது விசுவாசத்திற்கு விரோதமான உள்ளுணர்சிகள அனுமதிப்பார்களேயானால், அவர்கள் நற்கருண திருவிருந்து ஐக்கியத்தில் கலந்து கொள்ள தகுதியற்றவர்கள் என்று போப்புவினால் நியாயந்தீர்க்கப்பட்டு, வெளியேற்றப்படலாம். கிறிஸ்துவுடன் கூட அதே நியாயஸ்தலத்த ஆக்கிரமிப்பு செய்யுமளவிற்கு, போப் மகா அந்தஸ்தும், வல்லமயும் உடயவராக இருக்கிறார். எனவே போப் எத செய்தாம், அது தேவனுடய வாயிலிருந்து புறப்பட்டு வருவது போன்று காணப்படுகிறது. இந்த பூமியில், தேவனுப் போலிருந்து, கிறிஸ்தவ விசுவாசிகளின் பிரபுவாகவும், மாபெரும் இராஜாதி இராஜாவாகவும், திரளான வல்லமயப் பெற்றிருக்கிற இவரிடம், பரலோக, பூலோக இராஜாங்கம் ஒப்புடக்கப்பட்டிருக்கிறது.” மேம் அவர் தொடர்ந்து கூறும் போது. “போப், தெய்வீக சட்டத்த மாற்றவும், பிரகடனப்படுத்தவும், (அறிவிக்கவும்) விளக்கமளிக்கும் அளவிற்கு மகத்தான வல்லமயயும், அதிகாரத்தயும் உடயவராயிருக்கிறார். மேம் போப், சில நேரங்களில், தெய்வீக சட்டத்த கட்டுப்படுத்தியும், விளக்கமளித்தும், அதற்கு எதிராக செயல்படவும் வல்லம் பெற்றிருக்கிறார்.”

இப்படியாக, கர்த்தருடய நாளுக்கு முன்பாக, அந்திக்கிறிஸ்து, ஆளும் அதிகாரத்தால், சபுய ஸ்தாபிக்க முயற்சித்ததோடு, தெய்வீக பிரமாணங்களைத் தன்னுடய சொந்தத் திட்டங்களுக்குப் பொருந்தும்படி மாற்றவும், மற்றும் தேவனுடய பிரமாணங்களை எதிர்த்து செயல்படவும் துணிசல் கொண்டவனாயிருந்தான். இப்படியாக ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் உரக்கப்பட்ட, அதாவது, “அவன் காலத்தயும், பிரமாணத்தயும் மாற்ற நினப்பான்” (தானியேல் 7:25) என்ற தீர்க்கதரிசனத்த அந்திக் கிறிஸ்து வெகுத் தெளிவாக நிறவேற்றினான்.

ஒரு ஆண அல்லது பிரகடனத்தில் 5 ஆவது சிக்ஸ்டஸ் (Sixtus) கூறுவதாவது :

“புனித பேதுருவுக்கும், அவரது தொடர் உரிம வாரிசுகளுக்கும், நித்திய இராஜாவினுடய மாபெரும் வல்லமையினால் கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரம், பூமிக்குரிய இராஜாக்களுக்கும், பிரபுக்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்ட எல்லா வல்லமையும் மிஞ்சுவதாக இருக்கிறது. அது (அவ்வதிகாரம்), அனவர் மீதும், கட்டுக்கடங்காத தண்டனய கொடுத்ததோடு, தீர்ப்பளித்தலயும் கொடுத்தது. இவர்களில் யாராவது, தேவனுடய கட்டளகுகள எதிர்ப்பவர்களாக அது கண்டால், அவர்கள் எப்படிப்பட்ட வல்லம கொண்டவர்களாக இருந்தாம், அவர்களுடய அரியணயி லிருந்து அவர்களுத் தூக்கியெறிவதோடு, பேராச கொண்ட சாத்தானின் ஊழியக்காரராக, அவர்களு பூமியின் தாழ்விடங்களுக்கு வீழ்சியுடயும் படி செய்து, தன்னுடய கடுமயான பழிவாங்குதல மேற்கொள்கிறது.

“இங்கிலாந்து மகாராணி எலிசபெத்தும், அவரது ஆதரவாளர்களும் குற்றம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, நற்கருண திருவிருந்தின் ஐக்கியத்த விட்டு வெளியேற்றப்படவும், இவற்றோடு மற்ற தண்டனகளயும் சேர்த்து அளிக்க வேண்டும்” என்று 5ஆவது போப் பயலின் (PIUS) உரிமம் உடய ஆணயில் பின் வருமாறு சொல்லப்பட்டுள்ளது.

“வானத்திம், பூமியிம் எல்லா அதிகாரமும் கொடுக்கப்பட்டு, உன்னத்த ஆளுகிற தேவன், பரிசுத்த, தூய ரோமன் கத்தோலிக்க மற்றும் அப்போஸ்தலசபய, (இதன் மூலம் மட்டும் இரட்சிப்பு உண்டு) இப்பூமியில் ஒருவருக்கு மட்டும், குறிப்பாக பிரபுவாகிய பேதுருவுக்கும், பேதுருவினுடய ஸ்தானத்தின் தொடர் உரிமயாளருக்கும் அதாவது ரோமின் பேராயருக்கு, முழு அதிகாரத்தின் பூரணத்தோடு, ஆட்சி செய்ய ஒப்புக் கொடுத்தார்.... பிடுங்கவும், அழிக்கவும், சிதறடிக்கவும், எரிக்கவும், நாட்டவும், கட்டவும் தக்கதாக எல்லா மக்கள் மீதும், எல்லா இராஜ்யங்கள் மீதும் அவுர மட்டுமே இளவரசராக்கினார்.”

பரலோகத்திம், பூமியிம் தேவனத்தவிர போப்புவிற்ரு ஒப்பானவர் ஒருவரும் இல்லெயன்று தூய பெர்னார்டு உறுதி படக் கூறுகிறார்.

போப் நிக்கோலஸ்I கூறும்போது சக்ரவர்த்தி கான்ஸ்டான்டன் தேவனுடய பட்டத்த போப்புவிற்ரு அளித்தார். எனவே போப், தேவனாக இருப்பதால், மனிதனால் நியாயந்தீர்க்கப்படார்.

போப், மெய்யான தேவனுடய ஸ்தானத்த தனக்குரியதாக வத்திருக்கிறார் என்று போப் இன்னோசென்ட், III கூறுகிறார். மேம் கத்தோலிக்க பொது சட்ட விளக்கக் குறிப்பு, “நமது ஆண்டவராகிய தேவன்” என்ற பட்டத்த போப்பிற்கு வழங்கியுள்ளது.

தேவன் செய்யக்கூடிய எல்லாவற்றயும், கொஞ்சம் குறய போப்புவால் செய்ய முடியும் என்று இன்னோசென்ட் (Innocent) மற்றும் ஜேக்கோபேட்டியஸ் (Jacobatius) ஆகியோர் கூறுகின்றனர். ஆனால் டெசியஸ் (Decius) என்பவர், “கொஞ்சம் குறய” என்ற வார்த்த அவசியமற்றது என நிராகரிக்கிறார். “தேவனிடம் சொல்லக்கூடிய (பேசக்கூடிய) வார்த்தகளுத் தவிர வேறொன்றயும் போப்பிடம் சொல்லவும், நீர் என்ன செய்கிறீர்” என்று போப்பிடம் கேட்கவும், எவருக்கும் துணிவில்ல” என்று ஜேக்கோபேட்டியஸ் மற்றும் டிராண்ட் (Durand) ஆகியோர் உறுதிபடக் கூறுகின்றனர்.

பொது நலன்களுக்கு உரியவற்ற கட்டளகுகளாக்கு, இதற்கு தடயாக இருப்பவற்ற, அதாவது தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடயே புகயுண்டாக்கும் காரியங்களான தீய ஒழுக்கம், நீதிநெறி விட்டுத் தவறுதல் போன்றவகுகள அகற்றுதல் போப்புவிற்ரு உரியதாகும். எரேமியா 1:10இல் வாசிக்கின்ற பிரகாரமாக, கிறிஸ்துவின் ஆயிர வருட அரசாட்சிக்குரிய தீர்க்கதரிசனத்த, அந்திக்கிறிஸ்துவுக்கு உரியதாக்கிக் கொள்வதப் பார்க்கிறோம். “பார், தீயொழுக்கங்களுக்கு உரியத பிடுங்கவும், இடிக்கவும், அழிக்கவும், கவிழ்க்கவும், நல்லொழுக்கத்திற்குரியத, கட்டவும், நாட்டவும் உன்ன நான், இன்றய தினம், ஜாதிகளின் மேம், இராஜ்யங்களின் மேம் ஏற்படுத்தினேன்”..... கடலின் மீன்களுக்கு ஒப்பாகக் கூறப்படுகின்ற நரகத்திள்ள மக்கள் மீதான போப்புவின் அதிகாரத்தக் குறித்து கவனிக்கும் போது, “தொடர்ந்து கடலின் அலகளினால் அலக் கழிக்கப்படுகின்ற மீன்களப் போல, உத்தரிக்கும் ஸ்தலத்திள்ளவர்கள், தண்டனயினால் வரும் வேதன மூலம் தொடர்ந்து பயிற்சி அளிக்கப்படுகின்றனர்.” கடலிள்ள மீன்கள அதாவது உத்தரிக்கும் ஸ்தலத்திள்ளவர்கள், பாவமன்னிப்பு சுக மூலம் விடுவிக்க, அவர்களு தேவன் போப்புவிற்ருக் கீழ்ப்படுத்தியிருக்கிறார்.

“இவ்வுலகத்தில் கிறிஸ்துவின் ஸ்தானத்தில் தலமத் தாங்குகிற போப்புவிற்ரு, புறமதஸ்தர்களும் (தேவனற்றவர்களும்) கட்டுப்பட்டவர்களே. ஆனால் கிறிஸ்துவானவர், சர்வ சிருஷ்டியின் மீதும் முழு வல்லம

பெற்றிருக்கிறார். போப், கிறிஸ்துவின் பிரதிநிதியாக இருக்கிறார். ஒருவரும் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிதலிலிருந்து, சட்டப்படி தன்னத் தானே விலக்கிக் கொள்ள முடியாதது போல, போப்புவிற்சூரிய கீழ்ப்படிதலிலிருந்தும், ஒருவரும் தன்னத்தான் விலக்கிக் கொள்ள முடியாது புறமதஸ்தர்களுக்கும், காட்டுமிராண்டி இனத்தையும் போப் தண்டிக்க முடியும். நற்கருணை திருவிருந்தின் ஐக்கியத்திலிருந்து வெளியேற்றம் செய்யக் கூடியது போன்ற ஆவிக்குரிய தண்டனையினால் புறமதஸ்தர்கள் தண்டிக்கப்பட முடியாவிட்டால், பண அபராத தண்டனையின் மூலம், சபயானது அவர்களைத் தண்டிக்கலாம்; மற்றும் பிரபுக்கள் மூலம், சரீர சம்பந்தமான துன்பத்தாம் அவர்களைத் தண்டிக்கலாம். கிறிஸ்தவ பிரபுக்களுக்கு கீழ்ப்பட்ட யூதர்கள், கிறிஸ்தவர்களுக்கு விரோதமாக ஏதாவது செய்யும் போது, அவர்கள் உலகப்பிரகாரமாகத் தண்டிக்க, கிறிஸ்தவ பிரபுக்கள் தவறினால், கிறிஸ்தவ பிரபுக்கள் நற்கருணை ஐக்கியத்திலிருந்து விலக்கி, ஆவிக்குரிய தண்டனையின் மூலம், சபயானது யூதர்களை மறுமுகமாக தண்டிக்கலாம். எவருடய மதமாற்றமாவது விரும்பப்பட்டால், மெய்யாகவே விசுவாசத்தப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக அல்லாமல், அவர்களது துணிவான பிடிவாதம் விசுவாசத்திற்குத் தடயாக இல்லாமல் தங்கள் ஒப்புக்கொடுக்க, சவுக்கடியாம், பயமுறுத்தலாம் கட்டாயப்படுத்தப் பட்டனர். சமய நம்பிக்க அற்றவர்கள் மதமாற்றம் செய்ய, தேவனுடய நியாயத் தீர்ப்பின் மாதிரி பின்பற்றப்பட வேண்டும்.”

கொள்கையின் மாறுபாடு எப்படி அநீதியப் பிறப்பிக்கிறது என்பதற்கு கீழ்க்கண்ட எடுத்துக்காட்டை கவனிப்போம். மனிதர்கள் அப்படிப்பட்ட துன்ப மார்க்கங்களில் செயல்படுத்துவதில் அவர்கள் தேவனுப் போல, தேவன் செய்வது போல செய்கிறவர்களாக இருப்பதாக, அவர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப் படுமானால், அவர்கள் வெகு வேகமாக எல்லா கொடூரங்களுக்குள்ளும், ஒடுக்குதக்குள்ளும் வழிநடத்தலாம். ஆனால் அதிசயம் என்னவெனில், நாம் காண்கின்ற வண்ணமாக, பொதுவாகவே மனிதர்கள், மென்மையும், இரக்கமும் உடயவர்களாக இருந்தாம், மனுக்குலத்திற்கான தேவனுடய திட்டத்தப் பற்றிய நம்பிக்கையும், பயங்கரமான தப்புறயான எண்ணங்களும் இருக்கின்றனர். இது போன்ற தவறானவகளைக் கொண்டு சாத்தான், அவர்களைக் குருடாக்கியதோடு (மனத) போப்பின் தப்புறயான நீருற்றின் மூலம், அவர்களை விழுந்து போன மனிதரின் சபாவத்திற்கு ஒப்பான சம்பிரதாயங்களில் வழிநடத்துகிறான். இதே ஆசிரியர் தொடர்ந்து கூறும் போது;

“வேதப் புரட்டர்கள் மற்றும் பிரிவினவாதிகளின் மேல் போப்புவின் அதிகாரம் பிரயோகிக்கப்படுகிறது. ஏனெனில் இவர்கள் தங்கள் தற்பெரும் என்னும் கொம்பினால் சத்தியத்த எதிர்ப்பதால், காள் மாடுகள் என்றும் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றனர். சபுய விட்டு நீக்குதல், பதவியிலிருந்து நீக்குதல், உலகப்பிரகாரமான உடயமகளை அபகரித்தல் மற்றும் இராணுவத்தக் கொண்டு தாக்குதல் போன்ற நான்கு வித வழிகளில் தண்டிக்கப்பட மேற்சொல்லப்பட்ட மக்களைத் தேவன், போப்புவின் அதிகாரத்திற்கு கீழ்ப்படுத்தியிருக்கிறார். இப்படிப்பட்டவர்கள், தங்களது அழிவு விளவிக்கும் கொள்கைகளிலிருந்து சீர்படவிரும்பாமல், அவர்களைப் பாதுகாக்க பிடிவாதமாக இருப்பார்களேயானால், அவர்களை வேதப்புரட்டர்களாக மட்டுமே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்..... பேரரசர்கள் தேர்வு செய்யவும், அல்லது வாக்குமூலம் தேர்ந்தெடுக்கவும் போப்புவால் முடியும். தேவனுடய இடத்த நிரப்புகிறவராகிய போப்புவின் ஊழியக்காரராய் பேரரசர் இருக்கிறார். ஏனெனில் பேரரசர் போப்பின் ஊழியக்காரனாக தேவன் பிரதிநிதிப்படுத்தியிருக்கிறார். கிறிஸ்துவின் பிரதிநிதியாகிய போப், “ஜீவனுள்ள தேவனின் ஸ்தானத்திலிருந்து,” இந்த முழு உலகின் ஆவிக்குரிய, உலகப் பிரகாரமான காரியங்களில் உலகளாவிய சட்ட அதிகாரத்தப் பெற்றிருக்கிறார் என்பது சத்தியமாக சொல்லப்பட வேண்டும் என்பது என்னுடய கருத்தாகும்.”

“தன்னத்தான் உயர்த்துகிறவன் தாழ்த்தப்படுவான்” ஆனால் இப்படி பெருமயாக தன்னத்தான் உயர்த்துவதால், எப்படிப்பட்ட இழிவான நிலக்குத் தள்ளப்படுவர் !” என்று விமர்சிக்கும் ஆங்கில எழுத்தாளரான எ.ஜி.கின்னஸ் (H.G. Guinness) என்பவர், “பாக்ஸ் (FOX’S) என்பவரால் எழுதப்பட்ட ‘நடபடிகளும், நினவு சின்னங்களும்’” என்ற புத்தகத்திலிருந்து, மேம்பட்ட இடத்திற்குத் தகுதிவாய்ந்ததாக இருக்கும் போப்புவின் கீழ்க்கண்ட வார்த்தைகள் எடுத்துரைக்கிறார். தங்கள் வாயினால் இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகள் பேசும் அம்புகளைக் குறித்து விமர்சிக்கும் எழுத்தாளரோடு, நாமும் இருதயப் பூர்வமான ஒத்திசவு கொள்ளலாம்.

“பரலோகம், பூலோகம், நரகம், உயிருள்ளோர், மரித்தோர் ஆகிய அனத்தின் மேல் பேதுருவுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரத்தப் போலவே, பேதுருவுக்குள்ளாக வந்த அவரது தொடர் வாரிசாகிய எனக்கும் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டு, எல்லா உலகங்களும் என்னுடய ஆணைக்கு

கட்டுப்படாதது எதுவுமில்லை..... அந்தத் திறவு கோலின் ஆட்சி வரம்பு எல்லையில், மற்ற எல்லோரும் எனக்கு அடிபணியும் படி என்னுடைய வல்லமையின் நிறவு அவ்வளவு அதிகமாயிருக்கிறது. பேரரசர்களும் தாங்களே, தங்கள் செய்குகள எனக்குக் கீழ்ப்படுத்த வேண்டும். நான் எந்த சிருஷ்டிக்கும் கீழ்ப்பட்டவனல்ல; எனக்கே நான் கீழ்ப்பட்டவனல்ல: எனவே போப்பு சார்ந்த என்னுடைய கம்பீரமானது, என்றும் குறயாம லிருப்பதோடு, எல்லா மனிதர்களுக்காட்டும் மேம்பட்டதாக இருக்கிறது. எனவே எல்லா மனிதர்களும் எனக்குக் கீழ்ப்படிந்து, என்னப் பின்பற்ற வேண்டும். எனவே ஒருவரும் என்ன நியாயந்தீர்க்கவோ, தண்டிக்கப்பட வேண்டிய குற்றத்த என்மீது சமத்தவோ, என்னத் தவிர வேறு யாரும் என்ன அரியுணயிலிருந்து தூக்கியெறியவோ முடியாது. நற்கருண திருவிருந்து ஐக்கியத்திலிருந்து நீக்கப்பட்ட ஒருவரோடு நான் தொடர்பு கொண்டாம், ஒருவரும் என்ன, சபயிலிருந்து வெளியேற்ற முடியாது. ஒருவரும் என்னக் கட்டுப்படுத்தவோ, என்னிடம் பொய் சொல்லவோ கூடாது. ஏனெனில் அப்படி பொய் சொல்பவன், வேதப்புரட்டனும் சபுய விட்டு நீக்கப்பட்டவனுமாயிருக்கிறான். இப்படியாக ஆசாரியத்துவத்தின் மேன்ம மெல்கிசேதேக்கில் துவங்கி, ஆரோனில் நிறவேற்றப்பட்டு, கிறிஸ்துவில் பூரணப் படுத்தப்பட்டு, பேதுருவில் பிரதிநிதித்துவமாக்கப்பட்டு, இப்பிரபஞ்சத்தின் எல்ல வுர உயர்த்தப்பட்டு, இன்று போப்பில் வெளியரங்கமாக்கப்பட்டு காணப்படுகிறது. “சகலத்தயும் அவருடய பாதங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்தினீர்” என்று கிறிஸ்துவக் குறித்து பேசப்பட்ட வார்த்தைகள், ஒப்புயர்வற்ற ஆசாரியத்துவத்தின் நிமித்தம், சகலமும் எனக்கு கீழ்ப்பட்டிருப்பதன் மூலமாக, நிரூபிக்கப்படுவதக் காணலாம்.”

“அதே போல், அசபயின் பேராயர் எப்போதும் நல்லவரும், பரிசுத்தருமாக இருப்பார் என்று ஆராயாமலே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. மனித கொலபாதகனும், விபுசாரக்காரனும் பாவம் செய்தவனுமாக இருந்தாம், இவர் குற்றமுள்ளவராகத் தீர்க்கப்படார். இவர், சிம்சோனின் கொல பாதகத்தப் போலவும், எபிரேயர்களின் களவினப் போலவும் மன்னிக்கப்படுவார். இவ்வலகம் முழுவதும் என் பேராயம்தான். எல்லா மனிதர்களும் நான் சாதாரணமானவனாக இருந்தாம், மக்கள ஆளும் இராஜாதி இராஜாவாக அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறேன். நான் எல்லாவற்றும் எல்லாமாக இருப்பதோடு, எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகவும் இருப்பதால் கடவுளாகவும் இருக்கிறேன். தேவனுடய பிரதிநிதியாகிய எனக்கும், தேவனுக்கும் பொதுவான ஆலோசன சங்கமுண்டு. மற்றொரு வுகயில்

தேவன் செய்யக்கூடிய ஆனத்தும், ஏறக்குறைய எல்லாவற்றயும் என்னால் செய்யமுடியும். சகல காரியங்களும் நான் என்னுடய கருத்த நியாயமான முறையில் விளக்கி நிலநிறுத்துகிறேன். ஏனெனில், நான் பிரமாணத்திற்கு மேலாக பிரமாணத்தினால் நீதி வழங்கத்தக்கதாகவும், தவறான சட்டங்கள நீதியுண்டாக்கும் வுகயில் திருத்தவும், மாற்றவும் என்னால் முடியும். எனவே, நான் செய்கின்ற காரியங்கள் மனுஷனால் செய்யப்பட்டது எனப்படாமல், தேவனால் செய்யப்பட்டது என்றே கூறப்படும். என்ன தேவனாகவேயன்றி, வேறுயாராக உங்களால் கருதமுடியும்? மே ம் , சபயின் மதகுருக்களே, தேவனின் சத்திய சீலர்களாகக் கருதப்படும் போது, மதகுருக்களக் காட்டும் மேலான நான், எல்லா தேவர்களுக்கும் மேலானவனாக ஏன் கருதப்படக் கூடாது ? எனவே, காலங்களயும் வேளகளயும் மாற்றவும், பிரமாணங்களத் திருத்தவும், ரத்து செய்யவும், கிறிஸ்துவின் உபதேசத்த அகற்றிப் போடவும், எல்லாக் காரியங்களயும் செய்ய எனக்கு வல்லம் உண்டு என்றால் அது மிகயாகாது. ஏனெனில் பேதுருவுக்கு பட்டயத்த போடும்படி கிறிஸ்து கட்டள கொடுத்ததுமின்றி, தம்முடய சீஷர்கள் தங்களத் தாங்களே பழிதீர்த்துக் கொள்ள எந்த வெளிப்புறமான வல்லமயயும் பயன்படுத்த வேண்டாம் என்று அறிவுர கூறினார். ஆனால் போப் நிக்கோலஸ், பிரான்ஸ்நாட்டு பேராயர்களுக்கு எழுதுகிறபோது, அவர்களது பட்டயத்த எடுக்க வற்புறுத்தவில்லயா ? கிறிஸ்துதாமே கலிலேயாவிள்ள கானாவூரின் கல்யாணத்தில் பங்கேற்ற போது, போப் மார்ட்டினாகிய நான், என்னுடய தனி அந்தஸ்தில், ஆவிக்குரிய குருமார்களுத் திருமண விருந்திற்கு செல்லக் கூடாது என்றும், திருமணமும் செய்துக் கொள்ளக்கூடாது என்றும் சொல்லவில்லயா? மேம், பலன் எதிர்பாராமல் கடன் கொடுக்குமாறு கிறிஸ்து கட்டள கொடுத்திருக்க, போப் மார்ட்டினாகிய நான் இக்கட்டளக்கு மாறாக செய்யும்படி கூறவில்லயா ? கொலயக் குறித்து நான் என்ன சொல்வேன்? சபயின் நற்கருண திருவிருந்து ஐக்கியத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டவர்கள் கொல செய்யப்பட்டால், அது கொலயல்ல என்றும், அல்லது கொல செய்தவன் கொலயாளி இல்லயென்றும் தீர்ப்பவன் நான் அல்லவா ? இதேபோல், இயற்கயின் பிரமாணங்களுக்கு எதிரானவகளயும், அப்போஸ்தலர்களின் உறுப்பினர்களுக்கு எதிரானவகளயும், அப்போஸ்தலர்களுக்கு எதிரானவகள அகற்றவும், செய்யவும் என்னால் முடியும். ஏனென்றால் அப்போஸ்தலர்களின் கட்டளயில் விபுசாரத்திற்காக ஒரு ஆசாரியன் விலக்கப்பட வேண்டும் என்று கட்டளயிடப் பட்டிருக்கயில், மனிதர்களின், சரீரமும், எண்ணமும்

முந்தி இருந்ததவிட தற்போது பெலவீனமாக இருப்புத் தக்க கருத்திற்கொண்டு, சில்வெஸ்டரின் (Sylvester) அதிகாரத்தக் கொண்டு, நான் இந்த சட்டத்தினுடய கடுமய மாற்றுகிறேன். இது போன்ற ஆனத்து நிகழ்சிகளயும் அறிந்து கொள்ள, பட்டியல் ஒன்ற முறப் படித்தயார் செய்து, அத போப்புவு சார்ந்த யுகத்தின் காரியங்களோடு தொடர்புபடுத்திப்பார்த்தால், அவகள் ஏறக்குறய 150 காரியங்களாக இருப்புத் அறிவீர்கள். என்னயன்றி வேறொருவராம் இவற்றில் குறுக்கீடு செய்ய முடியாது. நான் அவகள் வரிசப்படுத்துகிறேன்.”

பட்டியல் பின்வருமாறு :

“வானத்திம், பூமியிம், உத்தரிக்கும் ஸ்தலத்திம் என்னுடய வல்லமய போதுமான அளவிற்கு வெளிப்படுத்தினேன். இது எவ்வளவு மகத்தானதாயிருக்கிறது! கட்டவும், கட்டவழிக்கவும், கட்டளக் கொடுக்கவும், அனுமதிக்கவும், தெரிந்தெடுக்கவும், திடப்படுத்தவும், வெளியேற்றவும், செய்யவும், செய்யாமல் இருக்கவும் கூடிய காரியங்களில் என்னுடய வல்லமயின் நிறவு எவ்வளவாய் இருக்கிறது! இப்போது என்னுடய செல்வம், மகத்தான உடமகளக் குறித்து, சிறிதளவு எடுத்துரைக்கிறேன். என்னுடய சம்பத்தும், உடமகளும், சகல காரியங்களிம், தேவயான அளவிற்கு மேல் எனக்கு இருப்புத் ஒவ்வொரு மனிதனும் காணலாம். அதாவது, வாடக, தசம்பாகம், கப்பம், என்னுடய பட்டு வஸ்திரங்கள், இரத்தாம்பர தலப்பாக கிரீடங்கள், பொன், வெள்ளி, முத்துக்கள், விலயுயர்ந்த இரத்தினக் கற்கள், நிலங்கள் மற்றும் கர்த்தத்துவங்கள் ஆகியுவு என்னுடய சம்பத்தில் அடங்கும். முதலாவதாக, ராஜ நகரமான ரோமாபுரிய தான் நான் முக்கியப் படுத்துகிறேன். லேடேரன் (Lateran) அரசமாளிகயும், சிசிலியின் ராஜ்யமும் எனக்குப் பொருந்தும். அப்புல்லாவும் (Apulia), கேபுவாவும் (Capua) என்னுடயவகள். இங்கிலாந்து ராஜ்யமும், அயர்லாந்து ராஜ்யமும் என்னுடய ஆதிக்கத்தில் இல்லாவிட்டாம், அவகள் எனக்கு கப்பம் கட்டும் நாடுகளல்லவா? இவகளோடுகூட மேற்கத்திய நாடுகளிம், கிழக்கத்திய நாடுகளிம், வடக்கிலிருந்து, தெற்குவுரயள்ள மற்ற மாகாணங்களயும் தேசங்களயும் அவற்றின் எல்லகளின் பெயரோடு சேர்க்கிறேன். (இங்கே ஒரு பெரிய பட்டியல் தொடர்கிறது). இதோடு என்னுடய அன்றாட வருவாயக் குறித்தும் நான் என்ன சொல்வேன்? என்னுடய முதற்பலன்கள், வருடாந்திர விளவுகள், பட்டாடகள், பாவ

மன்னிப்பு சுககள், ஆணகள், பாவமன்னிப்பு கேட்கும் இருக்ககள், போப்பாண்டவரின் தனி சுக உரிமகள், போப்பாண்டவரின் எழுத்து வழி மறுமொழி கட்டளகள், உடன்படிக்ககள், போப்பாண்டவரின் அருளாட்சி, சுககள், வாக்குசீட்டு மூலம் தெரிந்தெடுத்தல், மானியப்படி மூலம் கிடக்கும் வருவாய், தொழுகக் கூட்டங்கள் மூலம் வருவாய், இப்படி வரும் தொககள் கொஞ்சமானவகளா? என் கருவுலத்தில் சேரும் சொத்துக்களின் மதிப்பின் கொஞ்சத்த மட்டுமே யூகிக்க முடியும்... என்னுடய ஊழியர்கள் சொல்வதப் போன்று, இந்த உலகம் முழுவதும் எனது ஆதிக்கத்திற்குள் இருக்கும் போது ஜெர்மனியக் குறித்து நான் என்ன சொல்வேன்? மேம் இத ஆனத்து மனிதர்களும் நம்பக் கடமப் பட்டவர்கள். எனவே நான் ஆரம்பித்தது போலவே, முடிக்கவும் விரும்புகிறேன். முடிவுரயாக, நான் கட்டளயிட்டு, உறுதிமொழி செய்து, பிரகடனப்படுத்துவது என்னவென்றால், “இரட்சிப்புடய ஒவ்வொரு சிருஷ்டியும் எனக்குக் கீழ் கட்டுப்பட்டிருக்க வேண்டும்.”

போப்பு மார்க்கத்தின் பெருமயானது பழங்காலத்துக்கு மட்டுமே உரியது என்றும், பிற்காலங்களில் மாபெரும் மாற்றமானது அந்த அம்புகளில் ஏற்பட்டுவிட்டது என்றும் அநேகர் யூகிக்கிறார்கள். ஆனால் சற்றே சிந்தித்து, உற்று நோக்கும்போது, போப்பினுடய கருத்து போக்குகளில் எவ்வித மாற்றமும் ஏற்படவில்ல என்பது ரூபகாரமாகும். போப்பு ஆட்சியின் போதகங்கள் மாறாதவ என்பதும், போப்புகளின் தீர்ப்புகள் மற்றும் ஆலோசன சங்கத்தின் தீர்ப்புகள் யாவும் பிழயற்றவ என்பதும், சீறுகின்ற தேவதூஷணமும், தேவனுடய பரிசுத்தவான்களத் துன்புறுத்தக் கூடியதுமான அந்தத் தீர்ப்புகள் யாவும் புனிதமானவ என்று ரோமன் கத்தோலிக்க சபுகளில் இன்றும் கருதப்பட்டு வருவதும் கூட, போப்புமார்க்கத்தின் இடவிடாத கோரிக்ககள் என்புத மனதில் கொள்ள வேண்டும். விழித்தெழுந்த மறுமலர்ச்சியின் மூலம் (போப்) தமது வல்லமய இழந்தது மட்டுமே, போப்பு மார்க்கத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றமாக இருக்கிறது. போப்புவிற்கு, அதிகாரத்தின் மீது விருப்பம் இருந்தாம், வேதத்த அடிப்புடயாகக் கொண்டு பெருகின அறிவும், கட்டுப்பாடற்ற சுதந்திரமும், அவருடய வல்லமயக் குறத்தது. மெய்யான கிறிஸ்துவின் வாயாகிய, வார்த்த என்னும் ஆவியினால், அந்திக்கிறிஸ்து படிப்படியாக வவற்றவனாகிக் கொண்டிருக்கின்றான். வெகு சீக்கிரத்தில் இம்மானு வேடய பிரகாசமான பிரசன்னம், இந்த மாய்மால மகிமயுடய இந்த போலிய (அந்திக்கிறிஸ்துவ) முற்றிம் நிர்மூலமாகி, உலகத்த

அதனுடய (போலியினுடய) பிரம்மயான கோரிக்கையின் கட்டுகளிலிருந்தும், தப்புறகளிலிருந்தும் முழுவதும் விடுவிக்கும்.

பிற்காலத்திலிருந்த தற்பெருமக்கு எடுத்துக்காட்டாக; அப்போது போப்பின் அரியணைக்கு உயர்த்தப்பட்டவர், லியோ13 என்ற பட்டத்தான் எடுத்துக்கொண்டதோடு, கொஞ்ச காலத்திற்குள் மெய்யான தலயின் பட்டங்களில் ஒன்றாகிய “யூத கோத்திரத்து சிங்கம்” என்ற பெயர் தனக்குரியதாக ஆக்கிக் கொண்டார். நிசயமாக இருண்ட காலங்களில் போப்பதவி வகித்தவர்களின், ஆணவப்போக்கான உரிம கோருதல்கள் எள்ளளவேனும் இவரிடத்தில் குறந்து காணப்படவில்லை.

புதிய போப்புகள் நியமிக்கும் போது, “அவுரத் துதித்து வணங்குதல்” இன்றும் ஆசரிப்பின் ஒரு பகுதியாக இருக்கிறது. புதிய போப்பின் முத்துக்களுடன் கூடிய குமிழ்கள் பதிக்கப்பட்ட வெண்ணாடய அணிவதோடு, பெரிய சிவ சின்னம் பதிக்கப்பட்ட பொன்னால் ஆன கொக்கிகளக் கொண்ட சிவப்பு நிறக் காலணிகளும் அணிந்து, அவர் பலி பீடத்தில் முழங்காற்படியிடும் ஸ்தலத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்படுகிறார். “பிறகு போப் எழுந்து, தன்னுடய தலப்பாக்ய அணிந்தவுடன், கார்டினல் என்றழக்கப்படும் கத்தோலிக்க குருமார்களால் தூக்கி செல்லப்பட்டு, பலி பீடத்திள்ள சிம்மாசனத்தில் உட்கார் வைக்கப்படுவார். அவருக்கு முன்பாக ஒரு பேராயர் முழங்காற்படியிட, உடம்பு புகழுகிறோம் ஆண்டவரே என்று பாடக்கூடிய பாட்டு ஆரம்பமாகும். அசமயத்தில் போப்புவுக்கு அடுத்த ஸ்தானத்தில் இருக்கும் கத்தோலிக்க குருமார்கள் (Cardinals) போப்பினுடய பாதம், க, முகம் ஆகியவற்ற முத்தமிடுவர். இந்த ஆசரிப்பிற்கு எடுத்துக் காட்டாக, போப்பு முத்திரயில் பதிக்கப்பட்ட நாணயம் “அவர்கள் தாங்கள் உருவாக்கினதயே தொழுகிறார்கள் என்ற வாசகத்த உடயதாயிருக்கிறது.”

இங்கிலாந்து தேசத்தில், போப்பு மார்க்கத்தின் பிரதான பிரதிநிதியாக இருக்கும் கார்டினல் மேனிங் (Manning) என்பவர், கீழே சொல்லப்பட்ட கத்தோலிக்க விசுவாச பிரமாணத்திற்கு சம்மதம் தெரிவிப்பதோடு, அந்தப் பிரமாணத்திற்கு பொது மக்களின் கவனத்தையும் ஈர்க்கிறார்.

“ஒவ்வொரு மானிட சிருஷ்டியும் இரட்சிக்கப்பட, தான் ரோம போப்பிற்கு கட்டுப்பட்டிருக்க வேண்டியது அவசியம் என்பது பிரகடனம் செய்தும், உறுதி செய்தும், வரையறுத்தும் நாம் அறிவிக்கிறோம்.” பிரசரித்து வெளியிடப்பட்ட ஒரு பிரசங்கத்தில் அவர் (மேனிங்) பேசும் போது, போப்

சொன்னதாக பின்வருமாறு வருணிக்கிறார். “மனிதர்களுடய மன, சாட்சிக்கும், நிலத்தப் பண்படுத்தும் உழவனுக்கும், இளவரசனுக்கும், அந்தரங்கம் என்ற நிழலில் வாழும் கூட்டத்தாருக்கும், இராஜ்யங்களுக்கான சட்டங்கள் இயற்றும் உரிம உடய குழுமத்தின் உச உயர் நீதிபதியாகவும், இயக்குநராகவும் இருப்பதாக நான் உரிம கோருகிறேன். சரி, தவறு என்பதன தீர்க்கும் பிரத்தியேக, கட்சி உச உயர் நீதிபதி, நான்தான்”.

போப்பு மார்க்கத்தின் “இறுமாப்பான பேசின் மாயகளுக்கு” நவீன காலத்து எடுத்துக்காட்டுகள் கட்டாயமாக நாம் கவனிக்க வேண்டும். போப்பதவறா நிலயுடயவர் என்பதுப் பிரகடனப்படுத்தும், “கி.பி.1870ஆம் ஆண்டு ரோமில் நடந்த கிறிஸ்தவ திருசுபயின் ஆலோசன சங்கத்தினுடய குறிப்பிடத்தகுந்த தீர்ப்பு” நாம் கவனிக்காமல் இருக்கக்கூடாது. அகம்பாவமுள்ள போப்புகள் தவறா நிலயுடயவர்களாக இருந்தனர் என்று கடந்த காலங்களில் அவர்கள் அவ்வப்போது உரிம கோரியிருந்தது உண்மயே. அவர்களது பெருமய முகஸ்துதி செய்ய வாஞ்சித்தவர்களாய், அவகள தங்கள் அறிக்கயில் மேம்பாடாக்கிய பேராயர்களும், இளவரசர்களும், “உண்மயாகவே நீர் பூமியிலிருக்கும் மற்றுமோர் கடவுள்” என்று அறிவித்தனர். இந்த பிரகாசிக்கப்பட்ட 19ஆம் நூற்றாண்டில், போப், இந்த பூமியில் மேலான கடவுளாக (போப்பாண்டவர்) எவ்வளவு உன்னதமானவராயிருக்கிறார் என்று எவ்வித தயக்கமில்லாமல் பகிரங்கமாக அறிவிக்க, போப்பு ஆலோசன சங்கத்திற்கு உரிமயாயிற்று. “இந்த பூலோகத்தின் தேவன் எவ்வளவு மகத்துவமானவர்” என்பதயும், இவர் பரலோகத்தின் தேவனப் போல அவ்வளவுக்கு பரிபூரணமானவர் என்பதயும், மற்றவர்களுக் காட்டித் தவறு செய்ய முடியாதவர் என்பதயும், தவறாநிலயுடயவர் என்பதயும், நிதானமாகவும், வெளிப்படயாகவும் இவ்வுலகத்திற்கு போப்பு ஆலோசன சங்கம் அறிவிக்கிறது.

ஆலோசன சங்கத்தின் ஓட்டுப்பின் மூலம் (Vote) கி.பி.1870 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 13ஆம் தேதி, ரோம் நகரில் உள்ள தூய பேதுரு பேராலயத்தின் ஆசரிப்புடன், 18ஆம் ஆணயானது வழக்கமான சம்பிரதாயப்படி பிரசரிக்கப்பட்டது. இந்த நிகழ்சியின் விவரங்களுக் குறித்து லண்டன் நகர, சார்ந்த டாக்டர் ஜெ.கம்மிங்ஸ் (J. Cumming) என்பவர் எழுதியுள்ளத ஆர்வத்துடன் வாசிப்போமாக!

“பிரமிக்கத்தக்க அற்புதமான காட்சிக்காக தங்கள் பல உயர்ந்த பலவண்ண ஆடகளால் அலங்கரித்துக் கொண்ட கத்தோலிக்க மதத்தின்

தலம குருக்களான கார்டினல்கள், முற்பிதாக்கள், பேராயர்கள் அனவரும், தூய பேதுரு பேராலயத்தின் கிழக்கு முகப்பில் எழுப்பப்பட்ட மாபெரும் சிம்மாசனத்தில், பூரணமாக ஜொலிக்கும் விலயேறப் பெற்ற கற்களால் தன்ன அலங்கரித்துக் கொண்டு அமர்ந்திருந்த போப்புவு புடசூழ நின்றனர். உதிக்கிற சூரியன் போப்புவினுடய மகத்துவமான தோற்றத்தின் மீது முழுமயாக தங்கள் கதிர்கள் வீசும்படியாகவும், செந்நிற ரத்தினங்கள் (ரூபி), மரகத கற்கள் ஒளியு சிதறு செய்தும், பிரதிபலித்தும், அவர் மனிதனாக அல்லாது அவரக் குறித்து அறிவிக்கப்பட்ட ஆணயின்படி, தேவனுடய எல்லா மகிமையும் உடவராய் காணப்படும்படி, விடியற்காலத்தையும், கிழக்கு திசுய நோக்கியிருக்கும் ஜன்னலையும் போப் தனக்காகத் தெரிந்து கொண்டார். போப் தான் அதிகால விடியல் நேரத்தின் கிழக்கு ஜன்னல் பக்கம் வந்து நின்றபோது.... சூரியன் பிரகாசிக்க மறுத்தது. விடியற்கால அகன்று, அந்தகாரம் விரவில் ஏற்பட்டு, அது அதிகரித்துக் கொண்டே வந்து காரிருள் ஆனது. கண் கூசத்தக்க மகிமயின் ஒளி உண்டாக்கப்பட முடியவில்லை. தேவனாக இருக்கப் போகிறவரின் வயோதிகக் கண்களால், அந்த சமயத்திலிருந்த வெளிச்சத்தில் வாசிப்பதற்கு அவரால் பார்க்க இயலாததால், அவர் மெழுகுவர்த்தி வேண்டுமென கேட்க வேண்டியிருந்தது. மெழுகுவர்த்தியின் வெளிச்சம் அவருடய பார்வ நரம்புகள், அளவுக்குமீறி சிரமப்படுத்திய படியால், அவர் தொடர்ந்து வாசிக்க கார்டினலிடம் ஒப்புடத்தார். என்றுமே இருந்திராத அந்தக் காரிருள் மத்தியில், கார்டினல் வாசிக்க ஆரம்பித்தாம், அதிக வரிகள் அவரால் வாசிக்க முடியவில்லை. அப்போது அன்று வுர ரோம் நகரில் சம்பவித்திராத தீ நாக்குகள் போன்ற, வண்ணங்கள் கொண்ட கண்கூசம் நெருப்பானது, நீலநிற வானத்திலிருந்து பெரும் சப்தத்துடன் வெடித்தது. திகில் எல்லோரையும் கவ்வியது. கார்டினலின் வாசிப்பு நின்றது. கார்டினலில் ஒருவர் தம்முடய இருக்கயிலிருந்து குதித்து, கீழே விழும்போது, இது சீனாயினுடய இடி முழக்கமாகிய தேவனுடய தொனியாய் இருக்கிறது என்று குரல் எழுப்பினார்.’

அந்திக்கிறிஸ்துவின் போலிப் பெருமயான தூஷணங்களின் மத்தியில், நாம் நினவில் கொள்ள வேண்டிய பலவித உபதேசங்களில், குறிப்பாக, ஆராதனயின் உபதேசத்த நாம் அடுத்த புத்தகத்தில் (Volume) கவனிப்போம். பரிசுத்தவான்கள், மரியாள் ஆகியோர வணங்கும் காரியங்களைப் பார்வயிடும் போது, இன்னும் சில கொடுமான தப்புறகளையும் காணலாம்.

‘தவறா நிலயுடய சப’ என்பது பிரதானமானவகளில் ஒன்றாக இருந்து, மற்ற தவறுகளுக்கும் வழிவகுத்தது. இது, போப்புவின் அதிகாரம் ஒப்புக் கொள்வதற்கு முன்பே உரிம கோரப்பட்டதாயிருந்தது. இது ஒரு மாபெரும் தப்புறமாக இருந்து, பிற்காலங்களில் இப்படிப்பட்டவ, தவறு என்று கண்டு பிடிக்கப்பட்ட போதும் அவற்றத் திருத்திக் கொள்வதற்குரிய வழி மு, ற, ய தடுத்துப்போட்டது. தேவனுடய வார்த்தயாகிய வேதத்திற்குப் பதிலாக, சபயினுடய ஆலோசன சங்கத்தின் ஆண்கள் பகுத்தறிவின் படியான அல்லது வேதத்தின் அடிப்படயான கேள்விகளுக்கும் முரண் பாட்டிற்கும் இடமின்றி செய்ததோடு, தேவனுடய வார்த்தக்குப் பதிலாக மக்களுடய அறியாமகள், பெலவீனங்கள், தவறாகப் புரிந்து கொள்ளுதல் ஆகியவற்றயே விசுவாச நியமங்களாக ஏற்படுத்தியது. ஏனெனில் சபயின் ஆலோசன சங்கத்தின் வார்த்த பிழயற்றது என்பது ஒப்புக்கொண்ட பிறகு, ஒவ்வொன்றும் அதற்கு இசவாகவே போகும்படி கட்டாயப் படுத்தப்பட்டது. தனக்கு, முன்பு இருந்த ஆலோசன சங்கங்களுக்கு விரோதமாக எவ்வித தீர்மானத்தயும் எடுக்காமல், அதற்கு கட்டுப்பட்டே செல்ல வேண்டுமென்று ஒவ்வொரு ஆலோசன சங்கமும் கருதின. மற்றும் இதற்கு மாறாக செய்த சங்கங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டன. ஒரு தப்புறய சரியென்று ஊர்ஜிதப்படுத்திய பிறகு, அத மீண்டும் மறுப்பதோ, அல்லது விட்டுவிடவோ முடியாததாக இருந்தது, மேம் வேதாகமும், பகுத்தறிவும், பிழயுள்ள மனுஷனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பிழயற்ற ஆண்கள் என்றழக்கப்படுபவகளுக்கு இசந்து செல்ம்படி திரித்துக் கூறப்படவும், விவரிக்கப்படவும் வேண்டியிருந்தது. ‘பிழயற்ற’ ஆணகளுக்கு இசந்து வரும் வகயில் வேதத்த விவரிப்பதற்கு, இறயியல் வல்நர் தேவப்படுகின்றனர் என்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டதில் எவ்வித ஆசரியமுமில்லை. சூழ்நிலக்கு ஏற்ற விதத்திலிருந்து அந்திக்கிறிஸ்துவ தோற்றுவித்ததம் எவ்வித ஆசரியமுமில்லை.

ஒதுக்கி வக்கப்பட்ட வேதாகமம்

வேதாகமத்த, கடவுளுடய வார்த்த என்று பயபக்தியுடன் வெளிப்படயாகக் கூறாமல், அவற்றப் பின்னாக ,வத்ததோடு தன்னுடய சொந்த ‘பிழயற்ற வார்த்தகள்’ முன்வத்தது என்பது போப்பு மார்க்கத்தின் சரித்திரம் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. அதுமட்டுமன்றி, தன்னுடய சொந்த ‘பிழயற்ற வார்த்த’ முழு அதிகாரமும் பெற வேண்டும் என்பதற்காக, கடவுளுடய வார்த்த படிப்பதற்கு உகந்தது

அல்ல என்றும், மக்களுக்கு அது மிகவும் பயங்கரமானது என்றும் கூறி, கடவுளுடய வார்த்தைகளுக்கு, போப்புமார்க்கம் முழுமயாகத் தடவிதித்தது. வேதாகமம், தனது வல்லமக்கு ஆபத்தானது என்றும், தன்னுடய தூஷணமான போலிப் பெருமகன, தொடர்ந்து வெளிப்புடயாக எதிர்க்கும் என்றும் போப்புமார்க்கம் தெள்ளத் தெளிவாக அறிந்திருந்தது.

போப்புவினுடய வல்லமயின் நாட்களில், வேதாகமத்தவத்திருப்பதும் அல்லது படிப்பதும், சட்டத்த மீறிய குற்றமாக கருதப்பட்டது. ஏறக்குறைய 16ஆம் நூற்றாண்டில் அசுக்கல மற்றும் கல்வியறிவு மறுமலர்ச்சி அடந்ததன் விளவால், அந்திக் கிறிஸ்துவினால் வெகு காலமாக மறக்கப்பட்டும், கடுமயான அபராதத்தினால் மொழிபெயர்த்தல் தட பண்ணப்பட்டும் இருந்த வேதாகமமானது, தன்னுடய உயிர்த்தெழுதல, மறந்த பாஷகளின் கல்லறயிலிருந்து பெற்றுக் கொண்டது. சுயஉரிமயின் விழித்தெழும் ஆவி மக்களிடயே நடமுறயில் பேசப்படும் முக்கிய மொழிகளில் அத பரவு செய்ய துவங்கியதுடன், வேதாகமத்த எரிப்பது ஒரு பொதுவான காரியமாக இருந்தது. மேம் கடவுளின் வார்த்தயப் படிக்கவும், வெளியிடவும், மொழிபெயர்க்கவும் துணிவு கொண்ட இறுமாப்பாக கருதப்பட்ட பாவிகளுக்கு எதிராக, நீண்ட முழக்கத்துடன் கூடிய இரக்கமற்ற சாபமானது வாட்டிகன்னிலிருந்து (Vatican) பிறப்பிக்கப்பட்டது.

வக்கிளிப் (Wycliffe) என்பவர், தன்னுடய மொழிபெயர்ப்பு வெளியீடு செய்தபோது, போப் கிரகரி (Gregory) என்பவர் இவருக்குக் கண்டனம் தெரிவித்து, “வக்கிளிப், வெறுக்கத்தக்க துன்மார்க்க செய்க்கு தன்ன ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்” என்று ஆக்ஸ்போர்ட் பல்கலக் கழகத்திற்கு ஆண ஒன்ற அனுப்பினார். டன்டேடய (Tyndales) மொழிபெயர்ப்பும் கண்டனத்துக்குரியதாயிருந்தது. த்தர் தன்னுடய ஜெர்மன் மொழிபெயர்ப்பு வெளியீடு செய்தபோது, இவருக்கு எதிராக 10ஆவது போப் லியோ ஆண ஒன்ற பிறப்பித்தார். எதிர்ப்புகள் இருந்த போதீம் (வேதாகம) பணிகள் சிறப்பாகவும், முன்னடவில் ஸ்திரமாகவும் சென்றது. வேதாகமமானது, முழுமயான உயிர்த்தெழுதலப் பெற வேண்டியிருந்ததோடு, முன்தீர்மானிக்கப்பட்டபடியே ஒவ்வொரு நாட்டின் மீதும், மொழியின் மீதும் தன்னுடய வெளிசத்த வீச வேண்டியிருந்தது. கொஞ்சங்கொஞ்சமாக ரோம சப இத உணர்ந்து கொண்டு, நவீன காலத்து மொழிகளில், கத்தோலிக்க மொழிபெயர்ப்பாளர்களைக் கொண்டு, கத்தோலிக்க விளக்கக் குறிப்புகள் உள்ளடக்கிய வேதாகமத்த

மொழிபெயர்ப்பு செய்யத் தீர்மானித்து, அதற்கு அனுமதியும் வழங்கியது. எனினும் (கிறிஸ்தவர்கள்) புராட்டஸ்டண்ட் மொழியாக்கங்கள் வாங்குவதால் எங்கெங்கெல்லாம், தங்களுக்கு ஆபத்து நேரிடுமோ அங்கு மட்டுமே, கத்தோலிக்க மொழி பெயர்ப்புகள் கொடுக்கப்பட்டதேயன்றி, எல்லா மக்களுக்கும் கொடுக்கப்படவில்ல. “ரெமிஸ்” (Rhemish) மொழிபெயர்ப்பு இதன உறுதி செய்கிறது.

‘ரெமிஸ்’ மொழிபெயர்ப்பினுடய, சில குறிப்புகளின் தன்மய பின்வரும் வாக்கியங்கள் நமக்குக் காட்டுகின்றன. எனினும் சமீபத்திய காலத்தில், ரெமிஸ் மொழிபெயர்ப்புப் போன்றே வெளிவந்த ‘டுயே’ (Douay) மொழிபெயர்ப்பு, ரெமிஸ் மொழிபெயர்ப்பு பின்னுக்குத் தள்ளி, மிகுசிறந்ததாக இருக்கிறது. ஆனால் இந்த ‘டுயே’ மொழிபெயர்ப்பில், (வேதாகம விளக்க) குறிப்புகள் சற்று குறவாகவே உள்ளன. மத்தேயு 3ஆவது அதிகாரத்திற்காக கொடுக்கப்பட்ட குறிப்பில், “வேதப்புரட்டர்கள் தண்டிக்கப்பட்டு ஒடுக்கப்படுவதோடு, அவர்கள் ஆவிக்குரிய அல்லது இவ்வுலகப் பிரகாரமான பொது அதிகாரம் புடத்தவரால், அவர்கள் திருந்தும் வுகயில் சிட்சிக்கப்பட வேண்டும் அல்லது தண்டிக்கப்பட வேண்டும்” என்றும், கலாத்தியர் 1:8 க்காக கொடுக்கப்பட்ட குறிப்பில், “வேதப்புரட்டர்கள் தங்கள் சொந்த பெற்றோராக இருந்தாம் கூட, கத்தோலிக்கர், அவர்களை விட்டு வக்கக்கூடாது” என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. எபிரேயர் 5:7னுடய குறிப்பில், “புரோட்டஸ்டண்ட் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் நரகத்தினுடய ஆழத்திற்கு தள்ளப்பட வேண்டும்” என்று கூறுகிறது. “புரோட்டஸ்டண்ட் மக்களின் இரத்தமானது, புனிதர்களின் இரத்தமாக ஆழக்கப்படாமம், திருடர்கள், மனித கொடூலபாதகர்கள், குற்றவாளிகள் ஆகியோரின் இரத்தத்தக் காட்டிம் அது மேன்மயாகக் கருதப்படாமம், நீதியின் கட்டளயினால் சிந்தப்பட்ட இரத்தத்திற்காக, எந்த குடியரசும் காரணம் சொல்ல அவசியமில்லயென்றும்” வெளி 17:6க்காக கொடுக்கப்பட்ட குறிப்பு கூறுகிறது.

வேதாகமம் படிப்புத முற்றிமாக நிறுத்தமுடியாது என்பது கண்டறியப்பட்ட போது, கீழ்க்கண்ட சில தடகள் புகுத்தப்பட்டன. தூய்மப்படுத்தும் சட்டத்தின் (Index Expurgatories) 4ஆவது ஷரத்து கூறுகிறதாவது:

“எழுத்தின் மூலம் அனுமதி பெற்றவர் தவிர வேறுயாராவது, வேதாகமத்த தன்னிடம் சொந்தமாக வத்துக் கொள்ளவும், வாசிக்கவும் துணிவு கொண்டால், அந்த வேதாகமத்த சமயத்துற நீதிபதியிடம்

ஒப்புடக்கும் வுர அவர் மன்னிப்பே பெற முடியாது. புத்தக விற்பனையாளர்கள் முன் அனுமதி பெறாதவர்களிடம், வேதாகமத்த விற்கவோ அல்லது வேறெந்த தூஷண பாஷகள் மூலமாக விற்கவோ முற்பட்டால், அவர்கள் அந்த புத்தகத்தினுடய மதிப்பு இழக்க நேரிடும்.... குற்றங்களின் தன்மக்கு ஏற்றவாறு பேராயர், அவர்கள் தகுந்த முறையில் நியாயந்தீர்க்கிறபடியால், பேராயர்களின் மற்ற அபராதங்களுக்கும் அவர்கள் கட்டுப்பட்டவர்களாயிருக்கின்றனர்.”

கி.பி. 1546ஆம் ஆண்டு நடந்த கூட்டத்தில் ட்ரென்ட் (Trent) ஆலோசன சங்கம் கூறியதாவது :

“எரிசள்ள உள்ளங்கள் அடக்குவதற்காக, விசுவாசம், ஒழுக்கவிதிகள் மற்றும் கிறிஸ்தவ உபதேசத்தினுடய பராமரிப்பிற்கு தொடர்புடய காரியங்கள் எதுவாக இருந்தாம், இக்காரியங்களில் ஆலோசன சங்கம் தனது உத்திரவப் பிறப்பிக்கிறது. ஒருவரும் தன்னுடய சொந்த நிதானிப்பில் நிலத்திருந்து, தன்னுடய சொந்த ஞானத்திற்கு ஏற்ற அர்த்தத்தப் புனித வேதாகமத்திற்கு கொடுக்கவும், உண்ம அர்த்தத்தப் தீர்மானம் செய்ய உரிம கொண்ட பரிசுத்த தாய் சபயால், வேதாகமத்திற்கு இதுவுர ஏற்கப்பட்டு வந்துள்ள, இப்போதும் ஏற்கப்பட்டு வருகிறதமான அர்த்தத்திற்கு, எதிர்மாறான அர்த்தத்தக் கொடுக்க யாரும் துணிவு கொள்ளக்கூடாது.”

வேதாகம சங்கங்களுக்கு எதிராக, கி.பி. 1816ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 29ஆம் தேதி போலந்து நாட்டின் தலமக் குழுவிற்கு, 7ஆவது போப் பயஸ் (PIUS) அனுப்பிய ஆணயிலிருந்து, நாம் அறிகிறதாவது :

“இது போன்ற வஞ்சகமான உபாயதந்திரத்தால், மதத்தினுடய அஸ்திபாரம் பெலவீனப்பட்டு வருவதக் கண்டு நாங்கள், உண்மயிலே அதிர்சியுடந்திருக்கிறோம். இக்காரியம் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த படியினால், நம்முடய பெரும் வணக்கத்திற்குரிய, பரிசுத்த ரோமசபயின் கார்டினல் எனப்படும் குருமார்களுடன், ஆலோசன சங்கத்தில், ஆலோசன நடத்தி, இன்று சபக்குள் பரவி இருக்கும் கொள்ள நோய்கள முடிந்தவுர அறவே ஒழிக்கவும், நோய் நீக்கும் மருந்தாகிய பரிசுத்தமும், மிகவும் கவனத்துடனும், ஜாக்கிரதயுடனும், நிதானத்துடனும் ஆலோசித்து, போப்புவின அதிகாரத்தினால் மேற்கொள்ள வேண்டியதுமான நடவடிக்கைகள் நாங்கள் எங்கள் வசம் ,வத்திருக்கிறோம். வழக்கத்த

விட்டு புதுமுகள் புகுத்தும் தெய்வநிந்தனயாளர்களின் திட்டத்தக் கண்டறிந்து, தூக்கியெறிய நீங்களே ஆர்வமுடன் இருந்ததக் காட்டியிருக்கிறீர்கள். இருப்பினும், எங்கள் அவலகத்தின் ஒப்புதன், சட்ட ஆலோசகர் மூலமாகவோ அல்லது அதிகாரத்த பிரயோகப் படுத்துவதின் மூலமாகவோ, எதயெல்லாம் வல்லமயால் நிறவேற்ற முடியுமோ, அவற்ற யெல்லாம் அனுதினமும் மிகுந்த ஆவடன் நிறவேற்ற மீண்டும் மீண்டும் கட்டளயிடுகிறோம். வேதப்புரட்டர்களால் அசிடப்படும் வேதாகமங்கள், தட சட்டங்களுக்கு இணக்கமாக, மற்ற தடசெய்யப்பட்ட புத்தகங்களுடன் கணக்கிடப்பட வேண்டும்.”

மேம் அதே 7ஆவது போப் பயஸ், 1819ஆம் ஆண்டு அயர்லாந்து தேசத்து பள்ளிகளில் வேதப் புத்தகம் பயன்படுத்துவதற்கு எதிராகப் பிறப்பித்த ஆணயிலிருந்து சில மேற்கோள்கள் நாம் பார்ப்போம்.

“அயர்லாந்து தேசத்தின் ஏறக்குறைய எல்லாப் பகுதிகளில், வழக்கத்திற்கு முரணான கொள்கையுடயவர்களின் நிதியின் மூலம், ஆதரிக்கப்படுகிற வேதாகமப் பள்ளிகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிற செய்தி பரிசுத்த சபயின் காதுகளுக்கு எட்டியுள்ளது. இப்பள்ளிகளில் அனுபவமில்லாத இருபாலரும், குன்றிப்போன சீர்கெட்ட உபதேசங்களின் சாவுக் கேதுவான விஷத்தோடு, ஈடுபாடு கொண்டிருக்கின்றனர். இத்தகய அழிவிற்கு ஏதுவான பள்ளிகளிலிருந்து, வாலிபர்கள் விடுவிக்கப்படுவதற்கு எல்லாவிதமான முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்..... வழி வழியாக மதக்கோட்பாடுகளில் நம்பிக்கையுள்ள வாலிபர்கள், அவர்களால் களங்கப்படாமலிருக்க, உங்கள் எல்லா வல்லமயோடும் சலிப்பில்லாமல் உழக்க வேண்டும். அப்படி செய்யப்பட வேண்டுமென்றால், கத்தோலிக்க குரு ஆட்சிக்கு உட்பட்ட வட்டாரங்களில் கத்தோலிக்கப் பள்ளிகள நிறுவ வேண்டும் என்று நான் நம்புகிறேன்” என்று கூறியுள்ளார்.

இங்கிலாந்தில், வடஅமெரிக்காவில் குறுகிய மனப்பான்ம கொண்ட கத்தோலிக்கப் பள்ளிகள் நிறுவப்பட்டதின் மெய்யான நோக்கத் தினுடய தெளிவான ஒப்புக்கொள்ளுதல, இங்கே நாம் காண்கிறோம். அதாவது அவர்களது வாரிசுகள பாதுகாக்கவே இப்பள்ளிகள் நிறுவப்பட்டன. இத்தவிர பொது மக்களுக்கு கல்வியறிவு கொடுக்க, அந்திக்கிறிஸ்துவுக்கு வேறெந்த நோக்கமுமில்ல. அறியாமயும், மூடநம்பிக்கையுமே போப்பு மார்க்கத்தின் அரணாக இருந்தது. அதனுடய வல்லமயின் காலம் இருண்ட காலத்த உள்ளடக்கியிருந்தபடியால்,

போப்புமார்க்கத்தின் வல்லமயானது நூற்றாண்டு காலங்களாக வியாபித்திருந்தத ரூபகாரபடுத்துகிறது. கட்டுப்பாட்டுடன் கொடுக்கப்பட்ட குருமார்களுடய கல்வி புறக்கணிக்கப்படவில்லை. ஆனால் மக்களுடய கல்விக்காக எவ்வித வசதியும் செய்யப்படவில்லை. இதற்கு பண்டய ரோமன் கத்தோலிக்க நாடுகளில் காணப்பட்ட அறியாமையே ஒரு பலத்த சாட்சியாய் உள்ளது. அந்திக்கிறிஸ்து தன்னுடய இருத்தல (existence) பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக, ஒரு தப்புறயான ஒளிய வீசுவதற்கு, பள்ளிகள் மற்றும் வேதாகமங்கள் தேவயானதே தவிர, மற்ற வேறெந்த வகயிம், அந்திக்கிறிஸ்துவுக்கு என்றுமே அவகள் (பள்ளிகள், வேதாக மங்கள்) பொறுத்துக்கொள்ளவும், சகிக்கவும் முடியாத எதிரிகளாயிருந்தன.

12ஆவது லியோ என்பவர், அயர்லாந்து தேசத்திள்ள ரோமன் கத்தோலிக்க குருமார்களுக்கு, 1825ஆம் ஆண்டு எழுதிய ஆணயிலிருந்த சில மேற்கோள்கள கவனிப்போம்.

“மதிப்பிற்குரிய சகோதரர்களே, உங்களுக்கு டுறவானது ஒன்றுமில்லை; ஒரு சங்கமானது, தன்ன வேதாகம சங்கம் என்று அசிங்கமாகத் தன்ன அழத்துக் கொண்டு, மிகுந்த துணிசடன் உலகம் முழுவதும் பரவிக் கொண்டிருக்கிறது. புனித குருமார்களின் பாரம்பரியத்த அவமதித்தும், எல்லோரும் நன்கு அறிந்த டிரென்ட் (Trent) ஆலோசன சங்கத்தின் சட்டங்களுக்கு விரோதமாகவும், தன்னுடய முழுபெலத்தயும் ஒன்று திரட்டி, தன்னுடய எல்லா உபாயத்தயும் ஒரே குறிக்கோள் மீது வத்துள்ளது. அதாவது, எல்லா தேசத்தின் மொழிகளிம், வேதம் மொழி பெயர்க்கப்படுகிறது என்று சொல்லி, வேதத்த இழிவுப்படுத்தும் வேலயில் தன்ன ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறது” என்று 12ஆவது லியோ கூறினார்.

அந்திக்கிறிஸ்துவின் மாபெரும் எதிராளியாகிய வேதம், ஒவ்வொருவரின் கரத்திம் திகழ்ந்த வெற்றியின் சூழ்நிலயக் கண்டு, காலம் சென்ற 9ஆவது போப் பயஸ், தன் இருதயத்தின் மனபாரத்த தெரிவித்தார். “அனுபவமற்ற வாலிபர்களின் கரங்களில் வேதாகமத்த ஒப்புடத்த வஞ்சகமும், தந்திரமும் நிறந்த வேதாகம சங்கங்கள் சாபமாகக் கடவது” என்று கூறி சபித்தார்.

கி.பி.1886ஆம் ஆண்டு பால்டிமோரில் (Baltimore) நடந்த ரோமன் கத்தோலிக்க மாபெரும் சபக் கூட்டத்தில், ஐக்கிய நாடுகளிள்ள கத்தோலிக்கப் பள்ளிகளில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட வேதாகமத்த மட்டுமே அனுமதிக்க தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. இருந்த போதிம், இக்காரியமானது

அந்திக்கிறிஸ்துவினுடய மெய்யான உள்ளணர்சிகளில் எவ்வித மாற்றத்தயும் ஏற்படுத்தவில்லை. ஆனால் இப்படிப்பட்ட கட்டுப்பாடுகள வெறுக்கும் (பால்டிமோரில்) தேசத்தின் சுயாதீன ஆவிய தள்ளிப்போடும் வகயில், அதனுடய முன்னேற்பாடான “தூரப்பார்வக் கொள்கயின்” மற்றுமொரு முயற்சியாக அது இருக்கிறது. அங்கு வேதாகமத்தக் காட்டிம், சுயாதீனமே விரும்பப்பட்டது என்புத அவர்கள் நன்கு அறிந்திருந்தனர். மே ம் தற்போ தய ஆராய்சியின் கண்டுபிடிப்பின்படி, இன்னும் இரு ஆண்டுகளுக்குப் பின், கத்தோலிக்கப் பள்ளிகளில் வேதமானது காணப்படாமல் போகும் என்புதயும் அவர்கள் அறிந்திருந்தனர்.

மனிதன் தனக்குள்ளாகவே, சாவாடியப் பெற்றுள்ளான் என்ற இயற்கயின் கோட்பாடு (மனிதனின் வாழ்க்க துவங்கிவிட்டால் அதற்கு என்றுமே முடிவிராது) கிரேக்க வேதாந்தத்திலிருந்து பெறப்பட்ட மற்றொரு சாதகமான தப்புறயாக இருந்தது. சாகாம ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால், ஜீவித்திருத்தல் நித்தியத்திற்கு தொடர்ந்திருக்க வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு அது இயல்பாக வழி நடத்துகிறது. அப்படியானால் வேண்டுமென்றே பாவம் செய்த பாவிகள், முடிவாக அழிக்கப்படுதலக் குறித்து, அதாவது இரண்டாம் மரணத்தக் குறித்த வேதாகம கருத்து வெளிப்பாடுகள், அவகள் சொல்கிறவகளுக்கு எதிராக, அதாவது, ஒரு சூழ்நிலயில் நித்திய ஜீவுனக் கொண்டதாக அர்த்தப்படும்படி மொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டும். அடுத்தபடியாக இக்கருத்து, துன்மார்க்கருக்கு துன்பமே வாழ்க்கயாயிருக்கும் என்று தீர்ப்பு செய்ய எளிதாக இருந்தது. ,வராக்கிய மிக்க பாதிரி மார்கள் மற்றும் துறவிகளின் வார்த்தகளாம், ஆலயத்தின் சுவர்களில் வுரயப்பட்ட படங்கள் மூலமாகவும், நித்திய வேதனகள் அடிக்கடி தத்ரூபப் படுத்தப்பட்டன. இந்த தப்புறயானது, மதம் மாறியவர்களின் மனத வெகு எளிதில் கவர்ந்தது. ஏனெனில் கிரேக்க சாஸ்திரிகள் (அறிவியல், மதம், தத்துவம் ஆகியவற்றில் இவ்வுலகத்தின் தலவர்களாக இருந்தவர்கள் , இவர்களது கருத்துக்கள், யூத மதத்திற்கு வண்ணமூட்ட ஆரம்பித்தது என்று ஜோஸிபஸ் கூறுகிறார்) மரணத்தில் துன்மார்க்கருக்கு தண்டன உண்டு என்று நெடுங்காலமாக நம்பிக்க வத்து, போதித்து வந்தனர். கிரேக்கரின் கருத்திற்கு லாபமாக, அந்திக் கிறிஸ்து இவ்வுலகிற்குப் போதித்ததப் போல, கடவுளுடய குணாதிசயங்களயும், அவருடய அரசாட்சியயும் கொடுமயாக தூஷிக்கும்படியான தாழ்வு நிலமக்கு என்றுமே கிரேக்கர்கள் செல்லவில்லை என்பதும் கவனிக்கப்பட வேண்டும். சித்ரவுத செய்வதற்காக இடம் குறிக்கப்படுவது அடுத்தடுத்த காரியமாக இருந்தது.

மேம் அவ்விடத்த நரகம் என்று பெயரிட்டு, மேம் பாவத்தின் மெய்யான சம்பளமாகிய முதல், இரண்டாம் மரணத்த விவரிக்கும் ஷியோல் (Sheol), ஆதேஸ் (Hades) மற்றும் கெகன்னா என்பவகளுக்க குறிப்பிடும் வேதப் பகுதிகள தேடிக் கண்டறிந்து அவகளுடன், நமது ஆண்டவருடய உவமகளையும், வெளிப்படுத்தலாகமத்தின் ஆடயாளங்களையும், மிகவும் சாமர்த்தியமாக ஒப்பிட்டு, தங்களையும், இவ்வுலகத்தாரயும் இந்த காரியத்தில் (நரகம் என்ற பாடத்தில்) தவறான நம்பிக்க கொள்ளும்படி செய்ததோடு, எல்லா ஞானமும், கிருபயும் நிறந்த நமது பரலோக தேவனின் குணாதிசயங்களையும், திட்டங்களையும் அந்திக்கிறிஸ்து நிந்தித்து, தூஷித்தான்.

இந்தக் கொடுமான உபதேசத்திலிருந்து விடுவிக்கவும், கொடுந்த சகிக்கவும், மேம் ஜனங்கள் மீது அந்திக்கிறிஸ்துவின் செல்வாக்க இன்னும் திடமாக உயர்த்தவும், 'உத்தரிக்கும் ஸ்தலம்' என்ற போதன உள்ளே கொண்டுவரப்பட்டது. பரலோகம், நரகம் ஆகியவற்றின் திறவு கோலப் பெற்றிருப்பதாகவும், ஆதாயின் தண்டனக்காகவும், மற்றும் அதன் மூலம் சுதந்தரிக்கப்பட்ட பெலனங்களுக்காகவும், வேண்டுமென்றே தெரிந்து செய்தவகளின் தண்டனக்காகவும், உத்தரிக்கும் ஸ்தலத்தில் கிடக்கும் வேதனயக் குறக்க தனக்கு அதிகாரம் உண்டென்று அது (போப்பு மார்க்கம்) உரிம கோரியது. பேரரசர்களும், பூமியின் தலவர்களும் இது அங்கீகரித்து, இந்த எத்தர்கள வணங்கும் போது, அறியாமயிலிருக்கும் மக்கள் மீது எவ்வளவு பெரிய சாதகமான சக்தியின் சாதனமாக இது அந்திக் கிறிஸ்துவிற்குக் கொடுத்தது என்பது எளிதாக யூகிக்க முடியும்.

மரித்தோருக்காக பூச வத்தல் பின்பற்றப்பட்டது. இந்த பூசய பெற தாராளமாக பணம் செத்த, அது ஒரு கடம என்று பணக்காரரும் ஏழையும் ஒன்று போல் உணர்ந்தனர். உத்தரிக்கும் ஸ்தலத்தினுடய துன்பங்களிலிருந்து விடுதல பெற செய்யப்படும் பூசகளின் பயனே, சர்வவல்லமயுள்ள கடவுள் என்று உரிம கோரப்படுவதால், கிறிஸ்து அல்லது யேகோவா தேவன் கூட இதில் தலயிடமுடியாது. இது அந்திக் கிறிஸ்துவுக்கு மாபெரும் வருமானமாக மாறியது. ஏனெனில் மரிக்கின்றவர்கள், சொத்துக்கள் உடய செல்வந்தர்களாக இருந்தால், அவர்கள் மரித்தபின், அவர்களுக்காக பூசகள் நடத்த அவர்களே தாராளமாக சாசனம் எழுதிவிட்டு செல்ல ஞாபகப்படுத்தப்படுவதில், பாதிரிமர்கள் எவ்விதத் தாமதமும் காட்டவில்லை. ஏனெனில் அவர்களுக்குப் பின் அந்த

சொத்துக்கள் சுதந்தரிப்பவர்கள், மரித்தோருக்கான பூசய ஒருவேள அசட்ட செய்து விடலாம். மரித்தவர்களின் ஈடிசடங்கிற்காகத் தேவப்படும் மலர்களின் செல்வக் குறத்துக் கொள்ளவும், மரித்தோரின் பூசக்காக அதிகம் செலவு செய்யும்படியாகவும் தூண்டியதோடு, மெய்யாகவே அந்த வருடத்தில் அப்படிப்பட்ட ஏசரிக்ககள் ரோமன் கத்தோலிக்க பத்திரிக்ககளில் வெளியாயின.

“பாவமன்னிப்பு சுக” வழங்குதல், “சிவப்போருக்கு” முன்னதாகவே நடமுறக்கு வந்தது. இந்த “சிவப்போர்” அல்லது “புனிதப்போருக்கு” தொண்டர்கள் சேகரிப்பதற்காகவே பாவ மன்னிப்பானது தாராள மனதுடன் வழங்கப்பட்டது என்பது நாம் அறிந்ததே. இந்த புனிதப் போரில் தங்கள் ஈடுபடுத்திக் கொள்பவர்களின் கடந்த கால பாவங்கள், அவர்கள் பெற்ற புண்ணியத்தால் மன்னிக்கப்படுவது மட்டுமல்லாமல், அவர்களது எதிர்கால பாவமும் மன்னிக்கப்பட்டு, இப்படியாக இவர்கள் உத்தரிக்கும் ஸ்தலத்தின் சில குறிப்பிட்ட வேதனகளிலிருந்து பாவமன்னிப்புப் பெறுவர் என்ற உத்திரவாதமானது, போப்புவால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. இந்த பாவமன்னிப்பு சுககள், மக்கள் பாவம் செய்வதற்கு கொடுக்கப்படும் உரிமமாக நினக்கக்கூடாது என்று ரோமன் கத்தோலிக்கர் நமக்குக் கூறினாம், உத்தரிக்கும் ஸ்தலத்தில், வேதன அனுபவிப்பவர்களின் மொத்த தண்டனயிலிருந்து பல நாட்கள் அல்லது வருடங்கள ரத்து செய்யும் புண்ணியத்தின் வெகுமதியாக இருக்கின்றன. ஒரு மனிதனின் பாவங்களுக்கு அவன் 1000 ஆண்டுகள் தண்டன அனுபவிக்க வேண்டும் என்று ,வத்துக்கொண்டால், அவன் ஒரு முறையிலோ, அல்லது பல சந்தர்ப்பங்களிலோ பணத்தக் கொண்டோ அல்லது போப்புவிற்கு பணிவிட செய்வதாலோ அல்லது பிராயசித்தம் செய்வதாலோ, 1000 வருடத்திற்கு சமமான பாவமன்னிப்புப் பெற்றிருந்தால், அவர் எந்தவித தண்டனயும் இன்றி விடுதல பெற்றவராக செல்வார். ஒரு வேள, அவர் 900 ஆண்டிற்கு மட்டுமே பாவமன்னிப்புப் பெற்றிருப்பாரேயானால், அவர் 100 ஆண்டிற்கு மட்டுமே வேதன அனுபவிக்க வேண்டியதாய் இருக்கும். ஒருவரின் பாவமன்னிப்பின் மதிப்பீடு அவரது தண்டனயக் காட்டிம் அதிகமாக இருந்தால், அவருக்கு பரலோகத்தில் விசேஷ சுககள் வழங்கப்படுவதோடு, அவரத் தொழவும், அவரிடம் ஜெபிக்கவும் தகுதியுடய பரிசுத்தவானாக அவர் கருதப்படுவார். இந்த வரிசயில் சிவப் போர் வீரரான, பிரான்ஸ்

நாட்டு மன்னரான லூயிஸ் அவர்கள் இதற்கு உதாரணமாக இருக்கிறார். அவர் புண்ணிய புருஷராக்கப்பட்டு, இன்றும் தூய லூயிசிடம் விண்ணப்பங்கள் ஏற்றெடுக்கப்படுவதோடு, அவர் தொழுது கொள்ளவும்படுகிறார்.

இது போன்ற நோக்கத்தில் பாவ மன்னிப்பு சுக கொடுத்ததற்கும், பாவம் செய்வதற்கான உரிமத்திற்கும் வித்தியாசம் இருப்பினும், அந்த வித்தியாசம் மிகக் குறவே. பலதரப்பட்ட பொதுவான பாவங்களுக்கான தண்டன எவ்வளவு என்பது போப்பு மார்க்கமானது நிர்ணயம் செய்தது. கடந்த காலத்தில் செய்த பாவங்கள் ஈடுகட்டவும், நீக்கவும் மட்டுமில்லாமல், தாங்கள் எதிர்காலத்தில் சில குறிப்பிட்ட பாவங்கள் செய்யலாம் என்று நிதானிக்கக் கூடியவர்களுக்கும் கூட, அப்பாவங்கள் ஈடுகட்டுவதற்கு முன்கூட்டியே புண்ணியம் வழங்க ஏற்பாடு செய்தது. இதோடு கூட கடந்த காலத்து, எதிர்காலத்து பாவங்கள் அனத்தயும் நீக்கப்படத்தக்கதாக “முழுமையான பாவ மன்னிப்பு” என்றழைக்கப்பட்டதும் வழங்கப்பட்டது.

இது போன்ற பழக்கமானது (பாவ மன்னிப்பு வழங்கும் பழக்கங்கள்) இன்றும் கூட நம்புவதற்கு அரிதாகவே இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட ஜெபங்கள் மீண்டும் மீண்டும் உசரிப்பதன் மூலம், ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட கால அளவில் பாவ மன்னிப்பிற்கான வழிய உண்டாக்கிய ஜெபங்கள் ரோமானியர், வத்திருந்தனர். இன்னும் பல ஜெபங்கள் சேர்க்கப்பட்டால், நீண்ட கால கோபாக்கினயிலிருந்து அவர்களைப் பாதுகாக்கும் என்று அவர்கள் (ரோமானியர்) கோருகின்றனர். ‘பரிசுத்த ராணியே வாழ்க’ என்று கூறுபவர்களுக்கு 40 நாள் பாவமன்னிப்பு வழங்கப்பட்டது. ‘ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட கன்னிகயின்’ ஜெபத்த சொல்லிக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு 200 நாட்களுக்கான பாவ மன்னிப்பு வழங்கப்பட்டது. ‘ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட, மாசற்ற, புனிதமான, மகாபரிசுத்த கர்ப்பத்தப் பெற்ற கன்னிமரியே’ என்று கூறுபவர்களுக்கு 100 ஆண்டுக்கான பாவமன்னிப்பு வழங்கப்பட்டது. இருண்ட காலத்தில், பணத்திற்காக பாவமன்னிப்பு கொடுக்கப்பட்டதி லிருந்தும், மற்றும் வேதப் புரட்டர்களும், நாஸ்திகரயும் துன்பப்படுத்து வுத தங்கள் தொழிலாக செய்ததிலிருந்தும், இந்த தூஷண உபதேசம் எப்படிப்பட்டக் களங்கத்திற்கும் வழி நடத்தியது என்பது உடனடியாக யூகிக்கலாம்.

தாராளமாகக் கொடுக்கக் கூடிய செல்வந்தர்களால் இழக்கப்பட்ட குற்றங்களுக்கு மிக அதிகமான அபராதங்கள் விதிக்கப்பட்டன. அதே சமயம் ஏழ்ம வகுப்பு, சார்ந்த பொதுவான வர்களின் மத்தியில் நீதியின்

அடிப்படையான மீறுதல்கள் எளிதாக மன்னிக்கப்பட்டன. பெற்றோர்களோடு உடன் பிறந்தவர்களின் குழந்தைகள் திருமணம் செய்து கொண்டவர்களுக்கு 5000 டாலர் அபராதமும், தந்தைய அல்லது ம,ன,வி,யக் கொ,ல செய்தவருக்கு 20 டாலர் மட்டுமே அபராதம் விதிக்கப்பட்டது. இதக் குறித்து ஸ்பேன்ஹெய்ம் (Spanheim) கூறும் போது, பாவமன்னிப்பின் ஸ்தாபனமானது, ரோம சபக்கு பணம் உருவாக்கப்படும் இடமாகவும், போப்பினுடய உடன் பிறந்தவர்களின் சீர்கெட்ட பிள்ளைகளுக்கும், போப்பின் இயல்பான பிள்ளைகளுக்கும் தங்க, சுரங்கமாகவும், போப்புவு, சார்ந்த யுத்தங்களுக்கு வஷ்ட்டும் நாளமாகவும், கடன்கள் ஒழிக்கும் பணமாகவும், போப்புகளின் ஆடம்பரமான வாழ்வுக்கு வற்றாத ஊற்றாகவும் இருந்தது.

இந்த வாணிகத்த (பாவமன்னிப்பு விற்று பணம் வாங்கும் தொழில்) ஒழுங்கு செய்வதற்கு, ஒவ்வொரு பாவத்திற்கும் உத்தரிக்கும் ஸ்தலத்தில் எவ்வளவு நாட்கள் அல்லது வருடங்கள் தண்டன என்பதும், தண்டனக்கு ஏற்ப கிரமப்படியான விலயானது பல்வேறு வ,க,ய,ான பாவங்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டது. கொ,ல செய்ததற்காகவோ, சிசுகொலக்காகவோ, அல்லது விபுசாரத்திற்காகவோ, பொய் சத்தியத்திற்காகவோ அல்லது மற்ற பாவத்திற்காகவோ, பாவமன்னிப்பு பெறுபவர்களுக்கு அந்தந்த தண்டனயின் காலத்திற்கு தக்கபடி, வெவ்வேறான தொகயும் நிர்ணயிக்கப்பட்டு சுமத்தப்பட்டது. இவ்வாறாக அந்திக்கிறிஸ்துவின் பிரதிநிதிகளினுடய விருப்பபடி, பிராயசித்த தண்டனகள் யாவும் நீக்கப்பட்டு, உத்தரிக்கும் ஸ்தலத்தின் வேதனகள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டது அல்லது ஒழிக்கப்பட்டது. மக்களும் எந்த பாவத்திற்கு, எவ்வளவு தொ,க செத்தப்பட வேண்டும் என்பது வெகுவி,ர,வ,ாக புரிந்துக் கொண்டார்கள் என்பதில் நமக்கு ஆசரியம் ஒன்றுமில்ல.

இப்படிப்பட்ட பாவமன்னிப்பு கொடுத்ததினால், சமுதாயத்திள்ள மேம்பட்ட வகுப்பார், வெறுப்புடன் கூடிய கோபத்துடன் விழித்தெழுந்து, சபக்கு எதிராகக் கலகம் பண்ணுமளவிற்கு, குற்றங்கள் அதிகரித்துக் கொண்டேயிருந்தது. மக்களின் கண்கள் திறக்கப்பட ஆரம்பித்து, சபயினுடய உயர்ந்த அந்தஸ்த வகித்த குருமார்கள் முதல், பல்வேறு தாழ்ந்த பதவிய வகித்த அதிகாரிகள் வுர, அநீதியான பாவு செயல்களில் இறங்கிவிட்டத அவர்கள் (மேம்பட்ட மக்கள்) கண்டு கொண்டனர்.

புயக்கு முன்பு இருண்ட பொழுது வருகிறது போல, மாபெரும் மறுமலர்ச்சிக்கு முன்பு, அந்திக்கிறிஸ்துவின் இருண்ட ஆளுகையின் இருள் சூழ்ந்த நேரம் இருந்தது. பாவமன்னிப்பில் இருந்த வெளிப்புடயான மானக்கேடான வாணிப (பாவ மன்னிப்பு கொடுத்து, பணம் வாங்குதல்) செயல்கள், வயிற்றக் குமட்டி செய்தன; த்தர் மற்றும், வராக்கியமுள்ள போப்பு மார்க்கத்தார் அதனுடய முழு அமப்புயும் (கத்தோலிக்க முழு அமப்புயும்) அதனுடய நீதிக்குரிய காரியத்திம், அதனுடய போதனக்குரிய காரியத்திம், பரிசோதித்து கேள்விக் கணகுகளக் தொடுக்கத்தக்கதாகவும் வழிநடத்தியது; இறுதியாக போப்பு மார்க்கம் தான், உண்மயாகவே அந்திக்கிறிஸ்து என்ற மெய்யான கருத், த த்தர் அடித்துக் கூறினார். இ, தத் கண்டறிந்தவுடன் வெளிப்படுத்தல் ஆகமத்தின் சில அடயாளங்குகளக் குறிப்பிட்டுக்காட்டி, எப்படி இவகுகள் போப்பு வ சார்ந்த படிநில அமப்பிற்கு (Papal Hierarchy) பொருத்தமானது என்புதயும், அதனுடய ஒரு பகுதி நிறவேறித் தீர்ந்ததயும் அசமின்றி எடுத்து காண்பித்தார்.

இப்பாடத்தக் குறித்து, நன்கு அறியப்பட்டவரான ‘லமேன்’ என்ற மடாதிபதியின் (Lyman Abbott) எழுத்துகளிலிருந்து கீழ் கண்டவற்றக் குறிப்பிடுகிறோம்.

“மற்ற சூழ்நிலகுகளின் மத்தியில், அப்போது சபக்கு சந்தாவாக வந்த பணமே, இக்காலத்தவிட முந்திய காலத்தில் பாவமன்னிப்பு அதிகமாக வழங்கப்பட்டதற்கு காரணமாக இருந்தது. இந்த வாணிகம் (பணத்தக் கொடுத்து, பாவமன்னிப்பு பெறுதல்) 16ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில், ரோம் நகரில் உள்ள தூய பேதுரு பேராலய கட்டுமானப் பணிக்கு நிதிஉதவி செய்பவர் அனவருக்கும், பாவமன்னிப்பு அளிக்கப்படும் என்று விளம்பரம் செய்த பத்தாவது லியோவால் (Leo-X) உசக்கட்டத்த அடந்தது. ஜான் டெட்ஸேல் (John Tetzel) என்பவர், பாவமன்னிப்பு விற்கும் பத்தாவது லியோவின் பிரதிநிதியாக செயல்பட்டார். டெட்ஸேல்லின் தீயொழுக்கப் புகழ், மற்ற தூய்யமான ஆத்துமாக்குகளுக்கு மன்னிப்புக் கொடுக்க உரியவனாக தெரிந்து கொள்ளப்படுவதற்கு அவுனத் தடுக்கவில்ல. அவனுடய பணப்பெட்டகத்திற்கு பணத்தக் கொண்டு வரக்கூடிய வேறெந்த ஊதாரித்தனமும், இ, த விடப் பெரிதாக அவனுக்குக்

காணப்படவில்ல. அவன் எங்கு சென்றாம் அவனோடே சென்ற அவனது செஞ்சி, வ, கிறிஸ்துவின் சி, வ போன்று மிகவும் பயனுள்ளதாக இருந்தததோடு, தன்னால் மன்னிக்க முடியாத மாபெரும் பாவம் ஏதுமில்லயென்று அவன் பிரகடனப்படுத்துவதற்கும் ஏதுவாய் இருந்தது. பாவமன்னிப்பானது உயிரோடிருப்பவர்குகள மட்டுமின்றி, மரித்தோரயும் பாதுகாக்கிறது. பணப்பெட்டியில் போடப்பட்ட பணம், பெட்டியின் அடிப்பாகத்த உரசி ஒலிய ஏற்படுத்திய நொடிப்பொழுதில், ஆத்துமாவானது, உத்திரிக்கும் ஸ்தலத்திலிருந்து தப்பித்து, வெளியேறி, சுதந்திரமாக பரலோகத்திற்குப் பறக்கிறது என்ற சில காரியங்கள், அவனது தூஷண பிரகடனங்களாக இருந்தன. ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட விலப் பட்டியலானது ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதாவது பல மனவிகுகள் கொண்டிருப் பவருக்கு ஆறு பொன் நாணயமும், தெய்வ நிந்தன மற்றும் பொய் சாட்சி கூறியவர்குகளுக்கு ஒன்பதும், கொலகுகளுக்கு எட்டும், பில்லி சூனியம் செய்தவர்குகளுக்கு இரண்டும் கிரயத்தொகயாக நிர்ணயிக்கப்பட்டது. மற்றெல்லாவற்றக் காட்டிம், இந்த வெளிப்புடயான வெட்கங்கெட்ட வாணிகமே (பாவ மன்னிப்பு விற்ப்பணம் வாங்குதல்) பின்பு மறுமலர்ச்சிக்கு வழிநடத்தியது. தொழுது கொள்ளுதலான செயக்கு மட்டுமின்றி, பணத்த சந்தாவாக சபக்கு கொடுப்பவர்குகுக்கும், பாவமன்னிப்பானது தொடர்ந்து வழங்க வேண்டியிருந்தது. ஆனால் பகிரங்கமான மற்றும் திறந்த வெளிவிற்புனயாக இருந்த பாவமன்னிப்பு, தற்போது ரோமசபயிலிருந்து விரட்டப்பட்டுள்ளது.”

டெட்ஸேல்லின் (Tetzel's) வார்த்தகுகள, மற்றொரு எழுத்தாளர் சுட்டிக்காட்டும் போது கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறார்.

“என்னிடத்தில் வாருங்கள்; நான் உங்குகளுக்குத்தரும் முத்திரயிடப்பட்ட கடிதம் மூலம், இனிவருங்காலத்தில் நீங்கள் விருப்பத் தோடு செய்யவிருக்கும் எல்லா பாவங்களும் உங்குகளுக்கு மன்னிக்கப்படும். பாவமன்னிப்பு சீட்டினால் நிவர்த்தி செய்யப்பட முடியாத மகாபாவம் ஒன்றுமில்ல. பணத்தக் கொடுங்கள்; பணத்த அதிகமாக செத்தினால் மட்டுமே, நீங்கள் மன்னிக்கப்படுவீர்கள். மதகுருக்களே, உயர்குடிமக்களே, வியாபாரிகளே, மனவிகளே, கன்னிப்பெண்களே, இளஞர்களே, உங்குகள விட்டு பிரிந்த (மரித்த) பெற்றோர், நண்பர்கள் முடிவில்லா பாதாளத்திலிருந்து உங்குகள அழப்புதக் கவனியுங்கள். ‘நாங்கள் இங்கு

கோரமான வேதனயப் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு சிறிய காணிக்க எங்கள் விடுவிக்கும். உங்களால் கொடுக்கக் கூடும். நீங்கள் கொடுக்கமாட்டீர்களா?’ பத்து கிரோஷியன் (Groschen) பணத்துடன், உங்கள் தகப்புன, உத்தரிக்கும் ஸ்தலத்திலிருந்து விடுவிக்கலாம். ஆண்டவராகிய தேவன், எங்களிடம் தேவனப் போன்று தொடர்பு கொள்வது இல்ல. அவர் (தேவன்) எல்லா வல்லமகளையும் போப்புவிடம் கொடுத்திருக்கிறார்.’

கீழ்க்கண்ட வெற்றிடங்கள் நிரப்பும் நகலானது டெட்ஸெல்லால் (Tetzel) உபயோகப்படுத்தப்பட்டது. இது வாங்குபவர்களின் பெயரும் அவர்களின் பாவமும் எழுதப்பட்டு, வெற்றிடங்கள் நிரப்பப்பட்டன.

“நமது ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்து, உங்கள் மீது இரக்கம், வப்பாராக..... மேம், அவருடய மகா பரிசுத்த பாடுகளினுடய புண்ணியத்தால் உங்கள் மன்னிப்பாராக. எனக்கு அளிக்கப்பட்ட அப்போஸ்தலர சார்ந்த வல்லமயினால் எல்லாவற்றிலிருந்தும் உங்கள் மன்னிக்கிறேன்..... உங்களால் செய்யப்பட்ட மிதமிஞ்சிய பாவங்கள் மற்றும் குற்றங்கள் எவ்வளவு மகா பெரிதும், அளவிடமுடியாததுமாக இருப்பினும், எவ்வுக்யு சார்ந்ததாக இருப்பினும்..... அவகளுக்காக நீங்கள் உத்தரிக்கும் ஸ்தலத்தில் சகிக்க வேண்டிய வேதனுகள், நான் மன்னிக்கிறேன்..... உன் ஞானஸ்நானத்தினுடய பரிசுத்தம், மற்றும் குற்றமின்மக்கு, உன்ன மீண்டும் கொண்டு செல்கிறேன்; எனவே, உன் மரணத்தின் தருவாயில், வாதிக்கும் இடத்தின் கதவுகள், உனக்கெதிராக மூடப்பட்டு, பரதீசின் கதவுகள் உனக்குத் திறக்கப்படும். நீங்கள் நீண்ட நாட்கள் வாழவேண்டும் என்றால், இந்த கிருப முடிவுகாலபரியந்தமும் மாறாமல் தொடரும். பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவியின் நாமத்திலே ஆமென்; சகோதரனும், காவலாளனுமாகிய ஜான்டெட்ஸெல், இதற்கு அவருடய சொந்தகயினாலே,கயொப்பமிட்டு இருக்கிறார்.....”

தற்காலத்தில் என்ன நடக்கிறது என்பது நம்மால் கூறமுடியாது. ஆனால் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக, மெக்சிகோ மற்றும் கியூபா தேசத்தில் உள்ள பெரிய ரோமன் கத்தோலிக்க ஆலயங்களில், பாவ மன்னிப்பு அறிக்கயானது விலயுடன் அசடிக்கப்பட்டு, விற்பனக்கென்று மேஜயின் மீது வக்கப்பட்டிருந்தன என்பது நமக்குத் தெரியும்.

“பரிசுத்தவான்களோடே யுத்தம் பண்ணி அவர்கள் ஜெயிக்கும்படிக்கு அவனுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டது”. ‘உன்னதமானவருடய பரிசுத்தவான்கள் ஒடுக்குதல்’

எபிரேய நிரூபத்தில் சொல்லப்பட்டதப்போல, மெய்யாகவே தங்கள் தத்தம் செய்த தேவனுடய பிள்ளுகள், போப்புவின் போலி இராஜ்யம் கட்டுப்படுத்தி, தனது வல்லமய பிரயோகித்து, நீண்ட கால கொடும யினாம், அடக்குமுறயினாம் அவர்கள் ஜெயித்து ஒடுக்கியதா? ‘ஆம்’ என்றே நாம் பதிலளிக்கிறோம். உண்ம கிறிஸ்தவத்த அழிக்க, என்னென்ன வழிமுறக,ளக் கட்டிடிக்க இயமோ, அவகள் அனத்தும் மேற் கொள்ளப்பட்டதோடு (யோவான் 8:36; கலாத்தியர் 5:1, 2கொரி 3:17) அவ்விடத்தில் (உண்ம கிறிஸ்தவத்திற்கு பதிலாக) அந்திக்கிறிஸ்துவ உருவாக்கக்கூடிய உபதேசமும், ஆவியும் செயல்படுத்தப்பட்டது. விசுவாசிகளின் மேல், குறிப்பாக, எதிர்க்கிற போதர்களின்மேல், ஆரம்பத்தில், வெளிப்புடயான தாக்குதலாய் இராமல், மெதுவாக தொடர்சியாக, நொறுக்குகிற தாக்குதலாய் இருந்தது. இது அநேகருடய விசுவாசத்தயும், பொறுமயயும் ஒடுக்கியது. பாவ அறிக்க செய்ய வருபவர்களிடம், அந்த அமப்பிற்கு விரோதமாக சொல்லப்பட்ட ஒவ்வொரு வார்த்தயும், ஒவ்வொரு விமர்சனத்தயும் அந்திக்கிறிஸ்து கருத்தில் கொண்டான். அதோடு அல்லாமல், எதிர்காலத்து தண்டனயின் பயத்தின் கீழ், தன்னுடய சிந்தனக்கும், செயக்கும் விரோதமானவக,ள அறிக்க செய்கிறவன (பாவ அறிக்க செய்கிறவன்), மனந்திரும்பும் படி கட்டாயப்படுத்தும் பாவ அறிக்க அமப்பில், தொடர்சியான வேதனயும், ஒடுக்குதம், வெகு அழகாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்காரியங்கள் சமூக ஆதரவு பெற்று, சபக்கு விரோதமாக சொல்லப்படும் எந்த எதிர்ப்பும், தேச அதிகாரத்திற்கு எதிராக எழும்பும் எதிர்ப்பாகக் கருதப்பட்டு, போப்புவின் அதிகாரத்தினால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது.

போப்பு மார்க்கம் முதன்முறயாக, உயர்த்தப்பட்ட போது, மக்கள் பொதுவாக சபயில் சாதாரண அங்கத்தினர்களாகவோ அல்லது அஞ்ஞானிகளாகவோ இருந்தார்கள். கிறிஸ்துவ வெளிப்புடயாக

அறிக்க பண்ணுகிற யாவரும், தன்னத் தானே உயர்த்திக் கொள்ளும் படிநிலை அமைப்பினுடைய (Hierarchy) கட்டுப்பாட்டிற்கும், பழக்க முறைகளுக்கும் இணங்கி செல்ம்படியாக எதிர்பார்க்கப்பட்டனர். உண்மையிட போலி, மிகப் பிரபலமானதாகவே காணப்படும். போலியானது செல்வாக்கிற்கும் வல்லுமக்கும் உயர்த்தப்படும் போது, அது சத்தியம் பெற்றவர்களுள் வேட்டையாடி, வெளிப்புடயாகக் கண்டனம் தெரிவித்து, சத்தியத்திற்கு அவகீர்த்தியுண்டாகும்படி செய்தது. இந்த சமயத்தில் தான், வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் சித்தரிக்கப்பட்ட வண்ணமாக, மெய்யான சூப (ஸ்திரீ) வனாந்திரத்திற்குள், தனிமக்குள் ஓடியது (வெளி 12:6). சத்தியத்தினிடமும், சூபியின் தலயாகிய மெய்யான ஆண்டவரிடமும் கொண்டுள்ள மெய்ப்பற்றின் நிமித்தம் துரத்தப்பட்டாள். விசுவாசத்துரோகிகள், பிரபுக்களப் போல உயர்த்தப்பட்ட அதே தருணத்தில், தேவபக்தியாய் நடக்க விரும்புகிற யாவரும் உபத்திரவத்த இக்காலத்தில் எதிர்பார்க்க வேண்டும் என்று நமதாண்டவர் அவர்கள் எச்சரித்தது போல, தாழ்மையும், உண்மையுமான பரிசுத்தவான்கள் உபத்திரவத்த அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தனர். மருமகளுக்கு விரோதமாக மாமியாரும், மகனுக்கு விரோதமாக தந்தையும், சகோதரனுக்கு விரோதமாக சகோதரனும் இருந்தனர். மேம் “ஒருவனுக்கு சத்துருக்கள் அவனுடய வீட்டாரே.” நூற்றாண்டு காலங்களாக இடவிடாமல் மகாபரிசுத்தவான்கள் ஒடுக்குவதையும், நசுக்குவதையும் விட வேறு எண்ணம் யாருக்காவது தோன்றியிருக்க முடியுமா ?

உபத்திரவத்தின் கொடுரத்தையும், இரக்கமற்ற தன்மையையும் பற்றி அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றால், நாம் மீண்டும் சரித்திரத்தின் பக்கங்களை புரட்டிப் பார்க்க வேண்டும்.

புறஜாதியாரான ரோமர்களின் கீழ் கிறிஸ்தவர்கள் அடந்த கொடுமகளக் (இத்துன்பங்கள் குறவாகவும், வரையறக்கு உட்பட்டதும், கொடுமயற்றதுமாக இருந்தன) காட்டிப் போப்புவின கீழிருந்த ரோமர்களால் அடந்த கொடுமகள் ஒப்பிட முடியாத அளவுக்கு மிக கொடுமாக இருந்தன. ஆதிகால கிறிஸ்தவர்களுடய அதிகாரத்தின் மீது, வாழ்வோ அல்லது சாகவோ நிர்ணயப்படுத்தும் அதிகாரத்தத் தங்கள் ககளில் பெற்றும், பேரரசருடய மற்றும் ரோமாபுரி ஆட்சி பேரவையினுடய வல்லமய மாகாணத்தில் பிரயோகித்தும் வந்த பெரும்பாலான ரோம நியாயாதிபதிகள், பெருந்தன்மையோடு நடக்கக்

கூடியவர்களாகவும், மற்றும் பாரபட்சமற்ற படிப்பினையோடு, நீதியின் விதிகள மதிப்பவர்களாகவும் இருந்தனர் என்று சொல்லப்படுகிறது. இவர்கள் வெறுக்கத் தக்க உபத்திரவத்த கிறிஸ்தவர்களுக்கு கொடுக்க அடிக்கடி மறுத்ததோடு, கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிரான குற்றசாட்டுகளை கேலியாக பரிசுத்து தள்ளுபடி செய்தனர். (பிலாத்துவும், ஏரோதும் நமது ஆண்டவரின் காரியத்தில் செய்ய முயற்சித்ததப் போன்று லூக்கா 23:14,16, 20, 22; மத்தேயு 27:24) அல்லது குற்றம் சாட்டப்பட்ட கிறிஸ்தவர்கள், சட்டரீதியாக தப்பித்துக் கொள்ள ஆலோசனை வழங்கினர். கிறிஸ்தவர்கள் கொடுமக்கு ஆட்படுத்துவது விட கூடுமான போதெல்லாம், தங்களது அதிகாரத்த பயன்படுத்தி, அவர்களை விடுதலை செய்தனர். கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிராக குற்றஞ்சாட்டும் யூதர்களிடமிருந்து, அவர்கள் பாதுகாக்க, புறஜாதியாரின் (தேவனற்றவர்களின்) நீதிமன்றங்கள் யாவும் உறுதியான அடக்கலங்களாக இருந்தன. பொதுமக்கள், தன் மீது கொண்டிருந்த சந்தேகத்தத் திசுதிருப்ப, சில கிறிஸ்தவர்கள் எரித்து கொன்ற வெறுக்கத்தக்க கொடுங்கோலன் நீரோ மன்னனின் கொடுமான துன்புறுத்தலானது, புறஜாதி ரோமர்களின் வரலாற்றில் இருண்ட பக்கங்களில் ஒன்றாக விளங்குகிறது. ஆனால் நீரோவால் கொல்லப்பட்டவர்கள், மற்றவர்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது சற்றுக்குறவே. புறஜாதி மக்களின் (தேவனற்றவர்கள்) துன்புறுத்தலானது, ஒரு ஜனக்கூட்டத்திற்கு விரோதமாக இல்லாமல், சில பிரசித்தி பெற்ற தனிப்பட்டவர்களுக்கு விரோதமாகவே இருந்தது. மூட நம்பிக்கையினால் விழித்தெழுந்த கட்டுக் கடங்காத ஆரவாரத்தின் விளவால், அரசாங்கத்தின் மீது ஏற்பட்ட விடாப்பிடியான உறுதியான எதிர்ப்பின் நிமித்தமும், அமதி, ஒழுங்கினுடய அக்கறையினாம் தலயாய பிரதிநிதிகளின் துன்புறுத்தல்கள் எல்லாம், ஆளுக செய்பவர்களுக்கு மிக அவசியமாகக் காணப்பட்டது. இதன விளக்கும் அநேக சம்பவங்கள், அப்போஸ்தலனாகிய பவுலின் வாழ்க்கையிம், மற்ற அப்போஸ்தலர் களுடய வாழ்க்கையிம் காணப்படுகின்றன (அப் 19:35,41, 25:24,27; 26:2,3,28). டயோகிளீசன் காலத்தில் ஏற்பட்ட கொடுமமானது. பத்து வருட காலம் நீடித்ததே தவிர, ரோமப் பேரரசர்களால் இழக்கப்பட்ட துன்புறுத்தல்கள் எல்லாம் குறுகிய காலத்துக்குள்ளாகவே முடிவுடந்தது. துன்புறுத்தல்களுக்கு இடயிடயே அடிக்கடி நீண்ட காலத்திற்கு சமாதானமும், அமதியும் இருந்தன. பேரரசர்களின் கீழ், கிறிஸ்தவர்கள் மகா துன்புறுத்தல்க்கு ஆளாக்கப்பட்டாம், கிறிஸ்தவமானது அழியாமல், மாறாக நாம் பார்த்ததப் போல அது மகாவளர்சியுற்றது.

போப்பு மார்க்கத்தின் துன்புறுத்தலோ, எவ்வளவு வேறுபட்டதாய் இருக்கிறது! அது எதிர்த்தவர்கள் மட்டுமல்லாமல் எல்லோரையும் உபத்திரவப்படுத்தியது. மேம் இந்தத் துன்புறுத்தல்கள், சில மாதங்கள் மட்டுமல்லாமல் இடவிடாமல் நீண்டு கொண்டே ஓயாததாயிருந்தது. புறஜாதி இராஜாக்களின் கீழ் கனப்பொழுது இருந்த ஆக்கினயின் வேட்க அல்லது வெறி, போப்புவின கீழ் ஒரு வாடிக்கையான அம்பாக மாற்றியுமக்கப்பட்டதோடு, மதவெறியினாம் பேராசியின் திட்டங்களினாம் கிளர்சியூட்டப்படும், சரித்திரத்தில் இணையற்ற விதமாய் சாத்தானுடய ,வராக்கியம், சக்தி, கொடும ஆகியுவகளால் தூண்டப்பட்டதாயும் இருந்தது. மாம்மாலமான சப, ஆவியின் பட்டயத்த ஒதுக்கி ,வத்துவிட்டு, சாம்ராஜ்யத்தினுடய பட்டயத்தப் பிடிப்புடன் ஏந்திக் கொண்டு, தன்னுடய விருப்பத்திற்கு எதிரிடயாக நின்ற ஒவ்வொரு எளியோர் மீதும், மாம்சத்திற்குரிய ஆயுதங்கள், கருணயற்ற கோபத்துடன் திருப்பியது. மேம் இந்த மாம்மாலமான சப, அதிகாரத்திள்ளவர்களின் நம்பிக்கையப் பெற்றுக்கொண்டு, அவர்களது ஸ்தானத்தயும், வல்லமயயும் சட்டத்திற்கு புறம்பாக அவர்களிடமிருந்து பிடுங்கும் வர, அவர்கள் உபசரித்தும், முகஸ்துதி செய்தும், தந்திர வார்த்தயால் ஏமாற்றியும் வந்தது.

புறஜாதி தெய்வ வணக்கமும், வேதப் புரட்டம் (சமயபேதமும்) துன்புறுத்தக்கு முக்கிய முகாந்திரங்களாக இருந்தாம், இரண்டாவது சொல்லப்பட்ட வேதப்புரட்டலே விசேஷமான காரணமாயிருந்தது. “பெயரளவில் அழக்கப்படுகிற கிறிஸ்தவ குருத்துவம், நொறுங்கிக் கொண்டிருக்கும் கிரேக்க, ரோம மூட நம்பிக்கைகளில் எஞ்சியுவகளுக்கு எதிராக, கொடுர உபாதகளின் பேய தூண்டி விடுகிற, கிறிஸ்தவத் தன்மயற்ற மற்றும் கீழ்த்தரமான நோக்கத்திற்கு, யூதர்களின் இறையியல் பிரமாணங்களயும், மற்றும் யூத சமயத்தின் வரலாற்று இடப்பாடு தொடர்புகளயும் தவறாக பொருந்தும்படி செய்தது என்று எட்கர் கூறுகிறார்..... பண்டய காலத்திலிருந்த பல தெய்வங்கள் வணங்கும் வழிபாட்டு அம்பு, அவர்கள் களந்தெறிந்து, அதனுடய வருமானத்த சபயினுடய பிரயோஜனத்திற்கும், தேசத்திற்கும், இராணுவத்திற்கும் மாற்றிக் கொடுத்தனர்..... புறஜாதியாரின் தத்துவம், ரோமாபுரியின் எல்லயவிட்டு தூக்கியெறியப்பட்டது. குற்றவாளி என தீர்க்கப்படுவதற்கு பதிலாக, வன்முறையினால் பலவந்தப்படுத்தப் படுதம், சுவிசேஷத்திற்கு பதிலாக தீவிரவாதம் பொதுவாக பரவியது.

சிமாகஸ் (Symmachus) மற்றும் லிபேனியஸ் (Libanius) என்ற இரு புறஜாதிப் பேசாளர்கள், காரணத்த சிந்திக்கும் அறிவும், பற்றார்வமும், மதத்தப் பரப்புவதற்குத் தேவ என்று வாதாடினர். அதே சமயத்தில் தியோடோஸியஸ் என்ற பேராசரும், அம்புரோஸியஸ் என்ற பேராயரும், வன்முறயும், அடக்கு முறயும் மதத்தப்பரப்ப தேவயென வாதாடினர். இ,தப் படிக்கும் ஒவ்வொருவருடய முகமும் தாழ்வுணர்வால் வெட்கமடயலாம்” என்று எட்கர் கூறுகிறார்.

ரோமினுடய சக்கரவர்த்தியாக கான்ஸ்டான்டின் பதவியேற்ற போது, ரோம சாம்ராஜ்யத்திள்ள ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட மனிதனுக்கும் மத சுதந்திரத்த வழங்கிய பிரசித்தி பெற்ற மிலான் பிரகடனத்தில் காட்டப்பட்டது போல, அவன் (கான்ஸ்டான்டின் சக்கரவர்த்தி) எல்லா மதங்களுடனும் இணங்கி செல்வதற்கு நாட்டங் கொண்டவனாக இருந்தான். இதற்கு முந்திய துன்புறுத்தல்களிலிருந்து, விடுதலக்காக நீண்ட காலமாக ஏங்கிக் கொண்டிருந்த கிறிஸ்தவ சபயினால், இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கையானது மிக சந்தோஷத்துடன் வரவேற்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் காரியம் அப்படியாக இருக்க வில்ல. இசமயத்தில் கிறிஸ்தவ சமயத்தின் மெய்யான தெய்வத்துவத்த அகற்றி, விடுதலயின் ஒவ்வொரு பொறியயும் நசுக்கி, எல்லாவற்றயும் தனக்குக் கீழ்ப்படுத்துவதன்மூலம் சபயானது, எவ்வளவு வேகமாக முடியுமோ அவ்வளவு வேகத்தில் தன்னத்தான் உயர்த்திக் கொள்ள விருப்பமுள்ளதாயிருந்தது. இதற்கிசயும் வுகயில் கிபேன் கூறும் போது, “குற்றவியல் நடுவரின் நடுநில வகித்தலக் குறக்கவும், மதமாற்றக் காரரின் ஆவுலத் தட்டி எழுப்பவும், கான்ஸ்டான்டினுடய சப சம்பந்தப்பட்ட ஊழியர்கள் காலதாமதமின்றி முனந்து செயல்பட்டனர்..... அரண்மனயின் சுவர்களுக்குள் முந்நூறு பேராயுர அவன் (கான்ஸ்டான்டின்) என்றக்கு கூடும்படி செய்தானோ, அந்த தருணத்திலிருந்தே, அவன் சமாதானத்தின் நம்பிக்கையயும், நல்லிணகத்தயும் அழித்து விட்டான்.” விசுவாசத்திற்குரிய காரியங்கள் பொறுத்தமட்டில், திருசபயின் மதக் குருக்களுடய தீர்ப்ப யார் எதிர்க்கிறார்களோ, அவர்கள் உடனடியாக நாடு கடத்தும் தண்டனய பெற்றுக்கொள்ள தங்களத் தாங்களே ஆயத்தப்படுத்தும்படியான பிரகடனத்த அறிவிக்க பேரரசன் தூண்டப்பட்டான். அவர்களுடய தீர்மானங்கள் எல்லாம் தெய்வீக அதிகாரமுடயது என்று பிரகடனப் படுத்தப்பட்டன. இப்படிப்பட்ட கட்டுக்கடங்காமயின் ஆவியானது, வெகு சீக்கிரத்தில் கசப்பிற்குள்ளும், இரக்கமற்ற துன்புறுத்தக்குள்ளும் வழி

நடத்தியது. சக்கரவர்த்தி கான்ஸ்டான்டின், வேதப்புரட்டக்கு எதிராக இரண்டு தண்டனக்குரிய சட்டங்கள் வெளியிட்டான். இவருக்குப் பின் வந்த பேரரசர்களான வேலன்டினியன் (Valentinian), கிரேட்டியன் (Gratian), தியோடோசியஸ் (Theodosius), ஆர்க்கேடியஸ் (Arcadius), ஹோனோரியஸ் (Honorius), போன்றோர் கான்ஸ்டான்டின் மாதிரியப் பின்பற்றினவர்களாயிருந்தனர். ஒடோசியஸ் (odosius) 15 விவிலிய வழக்கு சட்டங்களையும், ஆர்க்கேடியஸ் (Arcadius) 12 உம், ஹோனோரியஸ் (Honorius) 18க்கும் குறவில்லாத விவிலிய சட்டங்களையும் வெளியிட்டனர். இவையெல்லாம் சமயக் குருவுக்குரியவகளையும், பேரரசருக்குரிய எழுத்தாளர்களையும் அவமானப்படுத்தும் வகையில் தியேடோசியன் மற்றும் ஜஸ்டினியனின் சட்டத்தொகுப்பேட்டில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

ஸ்திரமடவதற்கு ஏற்ற சத்தியம், மற்றும் நீதி என்கிற அடிப்படையில் தோன்றியவகளெல்லாம் வேதப்புரட்டல் என அந்திகிறிஸ்து கூறியதோடு, கிறிஸ்தவ மதத்தில் நம்பிக்கையின்மையாய் இருப்பதக் காட்டி இந்த வேதப்புரட்டல்தான் மிகவும் மோசமானது என்று கூறிக்கொள்ளுவதில் விருப்பங்கொண்டான். இவ்விரண்டையும் இராஜாக்களும், பேரரசர்களும், வேத விற்பன்னர்களும் எதிர்த்தனர். இவ்விரு குற்றத்திற்காகவும் தண்டிக்கப்பட்டனர். விசேஷமாக முதற்சொன்ன குற்றத்திற்காக வேதப்புரட்டலான கருத்துக்கள் ஒடுக்குவதற்காக நிறுவப்பட்ட நீதிமன்றத்தின் மூலம் அதிகமாக தண்டிக்கப்பட்டனர். 13ஆம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் கல்வியறிவில் ஓர் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டு, இருண்ட காலத்து துன்பக் கனவுகளில் இருந்தும், தூக்கத்திலிருந்தும் மனிதர்கள் விழித்தெழ ஆரம்பித்தனர். யாருடய மனதிலிருந்து சத்தியமானது முழுவதுமாக வேருடன் அழிக்கப்படாமலிருந்ததோ, அவர்களெல்லாரும் ஊக்குவிக்கப்பட்டதோடு, அந்திக்கிறிஸ்து வினுடய மொத்த தப்புறகளுக்கும் எதிர்ப்பு தெரிவிக்கும் வகையில், சத்தியத்தின் தரமும் உயர்த்தப்பட்டது. இதனால் அந்திக்கிறிஸ்துவினுடய துன்புறுத்தலின் ஆவியானது, எதிர்ப்பவர்கள நசுக்கத்தக்க வகையில், சீற்றங்கொண்டு எழுச்சியுற்றது.

போப்புவினுடய கட்டளைகளுக்கு முழுவதுமாக கீழ்ப்படியாத நாடுகளும், அதன் மக்களும் மகா பயங்கரமான தடயுத்தரவின் கீழ், வக்கப்படும், வேதப் புரட்டுகளின் விபரீத முறகேடுகளிலிருந்து தங்கள் மாகாணத்த பரிசுத்தப்படுத்தத் தக்கதாக உறுதிமொழி எடுத்துக் கொண்ட இராஜாக்களும், இளவரசர்களும், தாங்கள் போப்புவினுடய அதிருப்திய

எந்த அளவிற்கு சம்பாதித்தாம், அவர்களது ஆட்சியுரிம பிடுங்கப்படும் துன்பத்திலிருந்து, அவர்களது கிரீடத்தப் பாதுகாக்க நடுநடுங்கினர். மேம் துன்புறுத்தலின் வேலையில் பண உதவி செய்ய மறுத்த பிரபுக்களது சொத்துக்கள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன. எனவே, இராஜாக்களும் இளவரசர்களும் போப்பு மார்க்கத்தின் பிரகடனங்களுடன் இசந்து செல் ம் முயற்சிகளில் எவ்வித மெத்தனமின்றி இருந்ததோடு, பிரபுக்களும் அவர்களது ஊழியர்களும், எதிர்ப்பவர்கள அழிக்கும் வேலையில் உதவி செய்ய ஆயத்தமாயிருந்தனர்.

இந்த விழிப்புணர்வுக்கு முன்னதாக, அதாவது கி.பி.630க்கு முன்பே டொலிடோ (Toledo) ஆலோசனை சங்கம், ஸ்பெயின் தேசத்து இராஜா பதவி ஏற்கும் போது, ஸ்பெயின் நாட்டு ஆட்சிப்பகுதியில் வேதப்புரட்டர்களுக்கு அனுமதி இல்லையென்று உறுதிமொழி எடுக்கும்படி அவர் வற்புறுத்தியது. எந்த ஒரு இராஜாவும் இந்த பிரமாணத்த மீறுவார்களேயானால் “நித்திய கடவுளின் பார்வையில் சபிக்கப்பட்டவர்களாக இருந்து, நித்திய அக்கினியின் எரிபொருளாக்கப்படுவர்” என்றும் பிரகடனப் படுத்தப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட மோசமான உட்கருத்தானது, அந்திக்கிறிஸ்து உச்சக்கட்ட அதிகாரத்த பெற்ற போதும், விழிப்புணர்வு துவங்கிய போதும், முற்றமாக மக்களால் உணர்ந்து கொள்ளப்பட்டது.

கி.பி. 1160இல் ஆக்ஸ்போர்டின் ஆலோசனை சங்கமானது காஸ்கனியிலிருந்து இங்கிலாந்திற்கு, குடிபெயர்ந்து சென்ற “சீர்திருத்த மதவகுப்பு கூட்டத்தார” (Waldenes) உலகப்பிரகாரமான ஆயுத புடயிடம் தண்டனக்காக ஒப்புடத்தது. இதற்கு இசவாக, இவர்களில் ஆண்களையும், பெண்களையும் வெளிப்புடயான பொது இடத்தில் சாட்டயடி கொடுக்கும்படியாகவும், பழுக்கக் காய்சிய செந்நிற கம்பியால் கன்னத்தில் குடிட்டு அடயாளமிடவும், உறயும் குளிரில், ஆர நிர்வாணத்துடன் நகரத்த விட்டு துரத்தப்படவும், ஒரு துளி கூட ஆதரவு காட்டுவதற்கோ, இரக்கம் காட்டுவதற்கோ யாரும் அனுமதிக்கப் படக்கூடாது என்றும் இரண்டாம் ஹென்றி கட்டளையிட்டார்.

கி.பி.1224இல் ஜெர்மனியின் பேரரசர் பிரெடரிக் (Frederick) எவ்வித சிறிய மதமாறுபாடு கொண்டவர்களாயினும் அவர்களை உயிருடன் தீயிலிடவும், அவர்களது சொத்துக்களைப் பறிமுதல் செய்யவும், அவர்களது சந்ததியினர் துன்புறுத்துபவர்களாக மாறாவிடில், அவர்கள் மீது கொடும் பழி சுமத்தவும் தீர்ப்பளித்தார். கி.பி.1228இல், வேதப்புரட்டலான கருத்துக்கள்,

வேரோடு பிடுங்கியெறிவதற்குத் தக்கதாக, பிரமாணங்கள் வெளியிட்ட தோடு மற்றும் அவைகள் ஒழித்துக் கட்டவும், பிரான்ஸ் நாட்டு பேரரசர் லூயிஸ் வலியுறுத்தினார். நண்பர் என்றோ குடியாள் என்றோ பாராது, தன்னுடைய ஆளுகையிலிருந்து வேத புரட்டல்கள், அடியோடு அழிக்கும் பணிய செய்து முடிக்க டல்ஹவுஸின் உயர்குடி மகனாகிய ரேமண்ட் (Raymond) லூயிஸ் வற்புறுத்தினார்.

ஆதியிலிருந்தே அதிகாரத்தின் அத்துமீறல், படிப்படியாகப் போப்பு மார்க்கத்தில் வளர்ச்சியுற்றது; எதிர்ப்பானது ஒரு சில விசுவாசிகளால் மட்டுமே உண்டாக்கப்பட்ட படியால், சபையின் மீது அசுவாடிக் கொண்டிருக்கும், சமாளிக்க முடியாத பெரிய லௌகீக ஆலகளின் மீது, சொற்பமான விளவையே ஏற்படுத்தியது. அவர்கள் படிப்படியாகத் தப்புறய அறிந்து கொண்ட போது, சிலர் தங்கள் மனசாட்சியின் பிரகாரம், துன்புறுத்தலின் மத்தியிம் தேவன வணங்குவதற்கு, இந்த மாபெரும் விசுவாசத் துரோகத்திலிருந்து மெதுவாக தங்கள் விடுவித்துக் கொண்டனர். இவர்களில் முக்கியமானவர்களில் சிலர் தான் வால்டன்ஸெஸ் (Waldenses), அல்பிஜென்ஸெஸ் (Albigenses), நக்கிளிப்டல்ஸ் (Nycliffites), மற்றும் ஹக்னேட்ஸ் (Huguenotes), என்பவர் களாவர். இவர்கள் பல நாமங்களில் அழக்கப்பட்டாம், இவர்களுக்கு பொதுவான முறையான விசுவாசம் இருந்தது என்பது நம்மால் நிதானிக்க முடிகிறது. “சீர்திருத்த இயக்கம்” (வால்டென்ஸியானிசம்) பழங்கால வேத புரட்டலான காரியங்களு செய்தியக் கூடியதாயிருந்தது என்றும், மேம் இது போப் சில்வெஸ்டரின் (Sylvester) நாட்களில் அமக்கப்பட்ட ஒன்று என்றும் சிலர் கருத்து கூறினாம், இது அப்போஸ்தலர் நாட்களிலிருந்தே இருக்கிறது என்பது மற்றவர்களின் கருத்து என்று, 13ஆம் நூற்றாண்டின் குறிப்பிடத் தகுந்த, குற்றம் சுமத்தும் நீதிமன்ற வழக்காராய்சியாளரான (முரணான சமயக் கோட்பாடுகள் ஒடுக்க ஏற்படுத்தப்பட்ட, உயர்நீதி மன்றத்தின் வழக்கு ஆராய்சியாளர்) ‘ரெய்னர்ஸ்’ (Rainerous) கூறுகிறார். கிறிஸ்தவ சமயத்த ஏற்றுக் கொண்டும், சக்கரவர்த்தியாகவும் இருந்த கான்ஸ்டான்டனின் காலத்தில் சில்வெஸ்டர் போப்புவாக இருந்தார். இப்படியாக, ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே சத்தியத்தின் மீது பற்றுக்கொண்டவர்கள் இல்லாமல் இருந்ததில்ல என்பது நாம் பார்க்கிறோம். இப்படியாக சத்தியத்தின் மீது பற்றுக்கொண்டவர்கள் எளிமையாக, பிரசித்தியற்று இருந்தாம், போப்பின் ஆமப்பிற்கும், போப்புவு சார்ந்த உபதேசங்களான உத்தரிக்கும் ஸ்தலம், சிலவழிபாடு, புனிதர்களிடத்தில் ஜெபித்தல், கன்னிமரியாள் வணக்கம், மரித்தவர்களுக்காக

ஜெபித்தல், நற்கருண பொருட்களாகிய அப்பமும் ரசமும் முறையே கிறிஸ்துவாகவும், இரத்தமாகவும் மாறுகிற கோட்பாட்ட ஆதரித்தல், மதகுருக்கள் திருமணமற்றவர்களாக இருத்தல், பாவமன்னிப்பு வழங்குதல், பூசுகள், வத்தல் போன்ற காரியங்களில் பின்வாங்காமல் எதிர்த்தோடு, புண்ணிய ஸ்தல யாத்திரிகள் செல்தல், பண்டிகைகள் ஆசரித்தல், நறுமணப் புகுயுடன் தூபங்காட்டுதல், பரிசுத்த அடக்கம் செய்தல், புனித நீர்ப் பயன்படுத்துதல், குருமார்கள் சமயத் திருப்பணி யாற்றும் போது அணியும் விசேஷித்த ஆட்கள், குருமார்களின் மதக் கொள்கை ஆமப்புகள் ஆகியவற்ற நெஞ்சுரத்தோடு புறக்கணித்தனர். மேம் இவர்கள், எல்லா தப்புறகளுக்கும் போப்புவுயே தலயாகக் கருதியதோடு, ரோம சபையின் பாரம்பரியத்திற்கும், அவர்கள் கொண்டாடும் உரிமகளுக்கும் எதிராக, புனித வேதாகமத்தின் போதுனகள் ஏற்கப்பட வேண்டுமென்றும், கிறிஸ்துவி னுடய பலியின் மூலமாக மட்டுமே பாவமன்னிப்பு பெற முடியும் என்றும் வலியுறுத்தினார்.

த்தருக்கு வெகுநாட்களுக்கு முன்பாகவே, இம்மக்களின் விசுவாசமும், கிரியையும் சீர்திருத்தக்கு அடிகோலியது ; தப்புறகளுக்கு எதிராகக் கண்டனத்தையும் தெரிவித்தது. இம்மக்களும், மற்ற ரோமன் கத்தோலிக்க சமயக் கோட்பாட்ட எதிர்த்தவர்களும், வேட்டயாடப்பட்டு, வெறுக்கப்பட்டு, இரக்கமின்றி சீற்றத்துடன் துன்புறுத்தப்பட்டனர். சமய சீர்திருத்தக் குழுவினரும் (Waldenses) முரண் சமயக்குழுவினரும் (Albigenses) போப்புவின் ஆமப்பிற்கு எதிரான சீர்திருத்த கொள்கைகள் கொண்ட (Protestants) மாபெரும் பெரிய அளவிலான ஆமப்பாக இருந்தனர். 13ஆம் நூற்றாண்டில் இலக்கிய விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டபோது, வக்கிளிப் (Wycliffe), ஹஸ் (Huss), த்தர் (Luther) போன்றோரின் பேசாற்றலால் சத்தியம் பிரகாசிக்கப்பட்டு, பின்னர் தீவிரமாக்கப்பட்டாம், முக்கியமாக இவர்களிடமிருந்துதான் (சமய சீர்திருத்தகுழுவினர், முரண்சமய குழுவினர்) சத்தியம் முதலில் பிரகாசித்தது. அக்காலத்திலிருந்த உயர்த்தப்பட்ட போப்புமார்க்கத்தினுடய பகட்டான தற் பெருமயோடும், படுமோசமான தீய ஒழுக்கங்களோடும் ஒப்பிடும்போது, மேற்சொன்ன சீர்திருத்தவாதிகளின் உபதேசமானது, எளிம, நன்னடத்த ஆகியவகளால் தாங்கப்பட்டு, மகாபளபளப்புடன் பிரகாசித்தது.

பின்பு, போப்புகள், ஆலோசன, சங்கங்கள், இறயியல் வல்நர்கள், இராஜாக்கள், சிவப்போர் வீரர்கள், குற்றம் சுமத்தும்

நீதிமன்ற வழக்காராய்சியாளர்கள் போன்றோர், தங்களது ஒவ்வொரு எதிரியும் அடியோடு அழிக்கவும், மற்றும் அதிகால வெளிச்சத்தின் மங்கலான ஒளிக்கதிர்கள் அணத்துவிடவும், தங்களது பேய்க்குண முடய வல்லமய ஒன்று திரட்டினர். முதலாவதாக முரண் சமயக் குழுவினருடய (சீர்திருத்தவாதிகள் ,Albigenses) உபதேசங்கள் எந்தெந்த மாநிலங்களில் வேருன்றி இருந்ததோ, அங்கெல்லாம் ரோமன் கத்தோலிக்க சமயக் கோட்பாடுகளும், அற்புதங்கள் நிகழ்த்தும்படியும், தன்னுடய சமய பரப்பாளர்கள் 3ஆவது போப் இன்னோசென்ட் அனுப்பி,வத்தார். ஆனால் இந்த முயற்சி பயனற்றது என்பதக் கண்டபோது, அவர்களுக்கு எதிராக சிவப்போர அறிவித்து, இப்போரில் தங்கள் ஈடுபடுத்திக் கொள்பவர்களுக்கு எல்லாப் பாவங்களும் மன்னிக்கப்படும் சுக்ய அளித்ததோடு, உத்தரிக்கும் ஸ்தலத்தின் வழியாக அன்றி, நேரிடயாக பரலோகம் செல்வதற்கான, உடனடி பயண இசவு சீட்டயும் வழங்கினார். போப்புவின அதிகாரத்தில் முழு விசுவாசத்துடன் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட வெகுமானத்தப் பெற்றுக் கொள்வதற்கும், பிரான்ஸ், ஜெர்மன் மற்றும் இத்தாலி தேசங்களிலிருந்து கத்தோலிக்க மதக்கோட்பாடுகள பாதுகாக்கவும், வேதப்புரட்டலான கருத்துக்கள் அழிக்கவும் சுமார் 5 லட்சம் ஆண்கள், சிவுய (அடயாளமாக ,வக்கப்பட்ட) சுற்றி வட்டமாக அணிதிரண்டு சூழ்ந்தனர். இதனத் தொடர்ந்து, 20 ஆண்டுகளுக்கு தொடர்ந்தாற் போல, யுத்தங்களும், முற்றுக்களும் நடந்தன. கி.பி. 1209இல் பெலியர்ஸ் (Beziers) பட்டணமானது மூர்க்கமான தாக்குதலினால், சுப்பற்றப்பட்டு அதனுடய 60,000 பிரஜைகள் வயது மற்றும் பாலின வேறுபாடின்றி பட்டயத்தால் அழிக்கப்பட்டார்கள் என்று வரலாற்று ஆசிரியர்கள் கூறுகின்றனர். ஆலயத்திற்குள் ஓடி நுழந்தவர்கள், அங்கே புனித சிவப்போர் வீரர்களால் கொல செய்யப்பட்டு, பலி பீடத்த நனத்த அவர்களது இரத்தம், (குருதியோட்டம்) தெருக்களில் ஓடியது.

கி.பி.1211இல் லாவார் (Lavaur) முற்றுகயிடப்பட்டது. அதின் ஆளுநர் தூக்குக்கம்பத்தில் தூக்கிலிடப்பட்டார். அவருடய மனவி கிணற்றில் தூக்கியெறியப்பட்டு, கற்களால் நசுக்கப்பட்டார். அதின் குடிமக்கள் எவ்வித வேறுபாடின்றி கொல்லப்பட்டு, 400 பேர் உயிருடன் எரிக்கப்பட்டனர். செழித்தோங்கிய லாங்குடாக் (Languedoc) தேசமானது பாழாக்கப்பட்டு, அதனுடய பட்டணங்கள் சுட்டெரிக்கப்பட்டு, அதன் குடிவாழ் மக்கள் பட்டயத்தாம், நெருப்பினாம் அழிக்கப்பட்டனர். ஒரே

நாளில் ஒரு லட்சம் முரண்சமய குழுவினர் (Albigenses) கொல்லப்பட்டதாக கணக்கெடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடய பிணங்கள் ஒரே குவியலாக குவிக்கப்பட்டு எரிக்கப்பட்டன.

“சமயம்” (மதம்) என்ற பெயரில் இரத்தக் கலவரங்களும், போக்கிரித் தனங்களும் செய்யப்பட்டன. இவயெல்லாம் தேவனுடய மகிமக் கென்றும், சபயின் கனத்துக்கென்றும் வெளிப்புடயாக, சொல்லிக் கொண்டாம், உண்மயில் தேவனுடய ஆலயத்தில் (சபயில்) அமர்ந்து, தன்னத் தானே தேவனாகக் காட்டிக் கொண்டு, தன்னுடய புகவர்கள் மேற்கொள்ளவும், அழிக்கவும் வல்லமயுள்ளவனாகக் காண்பித்த அந்திக்கிறிஸ்து,வ ஆதரிக்கவே இவய,னத்தும் செய்யப்பட்டன. மத குருமார்கள், அழிவின் வேலக்காய் தேவனுக்கு நன்றி செத்தியதோடு, லாவாரின் (Lavaur) மகிமயான வெற்றிக்காக தேவனுக்கு துதியின் பாடல இயற்றிப்பாடினர். முரண் சமயக் குழுவினர் (Albigensianism) மீது, பெலியர்ஸ் (Beziers) என்ற இடத்தில், நடுங்கத் தக்கவுகயில் செய்யப்பட்ட படுகொலயானது, வேதப்புரட்டுகளின் மீது வந்த “கண்ணால் காணக்கடிய பரலோகத் தீர்ப்பு” என்று கணிக்கப் பட்டது. சிவப்போர் வீரர்கள் கால சிறப்பு வழிபாட்டில் கலந்து கொண்டு, பின்பு அந்நாள் முழுவதும் லாங்குடாக் (Languedoc) நாட்டப் பாழாக்கி, அதின் குடிமக்களக் கொன்று குவித்தனர்.

இந்த சமுதாயத்தின் பெரும்பான்மயான மக்களிடம், “வேதப் புரட்டாக” கருதப்பட்டவகள், அதிக வலிமயான பிடிப்பு பெற்றுக் கொண்டதால், இந்த “முரண் சமயக் குழுவிற்கும்” (Albigenses) “சமய சீர்திருத்தக் குழுவிற்கும் (Waldensis) எதிராக, இந்த வெளிப்புடயான சிவப் போர்கள் துவங்கப்பட்டது என்பத நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். சிவப்போர்கள் மட்டுமே துன்புறுத்தல்கள் என்று யூகிப்பது மாபெரும் தவறாகும். போப்பு மார்க்கத்தின் ஆட்சி எல்ல முழுவதும், அமதியாக, சீராக ஆயிரத்தில் ஒரு நபர் நசுக்கப்படுவதும், “உன்னதமான வருடய பரிசுத்தவான்கள் ஒடுக்குவதும்” சீராக நடந்தேறியது.

ஜெர்மனியின் பேரரசரும், ஸ்பெயின் மற்றும் நெதர்லாந்து தேசத்து மன்னருமான 5ஆவது சார்லஸ் பரந்து விரிந்த தன் ஆட்சி எல்ல முழுவதும் கிறிஸ்தவ சமய சீர்திருத்தவாத கூட்டத்தாரத் துன்புறுத்தினார். த்தருக்கும், அவுரப் பின்பற்றியவர்களுக்கும், த்தரின் எழுத்துக்களுக்கும்

தட விதித்ததோடு, த்தரின் புத்தகங்கள் படிப்பவருக்கும், அல்லது த்தருக்கு ஒத்தாசையாக உதவி செய்பவருக்கும், கண்டனம் தெரிவித்ததோடு அவர்களது சொத்துக்கள் பறிமுதல் செய்யவும், நாடு கடத்தவும், தேசத்துரோகியாகக் கருதப்படவும், 'டயட் ஆப் வோம்ஸ்' (Diet of Worms) என்றழக்கப்படும் அரசியல்மன்றத்தின் ஆதரவுடன் கட்டள பிறப்பித்தார். த்தரப் பின்பற்றிய நெதர்லாந்து தேசத்து ஆண்களின் துலகள் துண்டிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், பெண்கள் உயிருடன் புத்தகப்படவும், பிடிவாதமுள்ளவர்களா யிருப்பவர்கள் எரிநெருப்புக்கு ஒப்பு கொடுக்கவும் கட்டளயிடப்பட்டது. பிறகு இந்த சட்டங்கள் திரும்பப் பெறப்பட்டாம் எல்லாவிதமான அருவருப்பான விதங்களில் செய்யப்படும் மரணத்திற்குரிய வேலகள் தொடர்ந்தன. ஆறு வாரத்தில் 1800 புரோட்டஸ்டெண்ட் மக்கள தூக்கிலிட்டு கொண்டு குவித்ததாக ஆல்வா (Alva) பட்டணத்தின் பிரபு பெரும கொண்டான். சமய காரணத்திற்காக 50,000 பேர் நெதர்லாந்தில் தூக்கிலிட்டுக் கொல்லப்பட்டதாக பாலோ (Paolo) கணக்கீடு செய்கிறார். பெல்ஜிக்கில் (Belgic) தங்கள் மதக் கொள்கைக்காக உயிர் துறந்தவர்களின் எண்ணிக்கை ஒரு இலட்சம் என்று குரோட்டியஸ் (Grotius) பட்டியல் தருகிறார். பேரரசர் சார்லஸ் தன்னுடைய மரணத் தருவாயில், தான் துவங்கிய துன்புறுத்தலின் வேலயத் தொடர்ந்து முழுமயாக, செய்யவும், வேதப்புரட்டுகள் அடியோடு அழிக்கவும், தன்னுடைய குமாரன் 2ஆவது பிலிப்புவுக்கு அறிவுர கூறினார். 2ஆவது பிலிப்பு சீற்றத்துடன் துன்புறுத்தலின் ஆவிய ஊக்குவித்து, எவ்விதப் பாகுபாடு அல்லது இரக்கமின்றி புரோட்டஸ்டெண்ட் மக்கள் எரிநெருப்பிற்கு ஒப்புடத்தான்.

கத்தோலிக்க சமய மதக் கோட்பாடுகளின் மீதும், வேதப்புரட்ட அடியோடு அழிப்பதன் மீதும் உள்ள, அவர்களது வராக்கியத்த பேரரசர்களான சார்லஸ் மற்றும் பிலிப்புவின் மாதிரிய பிரான்ஸ் தேசத்து மன்னர்களாகிய பிரான்ஸிஸ், மற்றும் ஹென்றி ஆகியோர் பின்பற்றினர். மெரிண்டால் (Merindol) ஆரஞ், (Orange) மற்றும் பாரிஸின் (Paris) படுகொலகள், அந்திக்கிறிஸ்துவின் காரியத்திள்ள அவர்களது (பிரான்சிஸ் ஹென்றி மன்னர்களது) ஆர்வத்திற்கு, வுமயான எடுத்துக் காட்டாய் இருக்கின்றன. மெரிண்டால் (Merindol) படுகொலயானது பிரான்ஸ் மன்னரால் திட்டமிடப்பட்டு, பிரான்ஸ் நீதிமன்றத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு, அத் செயல்படுத்த, அந்நாட்டின் ஜனாதிபதி ஒப்பெடாவிடம் (Oppeda)

ஒப்புடக்கப்பட்டது. ஜனங்களக் கொல்லவும், பட்டணங்கள சுட்டெரிக்கவும், சமய சீர்திருத்தக் குழுவினர் அதிக அளவில் தங்கியிருந்த பகுதியின் காப்பரண் கோட்டகளைத் தகர்க்கவும், ஜனாதிபதியினிடத்தில் செயல்படுத்தும் பொறுப்பானது ஒப்புடக்கப்பட்டது. ஆண்கள், பெண்கள், சிறுவர்கள் அடங்கிய ஆயிரக்கணக்கானோர் படுகொல செய்யப்பட்டு, 24 பட்டணங்கள் அழிக்கப்பட்டு, தேசமானது வெறுமயாக்கப்பட்டு, பாழாக்கி விடப்பட்ட ஜனாதிபதியின் செயலு, ரோமன் கத்தோலிக்க வரலாற்று ஆசிரியர்களும் ஒப்புக்கொள்கின்றனர். பாதுகாப்பிற்காக காடுகளுக்கும், மிலகளுக்கும் ஓடிய ஆண்கள், பெண்கள், சிறுவர்கள் பின்தொடரப்பட்டு, பட்டயத்திற்கு இரயாக்கப்பட்டனர். பட்டணத்தில் எஞ்சியிருந்த மக்கள் அதே முடிவு அல்லது அதவிட மோசமான முடிவு சந்தித்தனர். எரியும் களஞ்சியத்திற்குள் வீசியெறியப்பட்ட 500 பெண்களில், எவராவது ஜன்னல் வழியாக ஓடமுயன்றால், அவர்கள் ஈட்டியின் முனயால் குத்தினர். பெண்கள் வன்முறக்கு ஆளாக்கப்பட்டதோடு, தங்கள் பிள்ளைகள் காப்பாற்ற வல்லமயற்று இருந்த பெற்றோர்களின் கண்முன், பிள்ளைகள் கொல செய்தனர். சிலர் செங்குத்தான பாறகளின் மீது மோதியடிக்கப்பட்டனர்; மற்றவர்கள் வீதிகளில் நிர்வாணமாக இழுத்து செல்லப்பட்டனர்.

கி.பி. 1562இல் நடந்த 'ஆரஞ்' (Orange) படுகொலயானது மெரிண்டால் (Merindol) படுகொலக்கு ஒப்பானதாக இருந்ததென்று கத்தோலிக்க வரலாற்று ஆசிரியர்களால் மிகத் துல்லியமாக விவரிக்கப்படுகிறது. 4ஆம் போப் பயஸ் (Pius) அனுப்பிய, இத்தாலிய இராணுவத்திற்கு, ஆண்களையும், பெண்களையும், குழந்தகளையும் கொல செய்ய உத்திரவு கொடுக்கப்பட்டது; இந்த உத்திரவானது, பயங்கரமாக இரக்கமற்ற முறையில் நிறவேற்றப்பட்டது. பாதுகாப்பற்ற வேதப்புரட்டர்கள் பட்டயத்தால் கொல்லப்பட்டும், பாறயிலிருந்து தலகீழாக வீசியெறியப்பட்டும், கூர்மயான கொக்கிகள் மீதும், பட்டாக்கத்திகள் மீதும் வீசியெறியப்பட்டும், தூக்கிலிடப்பட்டும், இளஞ்சூட்டில் வறுத்தெடுக்கப்பட்டும், அவமானப் படுத்தப்பட்டும் மற்றும் ஒவ்வொரு வுகயிம் சித்ரவுத செய்யப்பட்டனர்.

கி.பி. 1572, ஆகஸ்ட் 24ஆம் தேதி, புனித பர்த்லோமியூவின் தினத்தன்று, பாரீஸ் நகரில் நடந்த படுகொலயானது, 'மெரிண்டால்'

(Merindol) மற்றும் 'ஆரஞ்சு' (Orange) படுகொலகளின் கொடூரத்திற்கு ஒப்பானதாக மற்றும் அதிக நாட்களுக்கு நீடித்தது. இசம்பவமும் கத்தோலிக்க வரலாற்று ஆசிரியர் பலரால் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வரலாற்று ஆசிரியர்களில் ஒருவரான துவனஸ் (Thuanus) இசம்பவம் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, "பழங்காலமுதல் என்றுமிராத இணையற்ற மூர்க்கமான கொடூரம்" என்ற அவதூறான வார்த்தையப் பயன்படுத்துகிறார். ஆகஸ்ட் 23ஆம் தேதி நள்ளிரவில் அபாய எச்சரிக்கை மணி ஓசை, அழிவின் அறிகுறியாக கொடுத்ததோடு, மெரிண்டால் (Merindol) மற்றும் ஆரஞ்சின் (Orange) திகிலூட்டும் காட்சிகள், பிரான்ஸ் தேசத்து புரோட்டஸ்டெண்ட் மக்களுக்கு எதிராக வெளிப்புடயாக செயல்பட ஆரம்பித்தது. இப்படுகொலகள் 7 நாட்களுக்கு நீடித்தது. நகரத்தில் மனித இரத்தம் வழிந்தோடியது. கொல்லப்பட்டவரின் பிணக்குவியலால் நிறந்த அரசாங்க நீதிமன்றக் காட்சியின் (Court), ராஜாவும், ராணியும் உற்றுப்பார்த்து, எல்லையில்லா மனநிறவு கொண்டனர். கடற்புட தளபதி கோலிக்னி (Coligny) யின் உடலானது தெருக்களின் வழியாக இழுத்து செல்லப்பட்டதோடு, 'சீன்' என்ற நதியானது மிதக்கும் பிணங்களால் மூடப்பட்டிருந்தது. கொல்லப்பட்டவரின் எண்ணிக்கையின் கணக்கு 5,000 முதல் 10,000 வர இருக்கலாம். இந்த அழிவின் வேலயானது, பாரிஸ் (Paris) நகரத்தோடு நிறுத்தப்படாமல், பிரான்ஸ் நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளில் பரந்து நீட்டிக்கப்பட்டது. பிரான்ஸ் தேசத்தில், புரோட்டஸ்டெண்ட் மக்களிடையே ஒரே விதமான பொதுவான படுகொல இருக்கும்படியாக, அதற்கு முந்திய நாள் விசேஷித்த தூதுவர்கள் எல்லாத் திசுகளில் அனுப்பப்பட உத்திரவிடப்பட்டது. ஒரே மாதிரியான படுகொலகள் எல்லா மாகாணங்களில் ஆணையிடப்பட்டதற்கு இசவாக செய்யப்பட்டு, கொல செய்யப் பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை 25,000 முதல் 70,000 வர இருக்கலாம் எனக் கணக்கிடப்படுகிறது.

இப்படிப்பட்ட படுகொலயின் நடுங்கத்தக்க காட்சிகளில் அந்திக்கிறிஸ்து எல்லையில்லா மன திருப்தி அடந்தான். போப்புவும், மற்றும் அவனுடய சகாக்களும், சமய சீர்திருத்த (Waldensianism) அமப்பின் மீது மெரிண்டால் (Merindol) என்ற இடத்தில் கிடத்த கத்தோலிக்க சமயக் கோட்பாடுகளின் வெற்றியக் குறித்து களிப்புற்றனர்; மேம் சமயப் பற்றில்லாதவனாகிய ஒப்பெடா (Oppeda) "விசுவாசத்தின் பாதுகாவலர், கிறிஸ்தவத்தின்

கதாநாயகன்" என்று பெயர் சூட்டப்பட்டார். பிரெஞ் மன்னர் பூஜ் பலிக்கு சென்று, பாரிஸில் உள்ள புரோட்டஸ்டெண்ட் மக்களின் படுகொலயின் மீது கிடத்த வெற்றிக்காக பயபக்தியுடன் கூடிய நன்றியத் தேவனுக்கு ஏறெடுத்தார். இந்த கோரக் கொலயானது, பிரான்ஸ் நாட்டு மன்னராம், சட்டமன்றத்தாம், ரோமன் கத்தோலிக்க மக்களாம் அனுமதிக்கப்பட்டும், போப் மற்றும் போப்பின் படிநிலையாளர்களால் (Papal hierarchy) நேரடியாகத் தூண்டிவிடப்பட்டும் இருந்திருக்கலாம். இசெய்தி யானது, மிகுந்த மகிழ்சியுடன் வரவேற்கப்பட்டதன் மூலம், இக்காரியம் போப்புவினுடய பரிவாரத்தின் ஆதரவுடன் அங்கீகரிக்கப்பட்டதொன்று என்பதும் தெளிவாகிறது. பதிமூன்றாவது போப் கிரகரி (Pope Gregory XIII) மாபெரும் ஊர்வலத்துடன், புனித லூயிஸ் பேராலயத்திற்கு சென்று, இந்த வெற்றிக்காக, தேவனுக்கு நன்றி செத்தினான். மேம் அவன் உடனடியாக விடுதல மீட்சி விழாவ அறிவித்ததோடு, "இந்த வீரசெயல் மதத்தின் நலனுக்காக, ஆழ்ந்து தியானிக்கப்பட்டு, மிகுந்த மகிழ்சியுடன் நிறவேற்றப்பட்ட ஒன்று" என்று போப்புவின் நாமத்தில் புகழ்ந்த, போப்புவின் வெளிநாட்டு பேராண்மத் தூதர, பிரெஞ்சு நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பி,வத்தான். "பக்தி பரவசத்தால் வழங்கப்பட்ட நீதி" என்ற வார்த்தை பொறிக்கப்பட்ட பதக்கம் ஒன்று படுகொலயின் ஞாபக சின்னமாக இராஜாவால் அசடிக்கப்பட்டது.

நிகழ்ச்சிகள நினவுகூறும் வகையில், போப்பு முத்திரயில் பதிக்கப்பட்ட நாணயப் பதக்கங்கள், போப்புவின் உத்திரவின்படி அசடிக்கப்பட்டன. இவகளில் ஒன்று பிலதெல்பியா, பென்சில்வேனியா. (Philadelphia, Pa.) விள்ள அருங்காட்சியகத்தில் இன்றும்,வக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பதக்கம் மேல்நோக்கும் விழிபார்வ உடய போப்புவின் உருவம் தாங்கியதோடு, 13ஆவது கிரகரி போப்பின் முதலாம் ஆண்டு பதவிநிறவு காலத்த அதாவது கி.பி 1572ஐ குறிக்கும் வகையில் "13ஆவது கிரகரியஸ் சமயக் குருமார்களின் முதன்மக் குழுத் தலவர் (போப்பாண்டவர், Pontifex Maximus) நிறவு ஆண்டு I" என்ற சுருக்கெழுத்து பொறிக்கப்பட்டதயும் அது காட்டுகிறது. அந்தப் பதக்கத்தின் மறுபக்கம் பிரெஞ் தேசத்து புரோட்டஸ்டெண்ட் மக்களின் ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள்

ஆகியோரின் முகங்கள் நடுக்கத்தோடும், மனமுறிவோடும் புறமுதுகு காட்டி ஓடுபவரின் முன்பாக சங்காரத்தூதன் தன் வலது கையில் பட்டயத்தோடும், இடது கையில் சிவயும் தாங்கியிருக்கும் படம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்படத்தின் கீழ் ‘‘பிரான்ஸ் தேசத்து புராட்டஸ்டெண்ட் மக்களின் (Huguenuts) படுகொல,1572’’ என்ற வார்த்தைகள் இலத்தீனில் எழுதப்பட்டிருந்தது.

புனித பர்தலோமேயுவின் நாளில் நடந்த படுகொலயின் படமானது, வாட்டிகளில் தொங்கவிடப்பட்டுள்ளது. அப்படத்தின் தலப்பகுதியில், வக்கப் பட்டுள்ள சுருள் வடிவு சுவடியில் ‘‘கோலிக்னியின் (Coligny) மரணத்தப் போப்பு (சமயகுருமாரின் முதன்ம குழுத் தலவர்) அங்கீகரிக்கிறார்’’ என்ற வாசகம் இலத்தீன் மொழியில் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. ‘கோலிக்னி’ பிரான்ஸ் தேசத்து புரோட்டஸ்டெண்ட் மக்களின் (Huguenots) முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தலவர்களில் ஒருவரும், முதலாவதாக விழுந்தவர்களில் (படுகொலயின் போது விழுந்தவர்களில்) ஒருவருமாக இருந்தவர் ஆவார். அவர் கொல்லப்பட்ட பிறகு அவருடைய உடம்பிலிருந்து, தலயானது துண்டிக்கப்பட்டு, மகாராணியிடம் அனுப்பப்பட்டதோடு (மகாராணியால் இத்தல பதப்படுத்தப்பட்டு, கேடயம் போன்று ரோமிற்கு அனுப்பப்பட்டது) அவரது, உடலானது, திரளான பொது மக்களால், பாரிஸ் நகரின் தெருக்களின் வழியாக இழுத்து செல்லப்பட்டது. கொஞ்ச நாட்களில் (அந்நாட்டு) இராஜாவானவர், தன்னப் பீடித்த குற்ற உணர்வு நடுக்கத்திலிருந்து என்றுமே மீளவில்லை. ‘‘எனக்கு என்ன நேர்ந்தது என்று தெரியாது, ஜூரம் வந்தால் நடுங்குவதப் போல, என் சரீரத்திம், மனதிம் நடுங்குகிறேன். விழித்திருந்தாம், உறங்கினாம், சிதக்கப்பட்ட உடல்கள், கொடுமான, இரத்தம் தோய்ந்த முகங்களுடன் ஒவ்வொரு நிமிடமும் என்முன் தோன்றுவதாக இருக்கிறது’’ என்று நம்பத்தகுந்த அவருடைய மருத்துவரிடம், அவர் சொன்னதாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அவர் மகா மரண வேதனையுடன், இரத்த வேர்வயால் நிறந்து மரித்தார்.

கி.பி.1641இல் அந்திக்கிறிஸ்து ‘‘மதப்போர’’ அயர்லாந்தில் அறிவித்து, அவர்களுடைய அதிகாரத்தின் கீழிருக்கும், புரோட்டஸ்டெண்ட் மக்கள ஒவ்வொரு வக முறயிம், கொல செய்ய மக்கள அழத்தான்.

வஞ்சிக்கப்பட்ட மக்கள், இதத் தேவவாக்காகக் கருதி தங்களிடம் ஒப்புடக்கப்பட்ட பொறுப்பு எவ்விதத் தாமதமுமின்றி செயலாற்றினர். புரோட்டஸ்டெண்ட் மக்களின் இரத்தம், அயர்லாந்து முழுவதும் தாராளமாக ஓடியது. வீடுகள் சாம்பலாக்கப்பட்டது. நகரங்களும், கிராமங்களும் ஏறக்குறைய அனத்தும் அழிக்கப்பட்டன. சிலர் தங்களுடைய சொந்த உறவினர்களைக் கொல செய்யவும், பின்பு அவர்களே தங்கள் சொந்த வாழ்வ முடித்துக் கொள்ளவும் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர். அவர்களது மரணவேதனயானது, நித்திய வேதனயின் ஆரம்பமே, என்று கூறிய குருமார்களுடைய திட்ட வட்டமான அறிவிப்பே அவர்களது காதில் விழுந்த கட்சி வார்த்தைகளாகும். அருகிள்ள தேசத்திற்கு சென்று குடியேற முயற்சித்த ஆயிரக்கணக்கானோர் பசியினாம், குளிரினாம் மரித்தனர். காவான் நகரில் சுமார் 12 மல்கள் தூரத்திற்கு, காயத்துடன் தப்பியோடியவர்களின் இரத்தக் கரப்படிந்த தடமானது காணப்பட்டது. பெற்றோர் கொடுமையாக வேட்டயாடப்பட்டதால், 60 குழந்தைகள் அனாதை களாக்கப்பட்டனர். இந்தக் குழந்தைகளுக்கு யாராவது, எவ்விதத்தினாலாவது உதவி செய்தால், உதவி செய்பவர், அவர்களுக்கு (பெற்றோர்க்கு) அருகில் புதக்கப்படுவர் என்று பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. பெர்மா (Fermaugh) என்ற இடத்தில் வயது வந்த 17 பேரும், கில்ல்கென்னி (Kil-Kenny) என்ற இடத்தில் 72 பேரும் உயிருடன் மண்ணில் புதக்கப்பட்டனர். உல்ஸ்டர் (Ulster) என்ற மாகாணத்தில் மட்டும் 1,54,000க்கும் மேலான புரோட்டஸ்டெண்ட்டுகள் கொல செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும் அல்லது அயர்லாந்திலிருந்து நாடு கடத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

ஓ’நெயில் (O’Niel) என்னும் அயர்லாந்தினுடைய முதன்ம அதிகாரி இது ‘‘புனித மற்றும் சட்ட ரீதியுமான யுத்தம்’’ என்று தெளிவாக அறிவித்தான். 8ஆவது போப் அர்பான் (urban) 1643ஆம் ஆண்டு மே மாதத்தில் ஆணை ஒன்றப் பிறப்பித்து, அதில் அவர்களுக்குள் இருந்த, கத்தோலிக்கத்திற்கு மாறுபாடான கருத்துடையவர்களின் வியாதி நிறந்த கேடுதரும் புளித்தமாவ, வேருடன் பிடுங்கி நிர்மூலமாக்க, ஊக்கத்துடன் செயல்பட, பங்கெடுத்துக் கொண்டவர்களின், எல்லா பாவத்திற்குரிய பாவ மன்னிப்பானது, வழங்கப்படுவதாக அறிவிக்கப்பட்டது.

**சமயத்துற சார்ந்த உயர் முற மன்றம் (Inquisition)
அல்லது “பரிசுத்த அதிகாரத்துவம்” (Holy Office)**

இந்தப் புனித போரில் மிக முக்கிய உயிர் நாடியான (முன்னோடியின் ஆவியப் பெற்றிருந்தவர்) டோமினிக், முரண் சமயக் கோட்பாடுகளை ஒடுக்குவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட, உயர் முற மன்றத்த புதியதாகக் கண்டு பிடித்தமக்குரிய புகழாரத்திற்கு உரியவராக கருதப்பட்டார். ‘பெனிடிக்’ (Benedict), இந்த உயர்முற மன்றத்தின் பெருந்தலவர் என்ற புகழாரத்தப் புனித டோமினிக்கிற்கு உரியதாகக் விருப்பங் கொண்டாம், இப்படிப்பட்ட கருத்துத் தூண்டுதல் முதலில் போப் இன்னோசென்டிற்கு (Pope innocent) தானாகவே வந்ததா அல்லது புனித டோமினிக்கிற்கு ஏற்பட்டதா என்ற சந்தேகம் இருந்தது. இது, கி.பி.1204இல் 3ஆவது போப் இன்னோசென்ட்டால் நிறுவப்பட்டது.

சித்ரவதயிம், துன்பத்திம் தலயாய மகிழ்சி கொண்டு, இரக்க குணம் சிறிதும் இல்லாத ஓர் அரக்கனாக புனித டோமினிக் இருந்தான். சமய சீர்திருத்தக் குழுவினருக்கு, (Albigenses) எதிரான சிவப் போரின் போது, சிவயில் அறயப்பட்ட இயேசுநாதரின் படத்தத் தன் கையில் ஏந்திக்கொண்டு, கொல செய்யவும், அழிக்கவும் சிவ வீரர்கள் ஊக்கமூட்டி வழி நடத்தினான். முரண் சமயகோட்பாடுகளை ஒடுக்கும் உயர் முற மன்றம் அல்லது பரிசுத்த அதிகாரத்துவம் இன்றும் ரோமன் கத்தோலிக்க சபையில், ஓர் தீர்ப்பு மன்றமாக இருந்து, ரோம சபக்கு எதிரான பொல்லாங்கு, மற்றும் வேதப்புரட்டுகளைக் கண்டறிந்து, ஒடுக்கி, தண்டிக்கும் வேல்களை, செய்து வருகிறது. ஆனால் வேதனக்குட்படுத்தும் பூரணமான கருவிகளோ, பின் வந்த நாட்களில் வெளி வந்தது போல இருக்கவில்லை. இருந்தபோதும் டோமினிக் அப்படிப்பட்ட இயந்திரங்கள் இல்லாமலே, ஏராளமான வழிமுறைகள் அதாவது அவனுடய பலியாட்களின் எம்பு மூட்டுகளை பிசகும்படி செய்தல், நரம்புகளைக் கிழித்தல், கைகள் அல்லது கால்களைக் கிழித்துப் புண்படுத்துதல், வேறெந்த வழிகளும் அவர்களது மெய்யும் பற்றுணர்வு அசக்கப்பட முடியாதவர்களையும், தங்களது உரிமகளையும், விசுவாசத்தையும் விட்டுவிட இணங்காதவர்களையும், மரக்கம்பங்களில் கட்டி எரித்தல் ஆகிய வழிமுறைகள் கண்டறிந்தான்.

போப் இன்னோசென்ட்டால், புனித டோமினிக்கிற்குக் கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரத்தின் கீழ், அவனுடய (புனித டோமினிக்கின்) நற்செய்திகளைக் கேளாத, சமயசீர்திருத்த (Waldenses) வேதப்புரட்டர்கள் பறிமுதல் செய்தல், நாடு கடத்தல், கொல செய்தல் போன்றவகளை செய்து தண்டிக்க உரிம கொடுக்கப்பட்டது. மேம் டோமினிக் சமுதாயத்திற்குரிய குற்றவியல் நடுவர்களையும், பொது மக்களையும், சமய சீர்திருத்த வேதப்புரட்டர்களுக்கு எதிராகத் தூண்டி விட்டதோடு, அவன் ஒரு முற 180 முரண் சமயக் குழுவினர (Albigenses) தீயிலிட்டான். அந்திக் கிறிஸ்துவின் பணியில் அப்படிப்பட்ட நம்பிக்கக்கு உரியவனாக இருந்த படியால், அவன் ஒரு புனிதனின் வரிசையில் சேர்க்கப்பட்டு இன்றும் ரோமன் கத்தோலிக்கர்கள் அவனிடம் (டோமினிக்கிடம்) ஜெபிக்கவும், அவனத் தொழவும் செய்கின்றனர். ‘ரோமருடய ஜெபமால புத்தகம்’ (Roman Breviary) சபக்கு அறிவொளி ஊட்டிய அவனுடய (டோமினிக்ருடய) சிறப்பு உபதேசத்தக் குறித்தும், அவனுடய சூழ்சித் திறத்தினாம், நற்பண்பினாம், “டோலோசன்” (Tolossan) வேதப்புரட்டர்கள் தூக்கி யெறியப்பட்டதக் குறித்தும், மரித்தோரக் கூட எழும்பு செய்யும் அளவிற்கு விரிவாக்கப்பட்ட அவனுடய பற்பல அற்புதங்களைக் குறித்தும் புகழ்ந்து பேசுகிறது. ரோமன் கத்தோலிக்க ஆலயத்தில் நற்கருண ஆராதன முறமய எடுத்துரக்கும், ரோமன் வழிபாட்டுப் புத்தக மானது, அவனது (டோமினிக்கின்) சிறப்புகள் புகழ்வதோடு, அவனுடய பரிந்து பேசுதல் மூலம், இம்மக்குரிய நன்மக்காக அவனிடம் ஜெபத்தயும் ஏறெடுக்கத்தூண்டுகிறது. இப்படியாக அந்திக்கிறிஸ்து தன்னுடய விசுவாச வீரர்கள் உயர்த்திக் கணப்படுத்துகிறான்.

முரண் சமயக் கோட்பாடுகளை ஒடுக்க ஏற்படுத்தப்பட்ட உயர் முற மன்றமானது மக்களிடயே எழுப்பிய நடுக்கந்தருகிற பயத்த அல்லது அதனுடய (உயர்முற மன்றத்தினுடய) அசத்தக் குறித்த எண்ணத்தப், போதுமான அளவில் புரியும்படி சுருக்கமாகத் தெரிவிப்பது இயலாத காரியமாக இருக்கும். தங்களது துதிகளில், அந்திக்கிறிஸ்துவப் பற்றி வெளிப்பகட்டுடன் கூறாதவர்களும், அவனுடய முறமகளை விமர்சிக்கத் துணிந்தவர்களும், வேதப்புரட்டர்களாக சந்தேகிக்கப்படுவதோடு, அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு எசரிப்போ அல்லது மறுபரிசீலனயோ இல்லாமல் கால வரையறையின்றி நியாயந்தீர்க்கப்பட, ஏற்ற நாள் வரும் வர சிறக் கிடங்குகளில் காவல் பண்ணப்படத்தக்கதாக, சட்டக்கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரப்பட்டனர். மேம் குற்றம் சாட்டுபவர், சாட்டப்படும் குற்றம் ஆகிய இரண்டும், அவர்களுக்கு இன்னது என்று தெரியாத நிலையில்

எப்போதும் இருந்தனர். வழக்கு விசாரணையின் நடவடிக்கைகள் மிகவும் இரகசியமாக நடத்தப்பட்டன. மேம் பலவந்தம் பண்ணி, பாவ அறிக்க பெறுவதற்கு, பெரும்பாம் சித்ரவுத முறகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. பெரும்பாம் பயமுறுத்தி திகக்க ,வக்கும் வுகயில் இழக்கப்பட்ட சித்திரவுதகள், இந்த யுகத்தின் சுதந்திர பூமியில் நம்பத்தகாததாக இருந்தாம், அவகளின் மெய்யமானது, கத்தோலிக்க வரலாற்று ஆசிரியர்கள் கூட மறுக்க முடியாத அளவுக்கு, ஆதாரங்களின் மூலம் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. அவர்களுக்காக மன்னிப்பு கேட்கும் (குற்றத்த ஒப்புக் கொண்டு) இவர்களது (வரலாற்று ஆசிரியர்கள்) பலனற்ற முயற்சிகளானது, அவர்களது குற்றங்கள உறுதிப்படுத்துவதற்கு மட்டுமே வழிநடத்துவதாக இருக்கிறது. சித்ரவுதயின் கருவிகளும், முரண்சமயக் கோட்பாடுகள், ஒடுக்க ஏற்படுத்தப்பட்ட உயர்முற மன்றத்தின் நினவு சின்னங்களும் (அழிவி லிருந்து மீந்த நினவு சின்னங்கள்) இன்றும் இருந்து, இவகளுப் பற்றிய உண்மைய உறுதி செய்கிறது. ‘‘பரிசுத்த அவலகமானது,’’ சித்திரவுதயின் நடவடிக்கைகள் கவனிக்கவும், மேம் துன்புறுவோர, மரணமானது துன்பத்திலிருந்து விடுவிக்கும் என்று தென்படுமேயானால், உடனடியாக துன்பத்த நிறுத்தவும், மருத்துவர்கள வேலக்கு அமர்த்தியது. பலிக்கு ஆளாக்கப்பட்டவர்கள் அரகுறயாக குணமடய வாய்ப்பளிக்கப்பட்டு, அவர்களிடம் மீண்டுமாக இரண்டாவது அல்லது மூன்றாவது முறயாக சித்ரவுதயானது செய்முறபடுத்தப்பட்டது. எப்போதும், வேதப்புரட்டலான குற்றத்திற்குத் தண்டனயாக சித்ரவுதகள் செய்யப்படாமல், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் பாவ அறிக்க செய்யவும், (விசுவாசத்திலிருந்து) பின்வாங்கும் படி செய்யவும், மற்றவர்கள பாதிக்கும்படி செய்யவும், சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்றாற்போல, வற்புறுத்தப் படுவதற்காகவே சித்திரவுதகள் செய்யப்பட்டன.

முரண்சமயக் கோட்பாடுகள் ஒடுக்க ஏற்படுத்தப்பட்ட உயர்முற மன்றமானது, தன்னுடய அநேக நடுங்க ,வக்கும் காரியங்கள நீக்கியிருந்தாம் கூட, இந்த நூற்றாண்டிம், இன்னும் அது அசம் தருவதாகவே இருந்தது. நெப்போலியனுடய யுத்தங்கள் எழுதின வரலாற்று ஆசிரியர், அவனுடய (நெப்போலியனின்) இராணுவத்தினர் டோலிடோ,வ (Toledo) சிறப்பிடித்த விதத்த விவரிக்கும் போது, தற்செயலாக, முரண்சமயக் கோட்பாடுகள் ஒடுக்கும் உயர்முற மன்றத்தினுடய சிறயின் முகப்பு வாயில் திறக்கப்பட்டத குறித்துக் கூறும்போது :

‘‘கல்லறகள் திறக்க, பேய் போன்ற வெளிறிய உருவங்கள் சிற கிடங்கிலிருந்து வெளிப்பட்டு, கல்லறக்கொத்த வாசனய வீசியது போல காணப்பட்டது. புதர் போன்ற தாடிகள், மார்பு வுர தொங்கியதோடு, நகங்களானது பறவயின் வுளநகம் போன்று வளர்ந்தும், உருக்குலக்கப் பட்ட எம்புக்கூடுகளாக இருந்தும், அநேக வருடங்களுக்குப் பிறகு முதன்முறயாக நல்ல காற்ற, சிரமத்துடன் அவர்களது மார்பு பகுதியானது சுவாசித்தது. அவர்களில் அநேகர் சப்பாணிகளாக்கப்பட்டு, தல முன் புறமாக சாய்ந்தும், புயங்களும், ,ககளும் செயலற்று விற்ப்பாகத் தொங்கியும் இருந்தன. அவர்கள், அவ்வளவு தாழ்வான குகயில் சிறயாக ,வக்கப்பட்டபடியால், அதனுள் அவர்களால் எழும்பி நிற்க முடியவில்ல. மருத்துவ வல்லர்களின் (இராணுவ மருத்துவம்) எல்லாவித பராமரிப்பும் இருந்தும் கூட, அவர்களில் அநேகர் அதே நாளில் மரித்தனர். மறுநாளில், புடத் தளபதி லாசல்லி (Lasalle) அவனுடய பணியாளர்களின் குறிப்பிடத்தகுந்த அதிகாரிகளுடன் அவ்விடத்த மிகவும் நுட்பமாய்க் கண்காணித்தான். யுத்த களத்து அனுபவங்கள்ப் பெற்றவர்கள் கூட, சித்ரவுதக்கான கணக்கற்ற இயந்திரங்கள்க் கண்டு நடுக்கம் கொண்டனர்.’’

‘‘பூமிக்கு கீழிலிருந்து ஓர் ஒதுக்குப்புறமான அறயில் விசாரணக் கான தனி அறயின் பக்கத்தில், பாதிரிமார்களின் ,கவேலயால் செய்யப்பட்ட மரத்தாலான ஓர் கன்னிமரியாளின் உருவம் நின்றது. அவளுடய தலயு சுற்றி ஒரு பொன்னிற மகிம சூழ்ந்திருந்ததோடு, அவளுடய வலது கரத்தில் ஒரு கொடிய அவள் பிடித்திருந்தாள். மேம் அவளுடய இரண்டு தோள்பட்டயிலிருந்து தாராளமான மடிப்புகளுடன் கூடிய பட்டாலான மேலங்கி இருபுறங்களிம் மேலிருந்து கீழ்வுர தொங்கிக் கொண்டிருந்தாம், அவ்வுருவத்தப் பார்க்கும் முதற்பார்வயில் ஒரு வுகப்பட்ட உடற்கவசத்த அது அணிந்திருப்புதப் போன்ற சந்தேகத்த ஏற்படுத்தியது. இன்னும் அருகில் சென்று உற்றுநோக்கும் போது, அவ்வுடலின் மேற்பக்கம் முழுவதும், உசிமுனகளில் மிகக்கூர்மயான ஆணிகளும் சிறியதான குறுகிய கத்தி முனகளுமாகிய இவ்விரண்டின் முனகளும் பார்வயாளர் நோக்கித் திருப்பிய வுகயில் ஒட்டப் பட்டிருந்தது. புயங்களும், கரங்களும் இணக்கப்பட்டதோடு, இணப் பிற்குப் பின்னாலிருந்த இயந்திரமானது உருவத்த இயக்கவும் ,வத்தது. முரண்சமயக் கோட்பாடுகள் ஒடுக்க ஏற்படுத்தப்பட்ட உயர் முற மன்றத்தின் பணியாளர்களில் ஒருவன், தளபதியினுடய கட்டளக்கு இசவாக இயந்திரத்த இயக்கக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டான்.

அவளுடய உருவமானது தன்னுடய புயங்கள் நீட்டி, இருதயத்திற்கு அன்பார்ந்த ஒருவர அணைப்பது போல் செய்யும் போது, போதுமான அளவிற்கு தோல்பயில் நிரப்பப்பட்ட எறிகுண்டின் நகப் பொருளானது, உயிரோடு இருக்கும் பலியாட்களின் உடலில் செத்தும் படியாக செய்யப்பட்டது. உருவசிலயானது அத (பலியாட்கள்) இறுக்கி, இறுக்கித் தழுவின பிறகு, (தனக்கிடப்பட்ட) கட்டளக்கு இசவாக ஊழியன், அவளுடய (உருவத்தினுடய) புயத்தின் பிணப்புத் தளர்த்தி, அவளுடய (உருவத்தின்) புழய நிலக்குத் திரும்பி வர, செய்தான். மேம் தோல் பயானது இரண்டு அல்லது மூன்று அங்குலத்திற்கு துளையிடப்பட்ட தோடு, மீந்திருந்த தோல்பயானது, ஆணிகளின் முன்களில், கத்தியின் முன்களில் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது.”

மனவேதன தரும் வுகயில் சித்ரவத செய்யும் பல்வேறு வுகயான முறகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன; மேம் இவகள் சித்ரவதயின் பல்வேறு வுககளாக செயல்முறப்படுத்தப்பட்டன. இந்த எளிய முறகளில் ஒன்று பின்வருமாறு விவரிக்கப்படுகிறது. சித்ரவதக்குட்பட்டவரின் (பலியாளின்) ஆடகள் அகற்றப்பட்டு, உருள கப்பியின் வழியே செத்தப்பட்ட, திடமான கயிற்றின் ஒரு முனயில் சித்ரவதக்குட்பட்டவரின் ககள் பின்புறமாகக் கட்டப்பட்டும், மறுமுனயில் பளுவானது இணக்கப்பட்டும், சித்ரவதக்குட்பட்டவர் கப்பியினுடய செயல்முற மூலம் உயரத்தூக்கப்படுவர். துன்புறுவோர் அநேக முறகள் கீழே விழும்படி செய்யப்பட்டதோடு, சட்டென சுருக்கதிர்சியுடன் மேலே உயர்த்தப்பட்டனர். இக்காரியத்தின் மூலம் புயங்கள் மற்றும் கால்களில் உள்ள மூட்டுகள் பிசகும்படி செய்ததோடு, எந்தக் கயிற்றின் மூலம் துன்புறுவோர் தொங்கவிடப் பட்டுள்ளனரோ, அந்தக் கயிரானது, படபடவென அதிர்வுறுவதின் மூலம் சுதயக் கிழித்து எம்பு வர ஊடுறுவியது.

கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் இழக்கப்பட்ட, அப்படிப்பட்ட அட்டுழியங் களக் குறித்து ஞாபகப்படுத்துபுவகள், சமீபத்தில் பொதுமக்களின் கவனத்திற்கு வந்தது. ரோம் நகரின் வேதாசக சங்கத்தின் அசகம், மக்கள் கூட்டமாக ஒன்று சேர இடம் பற்றாமல் இருந்தபடியினால் அது, வாடிகள் நகருக்கருகில் ஒரு விசாலமான அறய வாடகக்கு எடுத்திருந்தது. அந்த அறயின் மேற்பகுதியில் மாபெரும் விநோதமான உருளயானது (அனவரது) கவனத்தயும் ஈர்த்தது. இதக் குறித்து செய்த விசாரணயானது, பரிசுத்தவான்களக் கொடுமப்படுத்தவும், ஒடுக்கவும் செய்த அந்திக்கிறிஸ்துவ பலகீனப்படுத்திய ‘‘தேவனின் வார்த்த’’

‘‘ஆவியின் பட்டயம்’’ ஆகிய வேதாசகம் எந்த அறயில் சுறுசுறுப்பாக தற்போது அசடிக்கப்பட்டு வருகிறதோ, அதே அறயானது ஒரு காலத்தில் முரண்சமயக் கோட்பாடுகள் ஒடுக்குவதற்கான, உயர் முற நீதிமன்றத்தினுடய சித்ரவத செய்யும் அறயாக உபயோகப் படுத்தப்பட்டது என்ற உண்மயக் கண்டறிந்தது. வட்டவடிவ உருளயானது, அநேக அற்பமானவர், மற்றும் வாயுடக்கப்பட்டு துன்புறுவோர் ஆகியோரின் மூட்டுகள் கழற்றும் கருவியாக உபயோகப் படுத்தப்பட்டிருக்கலாம் என யூகிக்கப்படுகிறது.

‘‘வேதப்புரட்டக்கென்று’’ தண்டனக்குரியவரான அனவரும் ‘விசுவாசத்தின் நற்செயல்’ என்று அழக்கப்பட்ட தீர்ப்புக்குள்ளாக்கப் பட்டனர். சுபயின் அதிகாரமானது, குற்றவாளி என தீர்ப்பளிக்கப் பட்டவர்களை உலகப்பிரகார நீதிமன்றத்திடம் ஒப்புடத்தபின்பு, மதக் குருவானவர், தன் கயில் சிவ்யப் பிடித்துக்கொண்டு, இரக்கத்தின் பாசாங்கில், குற்றவியல் நடுவரிடம், குற்றவாளிகள் மீது இரக்கம் காட்டும்படி மன்றாடி வேண்டுவதோடு, ‘பலியாளர்’ தான் முன்சொன்னது சமய முரண்பாடு என்று கூறி, அதனக் கவிடுவதன் மூலம், அவனது வாழ்வ இம்மயில் மறுமயில் காப்பாற்றிக் கொள்ளும்படி, பலியாளிடம் வற்புறுத்துவார். குற்றவியல் நடுவர், ‘அவர்களைப் பற்றிய பாங்கு’ நன்கு அறிந்தவராகயால், தாங்கள் முன்சொன்னது, சமய முரண்பாடு என்று கூறி, தங்கள் விசுவாசத்த கவிடுபவர்களைத் தவிர மற்ற யாருக்கும் இரக்கம் காட்டவும் மாட்டார்; இப்படியாக குற்றவியல் நடுவர்கள், ‘விசுவாசத்தின் பாதுகாவலர்’, ‘வேதப்புரட்டர்களை அடியோடு களந்தெறிபவர்’ என்ற பட்டங்களயும் ஆசீர்வாதங்களயும் சுதந்தரித்துக் கொண்டனர். குற்றவாளிகள் என தீர்க்கப்பட்ட ‘வேதப்புரட்டர்கள்’, பல வண்ணங்களில் பல்வேறு விதமாக வரயப்பட்ட நாய்கள், பாம்புகள், அக்னிஜுவால, பிசாசுகள் போன்ற படங்களக் கொண்ட மஞ்சள் ஆடயால் உடுத்துவிக்கப்பட்டு, தண்டன கொடுக்கப்படும் இடத்திற்கு வழிநடத்தப்பட்டு, கழு மரத்தில் கட்டி, அக்கினி ஜுவாலக்கு ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்டார்கள்.

முரண்சமயக் கோட்பாடுகள் ஒடுக்குவதற்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட உயர்முற நீதி (Inquisition) மன்றத்தின் மற்றொரு புகழ்வாய்ந்த தளபதியான ‘டார்க்மேடா’ (Torquemada) என்பவர், அந்திக்கிறிஸ்துவின் ஆவியின் அடயாளத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறார். ரோமன் கத்தோலிக்க எழுத்தாளர்கள், இவன் (டார்க்மேடா) 10,220 பேரான ஆண், பெண்கள் உயிரோடு எரிக்கப்படுவதற்கு காரணமாயிருந்தவன் என்று ஒத்துக்

கொள்கின்றனர். 'முரண்சமயக் கோட்பாடுகள் ஒடுக்குவதற்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட உயர்முற மன்றத்திற்கு, 3 வருடகாலத்திற்கு பொதுக் காரியதரிசியாக இருந்த 'லோரேன்டே' (Llorente) என்பவர், எல்லா தஸ்தாவேஜான ஆதாரத்தையும் பார்த்துவிட்டு, கி.பி.1817இல் வெளியிட்ட அவருடய குறிப்பில், (4 புத்தகங்களில்) 1481க்கும், 1808க்கும் இடப்பட்ட வருடங்களில், இந்த 'பரிசுத்த அதிகார அவலகத்தின்' (Holy Office) கட்டளையின்படி மட்டும், குற்றத்து 31,912 பேர் உயிரோடு எரிக்கப்பட்டதோடு, ஏறக்குறைய 3 லட்சம் பேர் சித்ரவுத செய்யப்பட்டு, சீரழிக்கப்பட்டதாக சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஐரோப்பா, ஆசியா, மற்றும் அமெரிக்காவிள்ள ஒவ்வொரு கத்தோலிக்க நாடும், தன்னுடய 'முரண்சமயக் கோட்பாடுகள் ஒடுக்குவதற்கு என உயர்முற நீதி மன்றத்த (Inquisition) பெற்றிருந்தது'.

சீர்திருத்தம், மனசுதந்திரம், விடுதல், அரசியல் சுதந்திரம் ஆகியவற்றிற்கு ஒப்பாக இருப்பதுபோலக் காணப்படும் அந்திக்கிறிஸ்துவின் ஒவ்வொரு துன்பறுத்தலின் அடீழியங்களும் நாம் இங்கே தேடிக் கண்டு பிடிக்கப்போவதில்லை. போப்பு மார்க்கம் காலடிவத்த ஒவ்வொரு நாட்டும் அதாவது ஜெர்மனி, ஹாலந்து, போலந்து, இத்தாலி, இங்கிலாந்து, அயர்லாந்து, ஸ்காட்லாந்து, பிரான்ஸ், ஸ்பெயின், போர்சுக்கல், அபிசினியா, இந்தியா, கியூபா, மெக்ஸிகோ, மற்றும் சில தென் அமெரிக்க நாடுகளில் இந்தத் துன்பறுத்தலின் அடீழியங்கள் நீடித்தது என்று சொல்வதே போதுமானதாக இருக்கும். ஒவ்வொரு தனிப்பட்டவரின் காரியத்தையும் கிரமமாகக் கூற நமக்கு இடம் போதாது. அவர்கள், தியாகிகளில் அநேகர், மெய்யாகவே புனிதர்களாகவும், கதாநாயகர்களாகவும் இருந்ததோடு, மிக பயங்கரமான உபத்திரவங்களின் கீழ் இருந்தும் கூட, போதுமான கிருப பெற்றவர்களாக இருந்தனர் என்பதும், கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மரித்துக்கொண்டிருக்கும் தருணத்திற்கூட, அடிக்கடி துதித்தலின் பாடலப் பாடியும், மேம் மெய்யான சபயின் உண்மையான தலயாகிய கிறிஸ்துவுக்கு நன்றி செத்துபவர்களாகவும் இருந்தனர் என்பதும், அவரால் முன்னுரக்கப்பட்டபடி, மெய்யான தலம்போன்றே, அவர் நிமித்தமாக அவர்களுத் துன்பப்படுத்திய எதிரிகளுக்காகவும் ஜெபித்தனர் என்பதும் நமக்குக் காட்டக்கூடியதாயிருக்கிறது.

அதே காரணத்திற்காக நாடும் கூட ஆண்டவருடய சம்பத்தாகிய சிலர், மறுக்க முடியாத உண்மையின் மீது கொண்டுள்ள விசுவாசத்தின் நிமித்தமாக, அவர்கள் மீது சுமத்தப்பட்ட அசந்தரும் கொடுமையும்,

கூளப்புடயு செய்தலும், ஆவியின் பெருந்துயர் சித்ரவுதகளும் நாம் தனியாகக் குறிப்பிட்டுக் கூறப்போவதில்லை. இக்காரியத்தக் குறித்து முற்றிமாக ஆராய்ந்தவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட புள்ளிவிபரப்படி கடந்த 13 நூற்றாண்டு காலங்களாக, போப்பு மார்க்கமானது நேரடியாகவோ, மறமுகமாகவோ 50 மில்லியன் மக்களின் மரணத்திற்கு காரணமாயிருந்தது என்று கணக்கிடப் பட்டுள்ளது. அந்திக் கிறிஸ்துவினுடய அரசியல் மற்றும், சமய ரீதியான இரு எதிரிகளுக்காக, மனித மற்றும் சாத்தானின் சூழ்சித்திறன் மூலம், புதிய மற்றும் கொடுமான சித்ரவுதகள முடிந்த அளவிற்குக் கண்டறிய வற்புறுத்தப் பட்டது என்று அது ஒருவேள பாதுகாப்பாகக் கூறலாம். மது சம்பந்த விரோதிகள அதாவது வேதப்புரட்டர்கள், பத்துமடங்கு மூர்க்கமானது பின்தொடர்ந்தது. பொதுவான துன்பறுத்தல், மரணம் ஆகிய முறகளத் தவிர, மூட்டுகளக் கழற்றுச் சித்ரவுத, தீயிலிடுதல், தண்ணீரில் மூழ்கடித்தல், கத்தியால் குத்துதல், பசியினால் சாகடித்தல் மற்றும் துப்பாக்கிகளினால் சுடுதல், அம்புகளினால் எய்தல், கொடுமையான இருதயங்களின் ஆழ்ந்த சிந்தன மூலம், சரீரத்தினுடய மிக நுண்ணிய மற்றும் மென்மையான பாகங்களில் கடும் வேதனயத் தந்து உச அளவில் பாதிப்பு ஏற்படுத்துதல், நாக்குகள் துண்டிக்கப்படுதல், ஈயமானது வாயில் ஊற்றப்படுதல் போன்றவ செய்யப்பட்டன. கத்தி முனகள் பொருத்தப்பட்ட சக்கரங்கள் ஆமக்கப்பட்டதின் மூலம், பலியாள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வெட்டப்பட்டார். பழுக்கக் காய்சப்பட்ட இடுக்கி மற்றும் குத்தூசியினால், உடலின் மென்மையான பாகங்களின்மீது குத்தப்பட்டது. கண்கள் நகவுளியால் தோண்டியெடுக்கப்பட்டது; பழுக்கக் காய்சப்பட்ட இரும்புக் கொண்டு விரல்களின் நகங்கள் பிடுங்கப்பட்டது. குதிங்கால்களில் துளயிட்டு அதன் மூலம் குற்றவாளியானவன் (பலியாள்) கட்டப்பட்டான். வேறுசிலர், கீழே பொருத்தப்பட்ட நீளமான ஈட்டியின் மீது, உயரத்திலிருந்து குதிக்க வற்புறுத்தி தள்ளப்பட்ட இடத்தில், வலியால் துடிதுடித்து, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மரித்தனர். சிலருடய வாய், வெடிமருந்தால் நிரப்பி வெடிக்க செய்யவதன் மூலம், அவர்களுடய தலயு சுக்கு நூறாக்கினர். சிலர் பட்டறக் கல்லின் மீது ,வத்து, சுத்தியால் அடித்து நொறுக்கப்பட்டனர். சிலர் காற்றாதும் துருத்தியுடன் இணக்கப்பட்டு, வெடித்து சிதறும் வுர காற்றடித்துக் கொல்லப்பட்டனர். அவர்களுடய சொந்த சரீரத்தின் சிதக்கப்பட்ட துண்டத்தக்கொண்டே, அவர்கள மூசுத்திணறி மரிக்க, செய்தனர். வேறுசிலர் சிறுநீரினாம், மலக்கழிவினாம் திணறடித்து சாகடிக்கப்பட்டனர்

இப்படிப்பட்ட கொடுமான கொடுமகள் நிரூபிக்கப்படவில்லையென்றால், நம்பவே முடியாதவகைப் போலவே தோன்றும். இவர்களெல்லாம் எந்த அளவிற்கு மனிதனின் இருதயம் படுமோசமாகக்கூடும் என்பதக்காட்டுவதாக இருக்கிறது. தவறான போலியான மதத்தின் சுககளின் மூலம், மனிதன் நேர்மக்கும், ஒவ்வொரு நல்ணர்வுக்கும் எந்த அளவிற்கு குருடாயிருக்கிறான் என்பதும் காட்டுகிறது. ஆயிரவருடயுகத்தின்போது, மெய்யான கிறிஸ்துவின் ஆவியும், வல்லமையும், மெய்யான தேவனுடய இராஜ்யத்தின் சுககளும் மேம்பட்டதாக இருந்து, மனிதர்களின் எண்ணத்தையும், இருதயத்தையும் அவர்களின் கிரியைக்கேற்றபடி மேன்மையுற செய்வது போல, அந்திக்கிறிஸ்துவின் ஆவியானது இப்போது, இவ்வுலகத்தத் தாழ்த்தி இழிவுப்படுத்தி, வந்துள்ளது. அந்திக்கிறிஸ்துவின் வல்லமையானது, மங்கத் துவங்கும் போதும், மற்றும் தேவனின் வார்த்தையானது மிக்சிறிய அளவில் கூட கேட்கவும், கவனிக்கவும் ஆரம்பிக்கப்படும்போதும், முற்போக்கான நாகரீகத்தின் மூலமாகவும், நீதி மற்றும் இரக்கம் போன்றவ அதிகரிப்பதின் மூலமாகவும், இந்த ஆயிரவருடயுகத்தப் பற்றி மிக்சிறிய அளவுக்காவது தெளிவாக்கப்படுகிறது.

மனுக்குலத்த ஒடுக்கி, ஏமாற்ற இதவிட வேறெந்த ஒரு சாதனத்தையும் நம்மால் சிந்திக்க உண்மையாகவே இயலாது. விழுந்து போன மனிதர்களின் ஒவ்வொரு மோசமான இயல்பானகுணம் மற்றும் பெலவீனம் ஆகியவ அனுகூலமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளப்படுகிறது. ஒவ்வொரு வெறி உணர்வின் ஆதாரமானது தூண்டப்பட்டு, மேல் முறயீடு செய்யப்பட்டதோடு, திருப்தி அடந்த தீவிர எண்ணங்களுக்கு வெகுமதியும் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்படியாக துன்மார்க்கர்கள் யாவரும் தங்களது மாயயான தெய்வ பக்தி, தன்னலம் வெறுத்தல் போன்றவகை, வெளிப்புடயாக காட்டுவதன் மூலமாகவும், மற்றும் அருள், இரக்கமானது அதனுடய குருமட நிலயங்களில் வெளிப்படுத்தப்படுவதன் மூலமாகவும், தங்கள அதனுடய பக்தர்களின் பட்டியலில் சேர்த்துக் கொண்டனர். ஆனால் இக்காரியம் அநேகர ஒழுக்கமான நற்பண்புகளிலிருந்து வெளியே வெகு தொலவிற்கு மட்டுமே வழிநடத்தியது. ஆனால் மெசத்தகுந்த பண்புடயவர்களோ, வேறுவிதமாக கட்டுப்படுத்தப்பட்டனர். ஒழுக்கக் கேடானவர்களும், மற்றும் அற்பர்களும் அதனுடய பகட்டுகளில் முழுமயான மன நிறவு கண்டதோடு, அதனுடய பகட்டு சடங்கா சாரங்களக் காட்டுவதும், அதனுடய சமயப்பரப்புத் துறயும், சிவப் போரி ம் வீரபெருந்தகமயுடயவர்களாக மனந்தளராத ஊக்கம் கொண்டவர்களாக

காட்டுவதும், அதனுடய பாவமன்னிப்பு சுககளில் வரம்பு மீறியவர்களாகக் காட்டுவதும், தன்னுடய எதிராளிகள ஒடுக்குவதற் கான தங்களது இடர்மிருந்த முயற்சிகளில் கொடுமான, குருட்டு பிடிவாதமிக்கவர்களாகக் காட்டுவதும் முழுமயாக மனநிறவு கண்டனர்.

இராஜாக்களும், இளவரசர்களும், பேரரசர்களும், மக்களும் ஆகிய அனவரும் சேர்ந்து அப்படிப்பட்ட அட்டுழியங்கள ஏன் அனுமதித்தனர் என்று அசத்திம் ஆசரியத்திம் நம்ம நாமே கேட்கிறோம். அவர்கள் வெகு காலத்திற்கு முன்பே எழுந்து ஏன் அந்திக்கிறிஸ்துவ அழிக்க வில்ல? இதற்கான பதில வேதாகமத்தில் (வெளி 18:3) காணலாம். ஜாதிகள் அனவரும் குடித்தனர். (மதிமயங்கினர்) மாய்மாலமான சபயால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கலுவயான மதுவ (உபதேசம், தப்புற மற்றும் மெய்யான கலுவ) குடித்ததன் மூலம் அவர்களது சுயநினவ இழந்தனர். போப்புமார்க்கத்தினுடய உரிம கொண்டாடுதலால், அவர்கள் ஏமாற்றப்பட்டனர். மேம் உண்மயு சொன்னால், அவர்களது மதிமயக்கத்திலிருந்து அரகுறயாக மட்டுமே அவர்கள் எழுசியுற்று இருக்கின்றனர். ஏனென்றால், இராஜாக்களின் பிரதிநிதிகள், போப்புவின் முன்பு விழுந்தாம், முன்பு கூறுவது போல, “உலகத்தினுடய பாவத்த சுமந்து தீர்க்கிற தேவ ஆட்டுக்குட்டி” என்றும், “வானத்திம் பூமியிம் உள்ள சகலத்திம் அதிகாரமுடய தேவன்” என்றும் கூறவில்லயென்றாம், அவர்கள் இன்னும் போப்புமார்க்கமானது, இன்றும் மெய்யான(தேவ) இராஜ்யத்தினுடய சாத்தானின் போலியாக இருந்து வருகிறது என்ற சத்தியத்த இன்னும் உணராதவர்களாகவே இருக்கின்றனர்.

அப்படிப்பட்ட மனிதத் தன்மயற்ற வேலயக் கண்டு இராஜாக்களும், போர்வீரர்களும் மனம் நொந்து கொள்ளும்போது, புனித படிநில அமப்பானது ஏன் அப்படி நொந்து கொள்ளவில்ல? மேம், “உலகின் பல்வேறு பாகங்களில் வேதபுரட்டலான கருத்துகள் பரவியிருப் பதற்கு, சமய முரண்பாடுகள ஒடுக்குவதற்கு ஏற்பட்ட உயர்முற மன்றத்தின் வழக்காராய்சியாளர்களின் கவனக்குறவே காரணமென்று அறிவித்ததோடு, இதுவே தேவனுக்கு இழக்கப்பட்ட குற்றம் என்றும், கத்தோலிக்கத்திற்கு ஏற்பட்ட காயம் என்றும், ஆவியின் பாழ்க்கடிப்பு என்றும் கி.பி.1423இல் சியன்னாவின் (Sienna) பொது ஆலோசன, சங்கம்

பிரகடனடப்படுத்தியது. பிரபுக்கள் தேவ இரக்கத்தினால், தேவக் கோபாக்கினயிலிருந்து தப்பிக்க வேண்டுமானால், வேதப்புரட்டலான கருத்துக்கள், அடியோடு அழிக்க எசரிக்க செய்யப்பட்டனர். இந்த அழிவின் வேலக்குத் தங்கள ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர்களுக்கும், தேவக்கென்று ஆயுதம் கொடுத்து உதவியவர்களுக்கும், முழு நிறவான பாவமன்னிப்பு சுகயானது வழங்கப்பட்டது. இந்த சட்டங்கள், ஒவ்வொரு ஓய்வாளின் போதும் சபுகளில் அறிவிக்கப்பட்டன. ரோமன் கத்தோலிக்க இறியியல் வல்நர்களும், வரலாற்று ஆசிரியர்களும் வேதப்புரட்டலின் அடக்குமுற அட்டீழியத்த நியாயப்படுத்தி புகழ்ந்ததோடு அல்லாமல், புனிதமற்ற காரணத்திற்காக தங்களது எழுத்தாணிகளத் திறம்படக் கயாண்டவர்கள் அநேகராயிருந்தனர். எடுத்துக்காட்டாக 'பெல்லார்மின்' (Bellarmine) என்பவர், "அப்போஸ்தலரின் காலத்தில் எந்தவித கிறிஸ்தவ சமயத்த சார்ந்து பிரபுக்கள் இல்லாததினால், அப்போஸ்தலர்கள் உலகப் பிரகாரமான வல்லமய உதவிக்கு அழப்பதிலிருந்து விலகியிருந்தனர்" என்று அறிவிக்கிறார். ஆங்கில சமுதாயத்திற்குரிய சட்டத்திற்கு 'பிளாக்ஸ்டோன்' (BlackStone) என்பவர் எழுதியது, எப்படிப்பட்ட மதிப்பு பெற்றிருக்கிறதோ, அதே போல புகழ்வாய்ந்த ரோமன் கத்தோலிக்க இறியியல் வல்நரான அறிஞர் டென்ஸ் (Dens) என்பவரால் 1578ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட இறியியல் நூலானது, போப்புவின் ஆதிக்கத்த ஆதரிப்பவர்களால் விசேஷமாக, அவர்களது கல்லூரிகளில் நிலயான அதிகாரத்த பெற்றிருக்கிறது. இந்த நூல் முழுவதும், துன்புறுத்தலின் ஆவியயே சுவாசிப்பதாக இருக்கிறது. வேதப்புரட்டலான கருத்துக்கள் ஆதரிப்பவர்களின் உடமுகள் பறிமுதல் செய்யவும், தேசத்திலிருந்து அவர்களு நாடு கடத்தவும், சிறியில் அடத்து, வக்கவும், மரண தண்டன சுமத்தப்படவும், கிறிஸ்தவ முறயிலான அடக்க ஆராதன உரிமயப் பறிக்கவும் இந்நூல் தீர்ப்பளிக்கிறது.

புரோட்டஸ்டெண்டிற்கு எதிராக ரோம போப்பாண்டவரால் வெளியிடப்பட்ட, அங்கீகரிக்கப்பட்ட சாபங்களில் ஒன்று பின்வருமாறு கூறுகிறது.

"எந்த சாபத்தக்கொண்டு சாத்தானும், அவனுடய தூதர்களும் சபிக்கப்படுகின்றனரோ, அதே சாபத்தால், சர்வ வல்லமயுடய தேவனும், அவருடய புனிதர்களும், அவர்களு (புரோட்டஸ்டெண்ட் மக்கள்) சபிப்பார்களாக. மேம் ஜீவனுள்ளோரின் தேசத்திலிருந்து அவர்கள்

அழிக்கப்படுவார்களாக! கொடிய மரணமானது அவர்கள் மீது வருவதாக, மற்றும் அவர்கள் உயிரோடே குழியில் இறக்கப்படுவார்களாக; அவர்களது சந்ததியார் பசி, தாகம், நிர்வாணம் போன்றவற்றால் பூமியிலிருந்து அழிக்கப்படுவார்களாக. மேம் எல்லாவித துன்பத்தினாம் அவர்கள் அழுகிப் போவார்களாக! அவர்கள் ஆழ்ந்த துயரத்தயும் மற்றும் கொள்ள நோயுடயும், மனவேதனயுடயும் பெறுவார்களாக; அவர்கள் அனவரும் சபிக்கப் படுவார்களாக. எவ்விடத்திம் எப்போதும் சபிக்கப்படுவார்களாக. பேசுபவர்களும், அமதியாயிருப்பவர்களும் சபிக்கப்படுவார்களாக. உள்ளிருப்பவனும், புறம்பானவனும் சபிக்கப்படுவானாக. உசந்தலயிலிருந்து, உள்ளங்கால் வுர சபிக்கப்படுவார்களாக; அவர்கள் கண்கள் குருடாவதாக; அவர்களுடய செவிகள் செவிடாவதாக; அவர்கள் வாய் ஊமயாவதாக; அவர்களுடய நாவு மேல்வாயோடு ஒட்டிக் கொள்வதாக; அவர்கள் ககள் செயலிழந்து, அவர்கள் கால்கள் நடவாமற்போவதாக; அவர்கள் உடலின் ஒவ்வொரு அவயமும் சபிக்கப்படுவதாக; அவர்கள் நின்றாம், படுத்தாம், இந்நேரமுதல் எக்காலத்திம் சபிக்கப்படுவார்களாக. இப்படியாக அவர்களது விளக்கு, நியாயத்தீர்ப்பின் நாளில், தேவனின் முன்னிலயில் அணந்து போவதாக; நாய்களோடும், கழுதகளோடும், அவர்கள் அடக்கம் (burial) இருப்பதாக; அவர்கள் பிணங்கள, பசியுள்ள ஓநாய்கள் பேராவடன் விழுங்குவதாக; சாத்தானும் அவனுடய தூதர்களும் அவர்களுடய நண்பர்களாக எக்காலத்திம் இருக்கட்டும். ஆமென், ஆமென். அப்படியே ஆகக்கடவது."

இதுதான் போப்புமாரகத்தின் ஆவியாயிருக்கிறது. யாரெல்லாம் கிறிஸ்துவின் ஆவியப் பெற்றிருக்கிறார்களோ அவர்கள் உடனடியாக கீழ்த்தரமான இந்த போலிய அடயாளங்கண்டு கொள்ள வேண்டும்.

கொள்ககளிள்ள தப்புறகளானது, எல்லாருடய நடத்த யினுடய தப்புறகளுக்கும் அடித்தள அஸ்திவாரமாக அமந்திருக்கிறது. சாதகமான சூழ்நில மறுபடியும் இருந்தாம், கொள்ககள் மாற்றப்படாமல் இருக்குமேயானால், அநீதி, ஓடுக்குதல், மூடநம்பிக்க, துன்புறுத்தல் ஆகியவகளுக்கு ஒப்பாக, அவர்களுடய கெட்ட ஆவியும் மற்றும், கெட்ட கனிகளும் வெகு விரவில் மீண்டும் வெளிப்படும் என்பதில் எவ்வித சந்தேக முமில்ல. மேம், மனதில் எண்ணிப்பார்க்கக்கூடிய எந்த ஒரு அல்லது எல்லா முறகளும், போலியான தேவனுடய, இராஜ்யத்த தூக்கி நிறுத்தவும், தாங்கி நிறுத்தவும், விஸ்தாரப்படுத்தவும், மறுபடியும்

வுகப்படுத்தப்படும். இதற்கு ஆதாரமாக, அண்மையில் எதிர்பாராது எங்களது கவனத்திற்கு வந்த சில நிகழ்ச்சிகள் மேற்கோள்காட்டுகிறோம்.

கி.பி. 1837ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 7ஆம் தேதி மெக்ஸிகோ நகரில் உள்ள குரேரோ (Guererro) என்ற மாகாணத்தில் இருக்கும் அஹூஹீட்லியன் (Ahuehuetitlan) என்ற இடத்தில், அவ்விடத்த சார்ந்த புரோட்டஸ்டெண்ட் சமயப்பாளரான ஆபிரகாம் கோமெஸ் (Abraham Gomez) மற்றும் அவருடைய இரு உதவியாளர்களும், இவ்விடத்த சார்ந்த கல்நெஞ்சுடைய குடிமக்களாலே, ரோமன் கத்தோலிக்கப் பாதிரியார் வெர்காரா (Vergara) என்பவரின் தூண்டுதலின் பேரில், படுகொலை செய்யப்பட்டனர். கொலை செய்யப்படுவதற்கு முந்திய நாளில், பலரும் அறியும்படி நடபெற்ற பிரார்த்தனைக் கூட்டத்தில், “அவர்களது மத்தியில் எழும்பியுள்ள சாத்தானின் ஊழியக்காரன்,” தண்டிப்பதன் மூலம் மற்றவர்களுக்கு ஒரு படிப்பினிய ஏற்படுத்த, பாதிரியார் வெர்காரா, அவருடைய மக்கள் தூண்டியதாக சொல்லப்படுகிறது. மேம் அவர்கள், குருமார் மற்றும் காவல்துறத் தலவருடய ஆதரவு சார்ந்த எல்லாவித பாதுகாப்புடன் அவுனக் கொல்லவேண்டும் என்றும் சொல்லப் பட்டது. அறியாம என்னும் இருளில் இருக்கும் மக்களுக்கும், சமுதாய அதிகாரிகளுக்கும் பாதிரியாரின் வார்த்தையானது ‘சட்டமாக’ இருந்தது. அப்பாவியாயிருந்த சமயப்பரப்பாளரின் சிதக்கப்பட்ட உடலானது சுடப்பட்டு, துண்டு துண்டாக வெட்டப்பட்டு, மற்றவர்களுக்கு எச்சரிக்கையாகவும், எல்லாவித அவமதிப்புகளுக்கும் உட்பட்டு தெருக்களின் வழியாக இழுத்து செல்லப்பட்டது. இதற்காக எவ்வித பரிகாரமும் பெற முடியவில்லை.

நியூயார்க்கின் ‘இண்டிபென்டென்ட்’ பத்திரிக்கையில் வந்த இந்த இரத்தப் படுகொலை எல்லாருடய கவனத்தையும் ஈர்த்தது. இதற்கு ஃரீமேன் (Freeman) என்ற சுக பெற்ற நியூயார்க்கின் ரோமன் கத்தோலிக்க பத்திரிக்கையில், எதிர்வாதமாக சுடசுட கொடுக்கப்பட்ட பதிலக் கீழே காண்போம்.

“அவர்கள் (புரோட்டஸ்டெண்ட் சமயப்பரப்பாளர்கள்) கன்னி மரியாளிடம், தேவதூதன் கிறிஸ்துவின் பிறப்புக் குறித்து உணர்த்தும் விழா நாளும், அவர் மனித உருவேந்தி பிறந்த நாளும் கத்தோலிக்க கோவில்களில் கால, மாலை வழிபாட்டிற்கு அழக்கும் மணி ஓசையக் கேட்டவுடன், மெய்யான பக்தர்கள் முழங்கால்படி இடுவதப் பார்த்தனர். சீக்கிரத்தில் வேதாகமானது இப்படிப்பட்ட மூடப்பழக்கவழக்கங்கள் ஒழித்துக்கட்டும் என்று அவர்கள் (புரோட்டஸ்டெண்ட் சமயப்பரப்பாளர்கள்)

கூறுகின்றனர். கடவுளுடய தாயின் உருவத்தின் முன்பு, ஓர் விளக்கு எரி வுதக் கண்டு, சமயப்பரப்பாளர்கள் ‘ஹா’ (Ha) என்று கூறி கேலி செய்கின்றனர். மேம், ‘விரவில் நாங்கள் அறியாம என்னும் இருளில் இருப்பவர்களிடம், அந்த அடயாளத்த உடக்கக் கற்பிப்போம்’ என்றும் ‘இப்படியாகவே செய்வோம்!’ என்றும் கூறுகின்றனர். இது போன்ற சில சமயப்பரப்பாளர்கள், கொல்வதால், இதைக் காணும் மற்ற சமயப்பரப்பாளர்கள், அவர்களது வீட்டிலே இருக்கும்படி செய்யுமானால், போப்பின் ஆதிக்கத்த ஆதரிக்கும் நாங்கள் பழிபாவத்துக்குரியவர்கள் தான்! ‘நடனம் துவக்குவோம், நம்முடய சந்தோஷத்த முடிவில்லாத தாக்குவோம்’ என ஆர்ப்பரிக்கிறோம்.

மேடெய்ரா (Madeira) என்ற இடத்த சார்ந்த ராபர்ட் கெல்லியும் (Rober Kelley) அவருடய ஊழியத்தின் உழப்பின் பலனால் மனம் மாற்றம் அடந்தவர்களும், அவர்களது குழந்தகளுடன் கூட, ஏறக்குறைய ஆயிரம் பேருக்கு நிகழ்ந்ததும், பல பத்திரிக்கைகளில் வெளியிடப்பட்டதுமான துன்புறுத்தலின் துயரமான கதைய C.G. மெஸ் (C.G. Moule) என்றழைக்கப்படும் ஊழியக்காரன் சொல்கிறார். இந்த ஆயிரம் பேர் சத்தியத்தினுடய சிறுபகுதிய ஏற்றுக்கொண்டதற்கு தண்டனயாக, நாடு கடத்தப்பட்டனர்.

‘புரோட்டஸ்டெண்ட் ப்ருஸ்யா’ (Protestant Prussia) என்று அழக்கப்படும் இடத்தில், பாஸ்டர் தும்மல் (Thummel) என்பவர், ரோமன் கத்தோலிக்க சபைய அவமரியாதப்படுத்தியதற்காக கது செய்யப் பட்டார். இவர் போப்புமார்க்கத்தக் குற கூறி வெளியிட்ட ஒரு துண்டுப் பிரசுரத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட அவமரியாதைகளில் ஒன்று, பின் வருமாறு கூறுகிறது : “போப்புமார்க்கமானது மூட நம்பிக்க, உருவ வழிப்பாட்டின் மீது கட்டப்பட்ட ஓர் விசுவாசதுரோகி.”

சமீபத்தில், கரோலின் தீவுகளுக்கறித்து (Caroline Islands) ப்ருஸ்யாவிற்கும், ஸ்பெயினுக்கும் இடையே இருந்த கருத்து வேறுபாட்ட தீர்த்துவப்பதற்கும், போப் தன்னத்தானே மத்தியஸ்தராகவும், நீதிபதியாகவும் நியமித்துக் கொண்டார். (தேசங்களின் உச்ச உயர் நீதிபதி அல்லது மத்தியஸ்தரப் போன்றவர் என்பது, போப்புடய முந்திய அதிகாரங்களில் மற்றும் கொள்கைகளில் ஒன்றாக விளங்குகிறது என்பது இக்காரியம் அதிகமாக நினப்பூட்டுகிறது) ஸ்பெயினுக்கு சாதகமாகப் போப் முடிவெடுத்தார். சிறந்த யுத்த வீரனின் தலமயில் 50 போர் வீரர்களும், 6 பாதிரிமார்களும் உடனடியாக ஸ்பெயின் தேசத்தால் அனுப்பப்பட்டனர்.

அவர்கள் வந்து சேர்ந்தவுடன் திரு. டோனி (Mr. Doane) என்ற அமெரிக்க சமயப்பரப்பாளர், தம்முடய சமயப் பரப்பு வேலையக் கவிடமுடியாது என்று மறுப்பு தெரிவித்தற்காகவும், சொத்துக்கள பாதிரிமார்களுக்குத் தர மறுத்ததற்காகவும், போர்க் கதியாக்கப்பட்டதோடு, அவரால் மனம் மாற்றம் அடந்தவர்களுடன் எந்தத் தோழமத் தொடர்பும் ,வத்துக் கொள்ளாதபடிக்கு, எவ்வித காரணமின்றி தட செய்யப்பட்டார். மேம் தீவுகளானது தற்போது ஸ்பெயின் தேசத்திற்கு சொந்தமான காரணத்தினாம், ஸ்பெயின் தேசம், போப்புவிற்ரு சொந்தமானதினாம் அங்கு போப்புவின் சமயத்தத் தவிர வேறு எந்த சமயத்திற்கும் இடம் கொடுக்க முடியவில்ல.

முந்திய காலத்தில் ரோமன் கத்தோலிக்கராகவும், இந்த புத்தக ஆசிரியருக்கு நண்பராகவும் இருந்த, நற்பண்புகள் நிறந்த ஒருவர், தென் அமெரிக்காவில் சமீபத்தில் பிரயாணம் செய்த போது, அங்கே ரோமன் கத்தோலிக்க பாதிரிமார்கள், சிவயில் அறயப்பட்ட இயேசுநாதரின் திருஉருவத்தக் கயில் ஏந்தி வீதிகளில் பவனி வரும்போது, அவர் தனது தலய முக்காடிடவோ, அல்லது பெருந்திரளுடன் சேர்ந்து முழங்காற்படியிடவோ செய்யாமல் இருந்ததால், திடீரென்று அவர் கற்களால் தாக்கப்பட்டு ஜீவன் தப்ப ஓடிப்போகும்படி செய்யப்பட்டார். இது போன்ற மற்றொரு சம்பவத்தில், இதே குற்றத்திற்காக ஸ்பெயினில் இருக்கிற மட்ரிட் (Madrid) என்ற நகரத்தில், 3 அமெரிக்கர்கள், பாதிரிகளால் மடக்கப்பட்டு, திரள் கூட்டத்தால் நெருக்கப்பட்டு, காவல் துறயால்,கது செய்யப்பட்டனர் என்ற சம்பவம் தினசரி செய்தித்தாள வாசிக்கும் அநேகரின் மனதில் இன்றும் மங்காத நினைவுடன் இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்ல.

‘மோ’ (Mo) என்ற நகரில் உள்ள தூய லூயிஸ் என்ற இடத்தில் வெளியாகும் ரோமன் கத்தோலிக்க செய்தி புத்தகமாகிய “வாட்மேனிஸிருந்து” (Watchman), ‘தி கன்வெர்டெட் கத்தோலிக்’ (Converted Catholic) என்ற பத்திரிக்க மேற்கோள் காட்டுவதாவது:

“கத்தோலிக்க கொள்கைக்கு எதிரான கொள்கையப் பின்பற்றும் கிறிஸ்தவ சமயத்த (Protestantism) நாம் இழுத்து, கூறுகளாகத் துண்டு போடுவேம். நாம் அதக் கழுவேற்றி (கூரிய முனயில் குத்தி) காக்கியின் கூட்டிற்காக உயரத் தொங்கவிடுவேம். அத தாற்றுக்கோலால் கிழித்து, சூடான இரும்புடன் சுட்டெரிப்போம். உருகின ஈயத்தால் அத நிரப்பி, 600 அடி ஆழமுள்ள நரகத்தீயில் அத மூழ்கடிப்போம்.”

கடந்த கால உண்மயிலிருந்து பார்க்கும்போது, ‘வாட்மேன்’ (Watchman) பத்திரிக்கயின் பதிப்பாசிரியர், தாம் அதிகாரம் உடயவராய் இருந்திருப்பாரேயானால், அப்படிப்பட்ட ஆர்வ எழுசியுடன், அவர் கத்தோலிக்கத்திற்கு எதிரான கொள்கைகக் காட்டி, அதிகமாக தம்முடய அசுறுத்தல, முழுமயாய் புரோட்டஸ்டெண்ட் மக்களிடம், விரிவுபடுத்திக் காட்டியிருப்பார்.

ரோமசுபயின் தூண்டுதலின் பேரில், ஸ்பெயின் தேசத்திள்ள பார்செலோனாவில், (Barcelona) அரசாங்க உத்தரவின் பேரில், அண்மயில் ஏராளமான வேதாகமங்கள் எரிக்கப்பட்டன. போப்பின் கருத்தப் பரப்பும் கருவியாக இருக்கும் “கத்தோலிக்க பேனர்” (Catholic Banner) என்ற பத்திரிக்கயிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, பின் சொல்லப்பட்ட வாசகமானது, போப்புமார்க்கம் எப்படி (வேதாகமம் எரிக்கப்பட்டது) அந்த செயுல் அங்கீகரித்து, அத சரியென மதிப்பிட்டது என்புதக் காண்பிக்கிறது. அவ்வாசகம் கூறியதாவது;

“வேதப்புரட்டலான உபதேசங்கள் பரப்பியவர்குள தண்டிக்க வேண்டிய காலகட்டத்திற்கு கடசியாக நாம் வந்து விட்டோம். தேவனுக்கு நன்றி. சமயமுரண்பாடுகுள ஒடுக்க ஏற்படுத்தப்பட்ட உச உயர்நீதி முறமன்றத்தினுடய (Inquisition) புனித தீர்ப்புரிம அமப்பு மீண்டும் நிறுவுதல், வெகுவிரவில் செய்யப் படவேண்டும். முந்திய காலத்தவிட அதனுடய ஆளுக அதிக கீர்த்தி வாய்ந்ததும், நற்பயனளிக்கிற முடிவ தரக்கூடியதாகவும் இருக்கும். நம்முடய கத்தோலிக்க இருதயங்கள், விசுவாசத்தினாம் மற்றும் ஆர்வத்தினாம் நிரம்பி வழிகிறது. இன்றய போராட்டத்தின் மூலமாக, விளந்த கணிகுள நாம் அறுவுட செய்ய ஆரம்பித்ததால், நாம் பெறும் அளவில்லாத சந்தோஷமானது எல்லாக் கற்புகளயும் மிஞ்சியதாயிருக்கிறது. திரு,சுப குருமரபிற்கு எதிரானவர்கள், சமய முரண்பாடுகுள ஒடுக்கும் உச உயர் நீதி மன்றத்தினுடய அக்கினித்தழலில், வேதன தாங்காமல் நெளிவுறும் காட்சியப் பார்க்கும்போது, எப்படிப்பட்ட மகிழ்சியான நாளாக அது நமக்கு இருக்கும்!” என்று அவ்வாசகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

மீண்டும் ஒரு சி,வப்போ,ர ஊக்குவிக்க, அதே பத்திரிக்கை கூறுவதாவது :

“அநேக பாவிசுள தங்களுடய ,கயால் துன்புறுத்திய புனித மக்களாகிய நல்ல கத்தோலிக்கர்களின் ஞாபகார்த்த வணக்கத்திற்காக அவர்கள் நாமங்குள பிரசரிப்பதில் பெரும் கொள்கிறோம்.”

‘டார்குமடா’ என்பவர் (Torquemada) இழத்தக் கொடுமகள் .

உயிரோடு எரிக்கப்பட்ட ஆண்களும் பெண்களும்	10,220
கொடும்பாவி போன்று கட்டப்பட்டு எரிக்கப்பட்டவர்கள்	6,840
மற்ற தண்டனக்குத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டவர்கள்	97,371

‘டிகோ டேசா (Diego Deza) என்பவர் இழத்தக் கொடுமகள்’.

உயிரோடு எரிக்கப்பட்ட ஆண்களும் பெண்களும்	2,592
கொடும்பாவி போன்று கட்டப்பட்டு எரிக்கப்பட்டவர்கள்	829
மற்ற தண்டனக்குத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டவர்கள்	32,952

போப்பின் மன்ற உறுப்பினரான கார்டினல் ஜிமினஸ்டி, சிஸ்னெரோஸ்

(Cardinal-Jiminez de-Cisneros) என்பவர் இழத்தக் கொடுமகள்.

உயிரோடு எரிக்கப்பட்ட ஆண்களும் பெண்களும்	3,564
கொடும்பாவி போன்று கட்டப்பட்டு எரிக்கப்பட்டவர்கள்	2,232
மற்ற தண்டனக்குத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டவர்கள்	48,059

அட்ரியன் டி புளோரென்சியா (Adrian de florencia)

என்பவர் இழத்தக் கொடுமகள் ;

உயிரோடு எரிக்கப்பட்ட ஆண்கள், பெண்கள்	1620
கொடும்பாவி போன்று கட்டப்பட்டு எரிக்கப்பட்டவர்கள்	560
மற்ற தண்டனக்குத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டவர்கள்	21835

முரண் சமயக் கோட்பாடுகள் ஒடுக்க ஏற்படுத்தப்பட்ட

உச உயர் நீதி மன்றத்தின் 45 தலவர்களால் மொத்தமாக

உயிருடன் எரிக்கப்பட்டவர்கள்	35534
கொடும்பாவி போன்று கட்டப்பட்டு எரிக்கப்பட்டவர்கள்	18637
மற்ற தண்டனகளுக்குத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டவர்கள்	293533

ஆகமொத்தம்

3,47,704

போப்பு மார்க்கத்தின் ஆயிரவருட யுகம்

மெய்யான கிறிஸ்துவின் இராஜ்யம், ஆயிரவருடமாயிருக்கும் என்று வெளி 20ஆம் அதிகாரத்தில் முன்னுரக்கப்பட்ட 1000 வருட யுகத்திற்கு ஒப்பாக, போப்புவாகிய போலியின் மகா வல்லமையான காலப் பகுதியானது கி.பி.800இல் துவங்கப்பட்டு, 18ஆம் நூற்றாண்டின் விடியலில் முடிவுற்றது. 18ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்தே, போப்புமார்க்கமானது படிப்படியாக உலகப்பிரகாரமான எல்லா வல்லமையையும் இழந்ததோடு, கடந்த

காலங்களில் அதற்கு ஆதரவாயிருந்த நாடுகளிடமிருந்து கிடத்த பல்வேறு அவமதிப்பினால் அவதியுற்றும், தனது எல்லகளையும், வருமானத்தையும், வெகுசாலமாக உரிம கொண்டாடி, தக்கவத்திருந்த சுயாதீனத்தையும் இழந்தது. இது வெளி 20:3,7,8இல் சொல்லப்பட்டிருக்கும், ஆயிரவருட யுகமுடிவில் 'கொஞ்ச காலத்திற்கு' விடுதலையாக வேண்டுமென்பது, இது குறிப்பதாக ரோமானியர்கள் கருதுகின்றனர்.

அறியாம, மூட நம்பிக்க மற்றும் வஞ்சகம் நிறந்த போப்பு மார்க்கத்தின் ஆயிரவருட யுகத்தினுடய ஆரம்ப நாளும், முடிவுநாளும் வரலாற்றில் தெளிவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. புனித பேதுருவின் அதிகாரம் பெற்ற ரோமன் கத்தோலிக்க எழுத்தாளர், இந்த சமய சார்புடய பேரரசினுடய துவக்கத்தக் குறித்துப் பேசும்போது: "சார்லிமேக்னே என்பவர் மேற்கத்திய நாடுகளுடய பேரரசராக கி.பி. 800இல் போப் லியோவால் முடிசூட்டப்பட்டபோதுதான் இந்த பரிசுத்த ரோம பேரரசு ஆரம்பித்தது."

(பின் குறிப்பு : "பரிசுத்த ரோமப் பேரரசு" என்பது இடக்கால யுகங்களில் மாபெரும் அரசியல் நிறுவனத்தினுடய பெயராக இருந்தது. இது சார்லிமேக்னேயின் (பேரரசர்) காலத்தில், அதனுடய துவக்கத்தப் பெற்றிருந்தது. பிஷருடய (Fisher's) 'உலகளாவிய வரலாறு புத்தகத்திள் 262ஆம் பக்கம், இதக் குறித்து பின்வருமாறு விவரிக்கிறது. "கொள்க ரீதியில், ரோமப் பேரரசு என்பது உலக அரசாங்கமும், உலக சபயும், பேரரசன் மற்றும் போப்பின் தலமயில் பிரிக்கப்படாத ஒருங்கிணைப்பாகக் கூட்டி இணக்கப்பட்டிருந்ததோடு, இவர்கள் இருவரும் (போப், பேரரசர்) பரத்தில் நியமிக்கப்பட்ட, உலகப்பிரகார மற்றும் ஆவிக்குரிய தலகளாக (தலவர்களாக) இருக்கிறார்கள்." போப்புகளே, இயேசு கிறிஸ்துவின் ஸ்தானத்திலிருந்து பேரரசர்கள அபிஷேகம் செய்வதால், இவர்களே அதனுடய மெய்யான தலவர்களாக இருந்தனர்.)

போப்பு மார்க்கமானது வெகு நாட்களுக்கு முன்னமே ஒரு மத அம்பாபாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு, கி.பி. 539இல், உலக வல்லமயில்

நிறுவப்பட்டு இருந்தாம், போப்புவினுடய உலக சம்பந்த ஆட்சி உரிமய, சார்லிமேக்னே (Charlemagne) என்பவர்தான் முதன்முதலில் போப்புவிற்கு வழங்கி, அங்கீகரித்தார். கி.பி. 800இல் சார்லி மாக்னே, பரிசுத்த ரோமப் பேரரசின் மீது பேரரசராக இருந்ததற்கு ஒப்பாக, கி.பி. 1806ஆம் ஆண்டில் தாமாகவே முன்வந்து சரணடைந்த, 2ஆம் பிரான்சிஸ் என்பவர் பரிசுத்த ரோம பேரரசின் கட்சி பேரரசராக இருந்தார்.

("1800ஆம் ஆண்டு நடந்த மெரேங்கோ யுத்தத்தாம் மற்றும் 1805ம் ஆண்டு நடந்த ஆஸ்டர்லிட்ஜ் யுத்தத்தாம் இருமுற ஜெர்மன் தேசம் நெப்போலியனின் பாதத்தின் கீழ் சாஷ்டாங்கமாய் சரணடைந்தது. பிரான்ஸ் ஆளுநரின் ஆட்சிக் காவலர் பணியின் கீழ், ரன் (RHINE) நேசக் குழு நிறுவப்பட்டது. இரண்டாவது முற ஜெர்மன் தோல்வியுடந்ததின் விளவால்தான் இந்நிகழ்சியானது, ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு, புழய ஜெர்மனிக்கு அல்லது (பரிசுத்த) பேரரசிற்கு ஒரு முற்றுபுள்ளி, வத்தது." ஓயிட்ஸ் என்பவரின் உலகளாவிய வரலாற்றுப் புத்தகத்தின் 508ஆம் பக்கம் பார்க்கவும்.)

கி.பி. 800ஆம் வருடத்திற்கு முன்பாக, போப்பு மார்க்கமானது வளர்ச்சியுறுவதாக இருந்து, ரோம மிருகத்தாம் (மக்களாம்) அதனுடய கொம்புகளாம் (வல்லம களாம்) ஆதரிக்கப்பட்டதற்கு ஒப்பாக, கி.பி.1800 லிருந்து, இராஜாக்கள், மக்கள் மீது, அதற்கு இருந்த உலகப்பிரகார வல்லமயிலிருந்து அது தூக்கி யெறியப்பட்டதோடு, கடந்த காலங்களில் அதற்கு ஆதரவளித்தவர்களால் கிழித்து சூறையாடப்பட்டது. (வெளி 17:16,17) இன்றும் கூட செயலற்ற மரியாதய ஏற்றுக்கொண்டும், மக்களுடய மனசான்றுகளின் மீதான பரந்த செல்வாக்குகள பெற்றிருந்தாம்கூட, போப்பு மார்க்கமானது, உலகப்பிரகாரமான ஆட்சி அதிகாரங்களுக்கு ஒப்பான ஒவ்வொரு இழப்பிற்காகவும் புலம்புகிறது.

அந்திக்கிறிஸ்துவினுடய முன்னேற்றத்தயும் மேம்பாட்டயும் குறித்து, ஏறக்குறைய எளிதில் விளங்கும்படி நன்கு வுரயறுக்கப்பட்ட 4 வித காலப்பகுதிகளயும் அதே போன்று, அதனுடய வீழ்சியக் குறித்த 4 வித காலப்பகுதிகளயும், கவனமிக்க மாணாக்கன் மிகவும் உன்னிப்பாக நோக்குவான்.

மேம்பாடு (மேம்பாட்டின் 4 வித காலப்பகுதிகள்)	வீழ்சி (போப்பின் செல்வாக்கு வீழ்சி யுற்றதினுடய 4 வித காலப்பகுதிகள்)
1. ஏறக்குறைய கி.பி. 50இல் பவுலின் நாட்களில் அக்கிரமத்தின் இரகசியம் டிறமுகமாக வேலு செய்யத் துவங்கியது.	1. சீர்திருத்த காலப்பகுதியானது, ,வக்கிளிப் (Wycliffe) என்பவரது எழுத்துக்களின் மூலம் ஏறக்குறைய கி.பி.1400இல் தன்னுடய ஆரம்பத்தப் பெற்றிருந்தது. இம் மறுமலர்ச்சியினுடய காலப்பகுதியானது ஹஸ், லாதர் இன்னும் பலரின் மூலமாகத் தொடர்ந்தது.
2. 'பாவ மனிதனாகிய' போப்புமார்க்கமானது படிநில அமப்பின் மூலம் ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டது. அதாவது சபயானது ஒழுங்குப்படுத்தப்பட்ட நிலக்கு வந்து கிறிஸ்துவ அடயாளப்படுத்தும் போப்புகள் அதன் (சபயின்) தலயாக அங்கீகரிக்கப் பட்டு, ஏறக்குறைய கி.பி.300 முதல் கி.பி.494 வர படிப்படியாக, சப, தேசங்களின் மீது ஆளுக செய்ய ஆரம்பித்தனர். □	2. நெப்போலியனின் வெற்றியினுடய காலப் பகுதியும், கி.பி.1800, 1806இல் 'பரிசுத்த ரோமப் பேரரசின் சக்கரவர்த்தி' என்னும் பட்டம் 2ஆம் பிரான்சிஸ் இடமிருந்து பறிக்கப்பட்ட போதும், போப்புவின இழிவு நில காலம் ஆரம்பித்தது.
3. கி.பி. 539 லிருந்து (மூன்றாவது வால்யூயில் காட்டப்பட்டுள்ளது போல) போப்புகள் சமுதாயத்திற்குரிய அதிகாரத்தயும் வல்லமயயும் ,கயாள ஆரம்பித்தனர் .	3. இத்தாலியிள்ள போப்புவின மாணங்கள் என்றழக்கப்படுவதிலிருந்தும், ரோம் நகர ஆளுக செய்யும் ஆளுநர்பதவியிலிருந்தும் கி.பி. 1870இல் போப்புவிற்கு உட்பட்ட பிரஜகளாம், இத்தாலியின் இராஜாவாம், போப் இறுதியாக நிராகரிக்கப்பட்டதின் மூலம், அந்திக்கிறிஸ்து உலகப்பிரகாரமான அதிகாரம் துளி கூட இல்லாமல், வெறுமயாக்கப்பட்டான்.
4. ஏற்கனவே காண்பிக்கப்பட்டது போல கி.பி. 800 ஆனது மேன்மப்படுதலின் காலமாக இருந்து 'பரிசுத்த ரோமப் பேரரசானது' உருவாக்கப்பட்டது. மேம், சார்லி மாக்னேய, பேரரசராக, போப் முடி சூட்டியதன் மூலம், இராஜாதிராஜாவாகவும், பேரரசர்களுக்கெல்லாம் பேரரசர் என்றும், பூமியின் மீது மற்றொரு தேவன் என்றும், போப் அங்கீகரிக்கப்பட்டார்.	4. போலியின் படிநில அதிகாரத்தின் இறுதி அழிவானது, 'கோபாக்கின நாள் முடிவதற்கு அருகாமயில், நியாயத்தீர்ப்பு ஏற்கனவே ஆரம்பிக்கப்பட்டநிலயில், 'புறஜாதியாரின் காலம்' காட்டுகிறது போல கி.பி.1914ஆம் வருடத்துடன் முடிவுடகிறது.

□ போப்பு மண்டலம் சபயின் தலயாக இருந்து, ஆதிக்கம் செத்த நீண்ட காலமாக போராடியதோடு, படிப்படியாக ஆட்சி உரிமயயும், அங்கீகாரத்தயும் பெற்றுக் கொண்டது. மேம் இந்த ஆட்சி உரிமயானது கி.பி.494ஆம் ஆண்டின் துவக்கத்திலேயே பொதுவாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒன்றாக இருந்தது என்பது ரோமானிய எழுத்தருடய 'புனித பேதுருவின் ஆசனம்' என்ற புத்தகத்தில் (128ஆம் பக்கம்) தெளிவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. ரோமப் பேரரசு உயர் போப் என்று, பற்பல ஆலோசன சங்கங்கள், பேராயர்கள், பேரரசர்கள் ஆகியோரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டத விளக்கமாக கொடுத்த பிறகு, நடந்தவற்று சுருக்கமாக ரோமானிய எழுத்தர் பின்வருமாறு கூறுகிறார் :

“நமதாண்டவரின் வருடமாகிய கி.பி. 494க்கு வெகுகாலத்திற்கு முன்பு இருந்தே இந்த வார்த்தகள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன..... “மொத்தத்தில் இதற்கு முன்னதாகக் கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரப் பூர்வமான அத்தாட்சியி லிருந்து இது தெளிவாக இருக்கிறது. “பரிசுத்த பேதுருவினுடய ஆசனத்தின் (ரோமாபுரியின் தலமப் பீடம்) பிரதமத்துவம் (தலமப் பீடம்) 5ஆம் நூற்றாண்டில் தனக்குத் தானே அபிவிருத்தியுடந்த பிறகு, போப், உலகளாவிய கிறிஸ்தவ ஐக்கியத்திற்கு மயமாகக் கருதப்பட்டார் என்பதும், மேம் இவர் உச உயர் ஆளுநராகவும், மற்றும் தேவனுடய சபக்கு போதகராகவும், பேராயர்களின் பிரபுவாகவும், உலகத்தின் எல்லாப் பகுதிகளின் சப சம்பந்த வழக்குகளின் மேல் முறயீடுகளுக்கு நீதிபதியாகவும், பொது ஆலோசன சங்கங்களின் நடுவர் மற்றும் நீதிபதியாகவும், போப்பினுடய உயர்நிலத் தூதர்களுக்கு தலம தாங்குபவராய் இருந்தார் என்பதும் தெளிவாகிறது.”

சந்தேகத்திற்கு இடம் உண்டா?

கிறிஸ்துவின சபயில், (விசுவாச துரோகம் அல்லது) விசுவாச வீழ்சியின் மூலம்தான் அந்திக்கிறிஸ்துவின வளர்ச்சிய நாம் தேடிக் கண்டறிந்து இருக்கிறோம், மேம் கிறிஸ்துவினுடய பிரதிநிதி போப் என்றும், பூமியின் மீதான மற்றொரு கடவுள் என்றும் கூறிய, தூஷண உரிம கோருதல நாம் கேட்டிருக்கிறோம். அதனுடய தூஷணமான மகா இறுமாப்பான வார்த்தகன் நாம் கேட்டிருக்கிறோம். இராஜாதிராஜாவுக்கும், கர்த்தாதி கர்த்தாவுக்கும் சொந்தமான பட்டங்களயும், வல்லமகளயும்

தனக்குத்தானே தகாதவிதமாய் உரிமக் கொண்டாடியதும் நாம் கேட்டிருக்கிறோம். ‘அவன் பரிசுத்தவான்கள் ஓடுக்குவான்’ என்று முன்னுரைக்கப்பட்ட காரியம், அசந்தருகிற வகயிலே எப்படி நிறவேறி தீர்ந்தது என்பதும் நாம் பார்த்தோம். “ஐனங்களில் அறிவாளிகள் அநேகருக்கு அறிவ உணர்த்துவார்கள்; அநேக நாள் மட்டும், பட்டயத்தினாம் அக்கினியினாம், சிறயிருப்பினாம், கொள்ளயினாம் விழுவார்கள். இப்படி அவர்கள் விழுகையில் கொஞ்சம் ஒத்தாசயால் சகாயமடவார்கள்” (தானியேல் 11:33,34) என்று எழுதப்பட்டபடி, கர்த்தர் தகுந்த சமயத்தில், சீர்திருத்தக்காரர்கள் எழுப்பாது, அவருடய பரிசுத்தவான்களுக்கு எழுதப்பட்டபடி உதவி செய்யாமல் இருந்திருப்பாரே யானால், சத்தியமானது நசுக்கப்பட்டு, உருக்குலக்கப்பட்டு, தப்புறக் குள்ளும், மூடநம்பிக்கக் குள்ளும், மற்றும் புரோகித சூழ்சிகளுக்குள்ளும் முழுமயாகப் புதக்கப்பட்டிருக்கும் என்பதாக நாம் காண்கிறோம்.

போப்பு மார்க்கத்தின் சிறப்புமிக்க குணாதிசயங்கள், மிகத்துல்லியமாக விவரிக்கும் வேதாகம சான்றுகளைக் குறித்து சிந்திக்கும் போது, அது போப்பு மார்க்கத்தக் குறித்துக்காட்டுவதாயிருந்ததென்று அப்போஸ்தலர்களும், தீர்க்கதரிசிகளும் எழுதத் தூண்டப்பட்டனர் என்பதில் சந்தேகிப்பதற்கு ஏதாகிம் இடமிருக்கிறதா? பாரபட்ச மற்ற மனதுடயவர்களின் உள்ளுணர்வுகளில், போப்புமார்க்கமே பாவமனிதனாக, அந்திக்கிறிஸ்துவாக இருக்கிறது என்றும், எந்த ஒரு தனி மனிதனும் இதக் குறித்த தீர்க்க தரிசனங்கள், கூடுமானவரயில் நிறவேற்ற முடியாது என்பதில் ஐயமற்று இருப்பர் என்றும் நாம் கருதுகிறோம். போலி கிறிஸ்துவாக இருந்து, முழு உலகத்தயும் ஏமாற்றிய போப்புமார்க்கத்தின் இணையற்ற வெற்றியானது, “வேறொருவன் தன் சுய நாமத்தினாலே வந்தால் அவன் ஏற்றுக் கொள்வீர்கள்” (யோவான் 5:43) என்று தன்னுடய சொந்த நிராகரித்தலக் குறித்துப் பேசிய நமதாண்டவரின் தீர்க்கதரிசனத்த, மிக அதிக அளவில் நிறவேற்றியது.

நமது ஆய்வில், போப் மற்றும் அதிகாரிகளின் பாதகங்களயும், முழுமயான ஒழுங்கங்கெட்ட காரியங்களயும், ரோமன் கத்தோலிக்க உறுப்பினர்களின் (Jesuits) வழக்கத் தொழிலாக இருந்த, போப்பு மார்க்கத்திற்கான துப்பறியும் வேல மற்றும் சந்தர்ப்பவாத இருளான காரியங்களயும், பொதுவாக நாங்கள் ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டோம் என்பது அநேகரால் கவனிக்கப்படுகிறது. இவர்கள் எல்லாம் பொய் என்பதற்காக ஒதுக்கித் தள்ளப்படாமல் வேண்டுகிறோம் தள்ளப்பட்டது. ஏனெனில்

அவகளில் பலவற்ற ரோமன் கத்தோலிக்க எழுத்தாளர்களே உண்மயென்று ஒத்துக்கொண்டுள்ளனர். நமது வாதத்தின் இணக்கத்திற்கு, இப்படிப்பட்ட சான்றுகளும் அவசியப்படவில்லை. போப்புவின் படிநில அதிகார அமப்பு, (Papal Hierarchy) (மனிதர்களின் மகா நீதிக்குரியதும், நேர்மயும், அது உருவாக்கப்பட்டது என்று கூறினாம், சரித்திரம் உறுதிப்படுத்துவது போல, உண்மயில் நிலம அவ்வாறில்லை) பாவமனிதனாக, அந்திக்கிறிஸ்துவாக, கிறிஸ்துவின் ஆயிர வருட அரசாட்சியின் போலியாக, தவறாக எடுத்துக்காட்டுவதாக, ஏமாற்றுவதாக, சூழ்சித்திறனோடு ஏற்படுத்தப்பட்டதாயிருக்கிறத நாங்கள் காண்பித்திருக்கிறோம்.

போப்பு மார்க்கத்தினுடய விந்தயான அமப்பு, வரவிருக்கும் தேவனுடய இராஜ்யத்தின் மிக அற்புதமான எல்லா அமப்புகளுக்கும் போலியாக, எவ்வித தீர்க்கதரிசன வெளிசமின்றி சிலர் கண்டு கொள்ள முடியும் என்று ஆங்கில வரலாற்று ஆசிரியரான மேக்குலேயின் (Macaulay) வார்த்தைகள் காட்டுகின்றன.

மேக்குலே கூறுவதாவது;

“ரோம சபயினுடய ஆட்சி அமப்பு முறயானது, மனித (சொல்லப் போனால் பேய்த்தனமான) ஞானத்தினுடய தலசிறந்த புடப்பு என்புத மறுக்க இயலாததாக இருக்கிறது. உண்மயில், இப்படிப்பட்ட தாக்குதல்கு எதிராக, இப்படிப்பட்ட கொள்குகள் பிறப்பிக்க, இப்படிப்பட்ட ஆட்சி அமப்பால் மட்டுமே முடியும். 1200 வருட கால சம்பவம் நிறந்த அனுபவம், மற்றும் 40 தலமுற அரசியல்வாதிகளின் பொறுமயும் பெருமயுமிக்க ஆலோசனுகளால் இப்போதிருக்கிற பரிபூரண நிலக்கு வந்திருக்கிறது. அரசியல் திறமயே அதன் சாணக்கிய தந்திரமாக அதற்கு மகா உன்னத இடத்தப் பெற்று தந்தது.”

அந்திக்கிறிஸ்துவின் இறுதி முடிவு

கர்த்தரின் நாளாகிய, இம்மானுவேலின் பிரசன்ன காலமாகிய, தற்காலம் வர, நாம் போப்பு மார்க்கத்தின் சரித்திரத்த பார்த்துவிட்டோம். இந்தப் பாவ மனிதன் வளர்சியுடந்திருக்கிறான். அவனுடய மோசமான வேலயு செய்திருக்கிறான். தேவனுடய வார்த்தயாகிய ஆவியின் பட்டயத்தால் அடித்து நொறுக்கப்பட்டிருக்கிறான். வெளிப்புடயாகவும்,

பொதுவாகவும் பரிசுத்தவான்களத் துன்பப்படுத்துவதற்கு அவனுடய (அந்திக் கிறிஸ்துவினுடய) விருப்பமானது எவ்வளவு திடமாக இருந்தாம், கிறிஸ்துவினுடய வாயின் சுவாசமானது, அவுன வல்லமயற்ற வனாக்கியது. இப்பொழுது நாம் கேட்க வேண்டிய கேள்வி, அடுத்தது என்ன? அந்திக்கிறிஸ்துவின் முடிவக்குறித்து அப்போஸ்தலர்கள் என்ன கூறுகிறார்கள்? என்பதுதான்.

“அவுனக்கர்த்தர் தம்முடய வாயின் சுவாசத்தினாலே அழித்து, தம்முடய வருகயின் பிரசன்னத்தினாலே நாசம் பண்ணுவார்” என்று அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் அந்திக்கிறிஸ்துவக் குறித்து 2 தெசலோனிக் கேயர் 2:8,12இல் அறிவிக்கிறார். சத்திய வெளிசமானது, ஒவ்வொன்றயும் ஊடுருவி செல்வதாக இருக்கிறது. எது சரி, எது தவறு என்று வெளிப்படுத்திக் காட்டுவதன் மூலம் அது, தத்துவங்களுக்கு இடயேயும், அதன் விளக்குகிற மனிதர்களுக்கிடயேயும் பயங்கர போராட்டத்திற்கு வழிநடத்தி, ஆக்கினயும் உபத்திரவமான காலத்த விளவிக்கிறது. இந்த போராட்டத்தில், தீமயும் பொல்லாங்கும் வீழ்சியுற்று, நன்மயும், சத்தியமும் வெற்றிவாக சூடும். மற்ற தீமகளின் மத்தியில், இறுதியாக, முற்றிமாக அழிவது அந்திக்கிறிஸ்துவாக இருக்கிறது. இவனுடன் தொடர்புடய பழக்கவழக்கம் மற்றும் “கோட்பாடுகளினுடய ஒவ்வொரு தீமயும்” அழிக்கப்படும். ஆண்டவரின் பிரசன்னத்திலிருந்து வரும் சூரிய ஒளியாகிய பிரகாசமான வெளிசமாக சத்தியம் இருந்து, அந்திக்கிறிஸ்துவும், மற்ற ஒவ்வொரு தீமயான அமப்பும அழிக்கப்படுவதற்காக “உபத்திரவத்தின் நாள்” பிறப்பிக்கும். “அந்த அக்கிரமக்காரனுடய வருக சாத்தானுடய (பேய்த்தனமான ஆற்றல்) செயலின்படி சகலவல்லம யோடும், அடயாளங்களோடும், பொய்யான அற்புதங்களோடும் கெட்டுப் போகிறவர்களுக்குள்ளே, அநீதியினால் உண்டாகும் சகலவித வஞ்சகத் தோடும் இருக்கும். (தொடர்ந்து வரக்கூடியதாயிருக்கும்) இரட்சிக்கப் படத்தக்கதாக சத்தியத்தின் மேள்ள அன்ப அவர்கள் அங்கீகரியாமற் போனபடியால் அப்படி நடக்கும். ஆகயால் சத்தியத்த விசுவாசியாமல் அநீதியில் பிரியப்படுகிறயாவரும் ஆக்கினக்குள்ளாக்கப்படும்படிக்கு, அவர்கள் பொய்ய விசுவாசிக்கத் தக்கதாக கொடிய வஞ்சகத்தத்தேவன் அவர்களுக்கு அனுப்புவார். (2தெசலோனிக் கேயர் 2:9,12) அவர்கள், கிறிஸ்துவின் உடன் சுதந்திரவாளிகளாகவும், ஆயிரவருட அரசாட்சியில் பங்கு பெறவும் தகுதியற்றவர்களாக இருப்பார்கள்.

நமதாண்டவரின் பிரசன்ன காலத்தில் (தற்போதய காலமாகிய கி.பி. 1874 லிருந்து) இந்த அந்திக்கிறிஸ்துவின் (உலகத்த ஏமாற்றவும், கட்டுப் படுத்துவதற்காகவும் இருந்த சாத்தானுடய அமப்புகளில் பிரதானமாக கருதப்பட்டவகளில் ஒன்றான) அமப்பின் மூலமாகவும், அதோடுகூட

அதனுடய மற்ற அமப்புகளின் மூலமாகவும், ஆண்டவரால் நிறுவப்படவிருக்கும் புதிய முறக்கு, மூர்க்கமான தடய சாத்தானானவன் கொண்டு வருவான். இந்த கட்சி போராட்டத்தில் அவர்களுடய (மனுக்குலத்தின்) இருதயம், கரங்கள், எழுதுகோல்கள் ஆகியவற்ற விடுதல மற்றும் முழுத்தெளிவான சத்தியத்திற்கு விரோதமாக ஈடுபடுத்த, அற்பமான சூழ்நிலகளயும், எல்லா பெலகீனத்தயும், மற்றும் மனிதவர்க்கத்தினுடய சுயநலத்தயும் அவன் தனக்கு அனுசூலமாகப் பயன்படுத்துவான். இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் இல்லாதிருக்கிற இடங்களில், சத்தியமானது தெளிவாகப்பார்க்கப்படு மேயானால், பொல்லாங்கான எண்ணங்கள் தூண்டிவிடப்பட்டு, எளிதில் உணர்சிவசப்படுகிற, பற்றார்வ கிளர்சியானது வெளிக்கொணர தூண்டப் படுவதோடு, அநேகர வஞ்சித்து, தவறாக வழிநடத்தும் கட்சி சார்புடய சங்கங்களும் உருவாக்கப்படும். தங்களத் தாங்களே முழுதும் தத்தம் செய்தவர்களுக்கு, தேவனால் சத்தியமானது சரியாகத்தெளிவுப்படுத்தப்படாத தால் இப்படியாகிவிட்டது என்று எண்ணாமல், வஞ்சிக்கப்பட்டவர்கள் போதுமான அளவுக்கு சத்தியத்த ஆர்வத்தோடே தேடாமம், ஏற்ற காலத்திற்கு ஏற்ற சத்தியத்த உபயோகப்படுத்தாமம் இருந்ததே இதற்குக் காரணமாகும். மேம் இக்காரியமானது, தவறான பாதயில் வழி நடத்தப்பட்ட வகுப்பார், அன்பினால் சத்தியத்தப் பெறாமல், பாரம்பரியம், சம்பிரதாயம் அல்லது பயம் ஆகியவற்றின் மூலமே சத்தியத்தப் பெற்றுக்கொண்டனர் என்பது தெளிவாக்கப்படும். அந்திக்கிறிஸ்துவினுடய இறுதி மரணப் போராட்டத்தில், இவ்வுலகில் புதிய உபாயத் தந்திரங்கள், வஞ்சகங்கள் மற்றும் குழு அமப்புகள் மூலம் அவன் அதிக வல்லமயப் பெற்றவனாகக் காணப்பட்டாம், இப்பூமியின் மெய்யான ஆண்டவர், தம்முடய பிரசன்ன காலத்தில் மேம்பட்டவராக இருந்து, மகா உபத்திரவத்தின் காலத்தில், இறுதியாக அந்திக்கிறிஸ்துவ முற்றிமாக நிர்மூலமாக்குவதோடு, அவனுடய வல்லம, வஞ்சகத்த என்றென்றும் இராதபடி அழித்துப் போடுவார் என்பதே அப்போஸ்தலர்களின் உறுதிமொழியாய் காணப்படுகிறது.

மிகத்துல்லியமாக எவ்வுகயில் இந்த இறுதிப்போராட்டம் எதிர்பார்க்கப் பட வேண்டும் என்பதற்கு, உருவகக் கருத்துக்களப் பெரும்பாம் அடிப் புடயாகக் கொண்டு, வெளிப்படுத்தின ஆகமத்தில் கொடுக்கப்பட்டதக் கொண்டு, நாம் சில யோசனயான கருத்துக்கள மட்டுமே கூற முடியும். உலகமுழுவதும் இருமகா பிரிவுகள் படிப்படியாக உருவாவத நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். இவ்விரு பிரிவுகளிலிருந்தும், விசுவாசிகள், ஜெயம் கொண்ட பரிசுத்தவான்கள் தனியாகப் பிரிக்கப்படுவர். இந்த இருமகா பிரிவுகளின் ஒரு புறத்தில் பொதுவுடயக்காரர்கள், சுயாதீன சிந்தனயாளர்கள், சமய நம்பிக்கயற்றவர்கள், அதிருப்தியானவர்கள்,

மெய்யான சுயாதீனப்பிரியர்கள், ஆகியோர் இருப்பார். மேம் அரசியல், மதசார்புடய தவறான ஆட்சி மற்றும் கொடுங்கோன்ம ஆகிய இரு காரியங்களுக்கும் சம்பந்தப்பட்ட உண்மைகளுக்கு அவர்களுடய கண்கள் விழிப்புடந்து கொண்டு இருக்கிறது. மறுபுறத்தில் சமத்துவத்திற்கும் சுயாதீனத்திற்கும் எதிராளிகள் படிப்படியாக ஒன்றிணைவார்கள். அவர்களாவன: பேரரசர்கள், பிரபுக்கள் ஆவார்கள். தேவனுடய இராஜ்யத்தின் போலி அதாவது அந்திக்கிறிஸ்து பூமியினுடய அரசியல், மற்றும் கொடுங்கோன்மகளால் ஆதரிக்கப்பட்டும், ஆதரித்துக் கொண்டும், மேற்கண்டவர்களோடு நெருங்கிய ஒத்துணர்வுக் கொண்டு நிற்பான். இப்போதும் கூட தங்களுக்குள் ஒருவருக்கொருவர் பெயரளவு ஒற்றுமையில் அதிகளவு நாட்டம் கொண்டும், ரோம சுயதின் ஒற்றுமைய நாடிக்கொண்டும், தங்கள் கருத்துக்களின் உச்ச எல்லையக் கொண்ட புரோட்டஸ்டெண்ட் பிரிவினர்களின் நடமுற ஒத்துழைப்பும், (உண்மையான ஒத்துழைப்பு அல்ல) இரக்கத்தையும் திரும்பப்பெறுவதில் வெற்றிபெறத்தக்கதாக, அந்திக்கிறிஸ்துவின் கொள்கையானது ஓரளவிற்கு மாற்றியும்க்கப்பட்டு, மென்மயாக்கப்படும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கலாம். மேம் மெய்யான ஒற்றுமையானது, சமயக்கோட்பாடுகள், சம்பிரதாய மரபுகள், சட்டங்கள் மூலமாக அன்றி, சத்தியத்தின் மூலமே உருவாக்கப்பட்டு தொடர முடியும் என்பது புரோட்டஸ்டெண்ட் மக்கள் மறந்துவிடுகின்றனர். கத்தோலிக்கருக்கும், புரோட்டஸ்டெண்டிற்கும் இடையே ஒற்றும ஏற்பட சாத்தியமில்லாததாக சிலருக்குத் தோன்றினாம், இவர்கள் ஒன்றாக இணைவதற்கான முயற்சிகள் தீவிரப்படுத்தப்பட்டிருப்பதற்கான தெளிவான ஆடயாளங்கள நாம் காண்கிறோம். அரசியல்வாதிகள், போப்பு மார்க்கத்துடன் ஒத்துழைக்க தாங்களே விருப்பங்கொள்ளும்படிக்கு, அரசாங்கக் காரியங்களில் அவர்கள், பிரபலம் ஆடயும்படிக்கு உதவிசெய்யப்படுகிறார்கள். இக்காரியம் ஜனங்கள் மத்தியில், போப்பு மார்க்கத்தின் இரகசிய கிரியுகளால் துரிதப்படுத்தப்படுகிறது.

அவசியத்தின்பேரில் பொதுநலம் கருதி, படிப்படியாக, தனிப்பட்ட சுயாதீனத்தக் கட்டுப்படுத்தும் சட்டங்கள் விரவில் எதிர்பார்க்கப்படலாம். இது ஒன்றன்பின் ஒன்றாக முயற்சிபடிகள் எடுக்கப்பட்டு, சாதாரண சமயக் கோட்பாடாக முறப்படுத்துவதற்கு அவசியமானது என்ற இறுதிநில வரும்வர தொடர்ந்து நடக்கும். இப்படியாக அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளுக் கட்டுப்படுத்தும் ஆற்றலில் சபையும், தேசமும் ஒர் குறிப்பிட்ட அளவில் ஐக்கியப்படலாம். இசட்டங்கள், வழிவழியாக வரும் மதக்கோட்பாட்டு நம்பிக்கைகள் (Orthodox) என்றழைக்கப்படுபவர்களுக்குப் பொருந்தும்

வுகயில் எளிதாக்கப்படுவதோடு, கிருபயில் மென்மேம் வளர்வுதயும், 'ஏற்றவேளையில் போஜனம்' என்ற அறிவுயும் ஒடுக்கி, தடபண்ணு வதற்கான ஏற்பாட்டயும் செய்து முடிக்கும். சுயாதீன மற்றும் எளிய வகுப்பாரின் பொதுவுடம, நம்பிக்க துரோகம், அரசியல் கிளர்சி ஆகியவற்றத் தட செய்வதே அதன் முறயீடாக இருக்கலாம்.

வெகு சீக்கிரத்தில், 'கோபாக்கினயின் நாள்' இவ்வுலகின் மீது வெடித்து, பூமியின் (மெய்யான கிறிஸ்துவின் கீழ் வாக்குத்தத்தத்தின்படி, புதிய மற்றும் மேன்மக்கு ஆயத்தமாயிருக்கும் பூமி) சமுதாய அமப்பு சீர்குலயுசெய்யும் கொடுரத்திற்கு முன்பாகவே, போப்புமார்க்கத்தினுடய ஜெயத்தின் நாட்களில் அதிகமாக இருந்ததப் போன்று, மெய்யாகவே தங்களுத் தத்தம் செய்த சபக்கு, கொடுர பலப் பரீட்சை மற்றும் சோதனயின் காலமாகவும், துன்பத்தின் ஒரு பகுதியாகவும் இருக்கும் என்பது தெளிவாகிறது. தற்போது மட்டுமே, துன்புறுத்தலின் முறகளானது செப்பனிடப்பட்டு, இன்றய நாட்களின் கலாசார முறகளுக்கு இணக்கமாக மேம்பட்டதாயிருக்கிறது. இரும்பு முட்கள், இடுக்கிகள், மற்றும் சித்திரவுதக் கருவிகள் போன்றவகளுக்குப் பதிலாக, வசு சொல்ம், ஆசுறுத்தம், சுதந்திரத்தத் தடசெய்தம், சமுதாய, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் புறக்கணிப்புக் காணப்படுகின்றன. இதக்குறித்து தியானிக்கும் போது, இந்த இறுதிப் போராட்டத்தில் மெய்யான ஆயிர வருட அரசாட்சியின் நிறுவுதக்கு எதிராக, அந்திக்கிறிஸ்து புதிய கூட்டு அமப்புக்ள உடனடியாக உருவாக்குவான்.

இந்த அதிகாரத்த முடித்துக் கொள்ளும் வுகயில் நாங்கள் வாசகர்களுக்கு மீண்டும் மனதிற்பதியும்படி கூற விரும்புவது என்னவெனில் போப்புமார்க்கமே அந்திக்கிறிஸ்துவாக இருக்கிறது. அதனுடய நீதிநெறியற்ற செயக்காக இப்படிக்கூறாமல், மெய்யான கிறிஸ்து மற்றும் மெய்யான இராஜ்யத்தினுடய போலியாக, போப்புமார்க்கம் இருப்பதால் அவ்வாறு கூறுகிறோம். இந்த உண்மைய உணர்ந்துகொள்ளத் தவறியதால் தான் அநேக புரோட்டஸ்டெண்டினர் போப்பு மார்க்கத்துடன் ஐக்கியப்பட ஏமாற்றப்பட்டு, மெய்யான மகிமயின் இராஜாவ எதிர்ப்பார்கள்.

